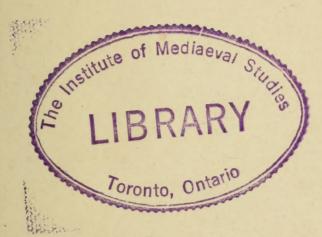
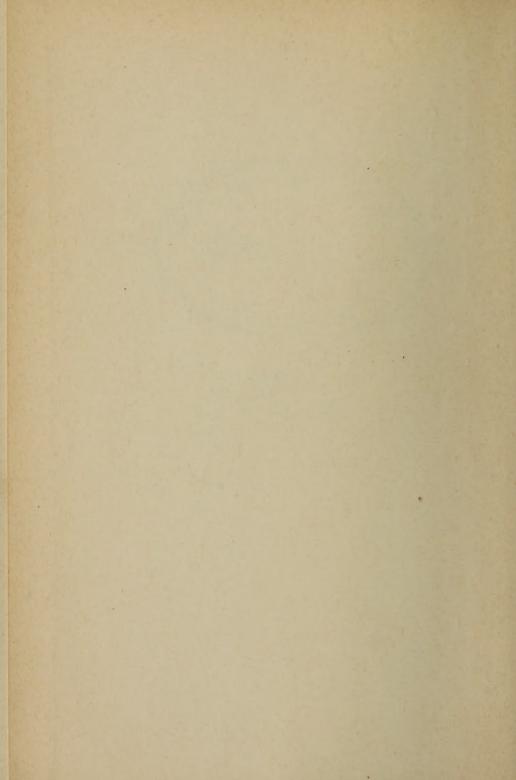
VALDERVS PLACEVS ARGUNAVECA

mk 8.

CAMPBELL

C. VALERI FLACCI

SETINI BALBI ARGONAUTICON LIBBI OCTO

EDIDIT

OTTO KRAMER

PARENTIBUS CARISSIMIS

PIETATIS ERGO

PARENTIEUS OARISSIMIS

ODSER PERMITTE

EDITORIS PRAEFATIO

C. Valeri Flacci carmen, quod litteratis suae aetatis viris haud improbatum, quod Quintiliano etiam laude, Statio imitatione dignum erat visum, posterioribus temporibus fortunam sinistram atque immeritam passum est. neque enim lectum esse nisi a paucis iam paulo post mortem poetae videtur, neque ullus aut scriptor aut grammaticus Valerium nominat vel versus eius profert. atque quamquam non omnino desunt, qui figuras et verba ex Argonauticis mutuati esse videantur, exigua etiam ista notitiae vestigia sunt. sic exeunte antiquitate pauca carminis exemplaria exstitisse verisimile est neque vacua illa quidem, quippe neglecta a viris doctis, ab omni genere mendorum. e quibus codicibus unus Valeri memoriam ad medium quod vocant aevum servavit: unus enim certe liber litteris insularibus, ut infra demonstrare conabor, scriptus et lacunis maculisque ita adfectus, ut ne id quidem, utrum omnia, quae Valerius exaravit, nobis tradita sint necne, pro certo sciamus, fons fuit omnium quos nos novimus codicum. nam etsi alter Valeri codex in catalogo monasterii Bobiensis decimo saeculo scripto commemoratur (cf. Bekker. catalogi biblioth. antiqui XXXII 477), neque totumne carmen an partem an sententias tantum continuerit neque quo necessitudinis vinculo cum nostris codicibus coniunctus fuerit neque quo abierit cognitum habemus. e libris autem manuscriptis nobis notis tres praecipue in recensendo Valerio Flacco viri docti adhibuerunt, Vaticanum 3277 (V) etiam nunc superstitem et Sangallensem (S) Carrionisque codicem (C) ipsos quidem deperditos, tamen ut Sangallensis ex apographis satis bene possit restitui, e Carrionis autem codice haud paucae lectiones in adnotationibus editionum Plantinianarum (a. 1565 et 1566) serventur.

Quantum autem auctoritatis singulis his libris esset tribuendum, olim magnae fuerunt inter viros doctos controversiae; nunc illud inter omnes constat Vaticanum et antiquitate et bonitate ceteris praestare, hoc tantum quaeritur, utrum Sangallensis et Carrionis codex e Vaticano fluxerint an propriam memoriam praebeant.

I. DE CODICE VATICANO 3277 (V).

Vaticanum 3277 ad Argonautica recensenda primus adhibuisse videtur Baptista Pius, qui in praefatione editionis Bononiensis tertiae (a. 1519) hoc libro oblato non parvum adminiculum sibi praesto fuisse adfirmat. post illum, quod sciam, Heinsius, Delamalle, Thilo codicem adsciverunt. atque G. Thilo in praefatione editionis Halis Saxonum a. 1863 in lucem prolatae libri externam speciem accuratius descripsit lectionemque variam commentario critico inseruit non nimia tamen adhibita diligentia. non paucas enim lectiones V codicis aut omisit aut propriis suis erroribus inlatis pessumdedit. nuper autem J. Samuelsson toto codice Romae denuo perlustrato quas lectiones a Thilone neglectas invenerat, in Erano (t. VI p. 72 sqq.) publici iuris fecit. nihilo minus cum Sigfrido Sudhaus mandanti mihi, ut Valeri edendi munus a se incohatum subirem, tantae auctoritatis codicem iterum iterumque perquiri haud inutile videretur, ipse, ubi benignitate et liberalitate curatorum legati Schassiani Kiliensis occasio Romam proficiscendi mihi data est, totum codicem denuo contuli atque paginas eius omnes photographice effingendas curavi. sic mihi contigit, ut etiam post Samuelssonium haud spernenda excutiendo codice colligerem.

Verum quia et Eranum paucis praesto esse scio et modestiorem huius editionis apparatum erroribus Vaticani vel levissimis et a quovis Italo correctis aequo plus complere nolui, attamen accurata optimi codicis notitia non inutilis est, omnium locorum, ubi collatio mea ab apparatu critico Thilonis atque a correctionibus Samuelssonii discrepat, conspectum hic addam. quas lectiones ubi Thilonis commentario critico inserueris, accuratam, quae apud homines, memoriam V codicis habebis. quibus autem curae non sunt res orthographicae erroresque calami sententiam non tangentes, ex apparatu huic editioni addito, quae scire opus est, satis cognoscent. in quo quidem conspectu lectiones iam a Samuelssonio repertas nota (Sam.) significabo; exhibet igitur V:

I 5 Poebe 8 canbasa 10 habent "nubila; sua suprascr. a V², nunc tempore paene deletum (i suprascr. esse dicit Sam.)

13 potes (Sam.) 16 cum t genitor; supra lineam adhuc legitur t, olim sine dubio erat tu (cf. Sangallensem) 17 neque in tyrias (Sam.) 18 magistris dilucide scriptum neque ulla litera erasa esse videtur (Sam.) 19 mittet adhuc cognoscitur tet literis tempore satis obliteratis 42 audis (Sam.)

47 $\stackrel{t}{gementem}$; t r suprascr. V^2 51 si mihi que (Sam.) 55 cu-reque V^1 ; curaeque V^2 (Sam.) 56 nephelei (Sam.) 62 $\stackrel{\tilde{u}}{u}oca$ -bat; $\tilde{\imath}$ (= in) suprascr. V^2 66 querire V^1 ; quaerere V^2 (Sam.)
82 imbre V^1 ; $imbr\tilde{e}$ V^2 (Sam.) 90 greces V^1 ; greges V^2 91 Accipere de V^1 ; Accepere sede V^2 (Sam.) aethara (Sam.)

100 forma 119 Auxiis V¹ 149 aeson satus V¹; aeson y-taeus V²; sub rasura y fuisse vid. 166 candı satus V¹; candus etidas olim scriptum fuisse e vestigiis literarum cognoscitur; candidus idas V² 178 eueniet in ras. quattuor fere literarum scr. V², forma rasurae literis sede adaptata est

184 mynae; i sscr. V² 196 cuntis agentibus (Sam.) 202 Illi tantum V¹; olim scriptum fuisse Illumetu tantum e vestigiis literarum apparet; Ille meum tantum V² (Illi mi i tantum V¹ habere dicit Sam.) 204 libamina V¹; libaminae V²
205 aescendit dilucide ("etscendit potius quam aescendit" Sam.)
213 cunti (Sam.) 252 Pariter in Paretur corr. V¹ 284 iussa
V¹; iussa V² 286 aeolidaen 289 bibula surgenti (Sam.)
308 Mitte manus (Sam.) 314 ab alto (Sam.) 317 eminet
onus (Sam.) 338 conpescuit (Sam.) 374 erymanteis undantem (Sam.) 405 altis pro aliis, ut M[onacensis] 449 Penderet a V¹ in Perderet corr. vid. 479 fessaque luctu 508 fas
est (Sam.) 509 inuita (Sam.) 521 ultro (Sam.) 535 saecula (Sam.) 540 capessere (Sam.) 576 thyrrenaque (Sam.)

611 zepherusque (Sam.) 657 extat 667 Dii (Sam.) 668 regio (Sam.) 678 ubicumque (Sam.) 679 aq; ingens (Sam.) 683 celabri (Sam.) 689 Tiphy sagitta citique, ut S[angallensis] 707 uisulus satur in uisulas satur corr. V¹ 712 maesti 723 uulnere (Sam.) 749 hinc animam 759 subiecere (Sam.) 760 adque (Sam.) 812 cadatq; fida (Sam.)

II 26 in altu (Sam.) 31 omnes (Sam.) 81 fugae dilucide ("fuget potius quam fugae" Sam.) 133 rabidas 149 inter nec et magni litt. tib erasae sunt 160 quaerellas 186 Illic et 227 uelud Va (Sam.); uelud in uelut corr. Vb 231 Temi-

neum V^a (Sam.) 235 de uluunt V^a, o add. m. pr. (Sam.) 237 properes et V^a et V^b 238 incentha V^a 239 furorem V^a

et V^b 251 auctor etiam V^b (Sam.) 261 auror m. pr. 262 lassatas V^a; lasatas V^b 268 falamuribus (Sam.)

275 fe da tūmte 287 urebat 300 fuit; g add. vid. V¹
310 redeunt piae (Sam.) 317 maġ·xima V¹; supra a priorem
olim x erat, quae nunc erasa est ("magixima; non solum g,
sed et altera litera, ut vid. i, deleta est" Sam.) 318 phariise
334 aesomnes 352 que fata (Sam.) 355 ueneris (Sam.)
362 Tertor 371 educaere 372 Nec im in Nec iam corr. V¹
(Sam.) 376 segni; nonnulla atramenti vestigia ex altera folii
pagina per membranam penetraverunt, ut segnis falso legi facile possit (segnis Sam.) 382 dracomem (dracomen Sam.)

398 Saeuam at halamios V¹ 402 iasaona (Sam.) 408 haesuras in haesuraque corr. V¹ (Sam.) 422 I memoriter rae; post I rasura unius literae (m?) esse vid. 427 acasto rependet (cf. Monacensem) 435 und adhuc legitur 439 amothra

cadicam V¹ 495 erymanihi 537 ul\(| \) larunt; erasa est l 549 patrum nemos (Sam.) 605 cla\(| \) cusque; prior u del. vid. 609 patru potius quam patrii 622 Exsuperant (Sam.) 646 ritus pares (Sam.)

IÎI 99 umbra legitur (Sam.) 111 occupat 112 cotis in cotys corr. V¹ 137 Ora (idem Monacensis) 234 iustas anguiis (Sam.) 245 resposcunt (Sam.) 257 primo (Sam.) 272 sumus

(hosp.) etiam V om. (Sam.) 285 aceram V¹ 294 Extinguinea, a del. V¹ 304 q: me 416 placitis (Sam.) 469 Nutatabar ceratis (cf. Sangallensem) 471 eali (Sam.) 497 albanas tirus (cf. Sangallensem) 511 neme entot (cf. Sangallensem et Monacensem) 521 & add. V¹ e forma compendii elucet 536 haemenia (Sam.) 555 pueris perfusa V¹, pueri spes lusa V² (Sam.) 587 cotigit (Sam.) 599 aeq) (i. e. aeque) 623 uariunt, ù del. vid. a V¹ 624 urget V¹ (Sam.) 629 cuoetu V¹

(Sam.) 670 quoqumque ∇^1 672 q: maxima 683 q: tali 698 q gaudia (Sam.) 706 lenes ∇^1 (Sam.) 728 massilus ∇^1 730 I suprascr. ∇^1 731 sustulis in sustulit corr. ∇^1 732 coticuere ∇^1 733 Ampythrioniades reuirat in reuisat corr. ∇^1

IV 11 subplice (Sam.) 46 quaeritur tummentibus (Sam.) 61 Appollo, p del. V¹ (Sam.) 108 f: cursant, f del. vid.

121 deolim V¹ 125 ultra (idem Ottobonianus et Monacensis) 173 Ora (Sam.) 174 non nulla iuuenis (Sam.) 184 uulnerae

V¹ 191 hac 223 calidonis V¹ (Sam.) 242 Nota V recte (Sam.) 243 Tunc (Sam.) 251 petae (Sam.) 261 uolutar ce, duae litt. erasae (ta vel ca) 280 lapit has (cf. Sangallensem) 281 Cum (Sam.) 383 & arbitrio, supra ar crucem parvam posuit V¹ (non signum 4) 426 urgebat (Sam.) 441 cicicus et quae in versibus 443, 444, 495, 496 a V² in rasuris scripta esse dicit Thilo, omnia a V¹ scripta sunt 469 genenrisque (Sam.) 482 mediae V¹ 513 uocant (Sam.) 514 loeti (que om.); propioris (Sam.) 528 pippis (Sam.) 548 capescit 549 nota sciens, sed prior sincohata magis quam absoluta est (sciens Sam.) 554 Qem 691 Seexa 695 et mediis (e om.) 715 quau librarius scribere coeperat, quod tamen in quamuis pessum dedit 733 maryandinis (Sam.) 751 praecepta (recte igitur Heinsius) 754 cestus (Sam.)

V 71 nam prora (idem Monacensis)

87 liotore (Sam.)

93 quater polus

171 non credat (Sam.)

180 (cun)cti et 181 (Signa)que a V¹ scripta sunt

196 properanti V et Monacensis (Sam.)

222 artus

242 Trader in

Tradere corr. vid. V²

286 fortes V¹

301 Ambiguaet in Ambiguaet pessum dedit V¹

310 (opt)at et al(mum) scripsit V¹

373 pauores, sub rasura f exstare vid.

385 non (cf. C et Monacensem)

407 Adixerat (Sam.); scilicet in exemplari Vaticani ordo versuum turbatus appositis literis A et B (cf. 408 Blimina) restitutus erat, quod Vaticani scriba non intellexit

429 phetonta

453 aliss, us eras. vid.

520 fremit dilucide

568 adsumptos

596 laxarten

603 (p)role g(etae) V¹ scrip-

sit 612 exsultet (Sam.) 641 mhi V¹ (Sam.) 673 paenitet

VI 25 nec qus (Sam.) 41 promi\(\) te, erasa est t 58 spetimen (Sam.) 81 futtilis (Sam.) 94 Fata, recte igitur Heinsius (Sam.) 125 mox dictus 135 Tyrsaga& satis dilucide, a et & arte ligatae sunt ('Tyrsaga procul dubio scriptum est

in V; quid sequatur incertum': Sam.) 152 omnibus ('Thilo omhibus, sed supra n literam nihil aliud est quam atramenti labecula' recte Sam.) 159 toto (Sam.) 166 limfataque

sonit \overline{u} suprascr. ∇^1 181 adda \sqrt{N} dilucide ('V habet non addant, sed inter a et t vestigium literae nesciocuius reperitur; fort. corr. est ex addan in addat': falso Sam.) 198 Ensibus insibūs ruunt; sibus igitur del. vid. ∇^1 227 Cesaries (Sam.) 239 equora (Sam.) 289 peraso in peroso corr. ∇^1 326 brahia (Sam.) 360 tellis (Sam.) 363 $Hi\phi$, c del ∇^1 , ut vid. 370 Euryales 402 seuissima 438 circumspicis; t suprascr. vid. ∇^1 481 aetida (Sam.) 497 menus

in nemus corr. V 1 (Sam.) 504 orrent (Sam.) 507 dratia V 1

511 Songis, erasa est g (Sam.) 527 ut lucifer (Sam.) 529 Et non (Sam) 538 ante panis nulla litera erasa est

556 cassaridens (Sam.) 571 $p_{ur}^{\dagger}i$ V 1 ut vid. 573 unda 579 aesomnium potius quam aesoninium (aesoninium Sam.)

594 praecor 674 erratione V 1 (Sam.) 677 acerui (Sam.)

688 caice coniunx petit V ¹ (Sam.) 692 inrig.iungere tauro 693 parcae & enuere (Parcaee tenuere Sam.) 695 iuuenta V et Monacensis (Sam.) 726 hic caelum (Sam.) 751 iubant (Sam.)

VII 9 pergil (Sam.) 21 iactatat oro (cf. Monac.) 28 mentirique potius quam meritirique (meritirique Sam.) 30 aure asia (aurea siam Sam.) 58 ño cedere V corr. 72 ueniens (ut Monacensis) 76 admei (Sam.) 91 quo uesta uolunta , erasa vid. t ('nt postea erasum' Sam.) 183 nec aetati me (Sam.) 201 supraemos et hic et in v. 201 a exhibet V (Sam.) 208 sedem dabo (Sam.) 219 grauior, neque ex gratior correctum est, ut Sam. putat; onis per ligaturam ni litt. scriptum (Sam.) 224 iuuente (Sam.) 240 praecor 247 ipsag ex ipsaci corr. Vi 262 omnesque detinet (Sam.) 268 praecor (Sam.) 279 fratem (Sam.) 274 uideni (eadem ligatura ni litt., quae v. 219) 284 exsoluere 287 aitan; ait a voce an diiungendum esse notis additis V² indicavit ('ain V, corr. m. pr.': falso Sam.) 294 pudora estuat (Sam.) 296 tor drepidas (tor orepidas Sam.) 297 net quos euertere (Sam.) 300 xpectat (Sam.) 311 & questu (Sam.) 316 pelean (Sam.) 379 redire, posterior e paulum obliterata est (rediri Sam.) 388 adrumpit V et Monacensis (Sam.) 390 ultus V, corr. V¹ (Sam.) 392 graecibus-que (Sam.) 394 Namque tremens V et Monacensis (Sam.) 409 priorėm 421 ponoenas (Sam.) 425 exemplo (Sam.) 426 perq. (Sam.) 519 mauortis marbre (Sam.) 533 mihi care (Schenkl, Sam.) 560 Sstabat (Sam.) 562 arces recte 583 flumineis (Sam.) 588 h acret 596 tores (Sam.) 598 noctemq. (Sam.) 601 urget (Sam.) 603 Sustitat (Sam.) 621 obuiusi ante (Sam.) 629 clamore (Sam.) 636 exertos V et Monacensis 638 misseros V 1 (Sam.) 639 ubi (Sam.)

VIII 18 Uirgeneos in Uirgineos corr. V¹ (Sam.) 39 non nulla (Sam.) 72 domui q. (Sam.) 80 iubet 129 qŏq. V¹ (Sam.) 200 locusque in locosque corr. V¹ 205 quaquam (Sam.) 211 ipse (Sam.) 218 ilbi potius quam ubi 223 fatantur in fatentur corr V¹ (Sam.) 229 cydera in cythera corr. V¹ itemque v. 235 ('corr. V²' Sam.) 231 stistinet 233 aetida V et Monacensis (Sam.) 239 planctu sacer (ut Monacensis) 279 caelebro datalia (Sam.) 280 de quaeso (Sam.) 289 amontibur (Sam.) 331 Itque reditque red rates; red del. V¹ (Sam.) 336 praelia (Sam.) 337 Transferet (Sam.) 338 Colchius (Sam.) 339 magos V¹ (Sam.) 386 Urguent (Sam.) 394 conponere (Sam.) 396 Euroram, a ex o corr. V¹; comittaterinis (Sam.) 401 iura adeum (Sam.) 419 uidissime (Sam.) 426 omes V¹ (Sam.) 436 nimia (Sam.) 448 earat V¹ (Sam.) 459 durae (Sam.) 460 iuuente (Sam.) 467 Mane (Sam.)

De externa V codicis specie haec afferre satis habeo: exaratus est liber saeculo nono in CXXXX membranis formae quartae minoris, literis non tam nitidis quam claris. singulae paginae versus inde a novenis denis ad vicenos ternos complectuntur. quinque codicis folia continentia vv. III 146—185, VI 439—476, VII 322—359, VIII 88— 125, VIII 366-385 et 136-153 exscissa sunt, postquam libri XV. saeculi nobis cogniti ex eo fluxerunt, sed antequam singulae membranae a bibliothecario quodam numeris sunt notatae. in octavo libro olim vv. 136-185 post v. 385 legebantur (nunc, quia folium omissum est, v. 154 versum 365 sequitur), qui error inde, quod in archetypo quodam Vaticani unum folium quinquaginta versus complectens e sede sua motum erat, originem duxit. ceterum illud exemplar omnibus in foliis quinquagenos versus continuisse haud improbabiliter exposuit Paulus Krenkel (de codicis Valeriani Carrionis auctoritate, diss. inaug. Lips., Luckae apud Saxo-Altenburgenses 1909, p. 5). scriba enim sive Vaticani sive archetypi eius nimiae festinationi indulgens in describendo libro secundo Argonauticon folium sui exemplaris vertere omisit itaque quinquaginta versus (213—262) bis exaravit. atque etiam singuli quidam versus, qui alieno loco nobis traditi sunt, in exemplari illo vicenos quinos versus in singulis paginis continente olim omissi et imae paginae vicesimi quinti vel vicesimi sexti adpicti fuisse videntur (cf. P. Krenkel, l. l. p. 6, p. 8 adn. 2, p. 14 adn. 2).

Inscriptio autem carminis desideratur, quamquam initio totius operis duae lineae vacuae sunt relictae. inter singulos libros, nisi fortuito finis libri cum paginae fine congruit, ternarum linearum spatia inveniuntur, in quibus usitatae exstant subscriptiones, velut

G. Valeri Flacci Balbi Setini expl. lib. II incip. lib. III. vel similes. primus tantum liber subscriptione caret.

Manus emendatrices duas exhibet V: primam (V¹) ipsius, qui codicem scripsit, alteram (V²) viri cuiusdam saeculi aut quinti decimi aut ineuntis sexti decimi. hoc inde apparet, quod apographa Vaticani saec. XV. exarata in primi libri versu 178 sede adcrescere e V codice descripserunt, quae lectio nunc rasura deleta est, Pius vero anno 1519 iam alterius manus interpolationem euenietque adcrescere repperit.

V¹ satis multos errores, quos inter scribendum commiserat, extemplo emendavit, nonnullos, quos corrigere sibi proposuerat, aut parum diligenter aut omnino non correxit.¹) eadem manus nonnulla verba et notas marginibus paginarum adscripsit, e quibus quae commemorentur haec mihi digna

¹⁾ cuiusmodi locos enotavi hos: II 362 flagat pro flagitat au 495 nemeesiterymanihi (scriba a literis iter ad auter aberraverat) III 2 pulum (pu non expunxit) III 623 uariint (inter hastas alterius u literae punctum positum, a non addita est) IV 287 notata. manus (scriba a ta ad na transsiliens etna omiserat, corrigentem literae na ante ma fugerunt) 437 uovis (t pro expuncta b non addidit corrector) 754 g.. guine pro sanguine (idoneo ad corrigendum spatio relicto nec delevit g nec inseruit literas san) V 453 alissi (aligeris sine dubio iam V revocare voluit) VI 198 insibus pro inde (sibus deleta esse videtur, correctura desideratur) 511 songis (g erasa, l non addita est).

videntur: ad versum I 784, quo loco magicae artes Alcimedes describuntur, amen adpictum invenitur, qua voce monachum illum, qui codicem conscripsit, daemonicas quasdam vires ex illo loco effluentes a se defendere voluisse arbitreris. 1) quattuor autem locis occurrit nota R (i. e. require, Graeco sermone $\xi \dot{\eta} \tau \epsilon \iota$), qua adscripta corruptos versus significare solent critici. 2) denique in inferiore parte paginae 140 rectae sub subscriptione octavi libri legitur uul.fered: ad quod nomen tunc redibimus, cum de origine et patria codicis nobis disserendum erit.

Manus altera (V²) usque ad folium sextum glossas satis multas, nullius tamen illas pretii, supra versus vel marginibus inlevit et per totum carmen hic illic sive de suo sive e codicibus deterioribus varias lectiones adscripsit, quin etiam nonnullis locis radendo priorem manum aut obscuravit aut abolevit.

Non ita certum mihi videtur, utrum subscriptio illa paginae 140 versae, quam priori manui attribuit Thilo, re vera ab hac manu an a recentiore quadam confecta sit. literae enim a scribae manu haud mediocriter distant atque persimiles sunt literis, quae in diplomatis reperiuntur. accedit, quod duo illi versus ita sunt obliterati, ut neque Thiloni neque mihi oculorum aciem iterum iterumque intendenti, ut

¹⁾ qua adnotatione marginali demonstrari mihi videtur scribam non tam ignarum fuisse sermonis latini quam existimaverunt nonnulli viri docti, etiamsi istam scientiam non nimiam fuisse inde efficitur, quod paene innumerabilibus locis verba perperam diiuncta aut conglutinata sunt.

²⁾ dico vv. III 638, qui versus lacunosus est, IV 38, ubi fruente fruitur perperam legitur, VI 1, ubi cognomen Martis vitiose scriptum (gradibus) non perspexit quispiam, VII 392 corruptela sepubenis inquinatum. ceterum istae notae suspicionem mihi moverunt de integritate codicis non parvam. nam si quis nono saeculo vel paulo ante id tempus (adsumptas enim potius ex antiquiore exemplari quam factas esse notas ab ipso Vaticani scriba puto) adscriptis notis se versus non intellegere indicavit, nonne verisimillimum est, eundem aliis locis contextum verborum corruptum temptasse? cuius interpolationis vestigia re vera obvia esse infra probare conabor.

omnia explicarentur, contingeret. haec ipse legi (dubias literas punctis suppositis significabo):

Nof renoua noxa monach $or\bar{u}$ flag ... doxa En monachuf... dit que demon .. ll ... ftrauit.

Quamquam igitur in epigrammate non nimium profeci eruendo, hoc aegre ferendum vix puto; neque enim adsentior Thiloni, qui, quo in monasterio scriptus sit codex, in illa subscriptione exstitisse suspicabatur.

Praeterea ex aliis indiciis, quae sit patria V libri vel potius archetypi, multo certius cognosci potest. ex ultimis enim Germaniis adlatum esse V codicem, quod quidem Pius in praefatione olim adfirmabat, his argumentis non improbatur: vidimus in pagina 140 recta legi uul·fered, quod nomen Anglosaxonicum esse ipsi suspicanti mihi benigne confirmavit F.Holthausen. neque dubium est, quin aut librarius ipse hoc suum nomen olim codici intulerit aut, quod non raro accidit, ex archetypo nomen scribae cuiusdam vel critici in apographon transscriptum sit. 1 accedit, quod in Vaticano ipso g litera duobus locis insularem formam (5) servavit; dico v. VI 37

plaza et v. VI 289 Sugere. denique multae literarum mutationes nisi ex insulari scriptura vix intelleguntur. vide e.g. mutatas literas $n \sim r$:

I 8 canbasa \sim *carbasa²) 449 penderet V olim \sim *perderet V¹ II109 defendene \sim *defendere 379 penricula 457 instanre (exemplar procul dubio instane exhibit) 529 fragon \sim *fragor IV 3 Iunorem \sim *Iunonem 727 anguet \sim *urguet VI 554 haunit \sim *haurit VII 139 precani \sim *precari VIII 77 panumper \sim *parumper 263 sonorem \sim *sororem $p \sim r$: I 330 paucos \sim *raucos 516 perueruerat \sim *reuerberat IV 698 phoebi \sim *rhebae V 168 peruulsis \sim *reuulsis \sim *reuulsis \sim *f: III 96 pacesque \sim *facesque

¹⁾ transscriptum potius esse nomen crediderim, quia e puncto inter literas l et f interposito apparere mihi videtur scribam ipsum nomen non iam intellexisse.

²⁾ lectiones emendatae hic et ubique asterisco notantur.

539 pecula \sim *fercula 664 fax \sim *pax IV 20 fas \sim *pax VII 288 fraecor \sim *precor VIII 277 pater (\overline{pr}) \sim *frater (\overline{fr}) f \sim r: II 392 faemos \sim *remos s \sim p: I 148 hispasus \sim *hippasus 234 mossoque \sim *mopsoque.

Fortasse huc etiam mutatio literarum $a \sim x$ spectat, quae est IV 362: caraxe (carxe sine dubio in archetypo fuit) \sim *carae.

Neque vero ipsum Vaticani codicis archetypon literis insularibus conscriptum fuisse videtur, sed archetypi fons. respicias quaeso, quod vv. II 457 (instanre ex archetypi lectione instane) et IV 362 (caraxe ex carxe) et errores et correctiones iam archetypi librario literas insulares non satis dignoscenti attribuenda esse apparet. praeterea aliae literarum permutationes in V obviae facilius ex usitata scriptura minuscula intelleguntur, veluti

 $r \sim t$: II 362 Tertor \sim *Terror IV 275 Integet \sim *Integer V 84 pharentes \sim *patentes VII 38 equote \sim *aequore 59 mouera clatet \sim *mouet ac latet $i \sim r$: VII 298 Piensa \sim *Prensa $n \sim ri$: III 672 enim (enî) V olim \sim *erit V¹ V 42 funis \sim *furiis V 322 respuent \sim *respuerit VII 274 uideni \sim *uiderit $c \sim r$: VII 379 cogant \sim *rogant.

Archetypon igitur Vaticani ex codice quodam sive in Britannia sive in monasterio Britannico Germaniae insulari scriptura exarato descriptum minusculis literis esse mihi videtur; tum demum ex illo exemplari minusculae scripturae ipse Vaticanus in Germania fluxit. qui quo anno in Italiam adlatus sit nescimus; quod tamen factum esse paulo post quam Poggius Sangallensem repperit (a. 1416), inde apparet, quod Sangallensis libri satis pauca apographa inveniuntur: scilicet viri docti pleniorem codicem mutilato praetulerunt; Sangallensis enim tres tantum libros atque quartum dimidiatum continebat. ceterum apographon quoddam Vaticani ante ipsum Vaticanum in Italiam venisse veri dissimile non est: certe omnes libri nobis cogniti, qui XV. saeculo ex V fluxerunt, non ex V ipso, sed ex apographo Vaticani transscripti

esse videntur. omnes enim in textum receperunt versus spurios I 45 et VII 579, 580, quibus V caret. ipse autem V codex postea fuit in bibliotheca Fulvii Ursini, unde in Vaticanam venit (cf. Thilonis praef. p. XLI).

Iam vero externa specie descripta Vaticani fatisque enarratis, quanti sit aestimandus codex et quomodo ad emendanda Argonautica adhibendus disseramus. atque corruptelarum quamquam omnia genera, quibus illius aetatis libri inquinati esse solent, passus est, unum praecipue exhibet V, quo pretium eius non mediocriter minuitur, lacunas dico et versuum et verborum. nimirum verborum hiatus iam pridem viri docti animadverterunt variisque rationibus expleverunt. versus autem intercidisse his tantum locis statuerunt, ubi sensum mancum esse apparet: I 45, III 77, IV 196, VI 78, VII 579, 633; praeterea versus II 316-331 lacunosos esse Thilo cognovit. cui adfirmanti multos adhuc in contextu hiatus editores fugisse plane adsentior. nam multis locis, ubi sententia depravata est, singulis verbis temptatis viros doctos sanando Valerio frustra operam dedisse credo. itaque Leonem secutus III 335a, VI 382, VII 521, VIII 286 aliisque locis quibusdam lacunas significare quam verba tradita mutare malui, quamquam hanc rationem emendandi caute esse adhibendam et ipse non ignoro et Langenii libido me docuit, cui versuum detrimenta indaganti ne uno quidem loco adstipulor. de plerisque tamen locis hoc modo ab eo temptatis verba facere non opus est, nonnunquam autem cum gravioribus argumentis utatur Leonemque habeat adsentientem (quod factum est V 323, VI 121, VII 186), diversam meam sententiam proferre non inutile mihi visum est, itemque Thilonem Leonemque de nonnullis versuum lacunis vix recte iudicasse probare studebo.

II 375 Invidisse deos tantum maris aequor adortis, desertasque domos fraudataque tempore segni vota patrum. quid et ipse viris cunctantibus adsit?

Scilicet verba invidisse et desertasque et fraudataque pendent a verbo aliquo dicendi, quod e non tulit vocibus (v. 374) facile suppletur. Thilo, qui hoc non improbat, tamen post

v. 375 versum intercidisse ideo suspicatur, quod notione frustra ad sententiam desertasque domos aegre caret. mihi omnia concinna esse videntur, dummodo desertas praegnanter dictum intellegas (i. e. maligne derelictas). premenda igitur vox desertas, quae praemissa de industria est (item Verg. Aen. VII 394).

V 321 Sin vero preces et dicta superbus respuerit, iam nunc animos firmate repulsae, quaque via patriis referamus vellera terris, stet potius: rebus semper pudor absit in artis.

Argumenta, quibus nisus P. Langen versus nonnullos ante v. 324 excidisse contendit, infirma sunt. integer enim est locus et facile intellegitur, modo respicias sermonem post respuerit esse abruptum atque potius non minus pertinere ad firmate quam ad stet itemque iam nunc voces ad utrumque verbum esse referendas. scilicet Iason post respuerit pergere potest sic fere: 'alia deliberanda erunt', sed cum talia verba ad consolandos amicos perquam inepta esse intellexerit, abrupto sermone fortiora haec pronuntiat: 'ne exspectent socii regis responsum' (haec subintellegenda esse potius vox docet), 'sed potius nunc iam repulsae animos firment et quomodo negato vellere possint potiri, iam nunc certum (stet) capiant consilium, neve a fraude abhorreant, si velleris vi potiundi spes desit'.

VI 120 Discolor hastatas effudit Hiberia turmas, quas Otaces, quas Latris agunt et raptor amorum Neurus, et expertes canentis Jazyges aevi.

P. Langen, qui, si integer esset locus, Jazyges nomen necessario subiectum debere esse agunt verbi putat Neurumque non intellegit tertium ducem Hiberum, sed gentem, lacunam significavit post v. 121. mihi inter illos versus nihil esse interponendum videtur; nam raptor amorum verba utique coniungenda sunt cum Neurus, quod nomen (Neúgov) aptum natumque est ad notandum et efferendum talem veneris raptorem. exstat autem v. 122 eadem ellipsis adsunt verbi, qua e. g. Statius Theb. IV 159 utitur in simili gentium catalogo; quod utroque loco durius esse concedo.

VI 569

Nestoris hastae

immoritur primaevus Helix, nec reddita caro nutrimenta patri, brevibus ereptus in annis.

Thilo post v. 571 duos fere versus intercidisse putat, quod brevibus ereptus in annis idem sit quod immoritur primaevus neque verba apte sint inter se conexa. utrumque concedo. sed illud argumentum ea re refutatur, quod Valerius Homerum hoc loco imitatur (cf. Langeni adnotationem): Il. IV 477 etiam ille poeta, postquam ab Aiace θαλερον Σιμοείσιον interfectum esse narravit (474), haec superaddit: οὐδὲ τοκεῦσιν θρέπτα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δὲ οί αίων ἔπλεθ' ύπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρί δαμέντι. discrimen igitur non est inter utriusque poetae sententias nisi unum hoc, quod Valerius verbo ereptus non addidit Nestoris hasta (Aŭavtos Sovol), scilicet ideo, quia Homericum illud iam ad conficiendum versum 569 adsciverat. contra asyndeton illud re vera tolerabile non esse idem Homerus docet atque ipse supplementum suppeditat: μινυνθάδιος δέ. ergo Samuelssonium et Sudhausium, iure illos offendentes etiam in brevi syllaba bus in arsi producta 1), secutus scripsi brevibus (que). sic omnia sunt sincera. ellipsis autem verbi invadit vel adgreditur (v. 572) inaudita non est qua est Valerius audacia.

Paulo aliter se res habet in his:

VII 185 ipsam (sc. Hecaten) flammiferos cogam compescere tauros

amplexuque petit. volucrem tunc aspicit Irin.

Haec exhibet V corrupta sane neque efficientia sententiam. sed editores, quomodo mederi loco conati sunt, in graviores etiam difficultates inciderunt. scribunt enim plerique ample-xumque pati'. volucrem Juno aspicit ita, ut in verbum pati orationem Veneris terminari significent. quibus receptis coniecturis ridiculus oritur sensus. neque enim 'iocosa irrisio'

¹⁾ perpaucae enim eiusmodi syllabarum productiones exceptis legitimis velut III 234 sanguīs, IV 188 subiīt, V 164 impulerīt, VI 612 abiīt, VIII 259 impediīt in Argonauticis reperiuntur. sunt autem hae: II 225 metūs (sing.), VIII 158 egō. vv. VI 152, 305, VIII 67 eadem offensio lenissima coniectura removetur.

(sie Wagner) Hecates esset, si poeta deam triplicem 'ab omni amore abhorrentem, quamque amare nemo cuperet' Jasonis amplexum patientem fingeret, sed insulsa et foeda imago subnascitur et ab epici carminis gravitate aliena. meliorem viam inire coeperat P. Langen, etiamsi ei, ut ex difficultatibus se expediret, ideo non contigit, quod coniecturam amplexumque pati non reiecit. contra cum Junonis nomen a Burmanno pro particula nunc infeliciter esse inductum desiderarique 'responsum' Junonis intellexisset, lacunam imprimendam meliore iure curavit. hiat enim certe sententia, sed non, ut P. Langen putat, intra versum, quod multo rarius accidit, sed ante v. 186, neque ulla coniectura opus est, si tradita verba sic fere supplentur:

ipsam flammiferos cogam compescere tauros.'

(talia iactantem blandis Saturnia dictis)

amplexuque petit; volucrem tunc aspicit Irin...

Nunc vero quae me ipsum, ut nonnullis locis adhuc non suspectis lacunas significarem, paene invitum moverint, accuratius hic exponam, ut lector ipse, quo id iure fecerim, iudicet.

I 779 Hunc sibi praccipuum gentis de more nefandae Thessalis in seros Ditis servaverat usus, tergeminam cum placat eram Stygiasque supremo obsecrat igne domos, ium iam exorabile retro carmen agens;

Totum locum, quem varie vexaverunt editores, explicavit Renkema (Observ. crit. et exeg. ad C. Val. Flacci Argon., Traiecti ad Rhenum 1906, p. 20 sqq.). scilicet atrum taurum Alcimede servaverat, quem sacris confectis dis inferis Hecataeque immolaret, ne indignantes illi numen suum nefandis artibus magicis laesum esse redeuntem Crethei umbram a porta Tartari defenderent. carmine autem eodem, quo exorata erat, retro recitato umbra removetur. qua in re monendum est vv. 781—784 non actionem placandi deos enarrari, sed morem describi, ut cum explicativum quod vocant retinendum esse intellegas. praesens autem tempus placat a plusquamperfecto pendere, id quod fieri posse Renkema pu-

tat, vix tolerabile mihi videtur, qua de causa Sudhausio suadenti obtemperare malo, qui talia supplevit: \(\talis \) enim diro mactatur victima ferro, \(\tau \) tergeminam cum placat . . . II 335 \(\tau \) haec antra videtis

Vulcanique' ait 'ecce domos: date vina precesque, forsitan hoc factum taceat iam fulmen in antro: nox dabit ipsa fidem, clausae cum murmura flammae, hospes, et incussae sonitum mirabere massae.'

Obscuriores esse mihi videntur vv. 337 sq. neque faciles ad intellegendum, nisi dubitationes quaedam Jasonis antecedunt, quas Hypsipyle tollere studet prolata declamatione sollemni physicorum et periegetarum, cessare interdiu opus Vulcani, increbescere nocte. itaque ante versum 337 nonnulla excidisse veri est simile.

III 208 Ut magis Inarime, magis ut mugitor anhelat Vesvius, attonitas acer cum suscitat urbes, sic pugnae crebrescit opus: neque enim ignea cedunt astra loco . . .

Tertium quod vocant comparationis omnino deesse neminem credo fugere posse. no ctu enim, qua voce aegre caremus, et pugnae et montium illorum sonitus augeri dicit poëta. quam notionem in verbo suscitat satis inesse vix mihi persuadebit quispiam: talis enim obscuritas etiam ab obscuritate Valeri abhorreat. lacunam igitur post versum 209 hiantem sic fere suppleas: cum suscitat urbes (noctibus, et resonat geminatis ictibus incus), sic...

III 572

Varios hinc excitat aestus nube mali percussus amor, quibus haeserit oris, quis tales impune moras casusve laborve attulerit. densam interea descendere noctem iam maiore metu; tum vero et pallor et amens cum piceo sudore rigor.

Verba quibus haeserit — attulerit continere deliberationem Herculis curis agitati et pendere a notione dubius, quae facile e vocibus varios — aestus elicitur, apparet. versu autem 575 iam ad narrationem poëta redit; neque enim Hercules noctem descendere cogitat secum, sed videt oculis, neque,

id quod dicat quis, metus noctis ('Schrecken der Nacht') terrorem auget Hylae, sed nox metum Herculis. quia autem ellipsis verbi videndi hic praesumi vix potest, talem versum excidisse cum Sudhausio credo: densam interea descendere noctem (et videt obscuras concrescere vallibus umbras) iam maiore metu.

IV 301

Hoc saevior ille

ecce iterum vacuas agit inconsulta per auras bracchia. sentit enim Pollux rationis egentem, dat genibus iunctis latus effusumque secutus haud revocare gradum patitur, turbatque premitque ancipitem crebros et liber congerit ictus desuper averso;

Asyndeto intolerabili sentit, dat offensus iam Heinsius dans maluit quam dat scribere, qua tamen coniectura nihil proficimus; neque enim dans latus sentit Pollux, sed sentiens (cum sentiat) dat; vel ut aliis verbis rem exponam, dat—latus arte adhaeret sequenti sententiae. eadem deliberandi ratione usus Thilo pro enim coniecit ubi. sed etiam enim utique servandum est, quod haec vox ad verba vacuas per auras respicit. et haec causa et altera res non levior me moverunt, ut lacunam post v. 303 latere arbitrarer. neque enim dubium esse mihi videtur, quin Statius his versibus nostrum poëtam imitatus sit, ipse quoque pugiles describens (Theb. VI 802 sqq.):

Ecce iterum immodice venientem eludit et exit sponte ruens mersusque umeris: effunditur ille in caput, adsurgentem alio puer improbus ictu perculit...

idem fere agit uterque poëta: Pollux et puer ille astum adhibent periculosum in adversario cauto ac provido, non irritum in insano et inconsiderato. sed apud Statium omnia sunt cum breviora tum magis perspicua: dolus ille significatur apertis verbis eludit, exit, sponte; apud Valerium contra id, quod caput narrationis totius est, nullo modo indicatur, ut multos viros doctissimos illos quidem, sed pugilandi parum peritos dolum esse illud latus dare prorsus effugeret. qui-

bus de causis tunc demum sententia perspicua fieri atque procedere mihi videtur, ubi talem versum inseruerimus: sentit enim Pollux rationis egentem (Bebryca et insanos ludens vigil arte furores) dat genibus iunctis latus...

IV 651 Idem Amyci certe viso timor omnibus antro perculerat; stetimus tamen et deus adfuit ausis.

Desideratur certe obiectum ad verbum perculerat pertinens, quamobrem vulgo versui 651 intruditur aut animos aut mentes. sed neque Amyci neque certe neque alia vox ibi suspicionem movet, nedum supervacanea sit. ne Leo quidem rem ad finem perducit, cum viso in visus commutat, quin etiam structuram sententiae reddit duriorem et dictionem nimis attenuat. neque enim dubium est, quin viso antro (i. e. quia vidimus antrum) timor (animos) perculerat multo fortius dicatur quam $\langle in \rangle$ antro Amyci timor visus perculerat. atque alterum accedit hoc: quis credat Iasonem in summo hoc 'discrimine ponti' non eo animos sociorum revocasse, quod Iunone et Pallade adiuvantibus e terribili illa tempestate in primo libro descripta (608 sqq.) servati sint. easdem deas iterum adfore sperat Iason (653) de Pallade praecipue cogitans, quae sua arte totiens decimam undam tum averterat (II 53 sq.). contra in pugna Amyci et Pollucis deorum auxilium omnino non commemoratur. itaque Valerium sic fere scripsisse apparet: Idem Amyci certe viso timor omnibus antro, (idem animos pelago Zephyris certantibus horror) perculerat; stetimus tamen . . .

V 82 Fama per extremos quin iam volat improba manes interea et magnis natorum laudibus implet addita iamque fretis repetens freta iamque patentes Cyaneas.

Tria sunt quae me adhortantur, ne intactum relinquam locum. primum enim (id quod levius esse libenter concedo) obiecto carere verbum implet aegre fero. deinde vox iam que poscere mihi videtur quod antecedat (dico infinitivum verbo addita adiunctum pendentemque a repetens). postremo, quod gravissimum est, totius enarrationis deest summa, dico primae navis commemorationem. ideo lacunam post v. 83 sig-

nificavi sic fere explendam: et magnis natorum laudibus implet (inferna qui sede latent, rate pervia Ponti) addita iamque fretis repetens freta...

VII 55 Ante meus caesa descendet Caucasus umbra ac prior Haemonias repetet super aequora praedas, aut ego cum vittis statui feralibus Hellen. si tamen his aliter perstas non cedere terris...

Sic V, nisi quod uictis et hillen exhibet. omnia, quae servata sunt, profecto sincera atque optima, sed deest versus post v. 57. quod cum interpretes non intellexissent, ipsi se frustraverunt corruptelas investigantes, scilicet vv. 55 sq. figuram τοῦ ἀδυνάτου continent, quam v. 57 continuari aut¹) particula vel externum est indicium. accedit, quod haec figura geminari vel multiplicari solet (cf. e. g. Verg. Buc. I 59 sqq., Ov. Met. XIII 324 sqq., XIV 37 sqq., ex Pont. IV 5. 41 sqq.). praeterea v. 57, si integer esset locus, neque cum versibus antecedentibus neque cum sequentibus apte cohaereret neque omnino explicari posset. ut autem quid poeta voluerit cognoscamus, imprimis verba cum vittis statui feralibus Hellen quo spectent consideranda sunt. statuitne Aeetes Hellen an non? plerisque interpretibus Aeetes adfirmare videtur se non sacrificandam Hellen ad aram duci iussisse, quocirca non esse, quod vellus a se repetatur, quas excusationes ab hoc loco alienas atque omnino ridiculas esse apparet. una autem explicatio sententiae sufficere mihi videtur: nimirum respicit Aeetes statuam Helles a se iuxta Phrixi tumulum positam (V 187 sqq.), scilicet monumentum in cenotaphio statutum. iam credo cognosces, quid voluerit poeta, neque vituperabis me mancam sententiam sic ad finem perducentem: aut ego cum vittis statui feralibus Hellen (quam iussi, vivam ex pelago remeare videbo). ad totum locum haec subintellegenda sunt: 'ante efficientur haec ἀδύνατα, quam vos, praedones, una nave adlati, spolium de me reportaveritis' (cf. v. 45).

De hoc genere vitiorum ut plura dicerem operam dedi,

¹⁾ nisi forte ante per anaphoram (cf. v. 55) scribendum ducis.

quod difficillimum esse iudicium de versibus omissis atque ipsas lacunas ab editoribus et inconsideratius saepe significari et neglegi persaepe vel coniectando temere oblini non ignoro.

Adiungendi denique illi loci, ubi in finibus versuum singula verba desunt vel mutilata reperiuntur, quia exemplaris cuiusdam margines discissi fuisse videntur. huc spectant

III 462 pars ardua . . . IV 388 languentia . . .

VII 452 spem ponis . . . VII 614 rettulit he ros

VIII 458 non gentis honos non ...

quod praecipue sub finem codicis factum esse non miraberis.

Deinceps disserendum est de versibus in V a sedibus suis motis alienisque locis insertis. ad quod genus corruptelarum pertinent hi loci: I 56 legitur post 64, I 303 post 308, I 815 post 822, III 10 post 25, III 404 post 405, IV 209 post 213, V 407 post 426, VI 228 post 245, VIII 154—185 post 385, VIII 441 post 459. quorum errorum plurimos iam antiquissimi interpretes correxerunt.

Contra nonnullos versus, quo loco traditi sunt in V, editoribus recentioribus immerito esse suspectos persuasum est mihi. velut in errorem gravissimum inciderunt, qui D. Kennerknecht (zur Argonautensage, Bamberg 1883, p. 13) secuti vv. I 403-410 post v. 382 transposuerunt. haec autem iis causa fuit mutandi: Valerius e quinquaginta Argonautis quadraginta duos in transtris sedentes fingit. alterius remigum ordinis princeps est Telamon, alterius Hercules (353 sq.). ab utraque autem parte navis unum et viginti viros sedisse postulandum est. sed non facile intellegitur, utrum ordinem poeta priorem enumeraverit; uno enim tantum loco (387) alterius ducis (Herculis) nomen pronuntiatur. hinc igitur Herculis ordinem enumerari coeptum esse putabant interpretes, nec mirum est eis offensioni fuisse, quod a v. 355 usque ad v. 387 undeviginti remiges, inde a v. 387 viginti tres commemorentur. difficultas autem sic explicatur: Tydeus et Periclymenus (387-390) non primi sunt Herculei ordinis, sed ultimi, atque Herculis ordo prior enumeratur. hoc etiam inde evincitur, quod nullo alio modo illud quin

etiam (387) intellegi potest. deinde a v. 391 Telamonis ordo recensetur. sedent igitur utrimque unus et viginti remiges.

Itemque Thilonem vv. VII 276-283 recte post v. 291 collocavisse nego, quamquam locum integrum non esse firmissimis argumentis demonstrari potest. si enim suo loco traditi essent vv. 276-283, Iasonis essent illa verba cum Venere (Circe) colloquentis. quod fieri non potest ideo, quod v. 281 (te) Medea compellatur neque Iason ipse 'dignum hospitum' (280) apte se appellaret neque omnino verba digna sunt supplice. sed etiam post v. 291 vv. 276-283 orationem non quadrant. primum enim versu 291 (sat fama meis iam parta venenis) non minus quam versibus 282 sq. (occidat aeterna tandem Cadmeia morte iam seges et viso fumantes hospite tauri) finalem sententiam et effici et significari me iudice apparet.1) deinde cum totam orationem consideraverimus, cognoscemus primam partem (259-265) continere narrationem Veneris, alteram (266-275, 284-287) preces Iasonis, tertiam (et 276-283 et 288-291) argumenta, quibus Venus-Circe Medeae, ut Iasoni auxilium ferat, persuadere studet. his autem argumentis usa est vv. 288-291: 1. quae iam promissa sunt, negare non decet (promisi, ne falle), 2. miseranda est sors Iasonis (moverer .. casu), 3. dignus est hospes, qui servetur (supplice digno), 4. novam laudem colliges famam tuam magicis artibus auctura (v. 291). vv. autem 276-283 haec argumenta profert Venus: 1. non ne fas est hospites iuvare, nam heroinae veteres idem fecerunt (276-281, fas sit), 2. digni sunt hospites (280), 3. novam gloriam adipisceris, cum patriam pacaveris (281 sqq.). videmus igitur in vv. 276—283 duo argumenta repeti, dico dignitatem Iasonis et novae laudis spem. sed cum, quanta sit utriusque argumentationis vis atque auctoritas, perpendimus, in vv. 276-283 omnia perspicua esse ac digna (si quid dignitatis est in consiliis perfidis), vv. 288-291 obscuriores nec satis idoneos esse intellegimus, nam quod Circe

¹⁾ respicias quaeso vocabula iam, satis, tandem, aeternus similia vel sua ipsorum natura ac vi maxime esse idonea ad notandos orationum fines.

auxilium promiserat, eo re vera nihil officii iniungit Medeae. neque porro valet labefacere pudorem virginis argumentum illud languidum, quod Circae fama iam satis magna sit, Medeae adhuc lateat ars et vis. contra quod nefas non est iuvare hospitem, hoc aptum est argumentum, et quod Medea patria pacata humanitatem propagabit, hoc magnum dignumque. itaque quia languidiora verba iuxta efficacia stare incredibile est, quia eaedem sententiae bis occurrunt, quia versus 284-291 uno tenore conscriptos esse apparet (nam verba miserebitur ergo? dic cum verbo promisi, ad quod nihil nisi te miserituram esse suppleri possit, artissimo vinculo coniunguntur), Valerium ipsum frigidulam istam sententiam finalem (288-291) improbantem nova et meliora (276-283) substituere voluisse credo. poëtam igitur ipsum vv. 276-283 post confecisse et margini manuscripti addidisse verisimile est. tum ab illo, qui post mortem Valeri Argonautica edidit, falso loco inserti sunt versus et utraque ad nos usque propagata est series.

Alii versus in V inde labem traxerunt, quod scribae in versum aut antecedentem aut insequentem aberraverunt. sic versuum III 9, III 519, VI 417, VII 201 (quem versum spurium non esse Leo cognovit), VII 244, VIII 161 fines in aeternum incertos esse mansuros verisimile est.

E ceteris corruptelis, quas V exhibet, ob multitudinem memorabiles sunt haplographiae, quas dicunt, et dittographiae literarum. permultis enim locis literae initiales vel finales verborum omissae sunt, quia eadem litera aut antecedit aut subsequitur, eodemque modo saepissime ex initio vel e fine verborum vicinis verbis litera addita est.¹)

Multo notabiliora sunt creberrima illa menda, quae originem inde duxerunt, quod scriba quidam stupidus neglegens-

¹⁾ quos errores, si nullius sunt momenti et a nullo editore non correcti, in apparatu critico huius libri te ad unum omnes reperturum esse ne exspectaveris. itemque in fine versuum notam ~ vel ~ literam m significantem esse omissam, id quod haud raro accidit, si de contextu nullo modo dubitari potest, non adnotavi.

que verba vicina, sed inter se non cohaerentia, falso coniunxit vel extremas syllabas eorum adsimilavit.1)

Plus delectationis quam ponderis illa vitia habent, quae inde orta sunt, quod scriba ut monachus verba ab ipsius notitia remota cum verbis in monasterio tritissimis commutavit. quo pertinent: VI 129 Mycael (archangelum intellegit pro nomine quodam gentis), III 76 galileae pro galeae, IV 50 amen pro amens, V 339 Frater et amen pro Fratre tamen.

Gravissimi vero momenti illi loci sunt, ubi glossis vel interpolationibus in textum receptis verba poëtae corrupta sunt. in quorum numero certe non ducendi sunt illi versus, quos Giarratano (praef. p. XXIX) affert, excepto fortasse v. II 473, ubi veteris (pro felix) ex v. II 580 irrepsisse in textum veri dissimile non est. ipse in memoria V libri duo glossemata, quae poëtae verba expulerunt, deprehendisse mihi videor:

III 511 quam Nemeen tot fessa minis, quae †belua† Lernae experiar. quin belua corruptum sit, dubitari non potest, sed e ductu literarum sinceram lectionem elicere velle ludentis est. nam verba per se apta neque inepte coniuncta (qualia sunt belua Lernae), a sententia tamen atque structura abhorrentia casu vel calami errore in codicibus effici incredibile est. itaque subobscuram quandum vocem a poëta hic scriptam et Vergiliano illo loco (Aen. VI 287: belua Lernae) adpicto a glossatore explicatam fuisse credo. quae glossa

¹⁾ huc spectant, ut nonnulla exempla e primo libro afferam: I 69 quo uomere ~ *qui uomere 180 subitusque paratus ~ *subitusque paratis 351 amplexu tristi ~ *amplexus tristi 564 truces — labores ~ *trucis — labores 609 ualidam contortam ~ *ualidam contorto 730 sacri Ioui ~ *sacra Ioui 737 Thessales exanimes ~ *Thessalis exanimes 769 obitum natumque domumque ~ *obitus natumque domumque 795 terras oculos ~ *terras oculis 822 reuomente ueste ~ *reuomentes ueste.

sed licet plurima eiusmodi vitia neglegentiae sint attribuendae, nonnunquam scribam, quae non intellexerit, consulto mutasse manifestum est, velut II 412 uiridis circa horrida telä silua tremit pro *uiridi circa horrida telä silua tremit.

(nisi forte interpolamentum fuit, quod difficile potest diiudicari) in textum invasit. quid dederit Valerius, incertum est, sed fortasse Sudhaus, cum semina proponit, verum suspicatur. quod nomen explicatione egere viro semidocto potuit videri.

V 147 Inde Genetaei rupem Iovis, hinc Tibarenum dant virides post terga lacus. sic legendum esse docet Apollonius Rhodius (II 1011 sqq.). V autem mire exhibet Indigena et aerupem iouis hinc tibi mauors. quid sibi vult hoc loco deus belli? arte enim adhibita diplomatica adeo nihil proficimus in investiganda corruptelae origine, ut nisi genuina Apollonius nobis suppeditaret, nunquam Valeri verba restitui possent. facile autem intellegitur librarium, qui primus verba in codice per maiusculas literas scripto non distincta diiungere conatus est, duo illa nomina gentium non cognovisse ideoque usitatiora verba literis falso coniunctis effecisse. sic ex INDEGENAETAEI factum est indigena et ae, ex TIBARENVM tibi arenum. trunca1) autem voce arenum nomen Iovis paene subsequente "Aonv deum aliquo modo significari sciolus quidam suspicatus ob vicinum pronomen tibi vocativum casum Ares substituit atque explicandi causa Latinum nomen Mauors suprascripsit. hi igitur gradus depravationis deprehenduntur, ut videtur:

α: HINCTIBARENVM

 β : hinc tibi aren $\langle um \rangle$

y: hinc tibi manors

δ: hinc tibi mauors.

Interpolationibus nonnunquam genuinam scripturam corruptam esse iam supra breviter commemoravi (p. 13 adn.). cui generi corruptelarum gravissimarum attribuo etiam duo haec exempla:

I 580 quot in aethera surgit molibus, infernas totiens demissa sub undas, ubi totiens nulla ratione probari neque dubitari potest, quin totidem rectum sit. quae cum ita sint,

¹⁾ fortasse etiam exscissae erant in exemplari ultimae vocabuli literae.

haplographia locum olim sic mutilatum fuisse pro certo habeo: TOTIDEM[DEM]ISSA. quae tum supererant literae totidemissa, ab interpolatore falso suppleta sunt, cui totiens prius in mentem venit quam totidem.

V 692 *tunc adsuctus adest Phlegraeas reddere pugnas Musarum chorus. V exhibet phlegyas qui reddere, intolerabilem certe coniecturam. nam qui non solum supervacaneum est, sed sententiae structuram perturbat. itaque Thilo non tenet rem, scribens ille Phlegrae qui reddere. immo vero postquam ex phlegreas oculorum errore non insolito phlegyeas atque inde phlegyas factum est, interpolator, ne metro versus laboraret, qui inseruit.

Quae si recte disputavi, Vaticanum 3277 omne genus mendorum, quae illius aetatis librarii facere solebant, aequo plus passum esse nec plane carere interpolatorum et glossatorum licentia apparet, itaque in emendando Valerio Flacco etiam optimo huic codici semper diffidendum est.

Ex V quinto decimo saeculo satis multi libri fluxerunt, qui quamquam haud pauca scribendi vitia correcta et graviora menda a doctis viris temptata exhibent, in recensendo Valerio Flacco prorsus neglegendi sunt. ad emendanda Argonautica plurimum utilitatis afferunt iis locis, ubi exscissis singulis foliis in V memoria hiat. quorum codicum tres classes distinguendae esse mihi videntur: prima enim classis complectitur codices satis integros a libidine virorum doctorum, altera continet libros gravius interpolatos, tertia et ipsos gravissime interpolatos et e Sangallensi codice contaminatos. inter codices satis integros habeo Monacensem et Urbinatem 669.

Monacensis 802 (M), quem totum fere contuli, forma quadrata, chartaceus, continet folia CV, vicenos septenos versus in singulis paginis. recentiores manus tres in eo diiunxi, vetustissimam ipsius Ioviani Pontani (M^r) cuius fuisse librum subscriptione eodem minio quo coniecturae illae exarata demonstratur, alteram (M^s), quae ex codice Sangallensis classis (ut videtur, ex ipso Matritensi) lectiones varias

in margine sepia adpinxit, recentissimam (M²), quae innumerabilibus fere locis et de suo et de codice quodam gravissime interpolato coniecturas supra et iuxta versus scripsit. Thilo qui se emendatrices manus neque potuisse discernere neque voluisse dicit, in enotandis lectionibus saepissime erravit.

Codex Vat. Urbin. 669 (U) bibliothecae Vaticanae membranaceus formae octonariae CII folia continet (cf. Samuelssonium in Erano VI, p. 74). ex hoc codice M libro simillimo, fortasse etiam meliore, perpaucae lectiones cognitae sunt, quas Samuelsson l. l. attulit.

Secundae classi adiungendi esse videntur cod. Bononiensis, e quo satis multae lectiones in editionibus Delamallii et Caussinii publici iuris factae sunt, et cod. Burmanni, quem P. Burmann in editione sua hic illic commemoravit. praeterea huc fortasse pertinent cod. Vat. Urbin. 353 (F) et cod. Reginensis 1831 (R), quas Samuelsson 1. l. descripsit atque hic illic laudavit, et cod. regius Heinsii, Reginensi ut videtur simillimus.

Tertiae classi addicendi sunt:

codex Vaticanus 1653 (N), quem Heinsius vocat Vaticanum secundum, membranaceus, formae maximae, ab una manu non ineleganter scriptus, ut triceni versus sint in singulis paginis. notabilis est codex, quia ex exemplari fluxit, cuius quaterniones VI—VIII discissi erant. hoc inde apparet, quod in illa parte carminis ordo versuum magnopere perturbatus est; atque septuageni versus vel bis septuageni locum suum non servaverunt, ut tricenos quinos versus exemplar illud in singulis paginis continuisse cognoscas. ceterum ex eodem archetypo discisso fluxit editio princeps (Bononiensis prima). codicem N et Thilo et Samuelsson et ipse ego satis multis locis inspeximus.¹)

cod. I. Valettae (T), cuius externam speciem descripsit Giarratano (praef. XXX, adn. 5), qui librum ipse Neapoli contulit lectionesque ex eo commentario critico inseruit.

¹⁾ de N et Bon. 1 e Sangallensis classis codice quodam contaminatis cf. Carolum Schenkl (Stud. zu den Arg. d. Val. Fl., p. 334).

de reliquis eiusmodi codicibus aut nihil aut perpauca cognita habemus; sunt autem duo Chisiani, quattuor Laurentiani, Marcianus, codices Coki, Harlesii, Graevii.

II.

DE CODICE SANGALLENSI (S).

Anno p. Chr. n. 1416 Poggius Florentinus in monasterio Sancti Galli prope Constantiam cum aliis scriptoribus C.Valeri Flacci libros tres et quartum dimidiatum (vv. 1—317) invenit. ipse codex Sangallensis (S), quem decimo fere sacculo conscriptum fuisse conicias, nunc periit, sed sex apographa eius saeculo XV. facta supersunt: Matritensis X 81, Vaticani 1613 et 1614, Ottobonianus 1258, Oxoniensis, Malatestianus.

Codex Matritensis bibliothecae regiae X 81 (X) chartaceus Sigiberti chronicon post adglutinatum, Asconi Pediani et Pseudo-Asconi commentarios, Valeri Flacci Argonautica (foll. 65—94) continet. velociter conscriptus est liber nec in singulis paginis par versuum numerus servatus (continent paginae 39—46 versus). inveniuntur multae correctiones, inter quas tres certe manus distinguuntur.¹) in fine codicis legitur haec subscriptio:

. C. ualeri flacci argonauticon. Hoc fragmentū repertū est in monasterio sancti galli prope constantiā. XX. milibus passuum una cū parte Q. asconii pediani. deus concedat alteri, ut utrumque opus reperiat perfectum. Nos quod potuimus egimus.

.. Poggius florentinus ..

Qua subscriptione neque minus literarum formis librum ipsius Poggii manu e Sangallensi codice transscriptum esse comprobatur (cf. Schmiedebergium, l. l. p. 26—28 de hac quaestione disserentem). codicem post Clarkium abhinc paucos annos denuo contulerunt Skutsch et Schmiedeberg, qui collationes inspiciendas benigne mihi commiserunt.²)

2) pro tanta benignitate alteri tantum gratias agere licet,

¹⁾ sic P. Schmiedeberg, de Asconi codicibus et de Ciceronis scholiis Sangallensibus, Vratislaviae 1905, p. 8 sqq., quem inspicias, si uberiora de hoc codice comperire volueris.

Codex Vaticanus 1613 (P) membranaceus, formae octavae sed maioris mensurae, foliorum 38, versuum 31 in singulis paginis, solum Valerium elegantissime scriptum continet. eandem subscriptionem exhibet quam Matritensis, una voce (parte) omissa. quae lectiones variae in hoc apparatu critico inveniuntur, e Thilonis editione haustae sunt.

Codex Vaticanus 1614 (Π) membranaceus, formae minoris quadratae, foliorum 46, versuum 28 in singulis paginis, continet Valeri carmen elegantissime conscriptum. ab eadem manu in marginibus et supra versus scripturae variae additae sunt. tabulas photographicas faciendas curavi atque adhibui.

Codex Ottobonianus 1258 (O) Vaticanae bibliothecae in 331 foliis chartaceis maximae formae continet Sili Punica (usque ad fol. 288) et Valerium Flaccum. in primo libro Valeri tot scholiis, glossis, rasuris, lectionibus variis maculatus est, ut primae manus scripturae saepe vix aut omnino non possint perspici. in ceteris Argonauticon libris tales maculae vix inveniuntur. in fine haec addita sunt:

Finis eius quod inuenitur argonauticon. et quia exeplar i et

multis carminibus mēdosū erat scriptū ē festine opus alio tpore corrigēdū. In Sancto Gallo. M. CCCC. XXVI. Iulij. XVI.

Quam subscriptionem falsario tribuendam esse Thilo contendit (praef. p. LXVI), Schmiedeberg contra e manu Bartholomaei de Montepoliciano, Poggii amici, profectam esse suspicatur (in diss. laud. p. 25 adn.). qua de re infra verba faciam. codicem satis multis locis ipse inspexi, tertii libri photographa mihi praesto sunt.

Codex Oxoniensis (Q), in collegio reginensi servatus atque a scriba indocto teste Clarkio exaratus et Sili Punica et Valeri Argonautica continet, subscriptione caret. Burii apparato critico utor in varia lectione adnotanda.

Codex Malatestianus plut. XII 3 in bibliotheca muni-

alter — Franciscum Skutsch dico — hisce diebus praematura morte non sine ingenti literarum detrimento defunctus est.

cipali oppidi Cesenae servatus Silium Italicum et Valerium Flaccum (inde a fol. 162) continet. in singulis paginis complectitur duodequadragenos versus. codicem omnibus viris doctis, qui Valerio operam dederunt, neglectum mansisse valde miror, quippe quem Hermannus Blass iam anno 1875 inter Sili libros enumeret (die Textesquellen des Sil. Ital., JJ. suppl. t. 8 p. 178 sqq.). librum nemo contulit.

Inter quae apographa vel externis indiciis facile distinguuntur duae classes: altera Matritensem et Vaticanum 1613 complectens insignis est communi subscriptione, altera Ottobonianum, Oxoniensem, Malatestianum continens praeter Valeri Argonautica Sili carmen exhibet. inter eas classes Vaticanum 1614 medium locum tenere infra demonstrabo.

Prioris classis princeps est Matritensis (X), ex quo ipso Vaticanum 1613 (P) descriptum esse inde apparet, quod P ad verbum fere X codicis vel textum vel correctiones expressit, atque quod vv. II 324—406, qui duabus sane paginis X codicis (pp. 78 v. et 79 r.) continentur, in P omissi sunt contra illud argumentum, quo nisus Clark (Class. Rev. XIII p. 121) P, ut et II, non ex X ipso, sed ex apographo quodam fluxisse contendit, nihil valet. affirmat enim vir ille doctus v. I 28 sic in codicibus legi: pecudumque X, pecodumque P, pecodumque II, neque credibile esse dicit utrumque codicem o literam in X suprascriptam falso eidem verbi loco fortuito

inseruisse. re vera enim in X pecular dumque exstat (teste Schmiedebergio), unde lectiones librorum P et Π facile explicantur.

Alterius classis principem esse Oxoniensem atque fortasse ipsius Ottoboniani archetypon Clark censuit, cui Bury (in praef.) adsensus est. de qua re dubitat Giarratano, qui tamen rem in suspenso relinquit (praef. p. XXXVI). contra Schmiedeberg (p. 24 sq. adn.) Ottobonianum ab ipso Bartholomaeo transscriptum atque Oxoniensis fontem esse existimavit. sed quae argumenta hi viri docti attulerunt, ad diiudicandam quaestionem parum idonea esse mihi videntur. quod enim Clark profert Ottobonianum multis adnotationibus marginalibus et eius, qui codicem scripsit, et recentioribus instructum esse,

Oxoniensem autem talia marginalia non exhibere, hoc non docetur Ottobonianum post Oxoniensem illis temporibus scriptum esse, quibus multi codices viris doctis cogniti erant. eodem enim iure dicat quispiam Ottobonianum non secus ac Matritensem varias lectiones e Sangallensi adsumpsisse, recentiores autem adnotationes multo post ex aliis libris adscriptas esse, Oxoniensis contra librarium varias scripturas Ottoboniani neglexisse, id quod etiam P codicis scriba plerumque fecit, cum Matritensem exscriberet. sed ne Schmiedeberg quidem mihi persuadet, quia subscriptio illa ex alio quodam codice, qui ipse ex S fluxit, transscribi potuit, ut eiusdem P codicis exemplum docet. praeterea nonnulla me impediunt, ne aut O ex Q aut Q ex O fluxisse credam. respicias quaeso has lectiones:

III 4 Caencadae VX, Ceneadet O, Eneadet Q, *Aenidae

47 panius ista VXO, pannis ista Q, *Pan iussa

85 sanguinae V, sanguine X¹, sanguie (i. e. sanguine) O, sanguinem Q (!!), *sanguineae

288 Taeleneque VX, Telae neque O, *Tela neque Q

397 uate VXO, nate Q, *uati

640 prensaque VXO, pensaque Q, *prensatque

700 cupatrio VXO, cupatri Q, *cum patrio.

Cognoscimus omnibus his locis corruptis O cum X et V congruere vel propius ad eorum lectiones accedere, Sangallensis igitur fidem fidelius reddere quam Q, Oxoniensem autem proprios errores aut emendationes (III 288) exhibere, quin etiam paene suspiceris in versu III 85 Oxoniensem e compendio Ottoboniani non satis perspicuo labem duxisse, sed ut O non ex Q fluxisse ex lectionibus modo adlatis intelleximus, ita Q non ex O derivatum esse ex his locis discimus:

II 219 sista et V^a, sistet et X, sistet ac O, sistet Q (etiam in archetypo O et Q codicum et omissum fuisse verisimile est)

439 amothra cadicem V¹X, amota cadicem Q, amothra ra-

dicem O

I 157 ergit X (et sine dubio S), erigit O, ergit Q

Confici mihi videtur res varietate lectionum, quae exstat v. III 703:

Iamne ammis iam V, Jam pe āmis iā X, Iampenamis Iā O, Ipe ammislam Q, *Iamne animis iam.

hic neque O ex Q neque Q ex O miram corruptelam hausisse, sed utriusque codicis scribam talem fere scripturam, qualem X exhibet, ante oculos habuisse apparet. in communi enim quodam fonte Iapeamis Ia ita scriptum fuisse videtur, ut utrum altera nota ad literam e (i. e. en) an ad a (i. e. am) pertineret, dubitari posset neque I litera longa satis esset perspicua, quia autem neuter codex, ut infra videbimus, ex ipso Matritensi fluxit, utrumque ex altero quodam apographo Sangallensis, fortasse Bartholomaei exemplari, descriptum esse atque Sangallensis alterum illud apographon periisse verisimile mihi videtur. de Malatestiano nihil diiudicare possum, nisi quod inter Sili codices eum non magni esse pretii constat. qua de causa, quod librum adhibere non potui, non nimis aegre fero.

Quae vero ratio intercedat inter classes XP et OQ, iam Clark et Giarratano statuerunt. neutra enim ex altera fluxit, sed utraque ex ipso Sangallensi originem duxit.1)

¹⁾ quod ut brevi ante oculos proponam, perpauca ex argumentorum multitudine eligam; his enim locis X ad V (itaque etiam ad S) propius accedit vel cum V congruit, OQ proprios errores vel coniecturas exhibent:

I 521 Adnuit VX, Audiunt OQ, *Abnuit 583 *acamans V, adamas X, amans OQ

⁵⁹³ cohorui/ V, cohor inl X, c(h)orus OQ, *cohors vix

II 9 pabulā agnes V, pabula magnes X, pabula agnes OQ, *pabula Magnes

⁴⁶⁴ flumina VX, flamina OQ, *lumina

III 4 Caeneadae VX, Ceneadet O, Eneadet Q, *Aenidae
454 ingrauat VX, *ingruat OQ
474 lactus V, iactus X, latus OQ, *lactus
599 *aeque V, equi X, et qui OQ
**Transport of the control of t

^{735 *}revisat V'X, reviset OQ.

Contra his locis OQ genuinam S codicis lectionem servaverunt, X menda propria vel coniecturas exhibet: I 504 *sol VOQ, sub X

^{552 *}hiberna VOQ, effusa X

Iure igitur concludi dicat quispiam Matritensem et Ottobonianum (Oxoniensem), ubicumque inter se congruant, S codicis scripturas fideliter exhibere, in lectionibus vero discrepantibus manum Sangallensis ex illo apographo, quod cum V conspiret vel propius ad V accedat, restituendam esse. cui conclusioni ne plane adsentiar, arcet me Π codex, cuius haec condicio est. Π ex X descriptus quidem est, ut iam Thilo constituit atque cum aliis locis tum hoc errore Π codicis optime illustratur:

III 663 *Adfore tu: Adfor tu V, Adfortii O, Adfortu X, Adfor tu in Adfer tu mutavit II (scilicet Poggius in X litera e suprascripta Adfore emendare voluit, quod II falso intellexit).

Sed praeter Matritensem codice quodam OQ classis librarium Π codicis in transscribendo carmine usum esse haud paucis locis demonstratur, ubi Π utriusque classis lectiones exhibet.¹) qua in re notandum est codicem Π plerumque lec-

II 50 *ipsa VOQ, iam X

537 *collibus VOQ, montibus X

563 *piacula VOQ, pericula X

III 33 leue VO*), *leues XO²
137 faciem VO, *facem X

216 prosprodite VOQ, proh prodite X, *uos prodite.
ante omnes autem notandus propter rei perspicuitatem mihi
videtur v. III 96 pacesque V, picesque OQ, *facesque X, ubi Vaticani et haud dubie etiam Sangallensis corruptela pacesque ita
ab utroque scriba emendata est, ut tolerabilia efficerentur.

1) commemorentur haec exempla:

I 116 *torsissem: torrissem Π, torrissem VQ, O ut vid., torxissem X

552 *hiberna Π in textu, VOQ, effusa Π in marg., X

601 *Nec Π in textu, VO, Hec Π in marg., X

624 cum II, *cum VO, tum X

II 104 ungens Π, *ingens VO, urgens X

537 *collibus II in textu, VOQ, montibus II in marg., X

III 4 *Aenidae: Caeneadet Π, Caeneadae VX, Ceneadet O, Eneadet Q

^{*)} lectiones aut O aut Q codicis non adnotatas non novi.

tiones O(Q) classis in textum recepisse, scripturas autem X codicis exhibere aut suprascriptas aut margini adpictas, quin etiam neglexit nonnunguam II codicis scriba Matritensis lectiones optimas consentientes que cum V(S) libro vel propius ad eum accedentes atque recepit proprios errores O(Q) codicis, veluti III 100 *gradu seseque X, gradus eseque V(S), gradus sese-

дие ПО 475 *hos V(S)X, hoc IIO

481 *candentior X, andentior V, cadentior ΠΟQ

633 *ut V(S)X, et IIO.

His lectionibus aliisque permultis evincitur Vaticanum 1614 e duobus libris transscriptum esse, quorum alter fuit ipse Matritensis, alter codex quidam O(Q) classis. sed neque Ottobonianus ipse neque Oxoniensis alter ille fons fuit; sunt enim in ipso textu II codicis nonnullae lectiones miro modo cum V codicis scripturis congruentes, quas neque in O neque in Q neque denique in X reperias 1):

I 527 *flentes Π in textu, V, flectens Π in marg., XQ II 49 *Derigimus VII, Dirigimus OQ, Pergimus X

198 Nisaeum II, *Nisaeum VO, Hisaeum X

⁹⁶ picesque П, *facesque X, picesque OQ, pacesque V

²¹⁶ vos prodite: prosprodite II, prosprodite VOQ, proh pro-

³⁰⁴ nam creditus II, nam creditus O, nunc reditus X, *nam reditus V

⁴³¹ fronte Π, *fronte VO, fronde X
449 abolet animas in abolete mimas (sic!) mutavit Π, *abolete minas X, abolet animas VO

⁵¹⁰ cupit Π, cupit VO, *caput X

⁵⁶² auida⁸ II, auida O, *auidas VX.

¹⁾ cave autem credas aut ipsum Vaticanum aut Sangallensem alterum illum fontem II codicis fuisse: videlicet eaedem lectiones solis codicibus MOQ communes, quas nunc attuli, huic opinioni repugnant. ceterum si II Vaticano vel apographo eius in describendo codice usus esset, certe totum exarasset carmen.

72 altantidis VII, *athlantidis OQ, saltantibus X

654 recentem Π , recentem V, recentes XO, *recentum III 307 *opes Π in textu, XOQ, opus Π in marg., V.

Quae cum ita sint, has lectiones cum V codice consentientes etiam in S atque in altero illo apographo Sangallensis (in 'Bartholomaei' igitur libro), quod archetypon fuisse et Ottoboniani et Oxoniensis supra probavi, exstitisse atque hunc librum 'Bartholomaei' Π codicis scribae praeter Matritensem in manibus fuisse verisimile mihi videtur. sed utcumque haec res se habet, certe ad Sangallensem codicem restituendum praeter XOQ etiam Π adhibendus est.

Iam postquam constituimus, quo modo Sangallensis memoria revocanda sit, ad id transeamus, quod maxime quaeritur, nempe quae ratio intercedat inter V et S. haec quaestio, recentissimis praesertim temporibus, multarum causa fuit controversiarum. atque Thilo, Schenkl, Baehrens, quibus paucis annis abhinc Samuelsson (Erani t. VI) adsensus est, Sangallensem ex Vaticano fluxisse coniecerunt, Clark, Bury, Giarratano, Lipsius (Mus. Rhen. 1908, p. 157 sq.) S et V codices gemellos fuisse contenderunt. Samuelssonio, qui contra Lipsium scripsit (Erani t. VIII, p. 81-84), adversarius exstitit Paulus Krenkel (in diss. iam supra laudata, p. 2-8). sed nihilo magis diiudicata adhuc res est. nam argumenta a Giarratano et Clarkio allata parum efficacia esse etiam Krenkel cognovit, non firmiora tamen ipse Lipsium secutus exhibuit. haec enim probare conatus est: deesse in omnibus apographis Sangallensis libri vv. I 393-442, unde concludendum esse, scribam duas paginas omississe, quarum utraque vicenos quinos versus contineret. in V autem his versibus non expleri duas paginas. atque V quoque ex codice vicenos quinos versus in singulis paginis complexo descriptum esse constare, inde verisimillimum fieri dicunt Lipsius et Krenkel V et S ex uno archetypo transscriptos esse.1) accedere quod inter vv. I 442

¹⁾ eodem autem iure arbitreris et V libri archetypon et ipsum S codicem in singulis paginis vicenos quinos versus ex-

et II 213 (II 213—262 in V bis legi supra dixi) 621 versus intersint¹); quos, si subscriptioni primi libri quattuor fere (re vera quinque) linearum spatium relictum fuisse putes, 25 paginas explevisse probabile fieri. versus autem I 1—392 16 paginas explesse credunt, ut octo lineae²) inscriptioni totius carminis superfuerint.

Quibus argumentis mihi persuadere non possunt. nam novem lineas, plus igitur quam tertiam partem primae paginae, inscriptioni relictas esse iam per se credibile non est, praesertim cum titulus in tanto spatio haud fuerit. qui si fuisset, a Vaticani librario certe non esset omissus. ceterum iam Samuelsson (Erani t. VIII) sententiam Lipsii merito refutasse mihi videtur, tribus imprimis argumentis ille quidem nisus, quorum gravissimum hoc est: in illa dittographia V codicis (II 213-262) deest in Va v. 240, quo S quoque caret, in Vb omissus est v. 241. si vero in singulis paginis archetypi viceni quini versus fuerunt, et versum 240 et versum 241 in eo exstitisse manifestum est, num ullo modo fieri potuit, ut duo scribae eundem versum 240 casu omitterent? Krenkel responsum iam in promptu habet: versum enim 241 in contextu verborum deesse posse, quin etiam supervacaneum esse videri dicit (quam opinionem pro Valerio vehementissime reicio); qua de causa probabile esse Krenkel existimat versum 241 in archetypo signo critico instructum fuisse atque eo non satis perspicuo, ut facile ad versum 240 referri potuerit. quae sententia facile redarguitur. nam si quis V codicem et rationem eius, qui librum conscripsit, noverit, concedet scribam illum criticam artem eo modo exercuisse prorsus esse incredibile; nec ad optimum versum, quo carere nullo modo possumus, falso notam criticam adiectam fuisse putabimus.

hibuisse, in S autem anno 1416 unum folium vv. I 393-442 complexum exscissum fuisse.

¹⁾ re vera sunt 620 vv., quia v. I 830 apud Thilonem vacuus versus est.

²⁾ re vera novem esse debebant, cum v. I 45 neque in V neque in S legatur.

Sed missa faciamus illa. S enim ex V descriptum esse certissima argumenta sunt miri hi errores S codicis:

I 707 uisulus satur V scripserat, quod errore inter scribendum animadverso in uisulas satur V¹ correxit, ita tamen, ut obiter legenti dubium esse possit, utrum u an a an ci in media voce nunc exstet. quod Sangallensis scribae accidit;

legitur enim in XII uisulcis satur (Q cognitum non habeo), O uisu lassatur recte exhibet.

II 275 feda tūmte V, feda tumente S.

Vaticani scriba, id quod locum diligentius examinanti brevi elucet, primum f_c^0 a $t\bar{u}$ te (i. e. foedatum te) recte exaraverat, deinde, postquam linea transversa m literam significans casu quodam partim obliterata est, m literam ipsam arto illi spatio inter u et t literas intercedenti intrusit. neque enim tumente per compendium a monacho illo scriptum esse inde apparet, quod nota — non supra m, sed supra u fere locum obtinet. tumente contra hoc compendio efficitur $tu\bar{m}te$. S codicis igitur librarium ipsa hac V codicis lectione deceptum esse apparet.

II 272—275 hoc ordine atque his additis signis in V

leguntur: $Et \ sacra \dots (272)$ $Talia \ uoce \dots (274)$ $Tum \ ualidas \dots (273)$ $Bacche \ domum \dots (275)$

scriba V codicis, qui versu 274 conscripto animadvertit se versum 273 omisisse, hunc versum ilico subsequentem fecit versum 274 et notis adpositis v. 274 inter vv. 273 et 275 inserendum esse significavit. sed fortuito v. 275 ultimus est huius paginae, ut hunc versum in textu omissum et margini inferiori additum esse facile suspicio oriri possit. quod si quis falso intellexerat, necessario versum 275 illo loco textui inseruit, ubi altera nota exstabat, i. e. ante versum 274. ac re vera S codicis apographa hunc versuum ordinem exhibent omnia: 272, 275, 274, 273. apparet igitur illis notis Vaticani Sangallensis scribam in errorem inductum esse.

II 277 :f:erendam V, furendam S.

scriba Vaticani, qui errore f pro u exaraverat, f litera expuncta u non supra f, sed supra e posuit, ne u litera nimis procul a linea literarum abesset oculosque fugeret. contra S codicis scriba non satis diligenter eos locos exquirens, qui non primo adspectu intellegi potuerunt, e delendam et furendam restituendum esse putavit.

II 287 urebat V, uirebat S, *urebat.

mirum illud r re vera non r significat, ut in Thilonis apparatu falso legitur; nam r literae in V longe alia est species: parva enim linea transversa neque in initio neque in in fine literae deesse solet (r). praeterea hasta illa deversa ac tenuis inferiore parte in r literam prominet, ut uno tractu r scriptum esse dilucidum sit. atque re vera mirum hoc signum nihil significare nisi r literam docent vv. V 520, VI 285, VII 62, ubi r demit et r bem eadem ratione scripta inveniuntur. Thiloni igitur et Sangallensis scribae idem accidit, ut incognitam r literae formam in V obiam male intellegerent.

II 376 *segni V, segnis S.

in V segni conscriptum est, sed e versu 397 versae paginae nonnulla vestigia verborum opul uidui per membranam penetraverunt, ut inter literas g et n pars hastae literae etiamnunc appareat et superior curvatura o literae finali literae i speciem parvae let, quin etiam posterior hasta n literae punctum accepit, ut species vocis legnil efficiatur. quod et apographa S codicis exhibent et Samuelsson, ipse quoque falsa illa imagine iam per decem saecula exsistente deceptus, adnotat ut V codicis lectionem (cf. p. VIII).

III 439 *prosectaque V, prorectaque S.

in V s litera sic exarata est, ut facillime prorectaque legi possit, quamquam diligentius intuenti et scriptoris manum noscenti dubium esse non potest, quin prosectaque et scriptum et intellegendum sit.

III 599 *aeq, V, equi S, et qui OQ, aequi II.

ultimum signum in V literae i simile est. sed e curvata inferiore parte hastae evincitur comma intellegendum esse, non i literam. praeterea hasta paulo brevior est quam quae

i literae spatium expleat. ac re vera illud compendium scriptum est, quo que effici solet (q; vel q, vel q, quae omnes formae in V occurrunt). veram V codicis lectionem neque S codicis scriptor perspexit neque nostris temporibus in ullo

apparatu critico invenias.

III 699 *Non hi tum flatus: Non intum fiatus O, Π in textu, $n\tilde{o}$ hi t \tilde{u} flatus X et Π in marg. (etiam X lectionem corruptam in contextu verborum habuisse vel adhuc habere ex correctura marginali evincitur; sed neque Bury neque Schmiedeberg certiora adnotant). miretur quis, unde mira illa menda in S invaserint. quod mihi apertum est factum, cum Vaticani scripturam diligentius intuerer. in V enim h et i literae tam arte coniunctae sunt, ut tam in legi possit quam hi (hi). praeterea l litera in nomine flatus cum f ligata brevior est quam illis locis, ubi vicinis literis non adhaeret. sic factum est, ut neglentior scriba S codicis fiatus legeret. acrius autem intuentem discrimen esse in V inter fi et fl non fugit.

704 fletus V, fiocus O, fictus II (de X codice nihil afferunt Bury et Schmiedeberg; sed fietus in S fuisse verisimillimum est). eadem ratio scribendi, quam modo dixi, in V invenitur, atque iterum Sangallensis librarius ligatura illa fl

non nimis perspicua deceptus est.

IV 261 uolutari ace V (i. e. uolutarce), uolutarice S, *uelut arce.

in V olim per dittographiam uolutarcace (vel uolutartace) scriptum erat; deinde prima manus ca (vel ta) literas tam neglegenter erasit, ut deversa hasta c (t) literae et ultima cauda a literae servarentur. apparet autem S codicis scribam reliquiis t (c) literae ante rasuram etiamnunc conspicuis i literam significari falso suspicantem in illum errorem incidisse.

Quos errores S codicis non posse intellegi nisi e Vaticani lectionibus neque ad alium codicem archetypum posse referri nemo negabit. ergo S ex ipso V transscriptus et in emendando Valeri carmine neglegendus est.

TIT.

DE EXCERPTORUM CODICE PARISINO (Par.).

Priusquam de C codice loquar, codex Parisinus 7647 (Par.) quanti sit pretii perpendendum est. qui codex saeculo XIII. scriptus praeter excerpta ex aliis poëtis selecta hos versus Valeri Flacci continet: I 22 sq., 39, 76, 248, 320—334, 579—581, 584—596, II 44—46, 59 sq., 117—122, 263, III 364 sq., IV 622 sq., 744, V 324, 536, 540, VI 200, 513 sq., VII 227—229, 416, 435, 511—514.

Ex quo codice descriptus est Escurialis Q I 14, qui partem tantum sententiarum e Parisino recepit.

Etiam de Parisini codicis auctoritate dissensio est inter viros doctos: alii librum ex V fluxisse putant (notabilia sunt iudicia Schenklii et Krenkelii), alii, ut Meyncke, V et Par. e communi quodam archetypo derivatos esse arbitrantur. argumenta ab utraque parte prolata etiam ad diiudicandam hanc quaestionem parum valida esse mihi videntur.

Discrepat autem Par. a V non paucis locis, qui ab hac disceptatione prorsus alieni sunt ideirco, quod excerptor, ut generales sententias efficeret, summa cum licentia quamquam non sine elegantia quadam verba tradita commutavit. 1)

Ineptae coniecturae deberi videtur v. I 23 illius ore, quamquam quid dicere voluerit excerptor non satis intellegitur, cum praesertim sequentes versus additi non sint. nihil tamen obstaret, quominus eandem corruptelam omnes (pro *amnes) atque in V in Parisini archetypo fuisse credamus. neque ex alio fonte derivatae esse videntur falsae hae lectiones: I 588 abrumperet Par.. *rumperet V (ab explicandi causa simplici verbo additum est), I 39 fictis uultus dat et pondera dictis Par., *fictis dat uultum et pondera dictis V (in archetypo Par. codicis dat uultus ob vicinum nomen pondera scriptum

¹⁾ huc pertinent (cf. etiam Krenkelium l. l. p. 63 sq.): II 117
Rex superum famam 263 certe optima V 324 semper omissum 536 sic omissum 540 quippe uiros VI 513 redeunt tandem sua gaudia victis, quos VII 227 Cunctis communem animantibus orbem 416 haud equidem pulcros.

fuisse videtur, quod aliquo modo metro adaptare conatus est Parisini librarius: vultús dăt ĕt póndera(?)), 593 coorstum Par., cohoruis V, *cohors vix, II 46 occurrit Par., *occurrens V, VII 228 patriamque uocato Par., *patriam inde uocato V (hic excerptor sicut novicii omnes inde parum intellexit; dicit enim poëta Vergilium secutus in panegyrico illo Aen. VI patriam vulgo hominibus inde demum, i. e. ab illis orbibus terrae merito vocari, qui non 'iacent extra sidera, extra anni solisque vias', cf. Verg. Aen. VI 795 sqq., Val. Fl. I 515 sqq.). quas lectiones coniectando ortas esse apparet.

Contra compluribus locis scripturas in V corruptas Par. rectas vel tolerabiliter emendatas exhibet. in quarum numero duco: I 76 *animos mentesque Par., animos mentemque V (correctio iuxta animos facillima) 321 *animum Par. SMN, abimum V 327 heu mihi Par., amipli V, *ei mihi O² Bon.¹ 330 *raucos Par. C. Ald., paucos V 331 *Deficiam Par. MT¹, edd., Deficiamus V/*pontumque polumque Par. C, potumque cretamque V 579 *a parte Par. SM, aperte V 587 *aeolus Par, X², aeblus V 589 *oenotria Par. SM, oenatria V 595 *refringit Par. M. Bon.² sqq., refringet V II 263 facta Par., vulgo (nescio qui codex interpolatus primus), *fata V VII 229 *redit itque Par. CM²T¹ Pius sqq., rediitque V VII 513 dulces totiens Par., *totie(n)s dulce(i)s C Ald. Maser., totiens ducis V.

Quas correctiones uno excepto loco I 331 (pontumque polumque) a quovis homine linguae latinae non ignaro coniectando inveniri potuisse et consantaneum est et lectionibus vulgatorum codicum et priscarum editionum confirmatur. excerptorem autem illum sermonis latini admodum peritum fuisse constat (cf. quae supra de elegantia eius dixi). unus igitur restat v. I 331, nimirum ille omnium controversiarum caput. pontumque polumque enim coniectando inventum esse vehementer negant multi viri docti, praesertim cum C codex gravissimo hoc loco cum Par. consentiat. contra C. Schenkl utriusque codicis vel scriptorem vel correctorem hanc lectionem e Statio hausisse probavit, ubi eadem clausula bis occurrit (Theb. XI 67, Silv. III. 2. 10), adversariis

tamen ille non persuadens. ac re vera, quamquam illum, qui C codicem interpolavit, in Vergili et Stati carminibus versatissimum fuisse cognovi infraque exponam, etiam excerptorem Par. codicis illos locos Statianos novisse atque in suum usum convertisse non facile ipse mihi persuasissem, nisi in alium locum ex Vergilio interpolatum incidissem. in v. III 365 enim haec sunt obvia:

mens carpitur aestu V meus crupitur igni Par. (regina) caeco carpitur igni Aen. IV 2.

ex quo Vergili loco Parisinum igni mutuatum esse apparet. 1)

Sed etiam hoc discimus ex versu illo, Parisinum non ipsum generalium sententiarum codicum archetypon esse, sed descriptum ex alio eiusmodi libro. neque enim dubium esse potest, quin idem, qui igni e Vergilio interpolavit, sententiam igitur versus intellexit, verba carpitur et aegro (egros Par.) integra in exemplari suo reppererit. meus autem nihil aliud significare atque mens non est quod dicam; nam n et u literae in eius aetatis codicibus saepe vix discernuntur (cf. etiam II $44 \ \tilde{u} \sim \tilde{n} \ 120 \ \tilde{u} \sim \tilde{n} \ 45 \ uoctisque, uiger).$

Ex illius vetustioris excerptorum libri scriptura non satis perspicua etiam has lectiones in Par. labem traxisse arbitror: I 586 tunc in iter corr. Par. (scil. mutatis compendis τc et $i\tau$)/hic pro hinc II 60 uitis pro ratis. qui errores ex ipsa V codicis scriptura his locis clarissima deduci non possunt.

Contra quin haec menda Parisini e Vaticani compendiis correctionibusve non satis intellectis orta sint, vix dubitaverim:

II 45 \overline{N} oculis (i. e. *Non oculis) V, Au oculis Par.

¹⁾ Helmium B. Ph. W. 1911, 265 hac in re mecum consentire gaudeo.

²⁾ in illo exemplari a apertam et u literam persimiles fuisse docet lectio crupitur (III 365) ex capitur orta; ratis igitur cum rutis vel nitis confundi facile potuit. ui autem idem esse in Par. quod ni modo commemoravi.

46 $C\bar{a}p'$ (i. e. **Campus) V, Corpus Par. (scilicet mutata sunt compendia $C\bar{a}p'$ et $C\tilde{o}p'$).

VII 512 nucⁿ V (i. e. *nunc), non Par.

Nihil igitur obstat, ne Parisinum etiam e V fluxisse credamus, ita tamen ut intercedat inter eos aliud quoddam excerptorum exemplar. 1)

IV. DE CARRIONIS CODICE (C).

Iam vero ad gravissimam in recensendo Valerio Flacco quaestionem pervenimus, quid sit iudicandum de Carrionis codicis (C) auctoritate.

Ludovicus enim Carrio anno 1565 Antverpiae apud Christophorum Plantinum edidit Valerium 'sescentis et amplius locis', ut ait, ex auctoritate veteris codicis manuscripti castigatum. cui codici in Belgio reperto atque Argonautica usque ad versum VIII 105 continenti conspicuam antiquitatem ipse tribuit; ante 'sescentos annos' enim, i. e. decimo saeculo, eum conscriptum fuisse quae declararent multa esse affirmavit, seque brevi post ipsum id demonstraturum esse promisit. in 'scholiis' (Ca) autem illi editioni additis et in 'castigationibus' (Cb) novae editionis, quae anno 1566 ex eadem officina in lucem prodiit, Carrio satis multas lectiones e codice suo publici fecit iuris. nunc deperditum esse librum manuscriptum neque comprobatum esse illud de codicis vetustate iudicium valde dolendum est, nam de hoc codice similis ac de Blandiniano vetustissimo Horati pugna erat inter viros doctos, et ne nostris quidem temporibus consensus est de quaestione maxime intricata.

¹⁾ quam sententiam ut pluribus argumentis confirmarem, ipsum Par. codicem vel tabulas photographicas inspicere animum induxeram. sed ad orantem me, ut haec facultas mihi daretur, bibliothecae Parisinae praefectus benigne scripsit librum tum Parisiis non esse, sed bibliothecae cuidam Romanae esse commodatum. quod etiam nunc valde doleo.

Plerique enim, qui post Carrionem Valerio operam dederunt, capti fucosis ac speciosis libri lectionibus iudicium Carrionis comprobare non dubitaverunt, perpaucis, ut Barthio et Broukhuysio, suspectus fuit codex. primus autem Thilo diligentius in C libri auctoritatem inquisivit, quem transscriptum esse e Vaticano atque habendum in interpolatorum codicum numero firmioribus argumentis nisus con tendit. in eandem sententiam re denuo tractata argumentisque novis illustrata C. Schenkl ductus est (Stud. z. d. Arg. d. Val. Fl., 1871 p. 315 sqq.). quos viros doctos secuti Aemilius Baehrens (Lips. 1875) et Johannes B. Bury (Lond. 1900) in editionibus Argonauticon librum Carrionis plane neglexerunt.

Quibus adversarii fuerunt recentioribus temporibus 1) Paulus Langen (praef. ed. 1896), qui C ex V fluxisse, sed e meliore fonte correctum esse contendit, Caesar Giarratano (praef. ed. 1904, p. XXXI sqq.), qui C ex eodem archetypo ac V vel potius ex eius archetypi gemello quodam descriptum esse persuasum habet, ita tamen, ut Carrionis codicis scriba, ut homo latinae linguae haud ignarus, plurimis locis suas coniecturas in verba poëtae intulerit. cui sententiae adstipulatus est Leo (GGA 1897, p. 960 sqq., 1905, p. 182 sq.), qui C propriam memoriam praebere eis locis demonstrari affirmavit, ubi e lectionibus C codicis, unde V labem duxerit, cognosci posset.

Nuper quaestione denuo instituta atque in omnes partes diligenter exposita in contrariam opinionem rediit Paulus Krenkel.²) in C enim ne unum quidem vestigium melioris memoriae inveniri non infirmis argumentis confirmasse sibi visus est. attamen rem ad finem non perduxit; efficitur enim ex eius explicationibus, ut verisimile magis quam necessarium sit C codicem ex V fluxisse. praeterea nonnullis argumentis parum efficacibus, quin etiam falsis, usus est: dico

¹⁾ vetustiores, ut Fr. Rudolfum Eyssenhardt, Gustavum Meyncke, alios enumeratos invenies apud Paulum Krenkel, l. l. p. 2.

²⁾ De codicis Valeriani Carrionis auctoritate, Luckae apud Altenburgenses 1909.

imprimis ea, quae de C codice cum 'communi archetypo α ' V et S codicum non congruente et de fraude Carrionis dixit. itaque non miror Krenkelium Helmio¹) non persuasisse, qui in argumentationes illius inquirens C codicis memoriae diffidendum non esse denuo contendit. quae cum ita sint, meum esse putavi argumenta ab utraque parte ad hanc quaestionem prolata fusius retractare.

Priusquam autem de ipsa auctoritate C codicis disseramus, quaerendum est, num omnes lectiones a Carrione in scholiis et castigationibus collectae, aut si non omnes, quaenam lectiones veram scripturam C codicis reddant, vel ut alii dicere solent, quantum fidei Carrionis verbis sit habendum. haud pauci enim cum aequales tum posteriores Carrioni ut summae iactantiae magniloquentiaeque homini magnopere diffidebant. de C autem codice duae potissimum res suspicionem movent: Carrionem enim ipsum sibi constantem non fuisse in varia lectione codicis adnotanda, quin nonnunquam alias scripturas in Ca, alias in Cb attulisse, atque praeterea multas lectiones C libri etiam in editionibus priscis ante Carrionem in lucem prolatis occurrere iam pridem animadverterunt viri docti; unde coniecturas et suas et aliorum editorum Carrionem suo codici, ut pretium eius augeret, tribuisse non sine probilitatis specie contenderunt. nimirum haec suspicio tunc maxime oritur, cum discrepantibus inter sese 'scholiis' et 'castigationibus' suarum adnotationum lectiones utraque editio in contextu verborum exhibet (vel ut siglis utar, cum Ca cum Carr.1 et Cb cum Carr.2 congruit), deinde eis locis, ubi utraque scriptura C codicis (Ca et Cb) cum aliis editionibus priscis conspirat, vel ubi conspirat cum editionibus altera, altera proprias lectiones exhibet (cf. locos a Krenkelio p. 22 sqq. adlatos).

Sed immerito Carrionem in hanc fraudis suspicionem venisse probare, et quomodo illae discrepantiae ortae sint, explicare conabor. nam laesae fidei suspicionem a viri memoria, si fieri potest, defendere sanctissimum esse duco offi-

¹⁾ B. Ph. W. 1911, p. 263 sqq.

cium. primum autem, ut est aequum, Carrionem audiamus ipsum in praefatione alterius editionis iam tum a similibus, ut videtur, opprobriis sic se defendentem: 'factum est et nimia librariorum festinatione, et eius cui describenda dederam, negligentia, ut pro veteribus erroribus sublatis, novi succrescerent, et veteres non omnino omnes tollerentur. quod cum graviter et inique ferrem, tamen illud mihi accidit longe gravius, quod non nulli ex hac librariorum sive festinatione sive incuria occasionem calumniae nacti, in me et meum nomen temere sunt invecti.' atque profecto vestigia eximiae neglegentiae nec librariorum solum, sed puto ipsius etiam Carrionis, nec in priore solum editione, sed etiam in altera iterum iterumque sunt obvia. sic e. g. hae discrepantiae scripturarum C^a et C^b errori calami oculorumve procul dubio tribuendae sunt¹):

VII 7 Carrio in C^a haec dicit: ,Nec pereat. Omnes vulgati: Nec poterat quo scire malo. vet. cod.: Nec pereat quo scire modo.²) vetust. Paris. (i. e. editio quaedam Parisina): Nec poterat quo scire modo.²

Carr.1: nec pereat quo scire malo.

C^b: ,Nec pereat. Omnes vulgati: Nec poterat quo scire modo. vet. cod.: Nec pereat quo scire malo. vetust. Paris.: Nec poterat quo scire modo.'

Carr.2: nec pereat quo scire modo.

Quo loco errorem subesse, non fraudem, vel inde perspici potest, quod Carrio in utraque editione quam C habere affirmaverat lectionem reiecit. neque dubito, quin C* adnotatio sincera sit, Cb librarii culpa vel ipsius Carrionis incuria turbata; nam si 'omnes vulgati' et 'vetust. Paris.' eandem lectionem (sic Cb) exhibuissent, Carrio non Parisinam seorsum laudasset; praeterea vulgatos libros malo, minime modo praebere constat. atque Carrionem in Carr.¹ vulgatam scripturam malo retinuisse, in Carr.² sui codicis lec-

¹⁾ quos locos Krenkel inter fraudis testimonia affert.

²⁾ me ipsum, non Carrionem, hic illic singula gravioris ponderis verba, ut magis elucerent, spatiosius imprimenda curavisse moneo.

tionem vindicasse verisimillimum est; hoc enim permultis locis factum est ea de causa, ut mihi videtur, quod Carrio in priore editione nimis festinans lectionum C codicis pretium sive verum sive quod videbatur nondum satis perspexerat. itaque modo in C fuisse atque in C^b modo et malo locos mutasse verisimile est.

VII 21 C*: ,Jam iactata toro. Vet. cod.: Tum iactata toro tumque exspectata cubili. nonnulli recentiores: Jam iactata toro nimiumque experta cubile.'

Cb: ,Jam iactata toro. Vet. cod.: Tum iactata toro nimiumque experta cubile.'

Carr. et Carr. tumque exspectata cubili.

E formula castigationis C^b viri docti concluserunt initio adnotatiunculae positam esse vulgatam lectionem cum textu congruentem, atque sequi C codicis scripturam. ac re vera Carrio saepe hac ratione in adnotandis lectionibus utitur. sed hoc loco multo verisimilius est C^a integram praebere adnotationem, C^b corruptam errore sive librariorum sive ipsius Carrionis. editiones enim priscas nimiumque experta cubile exhibere, contra tumque exspectata cubili nusquam ante Carrionem inveniri constat. scilicet librarius quidam (vel ipse Carrio) in C^b ab altera voce toro ad tertiam aberravit, tumque—toro igitur omisit; vel ut notis rem exponam: eandem hanc adnotationem atque in C^a Carrio in C^b dare voluit; quae vero uncis includam, eo quem dixi errore exciderunt:

,Iam iactata toro. Vet. cod.: Tum iactata toro \(\text{tumque} \) exspectata cubili. nonnulli recentiores: Iam iactata toro \(\text{nimiumque} \) experta cubile.'

II 283 C^a: ,Non patrios: Ita omnes vulgati. vet. vero cod.: non patrios bustis accendere saltus.'

Carr. 1: patrios furtis accedere saltus.

C^b: ,Non patrios. Omnes vulgati: non patrios furtis accedere saltus. Vet. cod: non patriis bustis accendere saltus.'

Carr.2: patriis bustis accendere saltus.

Etiam hoc loco errore in C^a patrios bustis C codici attributum esse manifestum est. nam ab eodem sciolo, qui,adductus verbo accendere de bustis (i. e. funeribus) cogitavit,

etiam patriis interpolatum est: patris enim funera (busta) Hypsipylen magno apparatu (saltibus accensis) fingere non ausam esse coniectator dicere voluit. patriis bustis igitur sine dubio in C legebatur. ceterum Carrioni non fuit, quod per furtum patrios codici suo in C^a tribueret; nam patrios bustis prava est lectio neque ab ipso probata. iterum autem, quod notabile est, vulgatam scripturam Carrio in Carr.¹ secutus est, codicis lectionem in Carr.²

Similiter etiam aliis locis a librariis vel potius, puto, ab ipso Carrione peccatum esse demonstrari potest, etiamsi non semper quomodo ortus sit error aeque est manifestum.¹)

Contra nonnullae discrepantiae inter C^a et C^b obviae calami errore effectae esse adeo non possunt, ut fraudis speciem prae se ferre videantur. attamen etiam has dissensiones ad decipiendi consilium referendas non esse videbimus, cum quibus rationibus docti viri illius aetatis atque ipse etiam Carrio in codicibus ad emendanda videlicet carmina adhibendis et codicum lectionibus adnotandis usi sint, consideraverimus. de quibus rationibus H. Blass fusius optimeque disputavit in diss. commemorata (JJ. suppl. 8, p. 189 sqq.). quae vir ille doctus de fide Carrionis e Censorini codice Coloniensi lectiones varias enotantis examinato ipso libro manuscripto etiam nunc superstite statuit, ipsius verbis hic exprimere mihi liceat (p. 196):

'Wo Carrion, wie er dies häufig tut, die Stelle erst in dem zu verbessernden Text, den ich wiederum seine Vulg. nennen will, hinsetzt, dann in dem durch einzelne Emendationen verbesserten, darf man, wo der Text der Vulg. stehen bleibt, ebensowenig als bei Modius annehmen, daß derselbe mit dem Colon, übereinstimme. Wo andererseits die Lesart der Vul-

¹⁾ tribuo autem similibus erroribus harum lectionum C^a et C^b varietatem: I 147 accliuisque C^a, acclinisque C^b 152 num C^a, nunc C^b 227 uates Mynias C^a, longa Mynias C^b 275 deduxere C^a, diduxere C^b II 57 ore C^a, orbe C^b III 152 Zelyn C^a, Zelen C^b V 57 diuidat-contegat C^a, diuidet-conteget C^b 641 luctus C^a, lucus C^b Vl 113 aulas C^a, auras C^b VII 296 obstruit C^a, obruit C^b 486 obibo C^a, abibo C^b.

gata verlassen ist, ist diese Änderung durchaus nicht, wie bei Modius fast stets, durch einen Anschluß an den Colon. hervorgerufen, sondern beruht fast ebenso oft auf Conjectur, die durch nichts gekennzeichnet ist, da mit denselben Wendungen wie scribe, emenda usw. sowohl Conjecturen als handschriftliche Lesart, oft beide gemischt, eingeführt werden. Es ist aber kein Grund, darüber bei Carrion sich zu verwundern und erwächst ihm daraus kein Vorwurf. Der Unterschied zwischen dem Verfahren des Modius und des Carrion beruht eben in der verschiedenen Tendenz ihrer Schriften. wie sie schon der Titel ihrer Bücher ausspricht: Carrions Zweck in seinen Emendd. ist Besserung schlechthin, Modius' in seinen Nov. Lect. Besserung durch Anschluß an alte Handschriften. Wird dagegen die geänderte Lesung einer ganzen Stelle mit ausdrücklicher Berufung auf den Colon. eingeführt, etwa mit einem Optimae membranae eleganter sic exprimunt, so ist auch von Carrion die ängstliche Gewissenhaftigkeit heutiger Tage nicht zu erwarten, sondern es werden auch in dem so eingeführten Texte mehrfach Ausdrücke der Vulgata beibehalten, die an und für sich nicht fehlerhaft waren und das Sachverständnis nicht alterierten. Sicherer Verlaß ist also hier nur auf das, was gegen den voranstehenden Text der Vulg. geändert ist.

Wo endlich einzelne, aus dem Zusammenhang herausgehobene Lesarten ebenfalls ausdrücklich als so im Colon. enthalten aufgeführt werden, verdient Carrion durchaus Glauben, denn in all den Fällen, wo dies für Censorin geschieht, weicht er auch nicht ein einziges Mal vom Richtigen ab.'

Ex qua codicis adsciscendi ratione nonnullae discrepantiae inter C^a et C^b obviae facile explicantur. accedit, quod Carrio, ut ipse in praefatione praedicat, ad alteram editionem conficiendam e codice suo iterum et diligentius collato multa addidit et sustulit.

IV 272 Ca: ,dubium caput eripit. Ita vulgati. vet. cod.: Oebalio dubium caput erigit astu. quod non minus placet.

Carr.1 erigit astu,

Cb: ,Caput eripit astu. Ita vulgati. vet. cod.: Oebalia dubium caput erigit arte. quod non minus placet.

Carr. 2 erigit arte.

Lectiones C codicis in C^a et C^b adlatae inter se abhorrere primum intuenti videantur; sed animadvertendum utique est Carrionem hoc loco unum verbum erigit spectasse, quod solum in C^a a vulgata lectione distat: hoc verbum solum sententiam tangit, contra utrum astu an arte scriberet, non multum referre Carrioni videbatur. itaque eum, cum primum codicem cum 'vulgato' suo exemplari prelo impresso conferret, solum erigit enotasse verisimillimum est. iterum codicem perscrutans etiam ad lectionem arte oculos attendisse videtur, quam ut aptiorem nunc et castigationibus et textui inseruit.

VI 417/8 C^a: ,omnes vulgati: neque peste recinctos Tela sed implicitos miseraque in peste revinctos. vet. cod. neque cura cavere Tela, sed implicitos miseraque in peste revinctos optime.

Carr.1: ut C in Ca.

E qua adnotatione, cum Carrionis rationem respicimus, nihil colligere possumus nisi quod C cura cavere exhibuit; cetera incerta sunt. accuratiorem C codicis notitiam Carrio in C^b dat:

C^b: ,omnes vulgati: neque peste recinctos Tela sed implicitos miseraque in peste revinctos. vet. cod. neque cura cavere Tela sed implicitos miseraque in veste revinctos: optime. Illarum autem vocum, pestis et vestis, in se transmigratio frequens est.'

Carr.2: ut C in Cb.

Comperimus igitur C praeter cura cavere etiam ueste exhibuisse. de fraude cogitasse Carrionem iterum probabile non est, multo verisimilius eum festinantem in priore editione conficienda C codicis lectionem ueste non animadvertisse.

VI 572/3 C^a: ,At Latagum. Omnes vulgati: Ablatacum Zelemque¹) Daraps, illum exigit hasta Hunc fugat, ingenti

¹⁾ error calami vel typothetae est.

subiti tum sanguinis unda Vidit. vet. cod. At Latagum etc. ut imprimendum curavi, Bonon. lib.: hunc fugit.

Carr.¹: At Latagum Zetenque Daraps: illum exigit hasta Hunc fugit, ingentem subiti cum sanguinis undam Vidit.

Certo igitur seimus At Latagum, ingentem, cum, undam in C fuisse, quae lectiones a vulgata scriptura adnotata discrepant. an non etiam fugit lectio a vulgata recedens atque in textum Carr.¹ recepta in C fuerit, id quod Carrionis rationem a Blassio expositam spectans putet quispiam, dubitandum est. cur enim Carrio Bononiensis editionis scripturam fugit diserte laudaret, nisi exprimere vellet eam in C non esse, quam tamen ut probabilem coniecturam in textum recepturus esset? atque re vera ex C evincitur C codicem fugat exhibuisse:

C^b: ,At Latagum. Omnes vulgati: Ablatacum Zetemque Daraps, illum exigit hasta Hunc fugat, ingenti subiti tum sanguinis unda Vidit. vet. cod. At Latagum etc., ut imprimendum curavi.

Carr.2: ut Carr.1, nisi quod fugat exhibet.

In altera igitur editione conficienda Carrio, cum Bononiensis scripturam genuinam non esse sibi persuasisset, eam et in Carr.² et in C^b omisit. fraudis igitur vestigia non video; atqui Carrionem inaudita pro nostrorum temporum sensu licentia usum esse, cum in C^a codicem fugit non habere non praedicaret, in propatulo est. quod ne crimini ei daremus, iam Blass nos admonuit: nam textum emendare, non codicis variam lectionem promulgare Carrionis interfuit.

Imprimis autem huc spectant ei loci, ubi, quae in scholiis de C libro Carrio attulerat, desiderantur in castigationibus, velut II 586 numine, III 209 ater, 298 vulnera, 433 novat, V 559 tuta, VII 145 carosque parentes. has enim lectiones, quae Carrioni Argonautica retractanti nullius pretii visae erant, merito praetermitti posse silentio putabat.

Aliis locis obscuritas quaedam dicendi in adnotationibus Carrionis satis frequens etiam me paene sollicitavit, ut virum fraudis immerito accusarem. cuius obscuritatis unum exemplum ostendere mihi liceat: I 412 Ca et Cb: 'Phlias. vet. cod. hic mendosi sunt, qui legunt Pelyas.'

Carr.1 et Carr.2: Phlias.

E quibus verbis et Thilo et qui eum sequebantur C *Phlias* recte exhibuisse collegerunt, quod codicem re vera non habuisse adnotationes ad v. III 149 factae docent:

Ca: 'Hic et ut primo libro mendose legunt veteres libri Pelias'.

C^b: 'hic ut et primo libro, mendosus est vet. cod. legens *Pelias*'.

'Veteres libros' autem et 'vet cod.' idem significare apparet.') ergo dicat quispiam Carrionem in primo libro mentitum esse. evincitur autem ex ipsis formulis persimilibus posteriorum adnotationum priora verba non sic intellegenda esse:

'Phlias (exhibet) vet(us) cod(ex). hic mendosi sunt (libri vulgati), qui legunt Pelyas'2),

sed ita recte intellegi:

'Phlias. vet(eres) cod(ices) (i.e.C) hic mendosi sunt, qui legunt Pelyas'.

Neque igitur Phlias in C fuit neque Carrio nos fallere voluit.

Iam vero venio ad alterum fraudis, quod videbatur, argumentum, quod inde viri docti sibi finxerunt: permultae C codicis lectiones etiam in priscis editionibus ante illud tempus in lucem prolatis occurrunt; atque quamquam plurimi loci eiusmodi sunt, ut facile duo scribae vel correctores in eundem errorem incidere vel eandem medelam adferre potuerint, tamen nonnullae consensiones exstant, quas casu ortas esse incredibile est (quod, cum has lectiones a Krenkelio pp. 17—35 collectas perlegeris, non negabis). quia autem priscos editores melioris notae codicibus usos non esse, contra Carrionem priscas editiones adhibuisse constet, Carrio-

2) re vera libri vulgati inde a Bon. 1 recte Phlias exhibent.

¹⁾ numero singulari et plurali promiscue atque sine ullo discrimine illius aetatis viri docti passim utuntur, etiamsi unum librum significare velint (cf. Schenkl, Studien p. 313 med.)

nem 'communes' illas lectiones C codici per fraudem attribuisse verisimile esse putant viri docti. quam sententiam improbamus, nam C codicem etiam cum interpolatis vulgaris notae libris manu scriptis haud paucis locis miro modo consentire eidem viri docti iamdudum viderunt. quin autem prisci viri docti interpolatos codices ad Valerium edendum adhibuerint, nemo iam dubitabit, qui Giarratani¹) apparatum criticum qualibet pagina inspexerit. cur igitur ceteras etiam lectiones, quas C et editiones priscae exhibent communes. in vulgatis codicibus exstitisse atque inde in editiones fluxisse non credamus? consideranti enim, quam paucos codices vulgatos noverimus, dubium iam non erit, quin multo plures lectiones quam nos scire possumus e codicibus talibus in priscas editiones irrepserint. cuius rei testes nonnunquam ipsi editores ipsaeve editiones sunt, etsi quae lectiones ex codicibus haustae sint, non est additum.

Sic principem editionem (Bon.¹) e codice N libro persimili fluxisse iam supra dixi. Pius autem (a. 1519) se praeter V duos codices 'priscos' adhibuisse confirmat, quorum alter Pomponi Laeti manu elimatus nunc a Samuelssonio in bi-

¹⁾ is enim quascumque lectiones interpolatorum codicum et editionum priscarum comperire potuit magna cum diligentia contulit. ipse nonnullos eiusmodi locos nihil dubii relinquentes e primo libro carminis adferre satis habeo: 15 illa N, T², cod. Bon., Bon.¹, Bon.², Ven.¹, Ven.², Iunt.², Parrhasius, Pius etc., *ille V 16 iam M, cod. Bon., editiones priscae, *tu (V) ST 56 Nephilaei N, Bon.¹, Bon.², Ven.¹, Ven.², Iunt.¹, Iunt.², *Nephelei V 74 fera NT¹, cod. Bon., cod. regius, Bon.¹, Bon.², Ven.¹, Ven.², Maser., *freta V 84 quiuit cod. Bon., Bon.², Ven.¹, Ven.², *quiui V 100 abiit T¹, abit cod. Bon., Parrhasius, Iunt.¹, Iunt.², Ald. etc., habet V, *avet 108 armata M²N, cod. Bon., Bon.¹, Bon.², Ven.¹, Ven.², Iunt.¹, Iunt.², Ald., Maser. etc., *flammata V 120 oras N, T¹, cod. Bon., cod. Burmanni, cod. regius, Bon.¹, Bon.², Ven.¹, Ven.², *undas V 132 corripuit silet haec N, T², editiones omnes ante Carrionem, corripit sedet V, *corripit illa sedet 137 uiridi totus N, cod. Bon., Bon.¹, Bon.², Ven.¹, Ven.², *uiridique torus V 146 clarus P, N, T, cod. Bon., editiones omnes ante Carrionem, *clanis V antora M, N, cod. Bon., editiones omnes ante Carrionem, *auctora V. *Actora.

bliotheca Vaticana repertus esse videtur. est autem cod. Reginensis 1831 (R), in cuius fine haec leguntur:

"Finis, Pomponio praeceptore. Luce XXV. Julii 1468 sa-

lutis christianae aetatis meae 21."

praeterea in v. VI 527, ad quem Pius adnotat 'scribe priscis exemplaribus admonentibus cit Lucifer', codex R it in cit correctum exhibet (teste Samuelssonio). idem autem codex contra ceterorum librorum consensum lectionem properantia habet v. V 196. num quis dubitat, quin Pius, quamquam nihil nisi 'scribe properantia' adnotat, etiam hanc scripturam ex R sumpserit? iniuria igitur exspectes viros illos doctos se lectiones e codicibus hausisse in commentario constanter commemoravisse. quotiens autem ipsa Pii editio e Vaticano atque duobus codicibus interpolatis derivata cum C congruat, Krenkel miratus est p. 17 sqq. itemque Maserius se scriptis libris usum esse in adnotationibus dicit (cf. e. g. IV 719).

Quominus igitur arbitremur lectiones et in C et in editionibus priscis obvias etiam in vulgatis libris manuscriptis

exstitisse, nihil obstat.

Gravissimus autem testis se non coniecturas doctorum virorum editionumve priscarum suo codici, ut pretium eius augeret, falso inseruisse ipse Carrio nonnunquam est, id quod Krenkelium fugisse miror. haud enim paucis locis Carrio lectiones pravas, quas casu vel coniectando bis in C et priscis editionibus ortas esse incredibile est, e C codice adnotat neque tamen in textum recipit. quod, si lectores decipere voluisset, certe non fecisset auctoritatem codicis sui ultro infringens¹). eas igitur lectiones a Carrione improbatas re vera in C fuisse apparet, neque minus verisimile est, eas e codicibus quibusdam interpolatis in editiones illas priscas invasisse.

¹⁾ haec velim conferas: I 767 perlacrimans C, perlachrymans Bon.², Ven.¹, Ven.², *per lacrimas V, Carrio III 433 nouat C, Pius, Engentinus, Colinaeus, Gryphius, *uocat V, Carrio VI 65 Achimeniae C, Maser., achaemoniae V, *Achaemeniae Iunt.¹sqq., Carrio 82 sub uulnere C, Lugdunensis, *sub uellere V, vulgo, Carrio 189 aet(h)aeum C, Gryphius, *(a)eaeum V, vulgo, Carrio VII 165 qu(e)is illa sacris C, Bon.², Ven.¹, Ven.², quis illa sacro V, quin illa sacro Iunt.¹sqq., Carrio.

Quae omnia si recte disputavimus, Carrionem immerito fraudis accusatum esse constat atque sequitur, ut omnes lectiones, quas apertis verbis (vet. cod. habet vel similiter) Carrio C codici tribuit, re vera in C fuisse credendum sit. contra eas scripturas, quas in C esse non dilucide dixit Carrio, Carrionis esse coniecturas nostro iure contendemus.

Quae vero lectiones nova hac ratione adnotationum Carrionis ad recuperandas veras scripturas C codicis adsciscendarum adhibita abiudicandae sint e C libro quaeque sint addendae ei adhuc neglectae, facile qui apparatum meum criticum cum Thilonis apparatu comparaverit cognoscet.¹)

Porro quibus rationibus viri docti commoti sint, ut C codicem Vaticano inferiorem esse scriptumque XV. saeculo iudicarent, quibusque argumentis adversarii eorum utantur, exponatur. e quingentis enim fere locis, quibus C et V discrepant, ne centum quinquaginta quidem meliores lectiones quam V nobis suppeditat C, longe autem plurimae pravissime interpolatae sunt lectiones. accedit, quod plus centum emendationes (multo igitur maior pars) et centum fere corruptelae, in summa igitur ducentae fere lectiones, etiam in vulgatis libris XV. et XVI. saeculo sive manu scriptis sive prelo impressis inveniuntur. unde C has lectiones e vulgatis libris sumpsisse vel potius ipsum inter eos habendum esse non immerito suspiceris. sed etiam quadraginta fere illae lectiones meliores, quas C solus exhibet, perpaucis fortasse exceptis a quovis homine latinae linguae non ignaro facile coniectando reperiri potuerunt. accedit, quod paene omnibus locis, ubi Carrio discrepantes scripturas e codice suo affert, in V aut contextus verborum aperte hiat aut metrum turbatum est

¹⁾ qua in re monendum est me nonnunquam, cum C^a et C^b ita inter se discrepent, ut utra lectio fuerit in C, certo scire nequeamus, neutram adnotasse. ceterum adde apparatui meo has lectiones C codicis ab incipiente me Valerium edere vel casu vel ut leviores de industria omissas: I 116 inuicti 117 Hunc 376 actis (= V) 521 Annuit 551 qua classe (= V) 563 me (= V) 581 totiens (= V) 681 sequentum (= V) II 133 Huc tibi C^a, Hinc tibi C^b 310 redeuntque.

aut verba tradita non facile explicari possunt, ut hominem quendam coniectandi atque corruptelas emendandi studiosissimum et aliorum coniecturas undique adscivisse et suo Marte textum temptare conatum esse suspicio fiat. postremo vix uno loco uterque codex (V et C) lectiones aeque bonas exhibet, ut utram recipias in textum dubites.

Contra qui C propriam memoriam praebere atque Vaticani tamquam gemellum esse arbitrantur, his argumentis nituntur: exstant in C praeter multos locos aperte interpolatos optimae lectiones, quas coniectando inventas esse incredibile est. praeterea Leo (G.G.A. 1897 p. 960 sq., 1905 p. 183) nonnullis lectionibus C libri, unde Vaticani errores orti sint, illustrari adfirmat. quomodo autem factum sit, ut permultae deteriorum librorum corruptelae etiam in C occurrant, plerique explicare non curaverunt; unus Helm nuper (B.Ph.W. 1911, p. 263) suam sententiam breviter aperuit. suspicatur enim illas lectiones non e deterioribus libris in C, sed e C in deteriores fluxisse.

Quod num recte dixerit Helm primum examinandum est. nam haec questio gravissimi est momenti, quia si probabilis est illa opinio, haec necessario efficiuntur: si e C codice, Vaticani gemello, deteriores codices XV. saeculo conscripti varias lectiones receperunt, spes est nos bonas scripturas e Carrione fortasse non enotatas in eis inventuros esse. ergo omnes vulgatae classis libri ad Valerium recensendum adhibendi sunt. haec simplex conclusio, cuius Helmium conscium sibi fuisse non puto, sententiam eius probabilem non esse docet. neque enim ullum vestigium melioris fontis in deterioribus libri. adhuc repertum est. an hoc melioris memoriae indicium est, quod una vel fortasse duae versuum lacunae non prorsus inepte in eis expletae esse videantur (cogito imprimis de v. I 45, quem fortasse etiam C exhibuit). de talibus enim versibus iudicium semper difficillimum atque incertum erit, quia viros doctos XV. saeculi latinis literis doctos eruditosque fuisse et optimos haud raro versus finxisse constat. gravissimarum autem corruptelarum V codicis ne una quidem opitulantibus libris vulgatis (et C codice, ut infra probabo) sanatur. quae enim emendationes in iis inveniuntur, plerumque sunt perspicuae facilesque omnes, ut a quovis homine linguae latinae non ignaro extemplo conflari potuerint.

Sed graviora sunt, quae me arcent, ne Helmio adsentiar. ubi enim, quaeso, apographa C codicis sunt, quae sane confecta essent, si C liber Italis cognitus fuisset? nam ille codex, ut interpolationibus completus, iudicio illius aetatis maioris pretii liber visus esset quam ipse Vaticanus. vel si C ipse miro modo numquam transscriptus esset aut apographa temporum iniuria omnia periissent, cur in deterioribus libris 'e C correctis' tam exiguae reliquiae 'melioris memoriae' supersunt? cur 'optimae' illae lectiones, quas laudibus efferunt C codicis defensores, cur tot lacunarum aut versuum aut verborum supplementa in iis desunt? num tam stulti fuerunt viri docti XV. saeculi, ut scripturas, quales C e. g. I 331, III 341, V 379, VII 373 exhibet, ut versus III 77, IV 196, VII 633 neglegerent, contra permultas interpolationes inanes vilesque ex eo adriperent? hoc nemo sanus probabit. immo vero si C codicis memoria vel uni librario ante oculos fuisset, illae lectiones etiam nunc in vulgatis libris legerentur.

Gravissimum autem hoc argumentum Helmii sententiae obstat, quod nonnullis locis lectiones deteriorum librorum medium locum tenent inter Vaticani scripturas aut integras aut levissimis erroribus adfectas et C codicis gravissimas interpolationes, quod igitur e vulgata lectione a Vaticani memoria non nimis procul recedente, unde C codicis corruptelae ortae sint, facile intellegi potest. quo hi loci pertinent: I 141 *et < At>racia M²NT¹: et racia V, et trac(h)ia SMT,

cod. Bon., et extracta C.

IV 641 *auditi sonitus Maser., Ald.: auditis sonitus V, auditus sonitus MT, cod. Bon., vulgo, auditur sonitus C.

VI 118 *Lagea Gronovius: lagae V, longe cod. Harlesii, longaeva C.

VII 85 subitonus quã V (voluit V *subito nusquam, sed inter s et q breve spatium casu magis quam consulto est relictum), subit honus quam M¹ (quam expunxit M²), cod. Burmanni, subiit nusquam C.

VII 127 *semet s(ic) increpat Lemaire: semels increpat V, semel sese incr. cod. Bon., sese semel incr. M (b et a delevit M²), sese semel incr. M²C (in communi igitur exemplari eorum codicum, qui hanc coniecturam exhibent, mancam sententiam V codicis sic suppletam fuisse apparet: semels ese increpat).

VII 244 arida menti V, ardua menti Iunt.¹, Iunt.², Ald. (quin eandem lectionem codices quidam, ex quibus editiones illae fluxerunt, exhibuerint, dubium non est), ardua amanti C.

Sed obiciat quispiam has lectiones et in C et in vulgata classe obvias a recentiore manu vel in rasuris C codicis vel in marginibus post addi potuisse. quis autem, ut unum exemplum e multis afferam, totum versum II 156, quem se non intellegere Carrio ipse fatetur, in rasura scriptum fuisse putet? sin autem margini inlitus fuisset, Carrio certe textus integriorem scripturam non neglexisset. neque omnino, si tot correcturis variisque lectionibus genuina C codicis memoria inquinata fuisset, Carrio hoc factum silentio praeterisset, sed praecipue iis locis, ubi libri lectiones ipse non probavit, textum ab alia manu temptatum videri adnotasset. nam Carrionem ad tales correcturas animum intendisse inde perspicimus, quod ad v. I 679 haec in commentario affert: 'Vet. cod. stat pater, quod tamen alia manu depravatum fuisse videtur.' aliae autem eiusmodi adnotationes apud eum non inveniuntur.

Quae si proba sunt, C codicem quinto decimo saeculo e codice interpolato vulgaris classis fluxisse apparet. sed quomodo fieri potuit, ut Carrio in aestimanda codicis aetate tantopere erraverit? nam, ut iam Thilo commemoravit (praef. p. LXXXV adn.), Carrionem in vetustate codicis Censorini aestimanda cautum fuisse et timidum constat. etiam hanc quaestionem non sine probabilitate solvere posse mihi videor. Carrionem enim adulescentulum admodum Valerio operam dedisse nemo adhuc animadvertisse videtur. anno enim fere 1547 Carrio natus erat¹), adulescens igitur non plus quam

¹⁾ cf. Biographie nationale de Belgique III, p. 352 sqq., Allgem. Deutsche Biogr. IV, p. 27.

duodeviginti annorum Valeri codicem contulit; contra Censorinum edidit anno 1583, triginta sex igitur annos natus.¹) scilicet virum Carrionem peritum artis diplomaticae fuisse et cautum nemo mirabitur; sed peradulescentulum eum artem illam tantopere calluisse, ut certum ei esset iudicium de codicum aetate, ista praesertim aetate, nonne veri hoc admodum videtur dissimile?

Quoniam igitur C codicem cum vulgatis libris artissimo vinculo coniunctum fuisse ostendimus, nunc cetera virorum doctorum argumenta perpendamus atque, num quae vestigia melioris memoriae nescio unde adsumptae in C inveniantur, exploremus, quod ut diiudicemus, primum in Leonis gravissimum, quod videtur, argumentum inquirendum est; nam P. Krenkel (p. 67) non tam dilucide illam sententiam refutavit, ut omnis dubitatio sublata sit. his igitur locis quomodo corruptelae Vaticani exortae sint, e C codicis lectionibus cognosci Leo affirmavit: III 520, V 147, 338, 370, 680, 692, VI 247, VII 283 (291 in hac editione), 319, 373, 541, 557. quod nollem factum esse; nam plurimae harum scripturarum C libri ad diiudicandam quaestionem parum pertinent, quia eaedem correctiones etiam in deterioribus libris leguntur.2) accedit quod omnibus his locis, ubi C et deteriores libri genuinam lectionem exhibent, Vaticani memoria leniter corrupta est. an emendationes, quas modo enumeravi

1) cf. Biographie nationale de Belgique III, p. 352 sqq., Allgem. Deutsche Biogr. IV, p. 27.

²⁾ dico autem hos locos: V 338 Frater et amen conantes qui V (sequi corr. V²), Fratre tamen conante sequi C, Pii codices 370 habet Arcas V, hebet Arcas C, Sabellicus, Pius, Maser., Engentinus, Colinaeus, Gryphius (cf. eandem correcturam VII 156 in T¹, Bon.² sqq. obviam; num C illo loco hebet exhibuerit, incertissimum est) 692 Phlegyas qui V, Phlegraeas C, Pius Maser. sqq., Phlegraeas qui Bon.², Ven.¹, Ven.², Ald. VI 247 tenero V, tenerae C, Iunt.¹ sqq.; linquuntur V, liquuntur C, T¹, cod. Bon., Iunt.¹ sqq. VII 291 me istam V, meis iam C, Bon.¹ sqq. 319 Ac nequeat V, Ac neque tam C(?), Bon.² sqq. (num C hanc lectionem vere exhibuerit, valde dubito, cf. p. 58 in.) 541 tiberine V, liberne C, T¹, Pius sqq. 557 spatioque V, stipatque C, cod. Burmanni.

in adnotatione, difficiliores sunt inventu quam e.g. vv. I 232 (lubri comminus exit) vel III 566 (strodere) Sangallensis coniecturae? neque omnino alterius codicis veras lectiones corruptelarum alterius originem apte detegere credo, si emendationes cum e literarum tractu tum e verborum conexu elici facile possunt. scilicet gravioris ponderis sunt illi loci, quos alter codex genuinos praebet, alter tam foede corruptos, ut emendatio hominum ingenium eludat, sed etiam tunc semper cavendum est, ne speciosis interpolationibus alterius libri decepti carbonem pro thesauro captemus. solvitur enim quaestio eiusmodi tantum locis, quibus uterque codex mendosas scripturas exhibeat, sed alterius verba ad archetypi memoriam propius accedant. inter quos locos Leo habuisse videtur versum:

V 147 *hine Tibarenos Politianus, hine tibi mauors V, inde tymauos C (nam tymanos in Ca librariorum neglegentiae deberi ex adnotatione Ca ipsius Carrionis evincitur: credit enim vir ille doctus lectionem hine tibi mauors ex inde Tymauos pronuntiatione ortam esse). re vera V codicis lectionem inde labem duxisse, quod glossema in archetypo integram scripturam expulit, iam supra (p. XXVIII) demonstratum esse confido. ergo V cum archetypo hic congruit, C longius ab eo recedit, neque dubium esse potest, quin inde timauos coniectando ex hine tibi mauors effectum sit.

Supersunt tres loci, quos ab interpolatore correctos esse Leoni incredibile visum est: III 520, V 680, VII 373. atque profecto, quin V 680 verba rerum manet accipite ordo recte restituta sint, nemo dubitabit (pro rerum manet accipere ergo V). sed accipite etiam M, cod. Bon., alii correxerunt, atque ordo rerum locutio est tam trita (cf. e. g. Verg. Aen. VII 44, Ov. Met. XIII 161, Stat. Theb. VI 244), ut in Vaticani versum IV 449 vel errore irrepserit (rerum est ex ordine pro serum est ex ordine). difficilis igitur emendatio non fuit. praeterea me ex C libri lectione, quomodo Vaticani error ortus sit, etiam nunc non cognoscere fateor atque Leonem rem perstrinxisse tantum doleo.

III 519 sq. Verum animis insiste tuis actumque per omnem Tende pudor; mox et Furias Ditemque movebo C Verum animis insiste tuis actumque mouebo Tende pudor; mox et furias ditem quomodo uerbo V.

C codicis supplementum adeo non probabile est, ut omnes editores excepto Delamallio Heinsium secuti actumque in astumque mutaverint. sed hac quidem conjectura nihil proficimus; nam dictio illa per astum tendere ab omni sermone latino abhorrere mihi videtur. exspectes potius tende ad (astum inauditum) vel tende (astum inauditum fingere). deinde autem viri docti, quibus Heinsii coniectura placuit, falsissima ratione emendandi uti mihi videntur: neque enim illam ipsam vocem, a qua emendationem proficisci necesse est, coniectando e textu removere licet, nam actumque ad sententiam accommodatum esse apparet; dicit autem Venus: 'pudor me commoveat ne id, quod conficere animum induxeram, relinguam utque id, quod antea actum est, (ad finem perducam>'. hoc vel simili supplemento opus esse ideoque infinitivus desiderari mihi videtur. interpolator autem, nam is hunc versum mancum ut versus III 9, VI 417, VII 244 inepte supplevit, actus Herculis spectaverat atque sensum magis quam latinitatem curans Iunonem per omnes labores Herculem acturam esse dicere voluerat. ego, si ludere licet, actumque (tueri) i. e. perpetrare ac perficere, proposuerim. postremo corruptelam inde exortam esse in V, quod scriba a voce actumque versus 519 ad nomen ditemque versus 520 aberravit, intellegeremus, etiamsi C codicis scriptura non praesto esset. verbum autem mouebo (520), quod unde miram illam labem traxerit (quomodo uerbo) ne C quidem nos docet 1), correctum est in CXM2 ad exempla Vergiliana. Leonem igitur hunc locum ut sinceritatis argumentum apte attulisse nego.

VII 373 Dat dextram uocemque Venus blandisque pauentem Adloquiis C²)

Dat dextram blandique pauens uocem uenus qua ÷

Adloquiis V.

2) C codicis lectionem etiam in Laurenti Balbi editione

¹⁾ suspicor autem in aliquo exemplari olim scriptum fuisse cum lineola casu orta mouebo.

Etiam hoc loco, quomodo Vaticani scriptura corrupta sit, cognosci posse e lectione C codicis Leo contendit. quod usu venire hic minus concedo quam aliis locis; immo lectiones librorum V et C tantopere inter se different, ut eas ex uno fonte fluxisse prorsus incredibile mihi videatur. praecipue

qui monstrum illud qua. ÷ in V e lectione, qualem C exhibet, oriri potuerit, non perspicio; in C enim obscurae huius vocis ne vestigium quidem invenitur. quam rem ipsam a primo maxime suspectam mihi fuisse fateor; nam quod in codice gravissime interpolato corruptela quaedam optimi codicis ita est remota, ut ipsa illa vox, quae maximam praebet difficultatem quamque intellegere nemo adhuc potuit, plane sit neglecta et omissa, nonne hoc redolet interpolatoris licentiam? deinde in Vaticano, ubi singula quidem saepe neglegentia sunt peccata, versus autem funditus turbati non inveniuntur, inde a secundo huius versus pede scribam sive per errorem sive consulto verba sine ulla mente fuisse mixturum et confusurum atque insuper tria ex his verbis (blandique pro blandisque, pavens pro paventem, vocem pro vocemque) fuisse corrupturum, si eadem vel similis lectio atque in C exstitisset in archetypo, veri mihi videtur dissimillimum. contra C codicis interpolatorem etiam aliis locis (cf. II 156, VI 165), ut sententia aliquo modo flueret, ordinem verborum temere invertere non dubitavisse constat. itaque etiam hoc loco C libri versum ab interpolatore confectum et Valeri verba eruenda esse e Vaticani scriptura corrupta adfirmo, atque ne sanam quidem sententiam lectio C codicis

⁽a. 1523) esse Giarratano in apparatu critico adnotavit, quod errore factum esse suspicor. Giarratano enim ipse editionem Balbi in manibus non habuisse, sed hac adnotatione, quam e. g. Burmanni commentario p. 619 insertam invenies, in errorem inductus esse videtur: 'Lego atque libentius quam et quam. Verum Lud. Carrion ita legit rectius: Dat dextram vocemque Venus, blandisque paventem Alloquiis BALBVS.' quae quin Balbus a. 1523 non scripserit, nemo dubitabit; tum enim Carrio nondum natus erat (cf. p. LXI). sed cum ipsi quoque mihi ut Balbi editionem inspicerem, non contingeret, certiora dicere atque unde error ortus sit, explicare nequeo.

continere mihi videtur. primum enim, quid sibi vult dat ... vocem? nam etsi non ignoro has, tales voces dare eandem vim habere quam haec verba, dicta dare (cf. e. g. ipsum Valerium VII 412), illud vocem dare ab attributo nudum me iudice nihil significat nisi quod nostro sermone reddimus einen Laut von sich geben (sic Val. Fl. IV 49 de avis clamore) aut eine Stimme verleihen (cf. e. g. Stat. Silv. V 3, 28); minime autem vocem dare alicui idem est atque adloqui aliquem. deinde zeugma illud dat dextram vocemque perdurum esse apparet. postremo poeta in comparatione (375) matrem tenerarum avium multo aptius pallidam nominaret, si Venus quoque paveret, ut et in narratione et in comparatione pavens duceret paventem. pavens igitur libenter e Vaticano reducerem (pavet autem me iudice dea rei magicae insuperabilem vim potestatemque superis etiam pertimescendam). meo igitur iure statuere mihi videor lectionem C codicis indignam esse quam in textum recipias. neque profecto tam desperatam esse Vaticani lectionem censeo, ut propius accedendi ad verba poetae spes omnino non sit, primum enim ad deprehendendum suppositicium vocabulum ansam dare mihi videtur versus, quem V exhibet, metrum. hexametri enim structura usque ad hepthemimeren nihil praebet offensionis, reliqua autem abhorrent ab illa lege metrica, quae ut verbi accentus congruat cum arsi quinti pedis postulat (exstat enim vocém Venus 4 _). ex qua metri offensione vocem vocabulum ab illo loco alienum atque Venus protrudendum esse e quinto pede in quartum discimus, quo facto versus sic progreditur: dat dextram blandique pavens Venus _ o o _ _ . quae sequantur elicienda esse puto e verbo mutilato qua. ÷. quod ut explicemus, ordiendum est a nota ÷: quo signo vv. I 327, II 24, III 709, V 125, VII 71 compendium efficitur verbi est. sed eadem nota corrupto versui VIII 338 adhaeret supervacanea (adulter. -) eodemque modo atque hic puncto ab illo versu seiuncta est 1), ut eam utroque loco pro critico signo stare atque idem fere significare

¹⁾ quod me utroque loco in apparatu critico fugisse nunc doleo.

quod illud R (de quo p. XIII verba feci) facile suspiceris.¹) dubitari igitur potest, utrum est in V traditum sit necne; os qua autem nihil aliud est quam osquam, ut aut osquamest aut osquam in fine versus exstare intellegas. sed licet ambigua sit haec lectio, illud dubium non esse mihi videtur, quin in exemplari quodam vestusto ultima versus verba, discisso fortasse margine (cf. p. XXIV), difficilia fuerint ad legendum, atque quin scriba literarum ductus perplexos et ex parte deletos, ut potuit, pingendo imitatus sit. ad utramque autem lectionem satis prope accedit quam ipse proposuerim coniectura oscula m⟨iscet⟩ (vel oscula misc⟨et⟩). totum igitur locum sic fere emendandum esse existimo: dat dextram blandisque pavens Venus oscula miscet adloquiis iunctoque trahit per moenia passu. quam coniecturam hoc Ovidi loco commendari puto ac fulciri (Met. VI 626)²):

mixtaque blanditiis puerilibus oscula iunxit.

contra unde vocem in textum irrepserit, diiudicare non audeo: fortasse glossema est ex vv. 389 sqq. ad pavens adscriptum; ibi enim (394) Venus tremens dicitur ob magicum murmur Medeae; fortasse autem olim vir semidoctus, qui deletis vocibus oscula miscet in altera parte sententiae desideravit alterum obiectum ad verbum dat, talia fere poetam dicere voluisse arbitratus dat dextram et vocem blandis adloquiis (nostro sermone 'sie reicht die Rechte und leiht schmeichelnden Worten ihre Stimme') vocabulum vocem addidit et pro sua facultate metro adaptavit. sed utut res se habet licetque improbes coniecturam meam, hoc unum spondeo Carrionis libri scripturam e textu esse repellendam.

Iam satis demonstravisse mihi videor e lectionibus C codicis a Leone allatis, quomodo Vaticani corruptelae ortae sint, minime intellegi posse, neque ipse alias emendationes

¹⁾ idem fere etiam Monacensis scriba sensisse videtur, qui nihil nisi quam exaraverit.

²⁾ nec inutile erit cum Valerio conferre Ov. Met. VIII 211 sqq., quam comparationem poeta in conficienda sua comparatione imitatus est.

C libri, quae V codicis vitia illustrarent, inveni. contra haud paucis locis C codicis menda gravissima et mira optime explicari e levissimis V libri erroribus non immerito viri docti monuerunt. quarum lectionum nonnullas repetere liceat:

II 166 trahitque V, retrahitque C, *traditque. III 35 Ecce iam V, Et Caeam C, *Et te iam. 294 fatisia V, fatis hoc C, *fatis id (d literae hasta brevior fuisse videtur in archetypo) 731 aris V, astris C, *axis IV 173 Ora V, Gracia C, *Oro (C codicis scriptura aut e dittographia obliteratae vocis Ora, e Cia igitur, orta est aut inde, quod librarius Ora cum compendio Gra nominis Gratia commutavit) 287 notata manus V, notat ipse manus C, *notat Aet(na) manus (Vaticani errorem iam in archetypo fuisse vix credibile

notata manus V, notat ipse manus C, *notat Aet(na) manus (Vaticani errorem iam in archetypo fuisse vix credibile est; cf. quae de errore inter scribendum orto p. XII dixi; spectanda est C codicis coniecturae inanis et futilis elegantia) 524 sq. argos Letifer V, Argos Laetifera C, *arquos Letifer 645 Defigere V, Diffugere C, *Deficere (cf. Krenkeli explicationem p. 18 sqq.) V 104 inopia V, Enopiae C, *Inopi 105 citheron V, cytheram C, *Cytoron 262 infastum V, infestum C, *infaustum VI 234 armas V, arma C, *armos 714 Iam quidet V, Iam uidet et C, *Iamq(;) videt VII 377 saeui V, suis C, *se(q)ui 379 cogant V, uolunt C, *rogant 380 aliter caeo ae V, alia Aeaeae C, *aliter caecae 550 partim graium V, parti graium C, *patri in Graium.

Ipse V codicem perscrutatus hos locos adhuc incognitos repperi, qui me iudice gravissimi ponderis sunt:

II 253 misereretene V^a, *miserere tene V^b, miserae retine C, Maserius.

In utraque scriptura (V^a et V^b) verba recte et procul dubio sic ut in archetypo distincta sunt, sed in V^a , quam scripturam et S et deteriores solam descripserunt, e literae cauda paulo longior usque ad t literam porrecta est, ut uno tenore exarata esse verba videantur utque neglegens librarius facile in C codicis errorem induci potuerit.

¹⁾ simili modo litera q omissa nota ; adiuncta est sequenti verbo vv. ∇ 215 et 269 (qui pro q; ut).

II 362 Tertor V, Tortor C, * Terror.

VII 241 qn V (i. e. *quando), quoniam C.

Compendium falso intellectum esse quis non videt? illud enim compendium, quo ipso XV. saeculo quoniam significabatur, huic simillimum est: qm (sic e. g. legitur in M II 144). contra quoniam (II 144) in V hac nota efficitur quo.

Quin omnibus his locis C codicis librario eaedem lectiones, quae in V exstant, ante oculos fuerint, dubitari non potest. atque quamquam nonnulla ex his Vaticani mendis iam in archetypo fuisse veri dissimile non est, plerumque ipsum demum scribam Vaticani peccasse pro ingenti eius neglegentia non immerito arbitrabimur. ergo nisi forte omnia ad archetypos referre nimio studio mavis, C quomodocumque ex V fluxisse iterum mihi concedes.

Tertium superest argumentum eorum, qui C propriam memoriam continere existimant, hoc: haud paucas dicunt exstare lectiones optimas C codicis, quae coniectando inveniri non potuerint. quam sententiam non miraberis, cum quot locis etiam cautissimi editores C codicis lectiones in textum temere receperint, perspexeris. hae enim scripturae Carrionis codicis usque ad nostrum tempus pro genuinis verbis poetae in editionibus leguntur¹):

¹⁾ ceterum non solum C codicis fucosae lectiones, sed etiam aliorum librorum deteriorum coniectatorumve priscorum inania inventa etiam in optimis nostris editionibus pro sinceris Vaticani verbis non raro sunt supposita; cf. e. g. quae in apparatu critico ad vv. III 732, IV 212, V 570, VI 170, 385 attuli. etiam v. II 111 miro quodam consensu omnes editores exceptis veteribus perpaucis optimam V codicis lectionem spreverunt, quae est et barbara uestis et torques insigne loci. receperunt autem plerique reiecta particula et priore Pii coniecturam it barbara, quam falsam esse, cum it pro navibus vehitur non dici possit nisi de hominibus, iam Samuelsson (Stud. in Val. Fl., Upsalae 1899, p. 111) demonstrat, neque tamen meliore iure ipse proponit sed barbara. quod Baehrens scribi vult his barbara, ipsum quidem improbabile non est, sed nimis recedit a literis traditis. re vera omnia sunt concinna, dummodo voces insigne loci ne interpreteris adpositionem, quam vocant, vocabuli torques, sed praedicatum: et barbara vestis et torques (sc. est) insigne

I 42 audis V, audisti C.

Samuelsson demum Apoll. Rhod. II 1141 et Val. Fl. VIII 187 respiciens Vaticani genuinam lectionem in textum revocavit.

I 49 lacera adsiduis namque illius umbra V meque assiduis lacera illius umbra C

Vaticani memoria nihil offensionis habet, neque percipio sagacitatem virorum doctorum, qui ideo vocabulum namque non probaverunt, quod altera sententia non explicationi prioris inserviat, sed novum aliquid addatur: Pelian enim visa umbra ex somno excitari, minime enim ex somno excitat regem Phrixi umbra, sed ad mortem ulciscendam (eadem ratione eodem utitur verbo e. g. Verg. Aen. XII 440); neque igitur novi quicquam additur, sed eadem imago (ipsum-aspicio) more Valeriano in sequenti sententia (lacera—Helle) continuatur; vel potius poeta, ut duas illas, quae acerrime animum regis percusserint res, dilucidius proponat, duabus sententiis unam imaginem complectitur: gemuisse iuvenem et laceram fuisse umbram, haec praedicat. qua de causa lacera vox ex initio alterius sententiae non expellenda est. quia autem sententia lacera—Helle priori non subiecta, sed adiuncta est, atque utraque quod propositum erat non nuntia tantum fama refert explicat, etiam vocabulum namque est retinendum, scilicet si utraque sententia explicativa vocem namque contineret, nemo offenderetur. nunc nihil aliud factum est nisi id, quod Valerius priore loco particulae namque anaphoricam dictionem ipsum—ipsum idem efficientem, sed plus vigoris habentem praetulit.

I 593 cohoruis V, cohors.in C.

Si Sudhausium secutus cohors.vix monte chalyps scripseris, pro languida lectione C codicis sententiam multo fortiorem efficies. particula autem in a Valerio ex consuetudine inde a poetis Augusteis propagata satisque nota saepius sic omissa est (cf. e. g. urbe II 370, 393, puppe V 72, arvis VII 206).

loci. e duobus igitur insignibus, et e barbara veste et e torque, captivas illas esse Thressas cognosci posse poeta dicit.

II 294 Solvimus heu serum furtis scelus V Solvimus heu miserum furtis scelus C.

Valde miror, quod etiam Thilo, criticus ille cautissimus semperque diffidens C codici, hoc loco miscrum recepit atque, ipse furtis in furti immutans, solvimus heu miserum furti scelus scripsit. quibus coniecturis sententia aperte corrupta non expeditur. neque enim solvere idem significat atque luere, neque ullo modo fieri potest, ut pia Hypsipyle ipsa, quod patrem furto servavit, sceleris se arguat: immo vero scelus parricidii dicitur. neque magis Samuelsson, qui Vaticani scripturam servari et sic diiungi solvimus-heu serum—furtis scelus sicque intellegi vult 'expio—heu sero scelus Lemniadum patre clam servato' rem tetigit. eius enim opinioni versus antecedentes obstant, quibus Hypsipyle se patrem, sive puppi fragili eum creditura sive in insula retentura sit, non servaturam, sed certo leto tradituram esse queritur (292 sq.). veram lectionem iam Pius lenissima mutatione restituerat: solvimus heu serum Furiis scelus, i. e. 'heu ipsa quoque, quamquam sero, pendo Furiis debitum¹) scelus parricidii.' praeterea sic locum intellegendum esse testis est Statius (Theb. V 628), qui sic Valerium imitatur: exsolvi (scil. ego Hypsipyle) tibi, Lemne, nefas.

II 322 ait, haec hospita, credite puppis C, hospita om. V.

C libri lectionem iam Thilo recte refutavit (p. XLIV) his verbis: 'hospitus dicitur, qui aut alienus est vel peregrinus, aut hospitaliter aliquem excipit, aut hospitio alicui iunctus est, quarum significationum nullam adiectivum illud hoc loco habere potest.' est autem sententia huius loci 'non sine voluntate deorum puppis advenit', qua de causa Summersi coniecturam (fatis) haec credite p. a. recepi. videtur autem interpolator hospita ex hoc versu Stati mutuatus esse (Theb. V 336): Pelias intacti late subit hospita ponti Pinus. illic Statius Argo navem incognitam atque peregrinam recte hospitam vocat, ipse Ovidium fortasse secutus (Fast. I 340).

¹⁾ cf. v. 281: fraudata ... Erinys.

II 439 sq. Hactenus in populos uates amothra cadicam Missa mane V Hactenus in populos vates Samothraca diemque Missa mane C.

Lectionem C codicis ab omnibus fere probatam non intellego neque Langen exemplis parum aptis adlatis persuadere mihi potest, ut 'insulam in populos et diem mittere' idem significare quod 'operta sacra insulae populis narrare et in lucem proferre' credam. nam licet 'in populos mittere' tolerabile videatur, 'in diem mittere' ab omni latinitate abhorrere iudico et priori locutioni intolerabili zeugmate adiunctum esse. praeterea poeta sacra insulae non eatenus in lucem prolata manere vult (neque enim quicquam protulit), sed omnino operta manere. nec denique vates Samothraca placet. quam ob rem Sudhausio magis confido conicienti ex Apoll. Rhod. I 919 sq.: hactenus in populos vates, Samothracia1), dicam (μυθήσομαι): Missa mane (κεχάροιτο). Ad missa mane confer illud missum facere et similes dictiones. 'hactenus' igitur inquit 'vates ego dicam, o Samothracia, nec quicquam addam.'

II 535 fluctus defertur belua in imos C, belua om. V

C codicis interpolamentum non dignum fuit, quod ab editoribus reciperetur. nam fluctus pistris defertur Parrhasii vel fluctus monstrum defertur eiusdem vel melioris pretii est quam quod non sine offensione (belua in) quinto pede exhibet C. Sudhausi fluctus donec defertur probum mihi videtur. donec autem eodem modo collocatum invenimus I 591 et passim.

II 599 hic prima pia sollemnia Phrixo ferte manu V, celeres hic prima piacula Phrixo ferte manu C.

Scripturam libri C aeque bonam esse atque Vaticani lectionem neque ab interpolatore profectam videri Meyncke et Langen contendunt, caligantes illi in sole. nam si in le-

¹⁾ ad formam cf. Aen. VII 208 Thraeiciamque Samum, quae nunc Samothracia fertur, et ad formam simul et rem Cic. Nat. Deor. I 119: Praetereo Samothraciam eaque quae Lemni nocturno aditu occulta coluntur.

gendo paulum perrexissent, iam, credo, ipsi errorem animadvertissent, sic autem res se habet: in archetypo C codicis voce sollemnia post pia omissa hians versus suppleri debebat: atque vocabulum pia(cula) tamquam ultro se obtulit, alterum autem supplementum interpolator e sequentibus hausit, ubi v. 604 sq. sic leguntur: celeri extemplo subiere ruentem Cymothoe Glaucusque manu. vocabulo celeri ad metrum obiter adaptato iam exstabat sententia 'aeque bona neque ab interpolatore profecta'. num quis dilucidiora interpolationis vestigia inveniri posse existimat? ceterum qui stilum Valeri novit, sibi collocationem sollemnem adiectivorum et substantivorum (a b A B) eripi non patietur, cui nimium ille indulget. locus autem gravissimus est eam ob causam, quod interpolatorem coniecturas potius e verbis poëtarum similibus quam e suo ingenio sumpsisse apparet. quod tum respicere te iubeo, cum de versibus e Vergilio et Statio bene restitutis verba faciam.

III 168 sq. Occupat os barbamque viri clauamque superne intonat occumbens et nunc ait Herculis armis SMN (V deest folio exscisso), occumbens i nunc C.

C codicis lectionem tolerabilem sensum praebere, siquis conexum sententiarum neglegat, concedo. sed asyndeton illud intonat, ait valde suspectum est ac vix tolerandum. qua de causa T codicis et priscarum editionum scripturam restituendam et locum sic legendum esse spondeo: occupat os barbamque viri clavamque superne intonat 'occumbes' et 'nunc' ait 'Herculis armis'.

III 210 sic pugnae crebrescit opus V sic pugnae crudescit opus C.

Codicis C lectionem e Verg. Aen. VII 788 (crudescunt sanguine pugnae) haustam ab omnibus editoribus probatam esse miror. comparationis enim antecedentis sententiam hanc esse apparet: ut maior est mugitus Vesuvi per silentium noctis (cf. quae p. XX attuli), sic augentur sonitus nocturnae pugnae (cf. 206 sq.). quam in sententiam verbum crebrescit optime quadrare, crudescit sensum delere manifestum est.

III 298 meque tuus nunc plangeret error V, meque tuus potius nunc plangeret error C.

Mancum versum interpolator inani verbo supplevit neque digno, quod reciperetur. neque opus fuisse nimio ingenio ad talem coniecturam fingendam supplementum simile atque aeque pravum interpolatorum librorum demonstrat (melius). quod autem ad sententiam attinet, potius post iustius (297) prorsus supervacaneum est. accedit, quod scriptura tuus potius non parvam aurium offensionem continet. Sudhaus locum sanare mihi videtur scribens ille meque tuus (sine crimine) plangeret error atque interrogationis signum post funera, comma post error ponens. id enim queritur pius Jason, quod di sibi arguendi sint, qui tot acerba canentes gravissimum hoc nefas celaverint; sin autem Cyzicus Jasonem interfecisset, suum tantum errorem regi plangendum fuisse nec ad deorum incriminationem descendendum sicut ipsi. IV 572 sq. Siqua breuis scopulis fieret mora, si semel orsis

ulla quies, fuga tunc medio peranda recursu V, fuerit mora C, patranda recursu C; properanda

recursu vulgo.

C codicis lectionem fuerit e recentioribus probaverunt Schenkl, Langen, Samuelsson, Krenkel. sed una Vaticani scriptura fieret proba est. nam etiamsi omnia essent dubia et obscura, hoc unum luce clarius est: negat Phineus se Argonautis ullum consilium dare posse (568 sq.). qua de causa ridicule vates sic pergat: sed tunc properanda erit fuga (i. e. transitus) per scopulos, siqua brevis mora scopulis fuerit. an hoc certum consilium non est? sed quod gravius est, nunquam esse moram scopulis, ipsa haec summa est verborum Phinei; nam vix repetunt primae celeres confinia terrae (i. e. vix post concursum discurrere rursus coeperunt scopuli), iamque alio clamore ruunt (concurrunt). minime autem de certa mora cogitandum est (sic Krenkel illam moram dicit, quae est inter scopulos concurrentes et disceden-

¹⁾ aberravit igitur librarius a sine ad mine, quas quidem reliquias scriba pro nunc legebat.

tes, 'den toten Punkt'); quam si dicere voluisset poëta, sane non siqua et si ulla scripsisset, sed cum illa-fuerit. vera sententia haec est: 'consilium dare non possum, quia tam celeriter concurrunt scopuli, ut ipsi venti avesque, ut ipse Neptunus transire non audeant; scilicet siqua brevis mora scopulis fieret, quae adhuc nunquam facta est, si saxa semel discedere orsa nescio quo casu paulum morarentur, tunc consilium darem: tunc enim in medio discursu transeundum esset (vel potius transeundi spes esset): sic autem nulla mora neque igitur ulla spes est, nam vix repetunt etc. quae cum ita sint, fieret utique servandum esse statuo atque etiam Sudhausi coniecturam speranda recursu vulgatae lectioni properanda recursu praefero.

V 134 Semianimem patrius quam sanguine vexerit amnis V Semianimem patrius quam vexerit amnis in aequor C.

Vix credas omnes editores praeter Lemairium, Caussinium, Baehrensium, Burium genuinam scripturam V codicis non intellexisse et C libri ineptias anteposuisse. sanguine enim omni sensu carere eis videbatur, sanguine, inquam, quod unum huic loco colorem affert, 'haec locutio' sic interpretatur versum praeclare Lemaire, 'sanguine vexerit Valerium redolet et apte cadit in fluvium caedibus auctum et quasi sanguinem pro aquis volventem, dum contra τὸ quam vexerit amnis in aequor frigidum est recentioremque arguit emendatoris manum, in confirmationem veteris lectionis nil amplius addam nisi sequentia exempla: Verg. Aen. VI 87, Et Thybrim multo spumantem sanguine cerno; ibid. IX 456, et plenos spumanti sanguine rivos, ibid. XI 393, Iliaco tumidum qui crescere Thybrim Sanguine'. addas e. g. Luc. Pharsal. III 576 sq., Semianimes alii vastum subiere profundum Hauseruntque suo permixtum sanguine pontum, ibid. VII 116, Sanguine Romano quam turbidus ibit Enipeus. sanguine autem etiam ab interpolatore C codicis non intellectum ideoque deletum est. itaque ut hexametrum suppleret, clausulam satis usitatam substituit, eadem autem clausula in libris interpolatis invenitur VI 300: atque iterum intrat (in aequor >.

V 515 da iungere dona V, da iungere dextram C.

Utrumque, quod Carrio ipse fatetur, facilem interpretationem admittit. at Burmann eumque secuti novissimis temporibus Langen et Helm dubitaverunt, an iungere dona pro vicissim donare dona latine dici possit. mihi haec locutio non audacior videtur quam Vergili illud pacem iungas (Aen. XI 356). illa autem ipsa res, quod iungere dextram dictio est tritissima inter poëtas, suspicionem movet; nam interpolator permultas locutiones usitatas e poëtis lectitatis mutuatus est.

VII 533 Heu miser, heu tantis iterum mihi care periclis V Heu miser, heu tantis iterum carpende periclis C.

Fac verba recte coniungas nec iam reicies Vaticani scripturam. neque enim intellegendum est tantis periclis mihi iterum care, sed tantis iterum (instantibus) periclis mihi care. dicit igitur Medea non idcirco Jasonem sibi carum esse, quod eum amet, sed quod miseretur ingentia pericula bis subiturum, sicut decet virginem pudicam. adverbium autem iterum Graeco more adhibitum haud aliter substantivo adiungitur atque V 337 circum et VI 220 inter. interpolator autem, sive quod V libri lectionem ipse quoque non perspexerat sive quod voce mihi in exemplari suo carebat, non sine sollertia quadam pro care substituit car (pend)e.

VII 589 sqq. Ille virum atque ipsam tunc te, Medea, recusans concutit et tota nitentem carminis ira

portat iners V cornibus ira C.

Si lectio C codicis sincera esset, bis idem diceret poëta; Jasonem enim totis viribus cornibus niti iam in versu 588 legitur. contra obscurius esset illud *ipsam te Medea recusans*; quod non intellegere poteris, nisi Medeam artus Jasonis carmine suo validiores reddidisse recordatus eris (vide v. 463). taurus igitur, cum Jasonem portat, ipsam quoque portat quam frustra recusat Medeam tota ira carminis illius magici nitentem. carminis ira autem scribit Valerius, quia vivum tamquam atque vigens est carmen; cf. etiam ira flagelli VII 149, ira sanguinis III 446, similia.

VII 478 sqq. quantum hinc aberis, dic quaeso, profundi? quod caeli spectabo latus? V quando hinc aberis, dic quaeso, profundi quod caeli spectabo latus? C.

Vaticani scriptura, quam omnes post Carrionem miro erroris consensu neglexerunt, non tam sensu caret quam interpretatione. interrogat autem Jasonem Medea duas has res, quam procul abiturus sit trans maria et quod caeli latus sibi spectandum sit. quam humana haec sunt atque quam apte expressit istas amantium quaestiunculas, qui identidem rogitare solent: 'quam procul aberis a me?' contra C codicis lectio, utut eam intellegis, languida est. profundi igitur cum quantum coniungendum est (cf. e. g. tantum maris Verg. Aen. V 616), non cum caeli, atque mare significat illud profundum haud aliter atque I 160, 574, II 383, IV 403, 642, 730, V 337, 439 VIII 314.

VII 630 iamque omnes uidere uirum V, iamque omnes odere virum C.

Perperam *odere* a multis editoribus receptum est. nam terrigenas nunc animos in hostem intendere aptissime poëta dicit.¹)

De fucosis autem C codicis interpolationibus in vv. III 519 et VII 373 ab omnibus editoribus immerito receptis iam supra disserui.

Postquam igitur omnibus his locis Vaticani scripturas aut ipsas integras et in textum revocandas esse aut, quamvis sint corruptae, medelam nobis suppeditare comprobavi, non plus quadraginta loci supersunt, ubi C aut solus aut una cum Parisino (I 331) genuinas lectiones pro V codicis vitiosis exhibet.²) quarum lectionum plurimas coniectando a quovis ho-

¹⁾ cf. e. g. [Theorr.] XXV 241 sqq. δ δέ μ' εἶδε . . . δηρ ἄμο-

τος . . . ἄφαρ δὲ μάχης ἐμνήσατο.

²⁾ quem numerum, cum plures codices interpolatos cognoverimus, minutum iri verisimillimum est. dico autem has: I 132 illa sedet C (?), illa om. V 331 pontumque polumque Par. C, potumque cretamque V 337 signiferum cratera C (signiferum crate M²), signiferam crateram V 704 ora C, ira V II 6 fretis C, freti V 502 passosque sinus C, passusque sinu V III 106 Olenii C, ochenii V 182 diuersa Sagen C, diuersas

mine sermonis Latini non ignaro facile reperiri potuisse nemo negat. quin etiam Langen, Giarratano, Helm, qui C codicem propriam memoriam praebere persuasum habent, e quadraginta locis modo adlatis hos tantum pretium codicis praestare concedunt: I 331, III 341, V 67, 379, 484, 680, VI 3, 217, 474. quid igitur? hisne saltem locis C ex meliore fonte hausisse credendum est an interpolatori etiam hae emendationes debentur? quod ut diiudicemus, quam rationem vir ille doctus, quem C codicem vel archetypon eius interpolasse constat, in emendandis corruptelis sit secutus, spectandum est. exstant autem, id quod adhuc viros doctos plane fere neglexisse miror, nonnulla interpolamenta pravissima, quae e poetis per totum medium aevum adsidue lectitatis deprompta sunt. sic interpolator ille ad emendanda vitia exemplaris sui Vergili versus falso adhibuit hos 1):

Val. Fl. VII 452:

*si tamen aut superis aliquam spem ponis (in istis)

V: si tamen aut superis aliquam spem ponis

C: si tamen aut sumtis aliquam spem ponis in armis. Verg. Aen. II 676:

sin aliquam expertus sumptis spem ponis in armis.

1) quos locos a viris doctis in carminibus veteribus versatis

facile augeri posse consentaneum est.

agent SMU (V deest) 278 flatus C, fletus V 341 festina C, fortuna V 367 acerque C, sacerque V IV 111 sin C, in V 551 tam . . tam mira C, iam tamira V 676 fumo C, fuso V V 67 velut ille C, ueluti V 200 per te uehar C, perteueara V 254 refusis C, refosis V 273 regum C, regnum V 342 aequali Schytidum C, aequalis q: thidum V 379 ora C, arma V 440 per C, om. V 464 reges C, regis V 484 forte C (*sorte), oste V 534 tali C, ali V 605 quae C, om. V 680 ordo C, ergo V VI3 tueri C, uideri V 217 Phaleri C, parenti V (ex v. 215) 279 magnoque doloris C, magnosque dolores V 305 inquit genitor C, genitor inquit V 474 alieni C, alienaque MNT, cod. Bon. (V deest; exhibuitne aliena?) 516 feri C, ueri V 572 At Latagum C, Ablatacum V 638 Arinen Olbumque C, arinae nolbumque V 706 agit C, ait V VII 24 leuis C, om. V 84 Tiberine C, liberi ne V 187 Festinamque C, Festinansque V 566 tenebras C, tenebrae V VIII 62 ac uocat C, aduocat V.

Supplementum C codicis perversum esse sequens versus Argonauticon docet, qui eam ipsam sententiam exhibet, quam C hoc loco subdidit, scilicet armorum spem (aut tua praesenti virtus te educere leto, si te forte potest).

Val. Fl. II 396 sqq.:

*nunc triste nefandae

noctis opus, vidui nunc illa silentia tecti saeva ma(gis), thalamos excussaque vincla quod ausae

V: saeuam at halamas

C: saeuit amor thalamis

Aen. IV 532: saeuit amor, magnoque irarum fluctuat aestu

Aen. VII 461: saeuit amor ferri.

Val. Fl. II 594 sq.:

V: *iterum Ae(o)lios Fortuna nepotes spargit

C: iterum Aeolios Fortuna penates spargit

Aen. IV 21: et sparsos fraterna caede penates.

Vaticani scripturam genuinam atque optimam esse iam Langen demonstravit.

Val. Fl. II 6001):

V: *hic prima pia sollemnia Phrixo

C: celeres hic prima piacula Phrixo

Aen. VI 153: ea prima piacula sunto.

Val. Fl. III 2102):

V: *sic pugnae crebrescit opus

C: sic pugnae crudescit opus

Aen. VII 788: crudescunt sanguine pugnae

Aen. XI 833: crudescit pugna.

Val. Fl. III 125:

V: *turbata Phlegyas decurrit (-rat V) ab urbe

C: turbata Phlegias decurrit ab arce

Aen. II 41: Laocoon ardens summa decurrit ab arce.

Vaticani lectio omnino non suspecta est; nam Cyziceni ab urbe in dorso sita (cf. II 631) ad portum decurrere non inepte dicuntur. accedit, quod poëta versum 113 sq. respicit (turbida-urbs).

¹⁾ cf. p. LXXIIsq. 2) cf. p. LXXIII.

Val. Fl. VI 165:

*aut is apud fluvios volucrum canor, aethera quantus Tunc lituum concentus adit

V: uolucrum clamor aethera quantus

C: uolucrum quatit aethera clamor

Aen. V 140 sq.: ferit aethera clamor Nauticus

Aen. II 338: sublatus ad aethera clamor.

Lectione C codicis perversissima discinditur comparatio. Val. Fl. VI 208:

*pectus in adversum (deest nomen proprium) iacit alipe-demque

V: pectus in adversum gleacit alipedemque

C: pectus in adversum graviter iacit alipedemque

Aen. XII 295: desuper altus equo graviter ferit atque ita fatur.

E Statio autem his locis falsa interpolamenta adsumpta esse iudico:

Val. Fl. I 751:

V: *secretisque ciet uolitans pater Aeolus aruis (cf. Verg. Aen. VI 477 sq.: iamque arva tenebant Ultima, quae bello clari secreta frequentant)

C: secretisque ciet uolitans pater Aeolus antris

Theb. IX 617: nec mihi secretis culpam occultare sub antris

Theb. IX 734: murmura, secretis quae Colchidas ipsa sub antris Nocte docet.

Val. Fl. III 197:

V: *extrema sonuit cita cuspide cassis

C: extrema sonuit cita casside cuspis

Theb. IX 867: magno cita turbine cuspis.

Val. Fl. V 25 sq.:

V: *haud aliter socii supremo in tempore Tiphyn Ante alios superesse volunt. mors frigida contra Urget

C: haud aliter socii supremo in funere Tiphyn etc.

Theb. VIII 212 de eadem re:

sic fortes Minyas subito cum funere Tiphys destituit etc.

Apud Valerium hoc loco Tiphys nondum mortuus est, sed mors adhuc urget, ut C codicis lectionem ridiculam esse facile intellegas. quin funere ex Statio haustum sit, hic dubium non est.

Val. Fl. VI 723:

*ante oculos fuga sera ducum

V: ante oculos fuga fera ducum C: ante oculos fuga torva ducum

Theb. VII 589: fuga torva per agros Cornipedum.

Quae dictio in versu Statiano certe tolerabilis est (intellego fugam torvam visu, i. e. terrorem inicientem adspicientibus), apud Valerium prorsus improba; nam equi fu-

gientes terribiles sunt, minime homines fugientes.

Quoniam igitur interpolator C codicis e Vergili Statique carminibus hic illic ineptias verbis Valeri intulit, nonne verisimillimum est eundem etiam bonas lectiones ex poëtis illis nonnunquam mutuatum esse? an, quaeso, casu fit, ut ipsae optimae emendationes C codicis, quibus pretium libri constare et coargui Langenio, Giarratano, Helmio videbatur, simillimis Vergili et Stati dictionibus tamquam commendentur? immo vero hos locos e notissimis illis poëtis, quos in manibus habere solebant, ab interpolatore sanatos esse mea quidem sententia apparet:

I 331

V: potumque cretamque

C: *pontumque polumque

Stat. Theb. XI 67 (Silv. III 2. 10): pontusque polusque III 341 V: uestes, quas rapuit telis fortuna uocan-

tibus austris

C: *vestes, quas rapuit telis festina uocantibus austris

Verg. Aen. JX 488: veste tegens, tibi quam noctes festina diesque

Urgebam et tela curas solabar anilis.

V 67 V: ac ueluti grecis cessit cui regia taurus C: *ac uelut ille gregis cessit cui regia taurus

Verg. Aen. X 707: ac velut ille canum morsu de montibus altis actus aper.

Verg. Aen. XI 809: ac velut ille, prius quam tela inimica sequantur,

continuo in montis sese avius abdidit altos occiso pastore lupus ...

V 379 V: haec uirginis arma Dianae

C: *haec uirginis ora Dianae

Verg. Aen. IV 511: tria virginis ora Dianae.

V 680 V: talis rerum manet accipere ergo

C: *talis rerum manet accipite ordo (accipite etiam vulgati libri correxerunt),

Verg. Aen. VII 44: maior rerum mihi nascitur ordo Stat. Theb. VI 243: rerumque effictus in illa ordo ...

Val. Fl. IV 449: consuetis †rerum† est ex ordine fatis ingemere (rerum pro serum in omnibus libris falso legitur).

Quae cum ita sint, num quis dubitat, quin etiam nonnulli versus, quos unus C codex exhibet, ab interpolatore e Vergili Statique verbis conglutinati sint? Statium igitur vir ille doctus IV 196 imitatus est, non Statius, ut Helm putat, versum ineptum, qui in C legitur:

Qualiter ignotis spumantem funditus amnem ⟨Taurus aquis qui primus init spernitque tumentem⟩ Pandit iter: mox omne pecus etc.

Stat. Theb. VII 436 sqq.:

Ac velut ignotum si quando armenta per amnem pastor agit, stat triste pecus, procul altera tellus omnibus et late medius timor: ast ubi ductor taurus init fecitque vadum, tunc mollior unda etc.

Ceterum C codicis versum spurium atque inconditum etiam ea de causa habeo, quod perduram facit collocationem verborum; sic enim in C intellegendam esse structuram vocum apparet: qualiter taurus, qui primus init ... amnem, pandit iter. commodiorem autem constructionem persimilibus verbis usus sic fere efficias: Qualiter ignotis spumantem funditus amnem (Intrat taurus aquis tumidoque in gurgite ductor) Pandit iter; mox ...

Itemque versum VII 633 C codicis e particulis versuum

Vergilianorum compositum esse persuasum habeo. leguntur enim haec in C: Quam modo Tartareo galeam Medea veneno (Infectam dederăt ususque armarat in illos) In medios torsit.

Ad quod supplementum cf. Verg. Aen. VII 341: Gorgoneis Allecto infecta venenis et Aen. IV 647 non hos quaesitum munus in usus vel Moretum 20 quam fixam paries illos servabat in usus. ceterum Langenio, Helmio, aliis versum C codicis probum esse affirmantibus plane non adsentior. offendit enim brevis syllaba răt ante caesuram producta. 1)

Restant igitur de quadraginta illis emendationibus C codicis quattuor, quae ut reperirentur, nonnulla fortasse propria inventione opus erat: V 484 forte tenens (scilicet interpolator sorte scripserat, quod aut C codicis librarius aut Carrio non perspexit), VI 3 tueri, VI 217 Phaleri, VI 474 alieni. sed ipse iudices, lector, num tales coniecturae ab homine docto versatoque in poetis latinis re vera abhorreant: credo te hanc opinionem ut ficticiam reiecturum esse, praesertim cum quae lectio VI 474 in V fuerit nesciamus, atque Phaleri nomen e catalogo Argonautarum in primo libro enumeratorum facile restitui et circumspicientem fugere vix possit. itaque nisi omnia, quae modo disputavi, inania duces, ultimum etiam argumentum a viris doctis pro auctoritate C codicis adlatum labefactum esse concedes.

Respicientibus igitur, quae de C libri pretio disseruimus, omnes res contra eius auctoritatem quasi testimonium dicere, contra ne unum quidem certum vestigium melioris memoriae in eo inveniri apparet. attamen si C ex V non derivatus esset, aut ex alio propriae virtutis codice correctus, futurum esse, ut in carmine sex fere milia versuum continente atque satis prave tradito nonnullis saltem locis C codicis lectionibus Vaticani corruptelae inexplicabiles et illustrarentur et emendarentur, quin etiam ut nova nonnulla menda nunc latentia nobis patefierent, mea quidem sententia necesse est.

Haec habui quae dicerem de recensendo Valerio Flacco. quoniam igitur ex uno Vaticano 3277 Argonauticon memoriam

¹⁾ cf. p. XVIII adn.

pendere comprobavi, in apparatu critico, ubi hic codex recedat a textu constituto, accuratius adnotare contentus, reliquos codices laudare nisi coniecturas exhibentes spectabiles aut historiam textus Valeriani illustrantes non debebam, attamen Parisini et Carrionis codicis varias lectiones (atque, spero, ultimus) addidi omnes, non quod de pretio earum ullae mihi superessent dubitationes, sed ut lector, quid sit de illis libris iudicandum, ex universa accurataque eorum memoria melius quam fieri potest ex breviore hac dissertione ipse disceret. monendum autem est me in adferenda et V codicis et deteriorum librorum scriptura, cum pro minore huius editionis ambitu apparatum non inhabilem ad perspiciendum conficere mihi proposuissem, non tam anxie egisse, ut etiam levissimos calami errores et scribendi rationem illorum temporum a nostro usu differentem ubicumque adnotarem. eadem de causa etiam coniecturas superiorum editorum criticorumque non nisi optimas adscripsi quasque notabiles esse censerem.

Me ad emendanda poëtae verba non plus contulisse, iis potissimum locis, quibus sanandis multi et docti viri frustra operam dederunt, crimini mihi, spero, non dabis. cui muneri minus etiam suffecissem, nisi inopi saepe et initio paene desperanti dux fuisset Sigfridus Sudhaus, magister mihi benevolentissimus. huic viro doctissimo, qui, priusquam hoc opus ad me detulit, magnam eius partem iam absolverat, qui mecum totum Valerium perscrutatus in plagulis corrigendis operam et laborem consumpsit, cuique omnino plura quam nunc e nomine eius adposito cognoscas debeo, pro tot tantisque beneficiis maximas ago gratias. itemque Friderico Vollmer magistro meo doctissimo humanissimoque, quod benigne schedas emaculavit utilissimaque multa adnotavit, grato testor animo.

Denique quod hoc loco accuratius de recensendis Argonauticis agere mihi licuit, officinae, quae hanc dissertationem meam inauguralem praefationis loco imprimendam liberalissime et benevolentissime suscepit, gratiam refero debitam.

INDEX VERSUUM IN PRAEFATIONE TRACTATORUM

Lib. I	42	p. LXX	Lib. IV	301 sqq.	p. XXI
	49	p. LXX		572 sqq.	p. LXXIV
	403-410	p. XXIV		651 sqq.	p. XXII
	581	p. XXVIII			
	593	n LXX	Lib. V	82 sqq.	p. XXII
	779 sqq.	p. XIX		134 sqq.	p. LXXV
	rra sqq.			147	op. XXVIII
Lib. II	111	p. LXIX adn	۱.		et LXIII
	294	p. LXXI		321 sqq.	p. XVII
	322	p. LXXI		51 5	p. LXXVI
	335 sqq.	p. XX		692	p. XXIX
	375 sqq.	p. XVI			*
	439 sq.	p. LXXII	Lib. VI	120 sqq.	
	473	p. XXVII		569 sqq.	p. XVIII
	535	p. LXXII	T:b 9711	55 800	p. XXIII
	599	p. LXXII	TID. 411	55 s qq.	p. XXIII
		-		185 sqq.	p. XVIII
Lib. III	168 sq.			228	p. XLIV
	208 sqq.	p. XX		276—283	p. XXV
	210	p. LXXIII		373	p. LXIV
	298	p. LXXIV		478 sq.	
	511	p. XXVII		533	
	519	p. LXIII		590 sq.	p. LXXVI
	572 sqq.			630	p. LXXVII

SIGLORUM CONSPECTUS

```
V: cod. Vaticanus 3277 saec. IX
             (V2 manus recention)
        S: cod. Sangallensis (saec. X)
        C: cod. Carrionis saec. XV
     Par.: excerpta Parisina (cod. Paris. 7647) saec. XIII
       X: cod. Matritenis X 81
        O: cod. Ottobonianus 1258
        Q: cod. Oxoniensis
       P: cod. Vaticanus 1613
       II: cod. Vaticanus 1614
       M: cod. Monacensis
             (M^2, M^r, M^s \text{ manus recentions})
        U: cod. Urbin. 669
       F: cod. Urbin. 353
       R: \text{cod. Reginensis } 1831
       N: cod. Vaticanus 1653
        T: cod, J. Vallettae
cod. Bon.: cod. Bononiensis
    Bon. 1: editio Bononiensis a. 1474
    Bon.<sup>2</sup>: ed. Bononiensis a. 1498
    Ven.1: ed. Veneta a. 1500
    Ven.2: ed. Veneta a. 1501
   Junt. 1: ed. Florentina a. 1503
   Junt.2: ed. Florentina a. 1517
     Ald.: ed. Aldina a. 1523
   Carr. 1: ed. Carrionis a. 1565
   Carr. 2: ed. Carrionis a. 1566
       Ca: scholia Carrionis a. 1565
       Cb: castigationes Carrionis a. 1566
      Kr.: editoris coniecturae
```

C. VALERI FLACCI ARGONAUTICON

LIBER PRIMUS.

Prima deum magnis canimus freta pervia natis fatidicamque ratem, Scythici quae Phasidis oras ausa sequi mediosque inter iuga concita cursus rumpere flammifero tandem consedit Olympo. Phoebe, mone, si Cymaeae mihi conscia vatis stat casta cortina domo, si laurea digna fronte viret; tuque o, pelagi cui maior aperti fama, Caledonius postquam tua carbasa vexit Oceanus Phrygios prius indignatus Iulos, eripe me populis et habenti nubila terrae, 10 sancte pater, veterumque fave veneranda canenti facta virum. versam proles tua pandet Idumen (namque potest); Solymo nigrantem pulvere fratrem spargentemque faces et in omni turre furentem. ille tibi cultusque deum delubraque gentis 15 instituet, cum tu, genitor, lucebis ab omni parte poli, neque iam Tyriis Cynosura carinis

1 natis N, nautis V 10 habenti $X^2O^2M^2N$, habent sua V, sua a V^2 additum, nunc tempore, ut permulta (cf. 16, 18, 19) in prima pagina codicis, paene deletum 12 pandet Gryphius, pandit V 13 potest Pius, potes VC 15 gentis cod. Bon., genti V | pater (11) i. e. Vespasianus, proles (12) i. e. Domitianus, fratrem (13) et ille (15) i. e. Titus 16 tu V^1 ut vid. supra lin. add., plane fere obliteratum, S, iam MN 17 neque iam Sudhaus, neque in V | Tyriis — carinis Friesemann, tyrias — carinas V

20

certior aut Grais Helice servanda magistris, sed tu signa dabis, sed te duce Graecia mittet et Sidon Nilusque rates. nunc nostra serenus orsa iuves, haec ut Latias vox impleat urbes.

Haemoniam primis Pelias frenabat ab annis, iam gravis et longus populis metus: illius amnes Ionium quicumque petunt, ille Othryn et Haemum atque imum felix versabat vomere Ölympum. 25 sed non ulla quies animo fratrisque paventi progeniem divumque minas; hunc nam fore regi exitio vatesque canunt pecudumque per aras terrifici monitus iterant: super ipsius ingens instat fama viri virtusque haut laeta tyranno. 30 ergo anteire metus iuvenemque exstinguere pergit Aesonium letique vias ac tempora versat. sed neque bella videt Graias neque monstra per urbes ulla: Cleonaeo iam tempora clusus hiatu Alcides; olim Lernae defensus ab angue 35 Arcas, et ambobus iam cornua fracta iuvencis. ira maris vastique placent discrimina ponti. tum iuvenem tranquilla tuens nec fronte timendus occupat et fictis dat vultum et pondera dictis. 'hanc mihi militiam, veterum quae pulchrior actis, 40 adnue daque animum. nostri de sanguine Phrixus Cretheos ut patrias audis effugerit aras. hunc ferus Aeetes, Scythiam Phasimque rigentem qui colit (heu magni Solis pudor), hospita vina

18 magistris V dilucide 19 sed — sed Lemaire, seu — seu V | mittet V clare exhibet 22. 23 habet Par. 23 amnes Sabellicus, omnes VC, ore Par. 38 tuens C Ald., timens V 39 fictis uultus dat et pondera dictis habet Par. 42 audis V, audisti C 43 eta pro Aeetes V (sic vel similiter saepe). Inter 44 et 46 \times signum minio pictum est in marg. V, MNO^2 ad sententiam satis apte addunt inter et attonitae mactat sollemnia mensae

nil nostri divumque memor. non nuntia tantum

fama refert: ipsum iuvenem tam saeva gementem, ipsum ego, cum serus fessos sopor alligat artus, aspicio; lacera adsiduis namque illius umbra questibus et magni numen maris excitat Helle. 50 si mihi quae quondam vires, vel pendere poenas Colchida iam et regis caput hic atque arma videres. olim annis ille ardor hebet, necdum mea proles imperio et belli rebus matura marique. tu, cui iam curaeque vigent animique viriles, 55 i, decus, et pecoris Nephelaei vellera Graio redde tholo ac tantis temet dignare periclis.' talibus hortatur iuvenem, propiorque iubenti conticuit, certus Scythico concurrere ponto Cyaneas, tantoque silet possessa dracone 60 vellera, multifidas regis quem filia linguas vibrantem ex adytis cantu dapibusque vocabat et dabat ex terno liventia mella veneno.

Mox taciti patuere doli nec vellera curae
esse viro, sed sese odiis immania cogi
in freta. qua iussos sed tandem quaerere Colchos
arte queat? nunc aerii plantaria vellet
Perseos aut curru saevos frenasse dracones
ardet, ut ignaras Cereris qui vomere terras
imbuit et flava quercum damnavit arista.
heu quid agat? populumne levem veterique tyranno

48 fessos V^2SM^2 , fessus V49 ut supra V, meque assiduis lacera illius umbra C56 post 64 legitur in V, suo loco in $MN \mid IV$, Id V^2 58 propiorque M^2 , propriorque V (sic saepius)
59 certus QX^2PM^2 , certis V62 uocabat V, \tilde{I} supr. u add. V^2 63 ex terno diiunxit Stroh, ut numerus in re magica sollemnis efficeretur; de usu praepositionis ex cf. Langen ad hunc locum, externo V et similiter Avien. Ar. 347 ebria ut externo (Ambros.) splendescat lana veneno V libentia V belong V

Bon.2, cereres quo V 70 Imbuat V^2 | damnabit V^2

infensum atque olim miserantes Aesona patres advocet? an socia Iunone et Pallade fretus armisona superet magis et freta iussa capessat, siqua operis tanti domito consurgere ponto 75 fama queat? tu sola animos mentesque peruris, Gloria; te viridem videt immunemque senectae Phasidis in ripa stantem iuvenesque vocantem. tandem animi incertum confusaque pectora firmat relligio, tendensque pias ad sidera palmas 80 'omnipotens regina', inquit 'quam, turbidus atro aethere caeruleum quateret cum Iuppiter imbrem, ipse ego praecipiti tumidum per Enipea nimbo in campos et tuta tuli nec credere quivi ante deam, quam te tonitru nutuque reposci 85 coniugis et subita raptam formidine vidi, da Scythiam Phasimque mihi; tuque, innuba Pallas, eripe me. vestris egomet tunc vellera templis illa dabo, dabit auratis et cornibus igni colla pater, niveique greges altaria cingent.' 90

Accepere deae celerique per aethera lapsu diversas petiere vias. in moenia pernix Thespia et ad carum Tritonia devolat Argum. moliri hunc puppem iubet et demittere ferro robora, Peliacas et iam comes exit in umbrasa at Iuno Argolicas pariter Macetumque per urbes spargit inexpertos temptare parentibus austros Aesoniden; iam stare ratem remisque superbam poscere quos revehat rebusque in saecula tollat.

95

⁷⁶ tu — Gloria habet Par. | mentesque Par., mentemque V 78 stantem SM, stentem V 79 incaeptum C^a , incoeptum C^b 82 Aethere V, Aethera C | imbrem V^2XO^2 , imbre V^1C 90 Colla XM, Colca V | greges SV^2 , greces V^1 91 Accepere de(a)e S, Accipere de V^1 , Accepere sede V^2 93 Thespia et ad Kr., cf. 478, Thespiaca et V, Thespiaca ad V 95 umbras Sabellicus, undas VC 96 macedumque V^2

100

105

125

130

Omnis avet quae iam bellis spectataque fama turba ducum, primae seu quos in flore iuventae temptamenta tenent necdum data copia rerum: at quibus arvorum studiumque insontis aratri, hos stimulant magnaque ratem per lustra viasque visi laude canunt manifesto in lumine Fauni silvarumque deae atque elatis cornibus Amnes.

Protinus Inachiis ultro Tirvnthius Argis advolat, Arcadio cuius flammata veneno tela puer facilesque umeris gaudentibus arcus gestat Hylas: velit ille quidem, sed dextera nondum 110 par oneri clavaeque capax. quos talibus amens insequitur solitosque novat Saturnia questus: 'o utinam Graiae rueret non omne iuventae in nova fata decus, nostrique Eurystheos haec nunc iussa forent. imbrem et tenebras saevumque tridentem iam iam ego et inviti torsissem coniugis ignem. nunc quoque nec socium nostrae columenve carinae esse velim, Herculeis nec me umquam fidere fas sit auxiliis comiti et tantum debere superbo.'

Dixit et Haemonias oculos detorquet ad undas. 120 fervere cuncta virum coetu, simul undique cernit delatum nemus et docta resonare bipenni litora; iam pinus gracili dissolvere lamna Thespiaden iungique latus lentoque sequaces molliri videt igne trabes, remisque paratis Pallada velifero quaerentem bracchia malo. constitit ut longo moles non pervia ponto puppis, et ut tenues subiere latentia cerae lumina, picturae varios superaddit honores. hic sperata ... Tyrrheni tergore piscis

100 auet C, cf. Thes. l. L. II p. 1313 sq., habet V, obit Schenkl | fama C Ald., forma V 105 visi Heinsius, iussi V 107 Argis Bon. 1 , agris V 113 rueret X^2 supra lin. corr., grueret V 116 torsissem M, torrissem V 124 torsistem V 124 torsistem V 125 torsistem V 116 torsistem V 117 torsistem V 118 torsistem V 118 torsistem V 119 torsistem

Peleos in thalamos vehitur Thetis; aequora delphin corripit, illa sedet deiecta in lumina palla nec Îove maiorem nasci suspirat Achillen. hanc Panope Dotoque soror laetataque fluctu prosequitur nitidis pariter Galatea lacertis 135 alta petens: Siculo revocat de litore Cyclops. contra ignis viridique torus de fronde dapesque vinaque et aequoreos inter cum coniuge divos Aeacides, pulsatque chelyn post pocula Chiron. parte alia Pholoe multoque insanus Iaccho 140 Rhoetus et Atracia subitae de virgine pugnae. crateres mensaeque volant araeque deorum poculaque, insignis veterum labor. optimus hasta hic Peleus, hic ense furens agnoscitur Aeson; fert gravis invito victorem Nestora tergo 145 Monychus, ardenti peragit Clanis Actora quercu; nigro Nessus equo fugit, adclinisque tapetis in mediis vacuo condit caput Hippasus auro.

Haec quamquam miranda viris stupet Aesone natus et secum: 'heu miseros nostrum natosque patresque. 150 haccine nos animae faciles rate nubila contra mittimur? in solum nunc saeviet Aesona pontus? non iuvenem in casus eademque pericula Acastum

hic sperata SM, sperata diu Baehrens, fort. sperata deo vel

Iovi (cf. 133), hic insperato P^2C

132 Corripit sedet V, Corripuit residet V², ipsa interposuit Baehrens, illa Carrion (incertum, an ex C) | Achillen Thilo, achille V, achillem V²PM 135 nitidis Wyttenbach, nudis V 136 alta Loehbach, antra V 137 uiridisque V² 141 Rh(o)etus SMC, Rhoetus V, Rhoetus Parrhasius | atracia O²M², racia V, t(h)rac(h)ia SM, extracta C 144 Hic P. hic ense V, Hac P., hac parte C 146 Actora C Ald., auctora V 148 in mediis: cf. Ilias Lat. 889 | hippasus X ex corr., M, hispasus V 149 stupet anxius navigii fragilitatem, cf. 150 sq. | aesone natus SM, aeson tatus V, aeson ytaeus V² (inter n et y alterum y (?) paene obliteratum apparet) 150 Et SM, Haec V² in ras., V¹ non legitur 153 Non

 V^1 , Nam V^2 | acastum XMV^2 , castum V

155

abripiam? invisae Pelias freta tuta carinae optet et exoret nostris cum matribus undas.'

Talia cunctanti laevum Iovis armiger aethra advenit et validis fixam erigit unguibus agnam. at procul e stabulis trepidi clamore sequuntur pastores fremitusque canum; citus occupat auras raptor et Aegaei super effugit alta profundi. 160 accipit augurium Aesonides laetusque superbi tecta petit Peliae. prior huic tum regia proles advolat amplexus fraternaque pectora iungens. ductor ait: 'non degeneres, ut reris, Acaste, venimus ad questus: socium te iungere coeptis 165 est animus; neque enim Telamon aut Canthus et Idas Tyndareusque puer mihi vellere dignior Helles. o quantum terrae, quantum cognoscere caeli permissum est, pelagus quantos aperimus in usus. nunc forsan grave reris opus; sed laeta recurret cum ratis et caram cum iam mihi reddet Iolcon, quis pudor heu nostros tibi tunc audire labores, quam referam visas tua per suspiria gentes.'

Nec passus rex plura virum: 'sat multa parato in quaecumque vocas; nec nos' ait 'optume, segnes 175 credideris patriisve magis confidere regnis quam tibi, si primos duce te virtutis honoris carpere fraternae sedeatque adcrescere famae. quin ego, nequa metu nimio me cura parentis impediat, fallam ignarum subitusque paratis 180

156 cunctanti Ald., conanti V 157 erigit ON, ergit X, ergit $Q\Pi$, rapit X et P in marg., ggit V et perspicue M, uegit V^2 , gerit M^2C 166 canthus et MN, candus et S (V olim, ut vestigia docent), candidus V^2 in ras. scripsisse spondeo 174 sat S, stat V 178 sedeatque N, O^2 in marg. inf., sede

X, O ut vid., V ut forma et spatium rasurae docent, sede at X2, sed et M, eueniet q. V2 in ras., si des Carrion pereleganter, sed cf. I 555. VII 428; corruptela sic orta videtur sede (adq;) ader. 180 paratis Bon., paratus V

tunc adero, primas linquet cum puppis harenas.' dixerat. ille animos promissaque talia laetus accipit et gressus avidos ad litora vertit.

At ducis imperiis Minyae monituque frequentes puppem umeris subeunt et tento poplite proni 185 decurrent intrantque fretum. non clamor anhelis nauticus aut blandus testudine defuit Orpheus. tum laeti statuunt aras. tibi, rector aquarum, summus honor, tibi caeruleis in litore vittis et Zephyris Glaucoque bovem Thetidique iuvencam 190 deicit Ancaeus. non illo certior alter pinguia letifera perfringere colla bipenni. ipse ter aequoreo libans carchesia patri sic ait Aesonides: 'o qui spumantia nutu regna quatis terrasque salo complecteris omnes, da veniam. scio me cunctis e gentibus unum inlicitas temptare vias hiememque mereri: sed non sponte feror, nec nunc mihi iungere montes mens tamen aut summo deposcere fulmen Olympo. ne Peliae te vota trahant: ille aspera iussa repperit et Colchos in me luctumque meorum: tillumetu tantum

hoc caput accipias et pressam regibus alnum.' sic fatus pingui cumulat libamine flammam.

Protulit ut crinem densis luctatus in extis ignis et escendit salientia viscera tauri,

189 uittis M, uictis V190 iuvencam C, iuuencum V192 Pinguia SV^2 , Pingua V196 cun(c)tis egentibus SM,
cuntis (item 213) agentibus V197 merere V^1 202 Illi
melle V (sub rasura 1, altera hasta u litterae, 2, t, 3, vestigia u litt. ita apparent, ut Illumetu scriptum fuisse intellegas), Illo metu X, Ille metu OQX^2P , Illum ego tu M, O^2 et X^2 in marg., Ille meum V^2 ; duo hemistichia huius fere sententiae excidisse videntur illum etiam tantum \langle fas est sentire dolorem. aequore iam placido, \rangle non indignantibus undis
204 libamine V^2SM , libamina V205 crinem OQX^2P , crimen VX206 aescendit V clare, a(d)scendit SM

230

ecce sacer totusque dei per litora Mopsus immanis visu vittamque comamque per auras surgentem laurusque rotat. vox reddita tandem, vox horrenda viris; tum facta silentia vati: 210 'heu quaenam aspicio. nostris modo concitus ausis aequoreos vocat ecce deos Neptunus et ingens concilium. fremere et legem defendere cuncti hortantur. sic amplexu, sic pectora fratris, Iuno, tene; tuque o puppem ne desere, Pallas: 215 nunc patrui nunc flecte minas. cessere ratemque accepere mari. per quot discrimina rerum expedior. subita cur pulcher harundine crines velat Hylas? unde urna umeris niveosque per artus caeruleae vestes? unde haec tibi vulnera, Pollux? 220 quantus io tumidis taurorum e naribus ignis? tollunt se galeae sulcisque ex omnibus hastae et iam iamque umeri. quem circum vellera Martem aspicio? quaenam aligeris secat anguibus auras caede madens? quos ense ferit? miser eripe parvos, 225 Aesonide. cerno et thalamos ardere iugales.'

Iamdudum ... Minyas ambage ducemque terrificat; sed enim contra Phoebeius Idmon, non pallore viris, non ullo horrore comarum terribilis, plenus fatis Phoeboque quieto, cui genitor tribuit monitu praenoscere divum omina, seu flammas seu lubrica comminus exta seu plenum certis interroget aera pennis,

211 concitus V^2 , M^2 in ras., concitos VS 214 amplexu Heinsius, amplexus V 217 Accepere S, Accipe V 219 humeris M, numeris V | per artus X^2 et M^2 in marg., P, paratus V 227 Iamdudum minyas ambage M, Iandudum minsas ambige V, S ut vid., I. uates mynias a. C^a $Carr.^1$, I. longa minias a. C^b $Carr.^2$, verum nescitur, nam possis permulta, velut tali, insana | ducemque X in marg., ducumque V 228 idmon SM^2 , idimon V 229 comarum X^2QM , cumarum V 232 lubri comminus exit V, corr. SM^2

sic sociis Mopsoque canit: 'quantum augur Apollo flammaque prima docet, praeduri plena laboris
cerno equidem, patiens sed quae ratis omnia vincet.
ingentes durate animae dulcesque parentum
tendite ad amplexus.' lacrimae cecidere canenti,
quod sibi iam clusos invenit in ignibus Argos.

Vix ea fatus erat, iungit cum talia ductor 240 Aesonius: 'superum quando consulta videtis, o socii (quantisque datur spes maxima coeptis!) vos quoque nunc vires animosque adferte paternos. non mihi Thessalici pietas culpanda tyranni suspective doli: deus haec, deus omine dextro 245 imperat; ipse suo voluit commercia mundo Iuppiter et tantos hominum miscere labores. ite, viri, mecum dubiisque evincite rebus, quae meminisse iuvet nostrisque nepotibus instent. hanc vero, socii, venientem litore laeti dulcibus adloquiis ludoque educite noctem.' paretur. molli iuvenes funduntur in alga, conspicuusque toris Tirynthius. exta ministri rapta simul veribus Cereremque dedere canistris.

Iamque aderat summo decurrens vertice Chiron 256 clamantemque patri procul ostendebat Achillen. ut puer ad notas erectum Pelea voces vidit et ingenti tendentem bracchia passu, adsiluit caraque diu cervice pependit. illum nec valido spumantia pocula Baccho 260 sollicitant veteri nec conspicienda metallo signa tenent; stupet in ducibus magnumque sonantes haurit et Herculeo fert comminus ora leoni. laetus at impliciti Peleus rapit oscula nati suspiciensque polum 'placido si currere fluctu 265

234 mopsoque S, mossoque V 236 omnia S, omina V 248 ite — iuuet habet Par. 249 instent V^2 in marg., O^2MN , istem V 252 funduntur corr. X^2M^2 , funguntur V 256 ostendebat M^2C , ostenderet V, ostenderat M, ostentarat S

Pelea vultis' ait 'ventosque optare ferentes, hoc, superi, servate caput. tu cetera, Chiron, da mihi. te parvus lituos et bella loquentem miretur; sub te puerilia tela magistro venator ferat et nostram festinet ad hastam.' omnibus inde mero calor additus: ire per altum magna mente volunt. Phrixi promittitur absens vellus et auratis Argo reditura corymbis.

Sol ruit et totum Minyis laetantibus undae deduxere diem. sparguntur litore curvo lumina nondum ullis terras monstrantia nautis. Thracius hic noctem dulci testudine vates extrahit, ut steterit redimitus tempora vittis Phrixus et iniustas contectus nubibus aras fugerit Inoo linguens Athamanta Learcho; aureus ut iuvenem miserantibus intulit undis vector et adstrictis ut sedit cornibus Helle. septem Aurora vias totidemque peregerat umbras Luna polo, dirimique procul non aequore visa coeperat a gemina discedere Sestos Abydo. charle has hic soror Aeoliden aevum mansura per omne deserit, heu saevae nequiquam erepta novercae. illa quidem fessis longe petit umida palmis vellera, sed bibulas urgenti pondere vestes unda trahit levique manus labuntur ab auro. quis tibi, Phrixe, dolor, rapido cum concitus aestu respiceres miserae clamantia virginis ora extremasque manus sparsosque per aequora crines.

266 uultis M^2 , uultus V 269 miretur $X^2 M^2$, meretur 271 me^{ro} M^2 ut vid., me V, viae V^2 in marg., vie XN, magis C; 'mero caluisse virtus' dicitur, unde promissa vs. 272sq.; Bacchyl. frg. 21 275 deduxere OM 2 Ca, diduxere VX Cb 281 mirantibus Bentley 283 totidemque S, totidem V 284 visa $Bon.^2$, iussa V, iussa V^2 285 discedere M^2 , discedere V, descendere SC | abido SM^2 , aboedo V 287 saeuae nequiquam SM, seu uenae quiquam V

Iamque mero ludoque modus, positique quietis

270

275

280

conticuere toris; solus quibus ordine fusis impatiens somni ductor manet. hunc gravis Aeson et pariter vigil Alcimede spectantque tenentque pleni oculos. illis placidi sermonis Iason suggerit adfatus turbataque pectora mulcet. mox, ubi victa gravi ceciderunt lumina somno, 300 visa coronatae fulgens tutela carinae vocibus his instare duci: 'Dodonida quercum Chaoniique vides famulam Iovis. aequora tecum ingredior, nec fatidicis avellere silvis me nisi promisso potuit Saturnia caelo. tempus adest; age rumpe moras; dumque aequore toto currimus, incertus si nubila duxerit aether, iam nunc mitte metus fidens superisque mihique.' dixerat. ille pavens, laeto quamquam omine divum, prosiluit stratis. Minyas simul optulit omnis alma novo crispans pelagus Tithonia Phoebo. discurrunt transtris: hi celso cornua malo expediunt, alii tonsas in marmore summo praetemptant, prora funem legit Argus ab alta.

Increscunt matrum gemitus et fortia languent corda patrum; longis flentes amplexibus haerent. vox tamen Alcimedes planctus super eminet omnis. femineis tantum illa furens ululatibus opstat, obruat Idaeam quantum tuba Martia buxum, fatur et haec: 'nate indignos aditure labores, 320 dividimur; nec ad hos animum componere casus ante datum, sed bella tibi terrasque timebam. vota aliis facienda deis. si fata reducunt

³⁰⁰ lumina S, luminae V — 303 suo loco legitur in C Ald., post 308 in V | Chaoniique X_1^2 C Ald., Hiaionique V 305 me nisi $Bon.^1$, Menesi V 306 structura: mitte metus, si ('ob etwa') . . duxerit, dum currimus 308 metus C, manus V 314 alta N, alto V 317 omnis S, onus V 319 obruat SM, obruad V, obruit $Bon.^1$, sed cf. II 529 III 55, S9 IV 716 320 a nate usque ad vs. 334 dextra habet Par. 321 animum S Par., abimum V

te mihi, si trepidis placabile matribus aequor, possum equidem lucemque pati longumque timorem. 325 sin aliud Fortuna parat, miserere parentum, Mors bona, dum metus est nec adhuc dolor. ei mihi, Colchos unde ego et avecti timuissem vellera Phrixi? quos iam mente dies, quam saeva insomnia curis 330 prospicio. quotiens raucos ad litoris ictus deficiam Scythicum metuens pontumque polumque more to the 15 nec de te credam nostris ingrata serenis. White the and da, precor, amplexus haesuraque verba relinque Wants we auribus et dulci iam nunc preme lumina dextra.' talibus Alcimede maeret; sed fortior Aeson 335 attollens dictis animos: 'o si mihi sanguis, quantus erat, cum signiferum cratera minantem non leviore Pholum manus haec compescuit auro, primus in aeratis posuissem puppibus arma concussoque ratem gauderem tollere remo. sed patriae valuere preces auditaque magnis vota deis: video nostro tot in aequore reges teque ducem. tales, tales ego ducere suetus atque sequi. nunc ille dies (det Iuppiter oro), ille super, quo te Scythici regisque marisque 345 victorem atque umeros ardentem vellere rapto accipiam cedamque tuae mea facta iuventae.' sic ait. ille suo conlapsam pectore matrem sustinuit magnaque senem cervice recepit.

Et iam finis erat. Zephyrumque ratemque morantis 350 solverat amplexus tristi tuba tertia signo. dant remo sua quisque viri, dant nomina transtris.

324 placabile $Par. X^2M$, placibile V 327 (h)ei mihi O^2 in marg., N, heu mihi Par., amipli V 330 raucos Par. C, paucos V 331 Deficiam scyth. Par. M, Deficiamus cyth. V | pontumque polumque Par. C, potumque cretamque V 337 signiferum cratera (crate M^2) minantem CM^2 , signifera cratera sinaut V 338 Pholum Sabellicus, tholum V, tolum C 342 video T^1 Parrhasius, ut deque V (olim ex VIDEQ), ut dent C 351 amplexus M (sed s post deletum), amplexu VC 352 uiri dant SM, uirida ut V

hine laevom Telamon pelagus tenet, altior inde occupat Alcides aliud mare, cetera pubes 1.3 55 dividitur: celer Asterion, quem matre cadentem 355 Piresius gemino fovit pater amne Cometes, segnior Apidani vires ubi sentit Enipeus. nititur hinc Talaus fratrisque Leodocus urget remo terga sui, quos nobile contulit Argos. hinc quoque missus adest quamvis arcentibus Idmon 360 alitibus; sed turpe viro timuisse futura. hic et Naubolides tortas consurgit in undas Iphitus, hic patrium frangit Neptunius aequor qui tenet undisonam Psamathen semperque patentem Taenaron Euphemus, mollique a litore Pellae 365 Deucalion certus iaculis et comminus ense nobilis Amphion, pariter quos edidit Hypso nec potuit similes voluitve ediscere vultus. tum valida Clymenus percusso pectore tonsa frater et Iphiclus puppem trahit, et face saeva 370 in tua mox Danaos acturus saxa, Caphereu, Nauplius, et tortum non a Iove fulmen Oileus qui gemet, Euboicas nato stridente per undas, quique Erymanthei sudantem pondere monstri Amphitryoniaden Tegeaeo limine Cepheus 375 iuvit, et Amphidamas (at frater plenior actis maluit Ancaeo vellus contingere Phrixi) tectus et Eurytion servato colla capillo, quem pater Aonias reducem tondebit ad aras. te quoque Thessalicae, Nestor, rapit in freta puppis 380

355 cadentem Barth, carentem V 356 Piresius Parrhasius, Crestus V, Cristatus C | lavit pro fovit Heinsius, sed cf. Stat. Theb. I 60 <math>sq. et de hoc usu verbi Cels. I 5 os frigida aqua fovendum, Cels. IV 5, Plin. Nat. Hist. 28, 12 357 Signiorapida ut uires V, Segnior corr. SM, apidani M^s in marg. 358 Leodocus Iunt., leodecus V 360 Idmon Bon., ida V, ida V^2 361 Alitibus SM, Altibus V 373 gemet Bon., gemit V 374 erymanteis undantem V, $corr. O^2M^2$ 376 actis V, annis X^2 in marg., N, fort. aevi

385

390

395

400

405

fama, Mycenaeis olim qui candida velis aequora et instantes mirabere mille magistros. hic vates Phoebique fides non vana parentis Mopsus, puniceo cui circumfusa cothurno palla imos ferit alba pedes vittataque fronte cassis et in summo laurus Peneia cono. quin etiam Herculeo consurgit ab ordine Tydeus Nelidesque Periclymenus, quem parva Methone †felevis Elis equis et fluctibus obvius Aulon caestibus adversos viderunt frangere vultus. —

Tu quoque Phrixeos remo, Poeantie, Colchos bis Lemnon visure petis, nunc cuspide patris inclitus, Herculeas olim moture sagittas. proximus hinc Butes Actaeis dives ab oris; innumeras nam claudit apes longaque superbus fuscat nube diem, dum plenas nectare cellas pandit et in dulcem reges dimittit Hymetton. insequeris casusque tuos expressa, Phalere, arma geris; patula nam lapsus ab arbore parvum te quater ardenti tergo circumvenit anguis: stat procul intendens dubium pater anxius arcum. tunc caelata metus alios gerit arma Eribotes . . . nec Peleus fretus soceris et coniuge diva defuit, ac prora splendet tua cuspis ab alta, Aeacide: tantum haec aliis excelsior hastis, quantum Peliacas in vertice vicerat ornos.

382 et instantes Eyssenhardt, nec stantes V, fort. et ecstantes 383 vates $Bon.^1$, uatis VC 385 alba V, ima C uittataque X^2M , uittaque V | fronte Barth, förontem V 389 Feleuis V, Et leuis plerique codd. deteriores (praeferrem nec levis i. e. nec facilis), felixque Baehrens, fort. fervensque obuius M, obluis V 393 moture $Bon.^1$, morture V 393—442 desunt in S 398 expressa M, expres V 399 patula Heinsius, uacua V, fort. sacra 400 ter quater vulgo 402 armorum descriptio aut casu excidit aut a poeta nondum inserta est 404 ac M^2 , ad V | tua M, tu V 405 haec aliis cod. regius, hae altis V 406 uicerat M, uincerat V

linguit et Actorides natum Chironis in antro, ut socius caro pariter meditetur Achilli fila lyrae pariterque leves puer incitet hastas, . . . discat eques placidi conscendere terga magistri . . . 410 et quem fama genus non est decepta Lyaei Phlias immissus patrios de vertice crines. nec timet Ancaeum genetrix committere ponto, plena tulit quem rege maris. securus in aequor haut minus Erginus, proles Neptunia, fertur, 415 qui maris insidias, clarae qui sidera noctis norit et e clausis quem destinet Aeolus antris, non metuat cui regna ratis, cui tradere caelum adsidua Tiphys vultum lassatus ab Arcto. taurea vulnifico portat celer aspera plumbo 420 terga Lacon, saltem in vacuos ut bracchia ventos spargat et Oebalium Pagaseia puppis alumnum spectet securo celebrantem litora ludo. oraque Thessalico melior contundere freno vectorem pavidae Castor dum quaereret Helles, 425 passus Amyclaea pinguescere Cyllaron herba. illis Taenario pariter tremit ignea fuco purpura, quod gemina mater spectabile tela duxit opus; bis Taygeton silvasque comantes struxerat, Eurotan molli bis fuderat auro; 430 quemque suus sonipes niveo de stamine portat et volat amborum patrius de pectore cycnus. at tibi collectas solvit iam fibula vestes ostenditque umeros fortes spatiumque superbi pectoris Herculeis aequum, Meleagre, lacertis. 435

407 natum M^2 , natium V410 lepida sententia postea adscripta necdum inserta seriei orationis videtur, nec 411 sq. adaptatos aut suo loco insertos esse a poeta puto; versus alio loco intrudere ludentis est, cf. VI 102
412 Phlias $Bon.^1$, Pelias VC414 maris $Bon.^1$, mari V420 celer aspera Chauvin, celera V, caelataque C422 alumnum M^1 ex alimmum corr., alumnis V424 thessalico $Bon.^2$, thessalio V429 tageton V, corr. M^1 | siluasque M, saluasque V

hine numerosa phalanx, proles Cyllenia: certus Aethalides subitas nervo redeunte sagittas cogere; tu medios gladio bonus ire per hostes, Euryte: nec patrio Minyis ignobilis usu, nuntia verba ducis populis qui reddit, Echion. 440 sed non, Iphi, tuis Argo reditura lacertis heu celerem Scythica te maesta relinquet harena cessantemque tuo lugebit in ordine remum. te quoque dant campi tanto pastore Pheraei felices, Admete; tuis nam pendit in arvis 445 Delius, ingrato Steropen quod fuderat arcu. a quotiens famulo notis soror obvia silvis flevit, ubi Ossaeae captaret frigora quercus perderet et pingui miseros Boebeide crines. insurgit transtris et remo Nerea versat Canthus, in Aeaeo volvet quem barbara cuspis pulvere: at interea clari decus adiacet orbis, quem genitor gestabat Abas: secat aurea fluctu tegmina Chalcidicas fugiens Euripus harenas, celsaque semiferum contorquens frena luporum 455 surgis ab ostrifero medius, Neptune, Geraesto. at tibi Palladia pinu, Polypheme, revecto ante urbem ardentis restat deprendere patris reliquias, multum famulis pia iusta moratis, si venias. breviore petit iam caerula remo 460 occupat et longe sua transtra novissimus Idas. at frater magnos Lynceus servatur in usus, quem tulit Arene, possit qui rumpere terras et Styga transmisso tacitam deprendere visu. fluctibus e mediis terras dabit ille magistro 465 et dabit astra rati, cumque aethera Iuppiter umbra perdiderit, solus transibit nubila Lynceus. quin et Cecropiae proles vacat Orithyiae,

436 hinc Bon.², Hic V 440 reddis Heinsius 449 Penderet V scripserat, sed priore hasta n litterae sub lineam deducta correxit | boebede V 456 Geraesto Carr., gerasto V 457 at Burmann, Et V 462 servatur Ald., seruatus V

temperet ut tremulos Zetes fraterque ceruchos. nec vero Odrysius transtris impenditur Orpheus 470 aut pontum remo subigit, sed carmine tonsas ire docet, summo passim ne gurgite pugnent. donat et Iphiclo pelagus iuvenumque labores Aesonides, fessum Phylace quem miserat aevo non iam operum in partem, monitus sed tradat ut acres 475 magnorumque viros qui laudibus urat avorum. Arge, tuae tibi cura ratis, te moenia doctum Thespia Palladio dant munere; sors tibi, nequa parte trahat tacitum puppis mare fissaque fluctu vel pice vel molli conducere vulnera cera. 480 pervigil Arcadio Tiphys pendebat ab astro Hagniades, felix stellis qui segnibus usum et dedit aequoreos caelo duce tendere cursus.

485

490

495

iot bad

Ecce per obliqui rapidum compendia montis ductor avens laetusque dolis agnoscit Acastum horrentem iaculis et parmae luce coruscum. ille ubi se mediae per scuta virosque carinae intulit, ardenti Aesonides retinacula ferro abscidit; haut aliter saltus vastataque pernix venator cum lustra fugit dominoque timentem urget equum, teneras compressans pectore tigres, quas astu rapuit pavido, dum saeva relictis mater in adverso catulis venatur Amano. it pariter propulsa ratis; stant litore matres claraque vela oculis percussaque sole secuntur scuta virum, donec iam celsior arbore pontus immensusque ratem spectantibus abstulit aer.

470 impenditur X^2 in marg., inpeditur V 474 misera laeuo V, corr. X^2 479 fissaque fluctu N, fessaque luctu V (lucta) C 482 segnibus X^2M , signibus V | usum M^2 , osum V 485 auens V, ovans Heinsius 491 teneras T, teneros V | compressans Sudhaus, conpressus V, compressus C 493 averso Parrhasius 494 it Eyssenhardt, Ut V 496 iam $Bon.^1$, tam V 497 inmensusque M^2 , inmensus et M, inmens V

Siderea tunc arce pater pulcherrima Graium coepta tuens tantamque operis consurgere molem laetatur; patrii neque enim probat otia regni. 500 una omnes gaudent superi, venturaque mundo tempora aquaeque vias cernunt sibi crescere Parcae. state bit sed non et Scythici genitor discrimine nati intrepidus tales fundit Sol pectore voces: 'summe sator, cui nostra dies volventibus annis 505 tot peragit reficitque vices, tuane ista voluntas? Graiaque nunc undis duce te nutuque secundo it ratis? an meritos fas est mihi rumpere questus? hoc metuens et nequa foret manus invida nato, non mediae telluris opes, non improba legi 510 divitis arva plagae (teneant uberrima Teucer et Libys et vestri Pelopis domus): horrida saevo quae premis arva gelu strictosque insedimus amnes. cederet his etiam et sese sine honore referret ulterius, sed nube rigens ac nescia rerum 515 stat super et nostros iam zona reverberat ignes. quid regio immanis, quid barbarus amnibus ullis Phasis et aversis proles mea gentibus obstat? quid Minyae meruere queri? num vellere Graio vi potitur? profugo quin agmina iungere Phrixo abnuit Inoas ultro nec venit ad aras, imperii sed parte virum nataeque moratus coniugio videt e Graia nunc stirpe nepotes et generos vocat et iunctas sibi sanguine terras. flecte ratem motusque, pater, nec vulnere nostro 525 aequora pande viris: veteris sat conscia luctus

498 Graium $Bon.^1$, gratum V (sic etiam 507, 523) 502 aquaeque Hertz, quaeque V 508 est VSMN 509 inuida MN, inuita V 513 premis X^2M , primis V | insedimus Zinzerling, insedibus V 515 rerum Ald., regum VSMN (cf. 725, Aen. XII 227) 516 nostros X^2 , nostris V | reverberat $Bon.^1$, perueruerat V 518 aversis Barth, aduersis V 519 Quid X^2M , Quod V 520 vi $Bon.^1$, Ut V 521 Abnuit cod. Harlesii, Adnuit V | ultro V, ultor Ald.

silva Padi et viso flentes genitore sorores.'
adfremit his quassatque caput qui vellera dono
Bellipotens sibi fixa videt, temptataque contra
Pallas et amborum gemuit Saturnia questus.

530 Tum genitor 'vetera haec nobis et condita pergunt ordine cuncta suo rerumque a principe cursu fixa manent; neque enim terris tum sanguis in ullis noster erat, cum fata darem, iustique facultas hinc mihi, cum varios struerem per saecula reges. 535 atque ego curarum repetam decreta mearum: iam pridem regio, quae virginis aequor ad Helles et Tanain tenus immenso descendit ab Euro, undat equis floretque viris, nec tollere contra ulla pares animos nomenque capessere bellis ausa manus; sic fata, locos sic ipse fovebam. 540 adcelerat sed summa dies Asiamque labantem linguimus et poscunt iam me sua tempora Grai. inde meae quercus tripodesque animaeque parentum hanc pelago misere manum. via facta per undas perque hiemes, Bellona, tibi. nec vellera tantum indignanda manent propiorque ex virgine rapta ille dolor, sed nulla magis sententia menti fixa meae: veniet Phrygia nam pastor ab Ida, qui gemitus irasque pares et mutua Grais 550 dona ferat. quae classe dehinc effusa procorum bella, quot ad Troiam flentes hiberna Mycenas, quot proceres natosque deum, quae robora cernes oppetere et magnis Asiam concedere fatis. hinc Danaum de fine sedet gentesque fovebo 555 mox alias. pateant montes silvaeque lacusque cunctaque claustra maris; spes et metus omnibus esto.

⁵²⁷ padi S, pandi V 528 dono SM, don V 535 hinc Balbus, Hic V, Haec C ut vid. | cum Q teste Heinsio, cur V, ut hinc C 536 Utque C 542 labantem Bon. 1, labentem V 549 iam pastor Bon. 2 551 quae Carr., qua V 554 concidere C 557 claustra SM, clastra V

arbiter ipse locos (terrenaque summa movendo) experiar, quaenam populis longissima cunctis regna velim linguamque datas ubi certus habenas.' 560 tunc oculos Aegaea refert ad caerula robur Herculeum Ledaeque tuens genus atque ita fatur: 'tendite in astra, viri: mea primum regia mundo Iapeti post bella trucis Phlegramque labores imposuit: durum vobis iter et grave caeli institui. sic ecce meus, sic orbe peracto Liber et expertus terras remeavit Apollo.' A second like to dixit et ingenti flammantem nubila sulco direxit per inane facem, quae puppe propinqua in bifidum discessit iter fratresque petivit 570 Tyndareos, placida et mediis in frontibus haesit protinus amborum lumenque innoxia fundit purpureum, miseris olim implorabile nautis.

Interea medio saevus permissa profundo carbasa Pangaea Boreas speculatus ab arce 575 continuo Aeoliam Tyrrhenaque tendit ad antra concitus. omne dei rapidis nemus ingemit alis, strata Ceres, motusque niger sub praepete pontus. aequore Trinacrio refugique a parte Pelori stat rupes horrenda fretis; quot in aethera surgit 580 molibus, infernas totidem demissa sub undas. nec scopulos aut antra minor iuxta altera tellus cernitur. illam Acamans habitat nudusque Pyragmon, has nimbi ventique domos et naufraga servat tempestas. hinc in terras latumque profundum 585 est iter, hinc olim soliti miscere polumque infelixque fretum (neque enim tunc Aeolus illis

558 mouebo C 563 mea X^2N , me V 564 trucis $Bon.^1$, truces $V \mid$ Phlegramque Sudhaus, cf. Stat. Theb. VI 358, phreglaeque V 578 motusque NT cod. Bon., motoque $VC \mid$ praepete X^2M , praete V 579—581 habet Par. | a parte Par. SM, aperte V 581 totidem $Iunt.^1$, totiens V 582 scopulos M, scopulis V 583 pyragmon XC, pyragmo V 584—596 habet Par. 586 hic Par. 587 Aeolus Par. X^2 , aeblus V

rector erat, Libya cum rumperet advena Calpen Oceanus, cum flens Siculos Oenotria fines perderet et mediis intrarent montibus undae), 590 intonuit donec pavidis ex aethere ventis omnipotens regemque dedit, quem iussa vereri saeva cohors: vix monte chalybs iterataque muris saxa domant Euros. cum iam prohibere frementum ora nequit, rex tunc aditus et claustra refringit ipse volens placatque data fera murmura porta. nuntius hunc solio Boreas proturbat ab alto: 'Pangaea quod ab arce nefas' ait, 'Aeole, vidi. Graia novam ferro molem commenta iuventus pergit et ingenti gaudens domat aequora velo, 600 nec mihi libertas imis freta tollere harenis, qualis eram nondum vinclis et carcere clausus. hinc animi structaeque viris fiducia puppis, quod Borean sub rege vident. da mergere Graios insanamque ratem: nil me mea pignora tangunt, tantum hominum compesce minas, dum litora iuxta Thessala necdum aliae viderunt carbasa terrae.'

Dixerat. at cuncti fremere intus et aequora venti poscere. tum validam contorto turbine portam impulit Hippotades. fundunt se carcere laeti 6 Thraces equi Zephyrusque et nocti concolor alas nimborum cum prole Notus crinemque procellis hispidus et multa flavus caput Eurus harena; induxere hiemem raucoque ad litora tractu unanimi freta curva ferunt nec sola tridentis 6 regna movent: vasto pariter ruit igneus aether cum tonitru piceoque premit nox omnia caelo.

610

615

588 abrumperet Par. 589 oenotria Par. SM, oenatria V 593 cohors: vix Sudhaus, c. bis Leo, cohoruis V, coorstum Par., cohors in C 595 refringit Par. M, refringet V 605 pignora Sabellicus, pectora V, cf. Stat. Theb. V 432 606 litorae V, corr. X 2 M 608 at S, om. V, et M 609 validam contorto Thilo, cf. II 273, IV 452, ualidam contortam V, valido contortam plerique receperunt 611 zephirusque et M zepherusque te V

excussi manibus remi, conversaque frontem puppis in oblicum resonos latus accipit ictus, vela super tremulum subitus volitantia malum 620 turbo rapit. qui tum Minyis trepidantibus horror, cum picei fulsere poli pavidamque coruscae ante ratem cecidere faces, antemnaque laevo prona dehiscentem cornu cum sustulit undam. non hiemem missosque putant consurgere ventos 625 ignari, sed tale fretum. tum murmure maesto: 'hoc erat inlicitas temerare rudentibus undas quod nostri timuere patres. vix litore puppem solvimus, et quanto fremitu se sustulit Aegon. hoccine Cyaneae concurrunt aequore cautes? 630 tristius an miseris superest mare? linquite, terrae, spem pelagi sacrosque iterum seponite fluctus.' haec iterant segni flentes occumbere leto. magnanimus spectat pharetras et inutile robur Amphitryoniades; miscent suprema paventes 635 verba alii iunguntque manus atque ora fatigant aspectu in misero toti, cum protinus alnus solvitur et vasto puppis mare sorbet hiatu. illam huc atque illuc nunc torquens verberat Eurus, nunc stridens Zephyris aufert Notus; undique fervent 640 aequora, cum subitus trifida Neptunus in hasta caeruleum fundo caput extulit. 'hanc mihi Pallas et soror hanc' inquit 'mulcens mea pectora fletu abstulerint; veniant Phariae Tyriaeque carinae permissumque putent. quotiens mox rapta videbo 645 vela Notis plenasque malis clamoribus undas. non meus Orion aut saevus Pliade Taurus mortis causa novae. miseris tu gentibus, Argo, fata paras, nec iam merito tibi, Tiphy, quietum ulla parens volet Elysium manesque piorum.'

619 obliquam C | resonat C ut vid. | ictus M, actus V 622 picei Bon. | picea V 632 pelagi S, pelagis V 637 toti Beck, tota V, in C hic ordo tota in misero 639 eurus X^2 ut vid., M, euros V 648 argo X^2N , ergo V 649 iam T, tam V

haec ait et pontum pater ac turbata reponit litora depellitque Notos, quos caerulus horror et madido gravis unda sinu longeque secutus imber ad Aeoliam tendunt simul aequore portam. emicuit reserata dies caelumque resolvit 655 arcus et in summos redierunt nubila montes. iam placidis ratis exstat aquis, quam gurgite ab imo et Thetis et magnis Nereus socer erigit ulnis. ergo umeros ductor sacro velatur amictu Aesoniamque capit pateram, quam munere gaudens 660 liquerat hospitio pharetrasque rependerat auro Salmoneus, nondum ille furens, qui fingeret alti quadrifida trabe tela Iovis contraque ruenti aut Athon aut Rhodopen maestae nemora ardua Pisae aemulus et miseros ipse ureret Elidis agros. hac pelago libat latices et talibus infit: 'di, quibus undarum tempestatisque sonorae imperium et magno penitus par regia caelo, tuque fretum divosque pater sortite biformes, seu casus nox ista fuit seu volvitur axis, 670 ut superum sic claret opus, tollique vicissim pontus habet, seu te subitae nova puppis imago armorumque hominumque truces consurgere in iras impulit, haec luerim satis et tua numina, rector, iam fuerint meliora mihi. da reddere terris has animas patriaeque amplecti limina portae. tum quocumque loco meritas tibi plurimus aras pascit honos, ubicumque rotis horrendus equisque

654 ad Aeoliam t. s. aequore portam Langen, ad aeoliae t. s. aequora porte V, ab aeoliae t. s. aequore portae C 658 ulnis SM, ulnus V 659 ductor X^2P , doctor V 662 qui Declerq, cum V 663 ruenti Heinsius, ruente V 665 ureret aelidis X^2 , urire caelidis V 668 regia MN, regio V 669 Tuque SM, Tu quoque V 671 claret Sudhaus, staret V; cf. Manil. IV 915—921 676 limina S, limine V 677 meritas T, miritis V 678 Pascet C^b (in scholiis Carr. nihil de C affert) | horrendus equisque NT, horren et equis V

680

685

690

695

700

705

stas, pater, atque ingens utrimque fluentia Triton frena tenet, tantus nostras condere per urbes.' dixerat haec. oritur clamor dextraeque sequuntur verba ducis. sic cum stabulis et messibus ingens ira deum et Calabri populator Sirius arvi incubuit, coit agrestum manus anxia priscum in nemus, et miseris dictat pia vota sacerdos. ecce autem molli Zephyros descendere lapsu aspiciunt; volat immissis cava pinus habenis infinditque salum et spumas vomit aere tridenti: Tiphys agit tacitique sedent ad iussa ministri; qualiter ad summi solium Iovis omnia circum prona parata deo, ventique imbresque nivesque fulguraque et tonitrus et adhuc in fontibus amnes.

At subitus curaque ducem metus acrior omni mensque mali praesaga quatit, quod regis adortus progeniem raptoque dolis crudelis Acasto cetera nuda neci medioque in crimine patrem liquerit ac nullis inopem vallaverit armis, ipse procul nunc tuta tenens; ruat omnis in illum quippe furor. nec vana pavet trepidatque futuris.

quippe furor. nec vana pavet trepidatque futuris.

Saevit atrox Pelias inimicaque vertice ab alto vela videt nec qua se ardens effundere possit.

nil animi, nil regna iuvant; fremit obice ponti clausa cohors telisque salum facibusque coruscat. haut secus, aerisona volucer cum Daedalus ora prosiluit iuxtaque comes brevioribus alis, nube nova linquente domos, Minoia frustra infremuit manus et visu lassatur inani omnis eques plenisque redit Gortyna pharetris.

⁶⁷⁹ Stas SM, Stat VC | atque vulgo, aque V 680 condere Heinsius, concede V 681 dextraeque cod. Harlesii, dextraque VC | sequuntur Pius, sequentum V 683 calabri M, celabri V 684 anxia V, inscia C 695 raptoque SM^2 , rapto V 698 illum Kr., illis V, illos X^2M 704 ora C, ira V 708 eques nonnulli apud Pium, equis V

quin etiam in thalamis primoque in limine Acasti fusus humo iuvenis gressus et inania signa 710 ore premit sparsisque legens vestigia canis 'te quoque iam maesti forsan genitoris imago, nate', ait 'et luctus subeunt suspiria nostri, iamque dolos circumque trucis discrimina leti mille vides. qua te, infelix, quibus insequar oris? 715 non Scythicas ferus ille domos nec ad ostia Ponti tendit iter, falsae sed captum laudis amore te, puer, in nostrae durus tormenta senectae nunc lacerat. celsis an si freta puppibus essent pervia, non ultro iuvenes classemque dedissem? 720 o domus, o freti nequiquam prole penates.' dixit et extemplo furiis iraque minaci terribilis: 'sunt hic etiam tua vulnera, praedo, sunt lacrimae carusque parens.' simul aedibus altis itque reditque fremens rerumque asperrima versat: 725 Bistonas ad meritos cum cornua saeva Thyoneus torsit et infelix iam mille furoribus Haemus, iam Rhodopes nemora alta gemunt, talem incita longis porticibus coniunxque fugit natique Lycurgum.

Tartareo tum sacra Iovi Stygiisque ferebat
manibus Alcimede tanto super anxia nato,
siquid ab excitis melius praenosceret umbris.
ipsum etiam curisque parem talesque prementem
corde metus ducit, facilem tamen, Aesona coniunx.
in scrobibus cruor et largus Phlegethontis aperti
stagnat honos, saevoque vocat grandaeva tumultu
Thessalis exanimes atavos magnaeque nepotem
Pleiones. et iam tenues ad carmina vultus

⁷⁰⁹ acasti SM, acati V 710 humo SCM^2 , homo V, humi N 721 penates Balbus, nepotes V 723 uulnera SM, uulnere V 725 rerumque $Iunt.^1$, regumque V 726 Thyoneus $Bon.^2$, thyone VS 730 sacra SM^2 , sacri V 734 ducit $Bon.^1$, dicit V 735 scrobibus SM, sacro uibus V | operti C 737 Thessalis M, Thessales V | nepotem M, nepote V

extulerat maestosque tuens natumque nurumque talia libato pandebat sanguine Cretheus:

740 mitte metus, volat ille mari quantumque propinquat, iam magis atque magis variis stupet Aea deorum prodigiis quatiuntque truces oracula Colchos.

heu quibus ingreditur fatis, qui gentibus horror pergit. mox Scythiae spoliis nuribusque superbus 745 adveniet; cuperem ipse graves tum rumpere terras. sed tibi triste nefas fraternaque turbidus arma rex parat et saevos irarum concipit ignes.

quin rapis hinc animam et famulos citus effugis artus?

i, meus es, iam te in lucos pia turba silentum 750 secretisque ciet volitans pater Aeolus arvis.'

Horruit interea famulum clamore supremo maesta domus, regemque fragor per moenia differt mille ciere manus et iam dare iussa vocatis. flagrantes aras vestemque nemusque sacerdos 755 praecipitat, subitisque pavens circumspicit Aeson, quid moveat. quam multa leo cunctatus in arta mole virum rictuque genas et lumina pressit, sic curae subiere ducem, ferrumne capessat imbelle atque aevi senior gestamina primi 760 an patres regnique acuat mutabile vulgus. contra effusa manus haerensque in pectore coniunx 'me quoque' ait 'casus comitem quicumque propinquat accipies, nec fata traham natumque videbo te sine, sat caeli patiens, cum prima per altum 765 vela dedit, potui quae tantum ferre dolorem.' talia per lacrimas. et iam circumspicit Aeson, praeveniat quo fine minas, quae fata capessat

⁷⁴² stupet Aea cod. Harlesii, stupe acta V 749 hinc etiam V habet | effugis SM, effugit V 750 in M, om. V | silentis Sudhaus, ex Verg. Georg. I 476 751 aruis V, antris C 755 in hiatum terrae vel humi proturbat aram, $\sigma \tau o \lambda \dot{\eta} v$ $\mu \alpha \gamma u \dot{\eta} v$ (Luc. Men. 8), frondem perterrita Alcimede 759 subiere SM, subiecere V 761 acuat Bon., acuatu V 767 perlacrimans C 768 quae fata Pius, quo fata V

770

775

780

digna satis: magnos obitus natumque domumque et genus Aeolium pugnataque poscere bella. est etiam ante oculos aevi rudis altera proles, ingentes animos et fortia discere facta quem velit atque olim leti meminisse paterni. ergo sacra novat. veteris sub nocte cupressi sordidus et multa pallens ferrugine taurus stabat adhuc, cui caeruleae per cornua vittae et taxi frons hirta comis; ipse aeger anhelans impatiensque loci visaque exterritus umbra. hunc sibi praecipuum gentis de more nefandae Thessalis in seros Ditis servaverat usus:

tergeminam cum placat eram Stygiasque supremo obsecrat igne domos, iam iam exorabile retro carmen agens; neque enim ante leves niger avehit umbras portitor, et vinctae primis stant faucibus Orci. illum ubi terrificis superesse in tempore sacris 785 conspexit, statuit leto supremaque fatur ipse manu tangens damnati cornua tauri: 'vos, quibus imperium Iovis et non segne peractum lucis iter, mihi conciliis, mihi cognita bellis nomina magnorum fama sacrata nepotum; 790 tuque, excite parens umbris, ut nostra videres funera et oblitos superum paterere dolores, da placidae mihi sedis iter meque hostia vestris conciliet praemissa locis. tu, nuntia sontum virgo Iovi, terras oculis quae prospicis aequis, 795 ultricesque deae Fasque et grandaeva Furorum

769 obitus $Bon.^1$, obitū V 771 aeui CT, aeuū V, rerum $Iunt.^1$ 774 novat $Bon.^1$, noua V 778 Inpatiensque S, que om. V. post 780 versus excidit huius fere sententiae \langle talis enim diro mactatur victima ferro, \rangle terg. cum pl.; 781—784 mos describitur, non actio narratur. ad retro agens cf. Lucr. VI 381 Hor. epod. 17, 7 784 vinctae Iacobs, cunctae V 785 sacris Burmann, sacri V 786 leto sc. suo (Renkema) 795 oculis SM^2 , oculos V

Poena parens, meritis regis succedite tectis et saevas inferte faces. sacer effera raptet corda pavor; nec sola mei gravia adfore nati arma ratemque putet: classes et Pontica signa 800 atque indignatos temerato litore reges mente agitet semperque metu decurrat ad undas arma ciens: mors sera viam temptataque claudat effugia et nostras nequeat praecurrere diras, sed reduces iam iamque viros auroque coruscum 805 cernat iter, stabo insultans et ovantia contra ora manusque feram. tum, vobis siquod inausum arcanumque nefas et adhuc incondita leti sors superest, date fallaci pudibunda senectae exitia indecoresque obitus. non Marte nec armis 810 aut nati, precor, ille mei dignatus ut umquam ense cadat; quae fida manus, quae cara suorum diripiat laceretque senem nec membra sepulchro contegat. haec noster de rege piacula sanguis sumat et heu cunctae quas misit in aequora gentes.' — 815 adstitit et nigro fumantia pocula tabo contigit ipsa gravi Furiarum maxima dextra; illi avide exceptum pateris hausere cruorem.

Fit fragor; inrumpunt foribus qui saeva ferebant imperia et strictos iussis regalibus enses.

in media iam morte senes suffectaque leto lumina et undanti revomentes veste cruorem conspiciunt; primoque rudem sub limine rerum te, puer, et visa pallentem morte parentum diripiunt adduntque tuis. procul horruit Aeson

sexcedens memoremque tulit sub nubibus umbram.

808 incognita plerique, sed cf. 531, Aetna 234
811 nati
om. V, hic add. M, post mei S
815 huc transtulit Iunt.\(^1\),
post 822 habet V
816 pocula SM, procula V
819 foribus Heinsius, cf. II 220, sonitus V, sonitu S | ferebat Imperio V, corr. S
822 revomentes Pius, reuomente V
824 pallentem SM, pallantem V
825 Diripiunt Bon.\(^2\) (Dirr.
Bon.\(^1\)), Deripiunt V, cf. 813, II 240

Cardine sub nostro rebusque abscissa supernis Tartarei sedet aula patris, non illa ruenti accessura polo, victam si volvere molem ingenti †iacet ore Chaos, quod pondere fessam 830 materiem lapsumque queat consumere mundum. hic geminae aeternum portae, quarum altera dura semper lege patens populos regesque receptat; ast aliam temptare nefas et tendere contra: rara et sponte patet, siquando pectore ductor 835 vulnera nota gerens, galeis praefixa rotisque cui domus aut studium mortales pellere curas. culta fides, longe metus atque ignota cupido, seu venit in vittis castaque in veste sacerdos. quos omnes lenis plantis et lampada quassans 840 progenies Atlantis agit. lucet via late igne dei, donec silvas et amoena piorum deveniant camposque, ubi sol totumque per annum durat aprica dies thiasique chorique virorum carminaque et quorum populis iam nulla cupido. 845 has pater in sedes aeternaque moenia natum inducitque nurum. tum porta quanta sinistra poena docet maneat Pelian, quo limine monstrat. mirantur tantos strepitus turbamque ruentem et loca et infernos almae virtutis honores. 850

827 abscissa C Ald., adcisa V, abscisa Barth 830 iacet V, iuvet vel similia Sudhaus, ut continuentur versus; lacunam ante hunc vs. suspicati sunt plerique; in marg. C ad supplendum vs. 829 hic fuit versus Iuppiter et primae uelit omnia reddere massae. 836 gerens S, marg. add. M^1 , cerens V 841 lucet SM^2 , luget V 843 Deueniant S, Daueniant S, Adueniant S, S44 chorique S47, S48, S49, S

C. VALERI FLACCI ARGONAUTICON

LIBER SECUNDUS.

5

10

15

20

Interea scelerum luctusque ignarus Iason alta secat; neque enim patrios cognoscere casus Iuno sinit, mediis ardens ne flectat ab undis ac temere in Pelian et adhuc obstantia regis fata ruat placitosque deis ne deserat actus.

Iamque fretis summas aequatum Pelion ornos templaque Tisaeae mergunt obliqua Dianae; iam Sciathos subsedit aquis, iam longa recessit Sepias; attollit tondentes pabula Magnes campus equos; vidisse putant Dolopeia busta intrantemque Amyron curvas quaesita per oras aequora, flumineo cuius redeuntia vento vela legunt; remis insurgitur. inde salutant Eurymenas; recipit velumque fretumque reversus auster, et in nubem Minyis repetentibus altum Ossa redit. metus ecce deum damnataque bello Pallene, circumque vident immania monstra terrigenum caelo quondam adversata gigantum, quos scopulis trabibusque parens miserata iugisque induit et versos exstruxit in aethera montes.

5 ne Heinsius, neu V 6 fretis C, freti V 7 Tisaeae Ald., pisaeae V 11 Amyron Maserius (Apoll. Rhod. I 596), myrin V, amyrin C 14 reversus Bon.¹, reuerso V, reuersum C 15 repentibus V, corr. X²M²

quisque suas in rupe minas pugnamque metusque servat adhuc; quatit ipse hiemes et torquet ab alto fulmina crebra pater; scopulis sed maximus illis horror abest, Sicula pressus tellure Typhoeus. hunc profugum et sacras revomentem pectore flammas, 25 ut memorant, prensum ipse comis Neptunus in altum abstulit implicuitque vadis totiensque cruenta mole resurgentem torquentemque anguibus undas Sicanium dedit usque fretum cumque urbibus Aetnam intulit ora premens. trux ille eiectat adesi 30 fundamenta iugi; pariter tunc omnis anhelat Trinacria, iniectam fesso dum pectore molem commovet experiens gemituque reponit inani.

35

40

Iamque Hyperionius metas maris urget Hiberi currus et evectae prono laxantur habenae aethere, cum palmas Tethys grandaeva sinusque sustulit et rupto sonuit sacer aequore Titan. auxerat hora metus, iam se vertentis Olympi ut faciem raptosque simul montesque locosque ex oculis circumque graves videre tenebras. ipsa quies rerum mundique silentia terrent astraque et effusis stellatus crinibus aether. ac velut ignota captus regione viarum noctivagum qui carpit iter non aure quiescit, non oculis, noctisque metus niger auget utrimque campus et occurrens umbris maioribus arbor, haud aliter trepidare viri. sed pectora firmans Hagniades 'non hanc' inquit 'sine numine pinum derigimus, nec me tantum Tritonia cursus

²⁶ altum S, altu V, alto C28 undas SM, aindas V29 dedit: cf. Stat. Theb. I 568 | aetnam M, aeternam V30 adesi X^2M , adesit V31 omnis M, omnes V32 iniectam OQ, iniecta V33 Commovet Bon., $C\bar{u}$ mouet V38 Auxerat M, Auserat V44—46 habet Par.
45 Non V, Au Par. | uetus Par. (metus correctum) | utrunque Par.
46 Corpus Par. | occurrit Par.
48 numine X^1 corr., M, nomine V49 Dirigimus OQ

75

erudiit; saepe ipsa manu dignata carinam est. 50 an non experti, subitus cum luce fugata horruit imbre dies? quantis, pro Iuppiter, austris restitimus, quanta quotiens et Palladis arte incassum decimae cecidit tumor arduus undae. quin agite, o socii; micat immutabile caelum 55 puraque nec gravido surrexit Cynthia cornu, nullus in ore rubor, certusque ad talia Titan integer in fluctus et in uno decidit auro. adde, quod in noctem venti veloque marique incumbunt magis et tacitis ratis ocior horis. 60 atque adeo non illa sequi mihi sidera monstrat, quae delapsa polo reficit mare: tantus Orion iam cadit, irato iam stridet in aequore Perseus: sed mihi dux, vetitis qui numquam conditus undis axe nitet serpens septenosque implicat ignes.' 65 sic ait et certi memorat qui vultus Olympi, Pleiones Hyadumque locos, quo sidere vibret Ensis et Actaeus niteat qua luce Bootes. haec ubi dicta dedit, Cereris tum munere fessas restituunt vires et parco pectora Baccho. 70 mox somno cessere; regunt sua sidera puppem.

Iamque sub Eoae dubios Atlantidis ignes albet ager, motisque truces ab ovilibus ursi tuta domosque petunt, raras et litus in altum mittit aves, cum primus equis exegit anhelis

51 an Balbus, At V 53 arte X²M, arta V 57 ore VC^a, orbe C^b 58 auro Thomas Phaedrus (cf. Verg. Georg. I 458 sqq.), euro VC 59 (ab in) et 60 habet Par. 60 ratis V, uitis Par. 61 monstrat Voss, monstrant V; monstrat scil. Pallas; redit enim Tiphys ad illud erudiendi (49, 50), quod tetigerat tantum, munus; monstrat iuxta sidera in monstrant pessumdatum videtur 64 conditur C 67 Pleiadas Heinsius | quo P, quos V 69 munere SM, muneres V 70 pectora Sudhaus, cf. Bacch. fr. 20, 2 et 11, corioro V, corpora X²M 72 atlantidis M, athlantidis OQ, altantidis V 75 primus SM², primis V

Phoebus Athon mediasque diem dispersit in undas. certatim remis agitur mare rostraque cursu prima tremunt, et iam summis Vulcania surgit Lemnos aquis tibi per varios dilecta labores, Ignipotens; nec te furiis et crimine matrum terra fugat meritique piget meminisse prioris.

80

Tempore quo primum fremitus insurgere opertos caelicolum et regni sensit novitate tumentes Iuppiter aetheriae nec stare silentia pacis, Iunonem volucri primam suspendit Olympo 85 horrendum chaos ostendens poenamque barathri. mox etiam pavidae temptantem vincula matris solvere praerupti Vulcanum vertice caeli devolvit; ruit ille polo noctemque diemque turbinis in morem, Lemni cum litore tandem 90 insonuit. vox inde repens ut perculit urbem, adclinem scopulo inveniunt miserentque foventque alternos aegro cunctantem poplite gressus. hinc reduci superas postquam pater adnuit arces, Lemnos cara deo, nec fama notior Aetne 95 aut Lipares domus: has epulas, haec templa peracta aegide et horrifici formatis fulminis alis laetus adit. contra Veneris stat frigida semper ara loco, meritas postquam dea coniugis iras horruit et tacitae Martem tenuere catenae. 100 quocirca struit illa nefas Lemnoque merenti exitium furiale movet. neque enim alma videri tantum: eadem tereti crinem subnectitur auro sidereos diffusa sinus, eadem effera et ingens et maculis suffecta genas pinumque sonantem 105 virginibus Stygiis nigramque simillima pallam.

76 undas SM, undis V80 furiis X^2M , fariis V81 fugat S, fugae V clare exhibet 86 poenamque M^2C , poenasque S, poenaque V94 reduci S ut vid., M, rudici V103 tantum: eadem Sudhaus, cf. V 436, Iā tumea cum V | tereti X^2 in marg., M, reti V106 pallam Bon. S, palmam VC

Iamque dies aderat. Thracas qui fuderat armis dux Lemni, puppes tenui contexere canna ausus et inducto cratem defendere tergo, laeta mari tum signa refert, plenasque movebant 110 armentis nuribusque rates. et barbara vestis et torques insigne loci. sonat aequore clamor: 'o patria, o variis coniunx nunc anxia curis, has agimus longi famulas tibi praemia belli', cum dea se piceo per sudum turbida nimbo 115 praecipitat Famamque vagam vestigat in umbra. quam pater omnipotens digna atque indigna canentem spargentemque metus placidis regionibus arcet aetheris: illa fremens habitat sub nubibus imis. non erebi, non diva poli, terrasque fatigat 120 quas datur. audentem primi spernuntque foventque, mox omnes agit et motis quatit oppida linguis. talem diva sibi scelerisque dolique ministram quaerit avens. videt illa prior, iamque advolat ultro impatiens, iamque ora parat, iam suscitat aures. hanc superincendit Venus atque his vocibus implet: 'vade age et aequoream, virgo, delabere Lemnon et cunctas mihi verte domos, praecurrere qualis bella soles, cum mille tubas armataque campis agmina et innumerum flatus cum fingis equorum. 130 adfore iam luxu turpique cupidine captos fare viros carasque toris inducere Thressas. haec tibi principia, hinc rabidas dolor undique matres instimulet: mox ipsa adero ducamque paratas.'

Illa abit et mediam gaudens defertur in urbem et primam Eurynomen, qua proxima limina Codri,

occupat exesam curis castumque cubile

108 puppes M, puppe V 111 it barbara Pius; cf. praef.

114 Has S, Hos V 116 umbra M, umbro V 117—122 habet Par. | Rex superum famam digna Par. 122 linguis M, linquis V 130 fingis M ex corr., fringis V 132 fare Bon. 1, Faue V 133 rabidas VSM, rapidas Thilo 135 abit M, dabit V 136 om. C | qua Sudhaus ex V 327, ac V, ad Carrion

servantem: manet illa viro famulasque fatigat litoribus, tardi reputant quae tempora belli ante torum et longo mulcent insomnia penso. 140 huic dea cum lacrimis et nota veste Neaerae icta genas 'utinam non hic tibi nuntius essem, o soror, aut nostros' inquit 'prius unda dolores obruat, in tali quoniam tibi tempore coniunx sic meritae, votis quem tu fletuque requiris, 145 heu furit et captae indigno famulatur amore. iamque aderunt, thalamisque tuis Threissa propinquat non forma, non arte colus, non laude pudoris par tibi nec magni proles praeclara Dorycli, picta manus ustoque placet sed barbara mento. 150 ac tamen hos aliis forsan solabere casus tu thalamis fatoque leges meliore penates: me tua matris egens damnataque paelice proles exanimat, quam iam miseros transversa tuentem letalesque dapes infectaque pocula cerno. 155 scis simile ut flammis simus genus; adde cruentis quod patrium saevire Dahis. iam lacte ferino, iam veniet durata gelu. sed me quoque pulsam fama viro, nostrosque toros virgata tenebit et plaustro direpta nurus.' sic fata querellas 160 abscidit et curis pavidam lacrimisque relinquit. transit ad Iphinoen isdemque Amythaonis implet Oleniique domum furiis; totam inde per urbem personat, ut cunctas agitent expellere Lemno, ipsi urbem Thressaeque regant. dolor iraque surgit: 165

139 litoribus intellego iteratis ad litus itionibus (cf. 283 furtis), velleribus Ald., vulgo 141 Neaerae Ald., neaera V 148 forma nonnulli apud Pium, fama V 150 ustoque Bon.¹, usto V 151 aliis Heinsius, tales V 154 Exanimat M¹, Examinat V 156 ut supra nisi simili V, Scis sumus ut similes flammis genus adde cruentis Quod patrium saevire (patruum servire C²) dabis C 159 uirgata V, ingrata C 160 direpta T Bon.², directa VC, derepta Vossius 164 ut Bon.¹, et V 165 regant M², regnant V

obvia quaeque eadem traditque auditque, neque ulli vana fides. tum voce deos et questibus implent, oscula iamque toris atque oscula postibus ipsis ingeminant lacrimisque iterum visuque morantur. prosiliunt nec tecta virum thalamosque revisunt amplius; adglomerant sese nudisque sub astris condensae fletus acuunt ac dira precantur coniugia et Stygias infanda ad foedera taedas.

Has inter medias Dryopes in imagine maestae flet Venus et saevis ardens dea planctibus instat primaque 'Sarmaticas utinam Fortuna dedisset insedisse domos tristesque habitasse pruinas, plaustra sequi, vel iam patriae vidisse per ignes culmen agi stragemque deum; nam cetera belli perpetimur. mene ille novis, me destinat amens 180 servitiis, urbem aut fugiens natosque relinquam? non prius ense manus raptoque armabimus igne, dumque silent ducuntque nova cum coniuge somnos, magnum aliquid spirabit amor?' tunc ignea torquens lumina praecipites excussit ab ubere natos. ilicet arrectae mentes, evictaque matrum corda sacer Veneris gemitus rapit: aequora cunctae prospiciunt simulantque choros delubraque festa fronde tegunt laetaeque viris venientibus adsunt. iamque domos mensasque petunt; discumbitur altis 190 porticibus; sua cuique furens festinaque coniunx adiacet, inferni qualis sub nocte barathri adcubat attonitum Phlegyan et Thesea iuxta Tisiphone saevasque dapes et pocula libat, tormenti genus, et nigris amplectitur hydris. 195

166 traditque Pius, trahitque V, retrahitque C167 vana Iunt. Vna $V \mid$ et om. V, add. M2, tum S168 adque V, iamque C169 visuque Bon. uisumque V176 dedisses C178 construo: patriae culmen (an culmina?) per ignes agi $(i.\ e.\ ignibus\ rapi)$, cf. Sen. Med. 148 sq.
179 Fulmen $C \mid$ agi C Bon. agis V181 aut V, ut C185 ubere S, urbere V186 euictaque X2M, uictaque V191 cuique X, cui V193 Occubat C

Ipsa Venus quassans undantem turbine pinum adglomerat tenebras pugnaeque adcincta trementem desilit in Lemnon; nimbis et luce fragosa prosequitur polus et tonitru pater auget honoro. inde novam pavidas vocem furibunda per auras congeminat, qua primus Athos et pontus et ingens Thraca palus pariterque toris exhorruit omnis mater et adstricto riguerunt ubere nati. adcelerat Pavor et Geticis Discordia demens e stabulis atraeque genis pallentibus Irae et Dolus et Rabies et Leti maior imago visa truces exerta manus, ut prima vocatu intonuit signumque dedit Mavortia coniunx.

Hic aliud Venus et multo magis ipsa tremendum orsa nefas gemitus fingit vocesque cadentum inrupitque domos et singultantia gestans ora manu taboque sinus perfusa recenti arrectasque comas 'meritos en prima revertor ulta toros, premit ecce dies'. tum verbere victas in thalamos agit et cunctantibus invenit enses. unde ego tot scelerum facies, tot fata iacentum exsequar? heu, vatem monstris quibus intulit ordo, quae se aperit series. o qui me vera canentem sistat et hac nostras exsolvat imagine noctes. invadunt aditus et quondam cara suorum 220 corpora, pars ut erant dapibus vinoque soporos, pars conferre manus etiam magnisque paratae cum facibus quosdam insomnes et cuncta tuentes: sed temptare fugam prohibetque capessere contra arma metus: adeo ingentes inimica videri

196 pinum V, pontum C197 Adglomerat (X^2) tenebras P, Adglomerit tenebrat V202 Thraca pavet Pierson, $Haupt \mid$ pariterque M, paterque V203 ubere M^r , ubera V212 recenti SM, recaedenti V213—262 bis leguntur in V $(V^a \ et \ V^b)$ 213 arrectosque $V^b \mid$ meritas C214 uictas V, ductas C215 Inthamos V^b 218 series V, facies C219 Sista V^a 222 magnisque T, magnosque V224 capescere V^b

diva dabat, notaque sonat vox coniuge maior; tantum oculos pressere manu, velut agmina cernant Eumenidum ferrumve super Bellona coruscet. hoc soror, hoc coniunx, propiorque hoc nata parensque saeva valet, prensosque toris mactatque trahitque femineum genus, immanes quos sternere Bessi nec Geticae potuere manus aut aequoris irae. it cruor in thalamis, et anhela in pectore fumant vulnera, seque toris misero luctamine trunci devolvunt. diras aliae ad fastigia taedas 235 iniciunt adduntque domos. pars ignibus atris effugiunt propere, sed dura in limine coniunx obsidet, et viso repetunt incendia ferro. ast aliae Thressas labem causamque furorum diripiunt; mixti gemitus clamorque precantum 240 barbarus, ignotaeque implebant aethera voces.

Sed tibi nunc quae digna tuis ingentibus ausis ora feram, decus et patriae laus una ruentis, Hypsipyle? non ulla meo te carmine dictam abstulerint, durent Latiis modo saecula fastis

245 Iliacique lares tantique palatia regni. inruerant actae pariter nataeque nurusque, totaque iam sparsis exarserat insula monstris. illa pias armata manus 'fuge protinus urbem meque, pater; non hostis', ait 'non moenia laesi

auctor.

iam fuge, iam dubiae donum rape mentis et ensem

Thraces habent: nostrum hoc facinus; ne quaere, quis

226 magior V^a 227 presere V^a | manu Burmann, om. V, metu C 230 Seua M^r , Seu V 231 Temineum V^a | inmagines V^b 233 it Sabellicus, His VC | cruos V^b 237 properes et V | dira C 238 incentha V^a 239 furorum M^r , furorem V 240 om. V^aS | Diripicunt V^b | precanum V^b 241 om. V^b 242 ausis hic om. V^a , add. in fine vs. 243 Ora V, orsa Heinsius 244 in marg. inf. habet V^b 247 Inrueant V^a , Inruerent V^b 251 facinus S, facinus V | nequeis auctor V^b

tu potius, miserere, tene.' tunc excipit artus obnubitque caput tacitumque ad conscia Bacchi templa rapit primoque manus a limine tendens 255 'exime nos sceleri, pater, et miserere piorum rursus' ait. tacita pavidum tunc sede locavit sub pedibus dextraque dei; latet ille receptus veste sacra; voces chorus et trieterica reddunt aera sonum, fixaeque fremunt in limine lynces. 260 regina ut roseis Auroram surgere bigis vidit et insomni lassatas turbine tandem conticuisse domos, stabilem quando optima facta dant animum maiorque piis audacia coeptis, serta patri iuvenisque comam vestesque Lyaei 265 induit et medium curru locat aeraque circum tympanaque et plenas tacita formidine cistas. ipsa sinus hederisque ligat famularibus artus pampineamque quatit ventosis ictibus hastam respiciens, teneat virides velatus habenas 270 ut pater, e nivea tumeant ut cornua mitra et sacer ut Bacchum referat scyphus. impulit acri tum validas stridore fores rapiturque per urbem talia voce canens: 'lingue o mihi caede madentem, Bacche, domum; sine foedatum te funere pontus expiet et referam lotos in templa dracones.' sic medios egressa metus; facit ipse verendam nam deus et flatu non inscia gliscit anhelo.

253 miserere tene $V^{\rm b}$, miserere tene $V^{\rm a}$, miserae retine C255 rabit $V^{\rm a}$ 258 dei SM, diei V 259 chorus sc. Bacchi comitum simulacra 260 lynces Schmiedeberg, tygues $V^{\rm a}$, tygers $V^{\rm b}$, tigres vulgo 262 lasatas $V^{\rm b}$ 263 stabilem certe optima facta Dant animum habet Par. | fata V 267 tacita $M^{\rm r}$, tacitas V 268 famularibus M, falamuribus V 271 e Kr., om. V, et C, in Bachrens 274 ante 273 in V, sed notis verus ordo restitutus est. in S hic est ordo 275, 274, 273
275 feda tümte V, corr. M, foeda tumente S | pontus M, ponus V 277 egressa X^2M , aegrasa V | ferendam $V^{\rm t}$, furendam S 278 anhelo $Bon.^{\rm t}$, anhele V

iamque senem tacitis saeva procul urbe remotum occulerat silvis, ipsam sed conscius ausi 280 nocte diegue Pavor fraudataque turbat Erinys. non similes iam ferre choros (semel orgia fallunt) audet, non patrios furtis accedere saltus, et fuga diversas misero quaerenda per artes. visa ratis saevae defecta laboribus undae, 285 quam Thetidi longinqua dies Glaucoque repostam solibus et canis urebat luna pruinis. huc genitorem altae per opaca silentia noctis praecipitem silvis rapit et sic maesta profatur: quam, genitor, patriam, quantas modo linguis inanis 290 pube domos. pro dira lues, pro noctis acerbae exitium. talin possum te credere puppi, care parens? possum tantis retinere periclis? solvimus heu serum Furiis scelus. adnue votis, diva, soporiferas quae nunc trahis aequore bigas. non populos, non dite solum, non ulla parenti regna peto; patria liceat decedere terra. quando ego servato mediam genitore per urbem laeta ferar? quando hic lacrimas planctusque videbo?' dixerat. ille procul trunca fugit anxius alno 300 Taurorum lucos, delubraque saeva Dianae advenit. hic illum tristi, dea, praeficis arae ense dato; mora nec terris tibi longa cruentis: iam nemus Egeriae, iam te ciet altus ab Alba Iuppiter et soli non mitis Aricia regi. 305

279 tacitis $Bon.^1$, tacitus VSM 280 occuluit Thilo, sed cf. Neue, Formenlehre III 396 283 patrios furtis V, patrios (patriis C^b) bustis $C \mid$ accedere $Bon.^1$, accendere VC 285 saeuae M^2 , seua V 286 thetidi M, tetih V 287 urebat V dilucide 288 Huc $Bon.^1$, Hunc V 289 rapit et $Bon.^1$, raptet V 290 inanes nonnulli apud Pium, inani V 292 possum X^2 , possunt $V \mid$ credere $Bon.^2$, reddere V 294 serum V, miserum $C \mid$ Furiis Pius, furtis V; cf. praef. 299 planetus-

que X²M, plantusq^{ue} V 300 fuit V¹ ut vid. 301 Taurorum lucos Sudhaus, Taurorum locos V, Taurorumque locos M, vulgo 303 dato M, tato V

Arcem nata petit, quo iam manus horrida matrum congruerat. rauco fremitu sedere parentum natorumque locis vacuaeque in moenibus urbis iura novant; donant solio sceptrisque paternis ut meritam, redeuntque piae sua praemia menti.

Ecce procul validis Lemnon tendentia remis arma notant; rapitur subito regina tumultu conciliumque vocat. non illis obvia tela ferre nec infestos derat furor improbus ignes, ni Veneris saevas fregisset Mulciber iras. tunc etiam vates Phoebo dilecta Polyxo — non patriam, non certa genus, sed maxima †taetae

315

320

325

Proteaque ambiguum Phariis se (fingit) ab antris huc rexisse vias iunctis super aequora phocis; saepe imis se condit aquis cunctataque paulum surgit ut auditas referens in gurgite voces — 'portum demus' ait, 'fatis haec, credite, puppis advenit et levior Lemno deus aequore flexit huc Minyas; Venus ipsa volens dat corpora iungi, dum vires utero maternaque sufficit aetas.' dicta placent, portatque preces ad litora Grais Iphinoe; nec turba nocens, scelerisque recentis signa movent, tollitque loci Cytherea timorem.

* *

309 nouant donant M, nocant dobant V 310 redeunt

(om. que) etiam V 317 magxima taeta V, (caete C) 318 phariise ab V, pharii se patris ab C, phariis epatris ab $M \mid la$ cunas sic fere supplevit Sudhaus sed maxima (iactans munera
caelicolum maternaque nomina testans) Proteaque a. Phariis
se (fingit) ab a. 319 iunctis SM^r , iniunctis V 320 Saepe
imis M, Saepimis V 321 referens SM^2 , referns V 322 fatis Summers, om. V, ait haec hospita C 323 Aduenit et V,
Adueniet C 324 corpora Burmann, tempora V, foedera Markland, cf. Stat. Theb. V 138 de eadem re agentem 326 Grais XM, gris V 327 scelerisque O^2QC , celerisque V | recentis O^2 in marg., nocentis VC Post 328 lacunam statuit Thilo;
fort. etiam post 331 nonnulla desunt

protinus ingentem procerum sub nomine taurum deicit, insuetis et iam pia munera templis reddit, et hac prima Veneris calet ara iuvenca.

330

Ventum erat ad rupem, cuius pendentia nigris fumant saxa iugis coquiturque vaporibus aer. substitit Aesonides, atque hic regina precari hortatur causasque docens 'haec antra videtis Vulcanique' ait 'ecce domos: date vina precesque forsitan hoc factum taceat iam fulmen in antro: nox dabit ipsa fidem, clausae cum murmura flammae, hospes, et incussae sonitum mirabere massae.' moenia tum viresque loci veteresque parentum iactat opes. mediis famulae convivia tectis expedient; Tyrio vibrat torus igneus ostro. stat maerens atavos reges regesque maritos Thressa manus, quaecumque faces timuisse iugales credita nec dominae sanctum tetigisse cubile. iam medium Aesonides, iam se regina locavit, post alii proceres; sacris dum vincitur extis prima fames, circum pateris it Bacchus, et omnis aula silet; dapibus coeptis mox tempora fallunt noctis et in seras durant sermonibus umbras. 350 praecipueque ducis casus mirata requirit Hypsipyle, quae fata trahant, quae regis agat vis aut unde Haemoniae molem ratis: unius haeret adloquio et blandos paulatim colligit ignes iam non dura toris Veneri nec iniqua reversae, 355 et deus ipse moras spatiumque indulget amori.

331 hac SM, ac V | ueneris M, ueris V | calet Bon.\footnote{1}, caret V 334 aesonides XM, aesomnes V Post 336 vel excidisse vel obliteratam esse sollemnem physicorum et periegetarum declamationem, interdiu cessare opus Vulcani, increbrescere nocte, testis est 338 341 iactat Bon.\footnote{1}, Iactet V 343 Stat M^2 , Istat V 346 medium Heinsius, medi V, media S 351 ducis M^2 , dices V 352 quo fata Heinsius, fort. recte 355 Veneri vulgo, ueneris V 356 moras SM, mora si V

Pliada lege poli nimboso moverat astro Iuppiter aeternum volvens opus, et simul undis cuncta ruunt, unoque dei Pangaea sub ictu Gargaraque et maesti steterunt formidine luci. 360 saevior haut alio mortales tempore gentes terror agit; tunc urget enim, tunc flagitat iras in populos Astraea Iovem terrisque relictis invocat adsiduo Saturnia sidera questu. insequitur niger et magnis cum fratribus Eurus 365 intonat Aegaeo, tenditque ad litora pontus; et lunam quarto densam videt imbribus ortu Thespiades, longus coeptis et fluctibus arcens qui metus. usque novos divae melioris ad ignis urbe sedent laeti Minyae viduisque vacantes 370 indulgent thalamis nimbosque educere luxu nec iam velle vias, zephyrosque audire vocantes dissimulant, donec resides Tirynthius heros non tulit, ipse rati invigilans atque integer urbis: invidisse deos tantum maris aequor adortis, 375 desertasque domos, fraudataque tempore segni vota patrum. quid et ipse viris cunctantibus adsit? 'o miseri quicumque tuis accessimus actis. Phasin et Aeeten Scythicique pericula ponti redde' ait 'Aesonide: me tecum solus in aequor 380 rerum traxit amor, dum spes mihi sistere montes Cyaneos vigilemque alium spoliare draconem. si sedet Aegaei scopulos habitare profundi, hoc mecum Telamon peraget meus.' haec ubi dicta,

359 dei M, die V 360 maesti steterunt Pius, maestis et erant V 361 mentes Heinsius, $sed\ cf.\ 363$ 362 Terror SM, Tertor V, Tortor C 366 tenditque SM, denditque V | pontus M, pondus V 368 arcens Sudhaus, arcent V, arcet $C\ Bon.^2$ 369 Qui V, Quem $C\ Bon.^2$ 374 inuigilans M^1

corr., inuigans V 376 Desertasque CM^r , Disertäsque V | tempore M, tempora V 379 Phasim et oeten M, Phasine tamen V 383 habitare SM, habire V | profundi M^2 , profundo V 384 haec SM, hae V

haud secus Aesonides monitis accensus amaris, quam bellator equus, longa quem frigida pace terra iuvat, † brevis † in laevos piger angitur orbes, frena tamen dominumque velit, si Martius aures clamor et obliti rursus fragor impleat aeris. tunc Argum Tiphynque vocat pelagoque parari praecipitat; petit ingenti clamore magister arma viros pariter sparsosque in litore remos.

Exoritur novus urbe dolor planctusque per omnes et facies antiqua domos. sibi moenia lingui en iterum; et quando natorum tempora, gentem qui recolant, qui sceptra gerant? nunc triste nefandae noctis opus, vidui nunc illa silentia tecti saeva magis, thalamos excussaque vincla quod ausae induere atque iterum tales admittere curas. ipsa quoque Hypsipyle subitos per litora cursus 400 ut vidit totaque viros decedere Lemno, ingemit et tali compellat Iasona questu: 'iamne placet primo deducere vela sereno, carius o mihi patre caput? modo saeva quierunt aequora. sic portus fugeret ratis, aspera si te 405 Plias in adversae tenuisset litore Thraces. ergo moras caelo cursumque tenentibus undis debuimus?' dixit lacrimans haesuraque caro dona duci promit chlamydem textosque labores. illic servati genitoris conscia sacra 410 pressit acu currusque pios: stant saeva paventum agmina dantque locum; viridi circum horrida tela

386 quem X, quam V 387 frigida ... umbra iuvat, flecti in l. p. ang. o. Sudhaus 390 pelagoque SM, pelago V 392 remos X^2 in marg., faemos V 396 gerant V, regant C

³⁹⁸ Saeua magis th. O^2 , Saeuam at halamas V, Saeuit amor th. $C \mid$ exclusaque C399 Induere atque cod. Harlesii, Inbueratque V (Imb.) C404 quierunt Ald., quierant V405 sic $Bon.^2$, si $V \mid post$ ratis pc(vel potius pe) litt. in V exstant
408 lacrymans $Bon.^2$, lacrimas V411 Pressit acu CT^1 Iunt. Praesit a V412 viridi Barth, uiridis V

silva tremit; mediis refugit pater anxius umbris. pars et frondosae raptus expresserat Idae illustremque fugam pueri; mox aethere laetus 415 adstabat mensis, quin et Iovis armiger ipse accipit a Phrygio iam pocula blanda ministro. tunc ensem notumque ferens insigne Thoantis 'accipe' ait, 'bellis mediaeque ut pulvere pugnae sim comes, Aetnaei genitor quae flammea gessit 420 dona dei, nunc digna tuis adiungier armis. i, memor i terrae, quae vos amplexa quieto prima sinu, refer et domitis a Colchidos oris vela per hunc utero quem linguis Iasona nostro.' sic ait Haemonii labens in colla mariti. 425 nec minus Orphea tristis cervice tuaque, Aeacide, et gemino coniunx a Castore pendet.

Has inter lacrimas legitur piger uncus harenis. iam remi rapuere ratem, iam flamina portant; spumea subsequitur fugientis semita clavi. 430 tunc tenuis Lemnos transitque Electria tellus Threiciis arcana sacris. hic numinis ingens horror et incautis decreta piacula linguis. hanc demissa Iovi non umquam laedere fluctu audet hiems. sponte ipse deus tunc asperat undas, 435 cum vetat infidos sua litora tangere nautas. obvius at Minyas terris adytisque sacerdos excipit hospitibus reserans secreta Thyotes. hactenus in populos vates, Samothracia, dicam: missa mane, sacrisque metum servemus opertis. 440 illi sole novo laeti plenique deorum

416 mensis X^2M , mmsis V 418 Thoantis $Bon.^1$, tonantis V 419 medi(a)eque $OQP\Pi$, mediae V 424 Vela M, Ue V 426 tristis M, tristi V 431 transitque T, transitaque V, transibatque C 433 linguis M, linquis V 435 undas M, in V nunc tantum und legitur, cetera plicatura tecta sunt 439 vates, Samothracia, dicam dubitanter Sud-

haus ex Apoll. Rhod. I 919, uates amothra cadicam V, uates samothraca diemque C 440 missa i. e. silentio tecta

considunt transtris. iam quas praeviderat urbes navita condebat, proraeque accesserat Imbros, et sol aetherias medius conscenderat arces.

Thessala Dardaniis tunc primum puppis harenis adpulit et fatis Sigeo litore sedit.

desiliunt: pars hinc levibus candentia velis castra levat, tracto pars frangit adorea saxo farra, citum strictis alius de cautibus ignem ostendit foliis et sulphure pascit amico.

Alcides Telamonque comes dum litora blando anfractu sinuosa legunt, vox accidit aures flebile succedens, cum fracta remurmurat unda. attoniti pressere gradum vacuumque secuntur vocis iter. iam certa sonat, desertaque durae virgo neci quem non hominum superumque vocabat? acrius hoc instare viri succurrere certi; qualiter, implevit gemitu cum taurus acerbo avia frangentem morsu super alta leonem terga ferens, coit e sparso concita mapali 460 agrestum manus et caeco clamore coloni. constitit Alcides, visuque enisus in alta rupe truces manicas defectaque virginis ora cernit et ad primos turgentia lumina flexus; exanimum veluti multa tamen arte coactum 465 maeret ebur, Pariusve notas et nomina sumit cum lapis aut liquidi referunt miranda colores. ductor ait: 'quod, virgo, tibi nomenque genusque, quae sors ista, doce, tendunt cur vincula palmas?' illa tremens tristique oculos deiecta pudore 470

442 praeuiderat T^1 , prouiderat VSM 444 sol M, sola V 448 castra levat $Luc.\ IV\ 18$ 453 Flebile M^2 , Flebili V, Flebilis accedens Parrhasius 455 sonat SM, resonat V 458 taurus SM, taturus V 464 turgentia $cod.\ regius$, $cod.\ Harlesii$, T^1 , surgentia $VC \mid$ lumina T^1 Maserius, flumina $VC \mid$ flexus sc. capitis Sudhaus, flectus V, fluctus MC 467 liquidi referunt C $Bon.^2$, aliquid ire ferunt V 469 sors Heinsius, mors V

'non ego digna malis' inquit; 'suprema parentum dona vides, ostro scopulos auroque frequentes. nos Ili felix quondam genus, invida donec Laomedonteos fugeret Fortuna penates. principio morbi caeloque exacta sereno 475 temperies, arsere rogis certantibus agri, cum subitus fragor et fluctus Idaea moventes cum stabulis nemora: ecce repens consurgere ponto belua, monstrum ingens; hanc tu nec montibus ullis nec nostro metire mari. primaeva furenti huic manus amplexus inter planctusque parentum deditur. hoc sortes, hoc corniger imperat Hammon, virgineam damnare animam sortitaque Lethen corpora; crudelis scopulis me destinat urna. verum o iam redeunt Phrygibus si numina tuque ille ades auguriis promisse et sorte deorum, iam cui candentes votivo in gramine pascit cornipedes genitor, nostrae stata dona salutis, adnue meque, precor, defectaque Pergama monstris eripe, namque potes. neque enim tam lata videbam 490 pectora, Neptunus muros cum iungeret astris, nec tales umeros pharetramque gerebat Apollo.' auxerat haec locus et facies maestissima capti litoris et tumuli caelumque, quod incubat urbi, quale laborantis Nemees iter aut Erymanthi 495 vidit et infectae miseratus flumina Lernae.

Dat procul interea signum Neptunus, et una monstriferi mugire sinus Sigeaque pestis adglomerare fretum, cuius stellantia glauca lumina nube tremunt, atque ordine curva trisulco 500

⁴⁷³ felix Slothouwer, ueteris V, sed fort. post genus duo hemistichia exciderunt et pristinae felicitatis commemorationem et nominis nuncupationem (468) continentia 477 idaea M^2C^4 , idae V 478 ponto X^2 , pono V 479 montibus M, monibus V, menibus (i. e. moenibus) S 485 iam Bon. 1, tam V

⁴⁹⁵ nemeesi terymanihi V, corr. M

fulmineus quatit ora fragor, pelagoque remenso cauda redit, passosque sinus rapit ardua cervix. illam incumbentem per mille volumina pontus prosequitur lateri adsultans, trepidisque ruentem litoribus sua cogit hiems. non fluctibus aequis 505 nubiferi venit unda Noti, non Africus alto tantus ovat patriisque manus cum plenus habenis Orion bipedum flatu mare tollit equorum. ecce ducem placitae furiis crudescere pugnae surgentemque toris stupet immanemque paratu 510 Aeacides pulsentque graves ut terga pharetrae. ille patrem pelagique deos suaque arma precatus insiluit scopulo, motumque e sedibus aequor horruit et celsi spatiosa volumina monstri. qualis ubi a gelidi Boreas convallibus Hebri 515 tollitur et volucres Riphaea per ardua nubes praecipitat piceo necdum tenet omnia caelo, illa simul molem horrificam scopulosaque terga promovet ingentique umbra subit. intremere Ide inlidique rates pronaeque resurgere turres. 520 occupat Alcides arcum totaque pharetrae nube premit. non illa magis quam sede movetur magnus Eryx, deferre velint quem vallibus imbres. iam brevis et telo volucri non utilis aer. tum vero fremitus vanique insania coepti 525 et tacitus pudor et rursus pallescere virgo. proicit arma manu, scopulos vicinaque saxa respicit, et quantum ventis adiuta vetustas impulerit pontive fragor, tantum abscidit imi concutiens a sede maris. iamque agmine toto pistris adest miseraeque inhiat iam proxima praedae.

501 Fulmineus M, Flumineus V. 502 passosque sinus C, passusque sinu V 514 celsi M^2 , celso V 517 omina C 518 Ille C 519 Ide cod. regius, T, idem VC 520 cf. Lucr. VI 561—564, 575 sq. 522 mouetur cod. Bon., T, mouenti V 528 adiuuata V, corr. SM^2 529 pontiue fragor M^r , potentiue fragon V

stat mediis elatus aquis recipitque ruentem Alcides saxoque prior surgentia colla obruit; hinc vastos nodosi roboris ictus congeminat, fluctus donec defertur in imos 535 iam totis resoluta vadis; Idaeaque mater et chorus et summis ulularunt collibus Amnes. protinus e scopulis et opaca valle resurgunt pastores magnisque petunt clamoribus urbem. nuntius hinc socios Telamon vocat, ac simul ipsi 540 horrescunt subitoque vident in sanguine puppem. nec minus in scopulos crudique cacumina saxi emicat Alcides vinclisque tenentibus aufert virgineas de rupe manus aptatque superbis arma umeris. regem inde petens superabat ovante 545 litora tuta gradu, qualis per pascua victor ingreditur, tum colla tumens, tum celsior armis taurus, ubi adsueti pecoris stabula alta revisit et patrium nemus et bello quos ultus amores.

Obvia cui contra longis emissa tenebris 550 turba Phrygum parvumque trahens cum coniuge natum Laomedon; iam maestus equos, iam debita posci dona gemit. pars aerii fastigia muri cingit et ignotis iuvenem mirantur in armis. illum torva tuens atque acri lubricus astu 555 rex subit et patrio fatur male laetus amore: 'maxime Graiugenum, quem non Sigea petentem litora nec nostrae miserantem funera Troiae adpulit his fors ipsa locis, si vera parentem fama Iovem summique tibi genus esse Tonantis, 560 noster ades iunctisque venis: sator unus et idem stirpis honos, quamquam longis disiungimur oris. quot mihi post lacrimas, post quanta piacula patrum

⁵³⁵ donec Sudhaus, om. V, defertur bellua C 537 ulflarunt V (1 erasa est) 545 ovante Bon., ouant V 547 cum colla C | armis V, artus C 549 patrium nemus M^r , patrum nemos V 551 phrygum XM^r , phrygaim V 557 petentem S, patentem V 560 tonantis S, donantis V

serus ades, quam parva tuis iam gloria factis. verum age nunc socios fraternis moenibus infer; 565 crastina lux biiuges stabulis ostendat apertis.' dixerat haec tacitusque dolos dirumque volutat corde nefas, clausum ut thalamis somnoque gravatum immolet et rapta ludat responsa pharetra; namque bis Herculeis deberi Pergama telis 570 audierat. Priami sed quis iam vertere regnis fata queat? manet immotis nox †turica† lustris et genus Aeneadum et Troiae melioris honores. 'nos' ait 'ad Scythici' Tirynthius 'ostia ponti raptat iter; mox huc vestras revehemur ad oras donaque dicta feram.' tum vero plura vocatis adnuit ille deis. promissa infida tyranni 575 iam Phryges et miserae flebant discrimina Troiae.

Panditur hinc totis in noctem carbasus alis litoraque et veteris tumulos praelabitur Ili 580 Dardaniumque patrem; vigili simul omnia ludo festa vident; hinc unda, sacris hinc ignibus Ide vibrat et horrisonae respondent Gargara buxo. inde ubi iam medii tenuere silentia ponti stridentesque iuvant aurae, Phrixea subibant 585 aequora et angustas quondam sine nomine fauces. ecce autem prima volucrem sub luce dehiscens terruit unda ratem, vittataque constitit Helle, iam Panopes Thetidisque soror, iamque aurea laeva sceptra tenens. dum sternit aquas, proceresque ducemque aspicit et placidis compellat Iasona dictis: 'te quoque ab Haemoniis ignota per aequora terris

565 infer S, infers $V \mid post$ 565 interpolaverunt MT: ut tibi seruata statui quam (quae M^2 , que T) munera probe (prole M^2T) 569 Immolet et rapta ludat Baehrens, Immolete raptaque luat V, Immolet ereptaque luat X^2M^2 572 turica V, dorica M^rT , cod. Bon. 576 uocantis C 577 Annuet $C \mid$ deis T, dies VC 580 veteris Maserius, ueteres V 585 aurae M, aurea V 586 numine C 590 dum V, tum $Carr.^2 \mid$ proceresque P, proceremque V 592 Te PM^2 , Tu $V \mid$ ab aehaemoniis V, corr. SM

regna infesta domus fatisque simillima nostris fata ferunt; iterum Aeolios Fortuna nepotes spargit, et infelix Scythicum gens quaeritis amnem. 595 vasta super tellus, longum (ne defice coeptis) aequor, et ipse procul, verum dabit ostia Phasis. hic nemus arcanum geminaeque virentibus arae stant tumulis; hic prima pia sollemnia Phrixo ferte manu cinerique, precor, mea reddite dicta: 600 non ego per Stygiae quod rere silentia ripae, frater, agor; frustra vacui scrutaris Averni, care, vias; neque enim scopulis me et fluctibus actam frangit hiems: celeri extemplo subiere ruentem Cymothoe Glaucusque manu; pater ipse profundi 605 has etiam sedes, haec numine tradidit aequo regna nec Inois noster sinus invidet undis.' dixerat et maestos tranquilla sub aequora vultus cum gemitu tulit, ut patrii rediere dolores. tum pelago vina invergens dux talibus infit: 610 'undarum decus et gentis, Cretheia virgo, pande viam cursuque tuos age, diva, secundo', immittitque ratem mediasque intervolat urbes, qua brevibus furit aestus aquis Asiamque prementem effugit abruptis Europa immanior oris. 615 has etiam terras consertaque gentibus arva · sic pelago pulsante, reor, Neptunia quondam cuspis et adversi longus labor abscidit aevi, ut Siculum Libycumque latus, stupuitque fragore Ianus et occiduis regnator montibus Atlans. 620 iam iuga Percotes Pariumque infame fragosis exsuperant Pityamque vadis, transmissaque puppi Lampsacus, Ogygii quam nec trieterica Bacchi

593 fatisque M^2 , fastisque $V \mid$ simillia V 594 aeolios M, aelios $V \mid$ nepotes V, penates C 597 Aequor M^2 , Aequod V 599 ut supra V, St. t. celeres hic prima piacula Phr. C 600 Ferte SM^2 , Forte V 608 uultus SM, uultu V 619 fragorem C, fort. recte 621 Percotes $Bon.^2$, percotis VC 622 Pityamque $Bon.^2$, phyamque V 623 ogygti V

sacra neque arcanis Phrygius furor invehit antris, sed suus in Venerem raptat deus. illius aras 625 urbe super celsique vident velamina templi. rarior hinc tellus atque ingens undique caelum rursus et incipiens alium prospectus in orbem. terra sinu medio Pontum iacet inter et Hellen ceu fundo prolata maris; namque improba caecis 630 intulit arva vadis longoque per aequora dorso litus agit: tenet hinc veterem confinibus oris pars Phrygiam, pars discreti iuga pinea montis. nec procul ad tenuis surgit confinia ponti urbs placidis demissa iugis; rex divitis agri 635 Cyzicus. Haemoniae qui tum nova signa carinae ut videt, ipse ultro primas procurrit ad undas miraturque viros dextramque amplexus et haerens incipit: o terris nunc primum cognita nostris Aemathiae manus et fama mihi maior imago. 640 non tamen haec adeo semota neque ardua tellus longaque iam populis impervia lucis eoae, cum tales intrasse duces, tot robora cerno. nam licet hinc saevas tellus alat horrida gentes meque fremens tumido circumfluat ore Propontis, 645 vestra fides ritusque pares et mitia cultu his etiam mihi corda locis; procul effera virtus Bebrycis et Scythici procul inclementia sacri.' sic memorat laetosque rapit, simul hospita pandi tecta iubet templisque sacros largitur honores. 650 stant gemmis auroque tori mensaeque paratu regifico centumque pares primaeva ministri corpora; pars epulas manibus, pars aurea gestant pocula bellorum casus expressa recentum.

631 per S, om. V, sub M T 637 ut Bon.², EtV 638 dextraque C | haerens M, haeres V 641 intellego: non tamen haec tellus adeo semota aut ardua est neque omnino impervia $(\tau \grave{\alpha} \; \acute{\alpha} \delta \iota \acute{\alpha} \beta \alpha \tau \alpha)$ orientis iam longinqua sunt populis 646 ritusque NRF, ritus V 654 Pocula bellorum X^2M , Procula apellorum V | recentum M, recentem V

atque ea prima duci porgens carchesia Graio Cyzicus 'hic portus' inquit 'mihi territat hostis, 655 has acies sub nocte refert, haec versa Pelasgum terga vides, meus hic ratibus qui pascitur ignis.' subicit Aesonides: 'utinam nunc ira Pelasgos adferat et solitis temptet concurrere furtis 660 cunctaque se ratibus fundat manus: arma videbis hospita nec post hanc ultra tibi proelia noctem.' sic ait hasque inter variis nox plurima dictis rapta vices nec non simili lux postera tractu.

659 subjicit Bon. 1, Subjicit V 660 Adferat V, Efferat C

C. VALERI FLACCI ARGONAUTICON

LIBER TERTIUS.

Tu mihi nunc causas infandaque proelia, Clio, 18 pande virum; tibi enim superum data, virgo, facultas nosse animos rerumque vias. cur talia passus arma, quid hospitiis iunctas concurrere dextras Iuppiter? unde tubae nocturnaque movit Erinys?

1 umbras C, cod. Harlesii, undas V
lum V
4 Aenidae Ald., Caeneadae V
5 Dat C
9 lacr.
coniunx persocia uestes V, lachr. cui tradit amicis C, excidit e. g.
iungitque virorum
10 suo loco habet Ald. (et C, ut vid.),
post 25 V | primas CMT, prima V
11 clite V, ditem C
13 phaleras Heinsius
14 nepotes V, penates Gronovius
15 Tu SM, Tum V
16 tibi M, ubi V

Dindyma sanguineis famulum bacchata lacertis dum volucri quatit asper equo silvasque fatigat Cyzicus, ingenti praedae deceptus amore adsuetum Phrygias dominam vectare per urbes oppressit iaculo redeuntem ad frena leonem. et nunc ille iubas captivaque postibus ora 25 imposuit, spolium infelix divaeque pudendum. quae postquam Haemoniam tantae non immemor irae aerisono de monte ratem praefixaque regum scuta videt, nova monstra viro, nova funera volvit, ut socias in nocte manus utque impia bella 30 conserat et saevis erroribus implicet urbem."

Nox erat et leni canebant aequora sulco, et iam prona leves spargebant sidera somnos. aura vehit; religant tonsas veloque Procnesson et te iam medio flaventem, Rhundace, ponto spumosumque legunt fracta Scylaceon ab unda. ipse diem longe solisque cubilia Tiphys consulit, ipse ratem vento stellisque ministrat. atque illum non ante sopor luctamine tanto lenit agens divum imperiis; cadit inscia clavo dextera, demittitque oculos, solataque puppis turbine flectit iter portuque refertur amico.

35

40

45

Ut notis adlapsa vadis, dant aethere longa signa tubae, vox et mediis emissa tenebris: 'hostis habet portus, soliti rediere Pelasgi.' rupta quies; deus ancipitem lymphaverat urbem Mygdoniae Pan iussa ferens saevissima matris, Pan nemorum bellique potens, quem lucis ab horis

²⁰ Dindama V 24 Oppressit M^2 , Oppressus V 34 religant T, religat $V \mid$ ueloq. procnesson V, uelo proconesson C 35 Et te iam M^1 ut vid., T, cod. Bon., Ecce iam V, Et Caeam C 36 scylaceon ab V, scyllaceon (ab om.) C 40 Lenit agens M^2 , Lenitangens V 41 demittique X olim, T, dimittique VC 43 longa Ald., longo V 47 Mydoniae $V \mid$ pan iussa M^2 , panius ista V 48 bellique M^2 , belli $V \mid$ ab oris cod. Pii, ad oris V, ad oras M^2T , codd. Burmanni et Coki, ad ortus C

antra tenent; patet ad medias per devia noctes saetigerum latus et torvae coma sibila frontis.

vox omnes super una tubas, qua conus et enses, qua trepidis auriga rotis nocturnaque muris claustra cadunt; talesque metus non Martia cassis Eumenidumque comae, non tristis ab aethere Gorgo sparserit aut tantis aciem raptaverit umbris.

55 ludus et ille deo, pavidum praesepibus aufert cum pecus et profugi sternunt dumeta iuvenci.

Ilicet ad regem clamor ruit. exilit altis somnia dira toris simulacraque pallida linguens Cyzicus. ecce super foribus Bellona reclusis 60 nuda latus passuque movens orichalca sonoro adstitit et triplici pulsans fastigia crista inde ciere virum. sequitur per moenia demens ille deam et fatis extrema in proelia tendit, qualis in Alciden et Thesea Rhoetus iniqui 65 nube meri geminam Pholoen maioraque cernens astra ruit, qualisve redit venatibus actis lustra pater Triviamque canens umeroque Learchum advehit, at miserae declinant lumina Thebae. iamque adeo nec porta ducem nec pone moratur excubias sortita manus, quae prima furenti advolat; hinc alii subeunt, ut proxima quaeque intremuit domus et motus accepit inanes.

At Minyas anceps fixit pavor; aegra virorum corda labant, nec quae regio aut discrimina cernunt, 75 cur galeae clipeique micent, num pervigil armis

⁴⁹ ad patet cf. Leo, Gött. Gel. Anz. 1897 p. 964 sq.
bila XO¹M, sibilia VO 55 umbris: cf. Aen. X 593 58 altis
SM, ab altis V 59 linquens SM, liquens V 63 inde
ciere T Bon.¹, Indiciere V 64 fatis M, fastis V 65 thesea PM², these V 68 triuiamque M, triamque V | leaschum
V 71 furenti V, parenti C 76 galeae SM, galileae V
post hunc versum unum intercidisse vidit Carrio, qui in marg.
C cod. a manu primae aequali scriptum invenit versum hostis
et exciti dent obuia praelia Colchi

donec et hasta volans immani turbine transtris insonuit monuitque ratem rapere obvia caeca arma manu. princeps galeam constringit Iason so vociferans: 'primam hanc nati, pater, accipe pugnam, 80 vosque, viri, optatos huc adfore credite Colchos. Bistonas in medios ceu Martius exilit astris currus, ubi ingentes animae clamorque tubaeque sanguineae iuvere deum, non segnius ille 85 occupat arva furens; sequitur vis omnis Achivum. adglomerant latera, et densis thoracibus horrens stat manus, aegisono quam nec fera pectore virgo dispulerit nec dextra Iovis Terrorque Pavorque, Martis equi. sic contextis umbonibus urgent, 90 caeruleo veluti cum Iuppiter agmine nubem constituit: certant zephyri frustraque rigentem pulsat utrimque notus; pendent mortalia longo corda metu, quibus illa fretis, quibus incidat arvis.

Hinc manus infelix clamore impellere magno
saxa facesque atras et tortae pondera fundae;
fert sonitus immota phalanx irasque retentant,
congeries dum prima fluat. stellantia Mopsus
tegmina et ingentem Corythi notat Eurytus umbram.
restitit ille gradu seseque a lumine ferri
sustinuit, praeceps subitum ceu pastor ad amnem,
spumantem nimbis fluctuque arbusta ruentem.
at Tydeus 'en intentis quem viribus' inquit
'opperiar manibusque dari quem comminus optem;
quo steteris moriere loco.' subit ilia cuspis

Olenii; dedit ille sonum compressaque mandens

⁷⁸ inmanu V 85 Sanguinae V 88 pectore Bon.², pectora V 92 rigentem SM, rientem V 94 metu SM², metus V 95 manus M², munus V | clamore SM, clamor V 96 facesque XM, pacesque V, picesque OQ 98 stellantia M², stillancia V 99 umbram M², umbra nunc legitur in V (m fort. plicatura abdita) 101 amnem Spumantem SM, amne Spumante V 103 At C, Et V 105 subit ilia M^r, subtilia V 106 Olenii C, Ochenii V

ac velut in medio rupes latet horrida ponto, quam super ignari numquam rexere magistri praecipites impune rates, sic agmine caeco incurrit strictis manus ensibus. occubat Iron et Cotys et Pyrno melior genitore Bienor.

110

At magis interea diverso turbida motu urbs agitur. Genyso coniunx amoverat arma; ast illi subitus ventis vivoque reluxit 115 torre focus; telis gaudes, miserande, repertis. linguit et undantes mensas infectaque pernox sacra Medon: chlamvs imbelli circumvenit ostro torta manum, strictoque vias praefulgurat ense. talis in arma ruit, nec vina dapesque remota, statque loco torus, †in quo omen† mansere ministri. 120 inde vagi nec tela modis nec casibus isdem conseruere manum et longe iacuere perempti. ecce gravem nodis pinguique bitumine quassans lampada turbata Phlegyas decurrit ab urbe. 125 ille leves de more manus aciemque Pelasgum per noctem remeasse ratus pulsumque requirens saepe sibi vano Thamyrim clamore petebat arduus et late fumanti nube coruscus: quantus ubi immenso prospexit ab aethere Typhon igne simul ventisque rubens, quem Iuppiter alte crine tenet; trepidant diro sub lumine puppes. tollitur hinc tentoque ruit Tirynthius arcu pectore certa regens adversa spicula flamma:

111 occubat $Bon.^2$, occupat V 113 At $Iunt.^1$, Et V 116 torre $Bon.^1$, Terre V 120 remotae CT^2 121 in quo omen VC, insomnes Bentley, inque omen $Lemaire \mid$ mansere S, masere V 122 nec bella Bentley, $sed\ cf.\ VI\ 182 \mid$ isdem M^2 in marg., idem V 123 manum M^2 , manu VC, manus longe et $Iunt.^1$ 125 decurrit M (i $in\ ras.$), decurrat $V \mid$ ab arce $CX\ (sed\ X^1\ urbe\ corr.)$ 127 ratus M, ratur V 128 Thamyrim Heinsius, thamyrum V 132 lumine T, limine V 133 tentoque $Reu\beta$, $cf.\ 591$, totusque V

per piceos accensa globos et pectus harundo 135 per medium contenta fugit; ruit ille comanti ore facem supra, maiorque apparuit ignis. Ambrosium Peleus, ingentem Ancaeus Echeclum sternit et elatae propius succedere dextrae Telecoonta sinit †delicataque† ora securi 140 disiecit cervice tenus. simul aspera victor cingula sublustri vibrantia detrahit umbra, 'has, precor, exuvias et opima cadavera' Nestor 'linquite' ait: 'ferro potius mihi dextera, ferro navet opus', prensumque manu detruncat Amastrum 145 diversasque simul socios invadere turmas admonuit. pergunt rupta testudine fusi, qua tenebrae campique ferunt. gravis invenit Ochum Phlias et trepido Pollux impingitur Hebro. ipse super vultus taboque natantia terga 150 dux campi Martisque potens, ut caeca profundo currit hiems, Zelyn et Bronten Abarimque relinquit semineces: Glaucum sequitur Glaucumque ruentem occupat et iugulo vulnus molitur aperto. ille manu contra telum tenet ultima frustra 155 verba ciens fixamque videt decrescere cornum. hinc Halyn, hinc rigido transcurrens demetit ense Protin et insignem cithara cantuque fluenti Dorcea, qui dulci festis adsistere mensis

137 Ore M^2 , Ora $V \mid$ facem XM, faciem V138 Echeclum Thilo, echelum V, Ethelum C140 Teleconta $V \mid$ delicataque VC, deductaque M^2 , duplicataque Heinsius, geminataque Thilo, delataque Schenkl143 et opima T, cod. Bon., opima V, o prima $C \mid$ Nestor Ald., nostro VC146—185 desunt in V146 socios X^2PCT , ocios $X\Pi$, otios O, otius O^2 , ocius M149 Phlias NRFT, Pelias SMUC150 natantia vel fluentia Heinsius, labantia codd., madentia Friesemann152 Zelyn C^a , zelen $SMNRUC^b$, zelon $F \mid$ Bronten Maserius, cf. Apoll. Rhod. I 1041, broten codd.

154 uultus m. operto O

157 Halyn C, calin S, alyn MN, alin RF 158 Protinet X^1 , Prothin et C, cod. Harlesii, Protinus $OQP\Pi MNT$, cod. Bon. 159 assidere NRF

pectine Bistoniae magnum post ausus alumnum. nec pharetram aut acres ultra Tirvnthius arcus exercet, socia sed disicit agmina clava. ac veluti magna iuvenum cum densa securi silva labat cuneisque gemit grave robur adactis iamque abies piceaeque ruunt, sic dura sub ictu ossa virum malaeque sonant sparsusque cerebro albet ager. levis ante pedes subsederat 'Hidmon; occupat os barbamque viri clavamque superne intonat 'occumbes' et 'nunc' ait 'Herculis armis, donum ingens semperque tuis mirabile fatum.' 170 horruit ille cadens nomenque agnovit amicum primus et ignaris dirum scelus attulit umbris. nec tibi Thessalicos tunc profuit, Ornyte, reges hospitiis aut mente moras fovisse benigna et laribus sacrasse diem; procul advenit Idmon 175 oblatumque ferit, galeam cristasque rubentes, heu tua dona, gerens. quem te qualemque videbit attonitus, Crenaee, parens. en frigidus orbes purpureos iam somnus obit, iam candor et anni deficiunt vitaque fugit decus omne soluta: 180 desere nunc nemus et Nympharum durus amores. at diversa Sagen turbantem fallere nervo tum primum puer ausus Hylas (spes maxima bellis pulcher Hylas, si fata sinant, si prospera Iuno), prostravitque virum celeri per pectora telo. 185

Accessere (nefas) tenebris fallacibus acti Tyndaridae in sese: Castor prius ibat in ictus

162 dissicit CT, dissicet X, disicet OMU, dificit NF164 leuat $O \mid$ cuneisque M^2 , cunctisque SM, doneisque N166 male sonant O168 clariamque C169 occumbes $TBon.^1$, occumbens $SMNC \mid$ et SMN, i C170 superque $O \mid$ fatum Kr., fatis codd.
174 nec mente $O \mid$ moras fouisse X^2MN , fouisse moras S (post moras octo litt. spatio relicto)
175 laribus M^2N , claribus SM^1U 177 Heu tria C(?)182 At diuersa Sagen C, At (Ad S) diuersas agent SMU, At diuersus agens NRFT, cod. Bon.
184 Pulcher MN, Purher Π , Puer XO

nescius; ast illos nova lux subitusque diremit frontis apex. tum Castor Ityn, qua caerulus ambit balteus et gemini committunt ora dracones, frater Hagen Thapsumque securigerumque Nealcen transigit et Canthi pallentem vulnere Cydrum. torserat hic totis conisus viribus hastam venatori Erymo, brevis hanc sed fata ferentem prodidit et piceo comitem miserata refulsit 195 Luna polo; cessere iubae, raptumque per auras vulnus, et extrema sonuit cita cuspide cassis. Nisaeum Telamon et Ophelten vana sonantem per clipei cedentis opus cratemque trilicem, qua stomachi secreta, ferit laetusque profatur: 200 'di, precor, hunc regem aut aeque delegerit alta fors mihi gente satum, magnusque et flebilis urbi conciderit.' super addit Aren fratremque Melanthum Phoceaque Oleniden, Lelegum qui pulsus ab oris regis amicitiam et famuli propioris honores qua patiens non arte — tulit. nox alta cadentum ingentes resonat sonitus augetque ruinas: ut magis Inarime, magis ut mugitor anhelat Vesvius, attonitas acer cum suscitat urbes ... sic pugnae crebrescit opus; neque enim ignea cedunt 210 astra loco, lentis haeret nox conscia bigis.

Perge age Tartareae mecum semel omnia noctis, Musa, sequi. trepidam Phaethon adflavit ab alto Tisiphonen, graviorque locos iam luce propinqua umbra premit; non signa virum, non funera cernunt, 215 et rabie magis ora calent. vos prodite, divae,

¹⁹¹ nealce V 194 Venator Hierimo $C \mid$ fata SM, facta V 197 casside cuspis C 199 cratemque Heinsius, artemque V 204 lelegum M^2 , legum V 207 resonat Heinsius, donec V, donat C, duplicat Pius, denset Gronovius 209 Vesuius M^2T^1 , Vesubius V, Vesulus $C \mid$ ater $M^2C \mid$ post 209 versum excidisse credas talis fere sententiae noctibus, et resonat geminatis ictibus incus, 210 crudescit C 211 lentisque Schenkl 212 semel omnia: cf. Luc. II 147 et III 296 216 vos prodite $Bon.^2$, prosprodite V

Eumenidum noctisque globos, vatique patescat armorum fragor et tepidi singultibus agri labentum atque acti Minyis per litora manes.

Cyzicus hic aciem vanis discursibus implet 220 fata trahens; iam pulsa sibi cessisse Pelasgum agmina, iam passim vacuos disiecta per agros credit ovans: tales habitus, ea gaudia fingit ira deum. fundo veluti cum Coeus in imo vincla Iovis fractoque trahens adamante catenas Saturnum Tityumque vocat spemque aetheris amens concipit, ast illum fluviis et nocte remensa Eumenidum canis et sparsae iuba reppulit hydrae. saevit acerba fremens tardumque a moenibus agmen increpitat: 'numquamne dolor virtusque subibit nil ausas sine rege manus? at barbara buxus si vocet et motis ululantia Dindyma sacris, tunc ensis placeatque furor, modo tela sacerdos porrigat et iussa sanguis exuberet ulna.' talibus insultans iamdudum numine divae 235 deficit, infracti languescunt frigore cursus, corda pavent, audit fremitus irasque leonum cornuaque et motas videt inter nubila turres. tunc gravis et certo tendens stridore per umbram Aesonii venit hasta ducis latumque sub imo 240 pectore rumpit iter. quam nunc incognita vellet lustra sibi nullosque datos venatibus annos. talia magnanimi diverso turbine fundunt tela viri sonitusque pedum suspectaque motu explorant; prensant socios vocemque reposcunt. 245 quod si tanta lues seros durasset in ortus, exstinctum genus et solas per moenia matres

223 habitus ($\it ext{Exis}$) $\it T$, $\it Heinsius$, auditus $\it V$ 226 amens $\it M$ ², amans $\it V$ 230 nunquamne $\it SM$, numque ne $\it V$ | virtusque $\it Heinsius$, uirtute $\it V$ 234 iussa sanguis e. ulna $\it Grotius$, $\it cf.$ 20 et $\it Luc.$ $\it III$ 664, iustas anguis e. urna $\it V$ 236 frigore $\it M$, frore $\it V$ 237 lonum $\it V$ 244 Tela $\it SM$, Tala $\it V$ 245 resposeunt $\it V$ 246 Quod $\it M$, Quo $\it V$ | lues $\it Heinsius$, iouis $\it VC$

vidisset stratamque dies in litore gentem.

Tum pater omnipotens tempus iam rege perempto flectere fata ratus miserasque abrumpere pugnas, supremam celeravit opem nutuque sereno intonuit, quem Nocte satae, quem turbidus horret Armipotens: tunc porta trucis coit infera belli. continuo dant terga metu versique per agros diffugiunt, quae sola salus; nec terga ruentum 255 mens Minyis conversa segui: stetit anxia virtus. ecce autem primo iam spargere lumine portus orta dies notaeque (nefas) albescere turres. 'di maris' attonito conclamat ab agmine Tiphys, 'ut mea fatali damnastis pectora somno. 260 heu socii quantis complerunt litora monstris.' illi autem neque adhuc gemitus neque conscia facti ora levant; tenet exsangues rigor horridus artus; ceu pavet ad crines et tristia Pentheos ora Thyias, ubi impulsae iam se deus agmine matris abstulit et caesi vanescunt cornua tauri. nec minus effusi grandaevum ad litora vulgus, ut socias videre manus, dare versa retrorsus terga metu. dextram tendens proclamat Iason 'quos fugitis? vellem hac equidem me strage meosque 270 procubuisse magis. deus haec, deus asper utrisque implicuit. sumus en Minyae, sumus hospita turba. cur etiam flammas miserosque moramur honores?'

Tum super exsangues confertae caedis acervos praecipiti plangore ruunt; agnoscit in alta 275 strage virum sua texta parens, sua munera coniunx. it gemitus toto sinuosa per aequora caelo.

²⁵¹ Supremam SM^2 , Suprema V | celerauit M^2T , celebrabit V, celebrauit C 252 satae V, satus C 253 belli V, leti Schrader 254 uersique CT, auersique V 257 ecce (au)tem Peerlkamp, cf. II 587, Aen. VI 255, Ecce leui V | primo V, primos vulgo 270 Quo XC 272 en M, eu V, heu X | sumus (hosp.) M, om. V 273 flasmas V 274 conferte C, consertes V, consert(a)e SM 276 StrangeV 277 it T^1 $Bon.^2$, Et V

pars tenuis flatus et adhuc stridentia prensant volnera, pars sera componunt lumina dextra. at vero in mediis exsangui rege reperto 280 aggeribus, tristi sileant ceu cetera planctu, sic famulum matrumque dolor, sic omnis ad unum versa manus. circa lacrimis ac mentibus aegri stant Minyae deflentque nefas et cuspidis ictus Aesoniae sortemque ducis solantur acerbam. 285 ille ubi concretos pingui iam sanguine crines pallentesque genas infractaque pectore caro tela neque hesternos agnovit in hospite vultus, ingemit atque artus fatur complexus amicos: 'te tamen ignarum tanti, miserande, furoris 290 nox habet et nullo testantem foedera questu: at mihi luctificum venit iubar. hic quibus adsum colloquiis, cui me hospitio Fortuna revexit? exstinguine mea (fatis id defuit unum) speravi te posse manu? talisve reliqui has ego, amice, domos? quod si iam bella manebant et placitum hoc superis, nonne haec mea iustius essent funera? meque tuus sine crimine plangeret error, nec Clarii nunc antra dei quercusque Tonantis arguerem. talesne acies, talesne triumphos sorte dabant? tantumque nefas mens conscia vatum conticuit, patriae exitium crudele senectae et tot acerba canens? heu divis visa sinistris regna mihi. quinam reditus? quae me hospita tellus accipiet? quae non primis prohibebit harenis? invidere dei, ne Phasidis arva remoti et Scythicas populatus opes haec rursus adirem

²⁷⁸ flatus C, fletus V | prensant cod. Burmanni, prensat V 288 Tela Q, Taele V 290 tanti SM^2 , tante V 292 iubar. hic Sudhaus, iuuarint V, iubar en X^2M , iubar. heu Thilo 294 fatis id $Bon.^2$, fatisia V, fatis hoc C 297 essent M, esset V 298 Vulnera C | \langle sine cri \rangle mine Sudhaus, nunc V, potius nunc C 305 prohibebit V, arcebit C^a , cohibebit C^b 307 opes SM, opus V, Π in marg.

310

335

litora neve tuos irem tunc ultor in hostes. fas tamen est conferre genas, fas iungere tecum pectora et exsangues miscere amplexibus artus. vos age funereas ad litora volvite silvas et socios lustrate rogos; date debita caesis munera, quae nostro misisset Cyzicus igni.'

Parte alia Clite laceras super ora mariti fusa comas misera in planctus vocat agmina matrum 315 fatur et haec: 'primis coniunx ereptus in annis cuncta trahis; necdum suboles nec gaudia de te ulla mihi, quis maesta tuos nunc, optime, casus perpeterer tenui luctum solamine fallens. Mygdonis arma patrem funestaque proelia nuper 320 natales rapuere domos, Triviaeque potentis occidit arcana genetrix absumpta sagitta: tu, mihi qui coniunx pariter fraterque parensque solus et a prima fueras spes una iuventa, deseris heu, totamque deus simul impulit urbem. 325 ast ego non media te saltem, Cyzice, vidi tendentem mihi morte manus aut ulla monentis verba tuli; quin te thalamis modo questa morari heu talem tantique metus secura recepi.' illam vix gemino maerens cum Castore Pollux 330 erigit haerentem compressaque colla trahentem.

Interea innumeras nudatis montibus urgent certatim decorantque pyras et corpora maesti summa locant. vadit sonipes cervice remissa, venatrix nec turba canum pecudumque morantur

funereae, quae cuique manus, quae cura suorum, quae fortuna fuit. medio rex aggere longe

313 Munera SM, Mune V 320 Micdonis V 321 Fatales C 326 saltim V 328 te Schenkl, et V 330 gemino M^2C , geminam V 333 corpora C, $Pii\ codd$. 'emendati', tempora V 335 Venatrix SM, Vernatrix $V \mid$ turba S, turma V 336 lacunam statuit Leo eius fere sententiae \langle dona viri passimque ferunt decoramina pompae \rangle funereae 337 longe C, Pius, longo V

eminet; hunc crebris quatiens singultibus ora adlevat Aesonides celsoque reponit in ostro. dat pictas auro atque ardentes murice vestes, 340 quas rapuit telis festina vocantibus austris Hypsipyle; galeam dilectaque cingula regi inicit. ille suam vultus conversus ad urbem sceptra manu veterum retinet gestamen avorum. nam quia nec proles alius nec denique sanguis, 345 ipse decus regnique refert insigne parenti. inde ter armatos Minyis referentibus orbes concussi tremuere rogi, ter inhorruit aether luctificum clangente tuba; iecere supremo tum clamore faces; rerum labor omnis in auras 350 solvitur, et celsis conlucent aequora flammis. scilicet haec illo iuvenem populosque manebant tempore, Peliacis caderet cum montibus arbor; hoc volucrumque minae praesagaque fulmina longo acta mari tulerant. sed quis non prima refellat monstra deum longosque sibi non auguret annos? iamque solutus honos cineri, iam passibus aegris dilapsae cum prole nurus, tandemque quiescunt dissona pervigili planctu vada, qualiter arctos ad patrias avibus medio iam vere revectis 360 Memphis et aprici statio silet annua Nili.

At non inde dies nec quae magis aspera curis nox Minyas tanta caesorum ab imagine solvit. bis zephyri iam vela vocant: fiducia maestis nulla viris, aegra adsiduo mens carpitur aestu,

340 pictas $Bon.^1$, piceas V341 festina C, fortuna V342 regi $Bon.^2$, regni V346 parenti Madvig, parentis V347 ter Egnatius, cf. Aen. $XI\,188$, Apoll. Rhod. $I\,1059$, per VC | referentibus SM, referentes V | orbes M, urbes V350 Cum C359 arctos cod. regius, T, arcos V, agros C360 patrios C361 silet XM, silicet V | nili XM, nilis V362 nec quae magis Vossius, neque magis V, neque magnis CM^2 363 caesorum $Iunt.^1$, laesorum VC365 aegra adsiduo Heinsius, aegro adsidue V | fiducia mestis Nulla animis . egros assidue meus crupitur igni habet Par.

necdum omnes lacrimas atque omnia reddita caesis iusta putant; patria ex oculis acerque laborum pulsus amor segnique iuvat frigescere luctu. ipse etiam Aesonides, quamquam tristissima rerum castiganda duci vultuque premenda sereno, 370 dulcibus indulget lacrimis aperitque dolorem. tum secreta trahens Phoebeum ad litora Mopsum 'quaenam' ait 'ista lues, aut quae sententia divum'? decretusne venit fato pavor, an sibi nectunt corda moras? cur immemores famaeque larisque 375 angimur? aut pariet quemnam haec ignavia finem?'

Dicam' ait 'ac penitus causas labemque docebo' Mopsus, et astra tuens 'non si mortalia membra sortitusque breves et parvi tempora fati perpetimur, socius superi quondam ignis Olympi, fas ideo miscere neces ferroque morantes exigere hinc animas redituraque semina caelo. quippe nec in ventos nec in ultima solvimur ossa: ira manet duratque dolor. cum deinde tremendi ad solium venere Iovis questuque nefandam 385 edocuere necem, patet ollis ianua leti atque iterum remeare licet; comes una sororum additur et pariter terras atque aequora lustrant. quisque suos sontes inimicaque pectora poenis implicat et varia meritos formidine pulsant. 390 at quibus invito maduerunt sanguine dextrae, si fors saeva tulit miseros, sed proxima culpae, hos variis mens ipsa modis agit, et sua carpunt facta viros: resides et iam nil amplius ausi in lacrimas humilesque metus aegramque fatiscunt 395 segnitiem, quos ecce vides. sed nostra requiret cura viam. memori iam pridem cognita vati est procul ad Stygiae devexa silentia noctis

367 Iusta M, Iuxta V | acerque C, sacerque V 374 sibi Pius, tibi V 375 cur M^2 , cum V 382 Exigere M, Exiere V 391 fort. invitae 392 culpae cod. Burmanni, culpa V 397 uati cod. Burmanni, uate V

420

425

Cimmerium domus et superis incognita tellus, caeruleo tenebrosa situ, quo flammea numquam 400 Sol iuga sidereos nec mittit Iuppiter annos. stant tacitae frondes immotaque silva comanti horret acerna iugo; specus umbrarumque meatus subter et Oceani praeceps fragor arvaque nigro vasta metu et subitae post longa silentia voces. 405 ensifer hic atraque sedens in veste Celaeneus insontes errore luit culpamque remittens carmina turbatos volvit placantia manes. ille mihi quae danda forent lustramina caesis prodidit, ille volens Erebum terrasque retexit. 410 ergo ubi puniceas oriens accenderit undas, tu socios adhibe sacris armentaque magnis bina deis: me iam coetus accedere vestros haut fas interea, donec lustralia pernox vota fero. movet en gelidos Latonia currus: 415 flecte gradum, placitis sileant age litora coeptis.'

Iamque sopor mediis tellurem presserat horis et circum tacito volitabant somnia mundo, cum vigil arcani speculatus tempora sacri Ampycides petit adversis Aesepia silvis flumina et aequoreas pariter decurrit ad undas. hic sale purpureo vivaque nitentia lympha membra novat seque horrificis accommodat actis. tempora tum vittis et supplice castus oliva implicat et stricto designat litora ferro; circum humiles aras ignotaque nomina divum instituit silvaque super contristat opaca,

399 Eumenidum domus C 402 tacitae Bon.², sitae a V¹ corr. in citae 403 acerna Sudhaus et rei causa et metri, cf. Aen. IX 87 et Serv. ad Aen. II 16, uerna V, Averna Heinsius 404 et 405 inverso ordine in V, corr. Bon.¹ 409 forent X M², fores V 411 accenderit Burmann, ascenderit V 412 adhibe M², Slothouwer, adhibere V 416 placidis cod. Bon. 420 esepia V, Aesopia C^a, Asopia C^b 421 undas S M², undā V 423 horrificis M, horrigis V

utque metum numenque loco sacramque quietem addidit, ardenti nitidum iubar evocat alto.

Atque Argoa manus variis insignis in armis 430 ibat agens lectas aurata fronte bidentes. Delius hic longe candenti veste sacerdos occurrit ramoque vocat; iamque ipse recenti stat tumulo placida transmittens agmina lauro. ducit et ad fluvios ac vincula solvere monstrat 435 prima pedum glaucasque comis praetexere frondes imperat, hinc alte Phoebi surgentis ad orbem ferre manus totisque simul procumbere campis. tunc piceae mactantur oves, prosectaque partim pectora, per medios partem gerit obvius Idmon. 440 ter tacitos egere gradus, ter tristia tangens arma simul vestesque virum lustramina ponto pone iacit; rapidis adolentur cetera flammis. quin etiam truncas nemorum effigiesque virorum rite locat quercus simulataque subligat arma. 445 huc Stygias transire minas iramque severi sanguinis, his orat vigiles incumbere curas atque ita lustrifico cantu vocat: 'ite, perempti, ac memores abolete minas; sint otia vobis. sit Stygiae iam sedis amor; procul agmine nostro et procul este mari cunctisque absistite bellis. vos ego nec Graias umquam contendere ad urbes nec triviis ululare velim, pecorique satisque nullae ideo pestes nec luctifer ingruat annus, nec populi nostrive luant ea facta minores.' 455 dixerat, et summas frondentibus intulit aris libavitque dapes, placidi quas protinus angues,

433 uocat V, nouat C Pius | recenti M, recentis V435 fluuiosa cunicula V, corr. Bon. 436 glaucasque $PM^{\,2}C$, glaucaque V 444 nemorum S, nemorumque V; sententia haec est: locat quercus spoliatas fronde et effictas in virorum speciem 449 abolete minas X, abolet animas V, abolete animas IIM 454 ingruat $OQM^{\,2}$, ingrauat V 455 nostriue luant ea $M^{\,2}T^{\,1}C$, nostri uel antea V

485

umbrarum famuli, linguis rapuere coruscis.

Continuo puppem petere et considere transtris imperat Ampycides nec visum vertere terrae: 460 exciderint quae gesta manu, quae debita fatis. illi alacres pars arma locant, pars ardua raptis insternunt tabulata toris oriturque trementum remorum sonus et laetae concordia vocis. Iuppiter urgentem ceu summa Ceraunia nubem 465 cum pepulit movitque iugis, fulsere repente et nemora et scopuli nitidusque reducitur aether, sic animi rediere viris, iamque ipse magister nutat ab arce ratis remisque obsistere tendit. instaurant primi certamina liber amictu 470 Eurytus et dictis Talai non territus Idas; inde alii increpitant atque aequora pectore tollunt. par gemitu pulsuque labor, versumque vicissim mittitur in puppem remo mare. laetus et ipse Alcides 'quisnam hos vocat in certamina fluctus?' dixit et intortis adsurgens arduus undis percussit subito deceptum fragmine pectus, atque in terga ruens Talaum fortemque Eriboten et longe tantae securum Amphiona molis obruit inque tuo posuit caput, Iphite, transtro. 480

Iam summas caeli Phoebus candentior arces vicerat et longas medius revocaverat umbras: tardior hinc cessante viro quae proxima Tiphys litora quosque dabat densa trabe Mysia montes advehitur. petit excelsas Tirynthius ornos; haeret Hylas lateri passusque moratur iniquos.

462 raptis e. g. addidi, om. V, celsis C, summis MT, codd. Bon., Burmanni, Coki 466 mouitque M, nouitque V 469 tendit SM, tend V (cetera membrana teguntur) 471 Talai $Bon.^2$, eali V 474 laetus M, lactus V 481 candentior XM, andentior V 482 Vicerat S, Vincerat $V \mid longas S$, longasi V 483 duo hemistichia huius sententiae excidisse suspicatur Sudhaus cessante virum $\langle certamine puppis labitur et repetens fessis <math>\rangle$ quae pr. 486 lateri passusque SM, later ipsassusque V

Illum ubi Iuno poli summo de vertice puppem deseruisse videt, tempus rata diva nocendi Pallada consortem curis cursusque regentem, nequa inde inceptis fieret mora, fallere prima 490 molitur caroque dolis avertere fratri. tum sic adloquitur: 'procerum vi pulsus iniqua germanique manu (repetis, quo crimine) Perses barbaricas iam movit opes Hyrcanaque signa. Aeetes contra thalamis et virgine pacta 495 conciliat reges Scythicos, primusque coacta advehit Albana Styrus gener agmina porta. bellum ingens, atque ipse citis Gradivus habenis fundit equos. viden Arctoo de cardine quanta tollat se nubes atque aequore pendeat atro? 500 corripe prima vias; finem cum Phasidis alti transierit Perses aciemque admoverit urbi, coepta refer paulumque (nefas) et foedera necte consiliis atque arte tua. sponde adfore reges dis genitos, quis arma volens, quis agmina iungat.' 505 at virgo, quamquam insidias aestusque novercae sentiat et blandos quaerentem fingere vultus, obsequitur tamen et iussas petit ocius oras.

Ingemuit Iuno tandemque silentia rumpit:
'en labor, en odiis caput insuperabile nostris.

quam Nemeen tot fessa minis, quae †belua† Lernae
experiar? Phrygiis ultro concurrere monstris
nempe virum et †pulchro† reserantem Pergama ponto
vidimus. en ego nunc regum soror — et mihi gentis
ullus honos? iam tum indecores iustaeque dolorum 515

493 repetis Maserius, repetit V 499 cardine Heinsius, carcere V 500 aethere Francius 502 aciemque Bon.², faciemque V 503 refer Bon.¹, refert V | nefas distinxit Sudhaus 506 astusque Bon.² 510 caput XM, cupit V 511 belua V (interpolatum vid. ex Aen. VI 287), proelia Ald., flumina Burmann ex II 496, fort. semina, cf. 665 513 pulchro V, tuto Wagner | ponto V, coepto Burmann 515 indecores CT, codd. Burmanni et Harlesii, indecore V | iustaeque Heinsius, iussaeque V

primitiae tenero superati protinus angues. debueram nullos iuveni iam quaerere casus victa nec ad tales forsan descendere pugnas. verum animis insiste tuis actumque tende, pudor; mox et Furias Ditemque movebo.' haec ait et pariter laevi iuga pinea montis respicit ac pulchro venantes agmine Nymphas, undarum nemorumque decus. levis omnibus arcus et manicae virides et stricta myrtus habena, summo palla genu, tenui vagus innatat umbra 525 crinis ad obscurae decurrens cingula mammae. ipsa citatarum tellus pede plausa sororum personat et teneris summittit gramina plantis. e quibus Herculeo Dryope percussa fragore, cum fugerent iam tela ferae, processerat ultra 530 turbatum visura nemus, fontemque petebat rursus et attonitos referebat ab Hercule vultus. hanc delapsa polo piceaeque adclinis opacae Iuno vocat prensaque manu sic blanda profatur: 'quem tibi coniugio tot dedignata dicavi 535 Nympha procos, en Haemonia puer adpulit alno, clarus Hylas, saltusque tuos fontesque pererrat. vidistis roseis haec per loca Bacchus habenis cum domitas acies et Eoi fercula regni duceret ac rursus thiasos et sacra moventem. 540 hunc tibi vel posito venantem pectine Phoebum

516 Pritiae et V, Primitiae et SM, et del. Sudhaus, ut Heinsius, a Wagner 518 ad Bon.¹, om. V | forsan X²M, forsas V 519 actumque movebo V (ex 520), actumque per omnem suppl. C, fort. actumque vel coeptumque tueri 520 Ditemque movebo X olim, M²C, ditem quomodo verbo V 521 et supr. vers. add. V¹ 524 habena T Bon.², harena V, ad habena cf. Luc. VI 221, ad myrtus Aen. VII 817 525 umbra VC, optime ob obscurae (526), unda vulgo 528 plantis S, plactis V 534 blanda V, uoce C 536 haemenia V 538 Vidisti M | roseis SM, reseis V 539 fercula Pius, pēcula V, pocula C, fercula sunt ea quae in triumpho feruntur, cf. e. g. Sen. Herc. Oet. 110

crede dari. quae spes Nymphis aufertur Achaeis, praereptum quanto proles Boebeia questu audiet et flavi quam tristis nata Lycormae.' sic ait et celerem frondosa per avia cervum 545 suscitat ac iuveni sublimem cornibus offert. ille animos tardusque fugae longumque resistens sollicitat suadetque pari contendere cursu. credit Hylas praedaeque ferox ardore propinquae insequitur; simul Alcides hortatibus urget 550 prospiciens; iamque ex oculis aufertur uterque, cum puerum instantem quadripes fessaque minantem tela manu procul ad nitidi spiracula fontis ducit et intactas levis ipse superfugit undas. hoc pueri spes lusa modo est, nec tendere certat amplius; utque artus et concita pectora sudor diluerat, gratos avidus procumbit ad amnes. stagna vaga sic luce micant, ubi Cynthia caelo prospicit aut medii transit rota candida Phoebi: tale iubar diffundit aquis; nil umbra comaeque turbavitque sonus surgentis ad oscula Nymphae. illa avidas iniecta manus heu sera cientem auxilia et magni referentem nomen amici detrahit; adiutae prono nam pondere vires.

Iam pater umbrosis Tirynthius arcibus ornum 565 depulerat magnoque iugi stridore revulsam terga super fulvi porrexerat horrida monstri litora curva petens; alio nam calle reversum credit Hylan captaque dapes auxisse ferina. sed neque apud socios structasque in litore mensas unanimum videt aeger Hylan nec longius acrem intendens aciem. varios hinc excitat aestus nube mali percussus amor, quibus haeserit oris,

560

543 proles M, prole V 555 pueri spes lusa V^2R^2 , pueris perfusa V, pueri spes fusa C 557 amnes M, omnes V 565 ornum Lemaire, ornos V 566 stridore S, M¹ ut vid., strodere V, de trude C 569 hausisse C 573 percussus SM², percussas V

quis tales impune moras casusve laborve attulerit. densam interea descendere noctem

575

iam maiore metu; tum vero et pallor et amens cum piceo sudore rigor. ceu pectora nautis congelat hiberni vultus Iovis agricolisve, cum coit umbra minax, comitis sic adficit error Alciden saevaeque monet meminisse novercae. 580 continuo, volucri ceu pectora tactus asilo emicuit Calabris taurus per confraga saeptis obvia quaeque ruens, tali se concitat ardens in iuga senta fuga. pavet omnis conscia late silva, pavent montes, luctu succensus acerbo 585 quid struat Alcides tantaque quid apparet ira. ille, velut refugi quem contigit improba Mauri lancea sanguineus vasto leo murmure fertur frangit et absentem vacuis sub dentibus hostem, sic furiis accensa gerens Tirynthius ora fertur et intento decurrit montibus arcu. 590 heu miserae quibus ille feris, quibus incidit usquam immeritis per lustra viris. volat ordine nullo cuncta petens: nunc ad ripas deiectaque saxis flumina, nunc notas nemorum procurrit ad umbras. 595 rursus Hylan et rursus Hylan per longa reclamat avia: responsant silvae et vaga certat imago.

At sociis immota fides austrisque secundis certa: morae est nec parvus Hylas (quamquam omnibus

aeque

grata rudimenta), Herculeo sub nomine pendent.
illum omnes lacrimis maestisque reposcere votis
incertique metu nunc longas litore voces
spargere nunc seris ostendere noctibus ignes.

575 lacunam statuit Sudhaus eius fere sententiae: Et videt obscuras concrescere vallibus umbras 586 quid (apparet) M, qd (i. e. quod) V 587 cotigit V 592 feris Schmitz, ferae V 595 procurrit V, procumbit QC, percumbit M 599 morae est Madvig, moraes V | aeq. (i. e. aeque) V

ipse vel excelsi cum densa silentia montis strata vel oblatis ductor videt aequora ventis, 605 stat lacrimans magnoque viri cunctatur amore. illius incessus habilemque ad terga pharetram, illum inter proceres maestaeque silentia mensae quaerit inops quondam ingenti comprensa trahentem vina manu et durae referentem monstra novercae. 610

Nec minus interea crudelis iapyga Iuno adsidue movet et primis cum solibus offert. iamque morae impatiens cunctantes increpat ausus Tiphys et oblato monet otia rumpere cursu. ergo animum flexus dictis instantis Iason 615 concedit sociosque simul sic fatur ad omnes: 'o utinam, Scythicis struerem cum funera terris, vox mihi mentitas tulerit Parnasia sortes, agmine de tanto socium qui maximus armis adforet, hunc Iovis imperiis fatoque teneri 620 ante procellosum scopulis errantibus aequor: nec tum fama viri nec certior extitit auctor. verum agite et, dubiis variant quia pectora curis, consulite et, motis seu vos via flatibus urget, pergite et inceptos mecum revocate labores, 625 seu pluris tolerare moras rursusque propinquis quaesivisse iugis, pretium haut leve temporis acti.' dixerat; at studiis iamdudum freta iuventus orat inire vias: unum tanto afore coetu, nec minus in sese generis dextrasque potentes 630 esse ferunt. tali mentem pars maxima flatu erigit et vana gliscunt praecordia lingua: saltibus ut mediis tum demum laeta reducit

606 amore XM^2 , amori V 609 comprensa (compressa C) trahentem X^2MC , conpensatra lete V 610 durae O^2M^2C , dura V 613 ausus merito plerisque suspectum 614 monet XM^2 , mouet V 622 nec tum Sudhaus, Nedum V, necdum XM^2 , vulgo | certior etiam ad fama pertinet 623 variant quia Heinsius, uariunt qui V, quibus anxia C 624 consulite Bon. Consulit V 626 pluris (sc. est) Burmann, plures V 628 at Burmann, et V | flexa Sudhaus, cf. 598, 701

cerva gregem, tum gestit aper reboatque superbis comminus ursa lupis, cum sese Martia tigris 635 abstulit aut curvo tacitus leo condidit antro. at pius ingenti Telamon iam fluctuat ira cum fremitu, saevisque serens modo iurgia dictis insequitur magnoque implorat numina questu, idem orans prensatque viros demissaque supplex 640 haeret ad ora ducis: nil se super Hercule fari sed socio quocumque, gemens quamquam aspera fama iam loca iamque feras per barbara litora gentes, non alium contra Alciden, non pectora tanta posse dari. rursum instimulat ducitque faventes 645 magnanimus Calydone satus, potioribus ille deteriora fovens semperque inversa tueri durus et haud ullis umquam superabilis aequis rectorumve memor. 'non Herculis' inquit 'adempti, sed tuus in seros haec nostra silentia questus 650 traxit honor, dum iura dares, dum tempora fandi. septimus hic celsis descendit montibus auster iamque ratem Scythicis forsan statuisset in oris; nos patriae immemores, maneant ceu nulla revectos gaudia, sed duro saevae sub rege Mycenae, 655 ad medium cunctamur iter. si finibus ullis has tolerare moras et inania tempora possem, regna hodie et dulcem sceptris Calydona tenerem laetus opum pacisque meae, tutusque manerem quis genitor materque locis. quid deside terra 660 haeremus? vacuos cur lassant aequora visus? tu comitem Alciden ad Phasidis amplius arva adfore, tu socias ultra tibi rere pharetras?

638 serens Ald., ferens V, furens $C \mid \mod Kr$., ut respondeat voci idem (640), om. V, fera S, in C 639 implorat X^2 ut vid., M^3 , inplorant V 640 Idem orans V, Dememorans $C \mid \text{prensatque } Bon.^1$, prensaque $V \mid \text{demissaque } X$, dimissaque V 643 feras SM, fera V 652 descendit SM, discendit V 655 saevae $Bon.^1$, saeua V 659 tutusque M^2 , tuusque V 661 lassant MC, classant V 663 Adfore X^2M , Adfor V

non ea pax odiis oblitave numine fesso Iuno sui. nova Tartareo fors semine monstra 665 atque iterum Inachiis iam nuntius urget ab Argis. non datur haec magni proles Iovis; at tibi Pollux stirpe pares Castorque manent, at cetera divum progenies, nec parva mihi fiducia gentis. †et ego et† quocumque voces, †qua tegmina† ferro 670 plura metam; tibi dicta manus, tibi quidquid in ipso sanguine erit, iamque hinc operum quae maxima posco. scilicet in solis profugi stetit Herculis armis nostra salus; nempe ora aeque mortalia cuncti ecce gerunt; ibant aequo nempe ordine remi. ille vel insano iamdudum turbidus aestu vel parta iam laude tumens consortia famae despicit ac nostris ferri comes abnuit actis. vos, quibus et virtus et spes in limine primo, tendite, dum rerum patiens calor et rude membris 680 robur inest; nec enim solis dare funera Colchis sit satis et tota pelagus lustrasse iuventa. spes mihi quae tali potuit longissima casu esse fuit; quiscumque virum perquirere silvis egit amor; loca vociferans non ulla reliqui. 685 nunc quoque, dum vario nutat sententia motu, cernere devexis redeuntem montibus opto. sat lacrimis comitique datum, quem sortibus aevi crede vel in mediae raptum tibi sanguine pugnae.'

Talibus Oenides urget; simul incita dictis heroum manus. ante omnes Argoa iubebat vincla rapi Calais. furias miratur ovantum Aeacides, multusque viri cunctantia corda fert dolor, an sese comitem tam tristibus actis

690

⁶⁶⁴ pax Heinsius, cf. Stat. Theb. VII 199, fax V, lex Loehbach 670 Et ego et V, Et egomet M, Ast ego et S, Ast egomet CT, fort. ibo egomet | qua tegmina V, sequar, agmina Jacobs 671 tibi (quidquid) X^2MT , om. V 675 ibunt Ald. 681 solis XM, soli V 683 tali $Bon.^2$, talis V 688 Sat M^2T , Stat V | datum X^2M , tadum V

abneget et celsi maerens petat ardua montis. 695 non tamen et gemitus et inanes desinit iras fundere. 'quis terris pro Iuppiter' inquit 'Achaeis iste dies, saevi capient quae gaudia Colchi. non hi tum flatus, non ista superbia dictis, litore cum patrio, iam vela petentibus austris, 700 cunctus ad Alciden versus favor: ipse iuvaret, ipse ducis curas meritosque subiret honores. iamne animis, iam gente pares, atque inclita vulgi dextera? nulla fides, nulli super Hercule fletus? nunc Porthaonides, nunc dux mihi Thracia proles? aspera nunc pavidos contra ruit agna leones? hanc ego magnanimi spolium Didymaonis hastam, quae neque iam frondes virides nec proferet umbras, ut semel est evulsa iugis ac matre perempta fida ministeria et duras obit horrida pugnas, 710 testor et hoc omni, ductor, tibi numine firmo: saepe metu, saepe in tenui discrimine rerum Herculeas iam serus opes spretique vocabis arma viri, nec nos tumida haec tum dicta iuvabunt.'

Talibus Aeacides socios terroribus urgens inlacrimat multaque comas deformat harena. fata trahunt, raptusque virum certamine ductor ibat et optenta mulcebat lumina palla. hic vero ingenti repetuntur pectora luctu, ut socii sedere locis nullaeque leonis exuviae tantique vocant vestigia transtri. flet pius Aeacides, maerent Poeantia corda, ingemit et dulci frater cum Castore Pollux. omnis adhuc vocat Alciden fugiente carina, omnis Hylan, medio pereuntia nomina ponto.

715

720

725

⁷⁰⁰ cum patrio M, cupatrio V 703 iam gente M^2 , iam negenite VS | inclita SM, indita V | uulgi X^2MT , uului V 709 aeuulsa V, excussa C 714 uiri SM, uir V | tum XM, dum V 715 terroribus V, sermonibus C 721 uo-cant V (Valerium sic scripsisse pro uacant docet IV 248)

Dat procul interea toto pater aequore signum Phorcys et immanes intorto murice phocas contrahit antra petens; simul et Massylus et una Lyctius et Calabris redit armentarius arvis. ilicet extremi nox litore Solis Hiberas condidit alta domos et sidera sustulit axis. flumina conticuere, tacet cum flatibus aequor.

730

Amphitryoniades nec quae nova lustra requirat, nec quo temptet iter, comitis nec fata parenti quae referat, videt, aut socios qua mente revisat. 735 urit amor, solisque negat decedere silvis. non aliter gemitu quondam lea prolis ademptae terga dedit; sedet inde viis inclusaque longo pervigilant castella metu; dolor adtrahit orbes interea et misero manat iuba sordida luctu. 740

726 toto XM^2 , tot V 731 axis M^2 , aris V, astris C732 Flamina TC, sed cf. Cir. 233 et Skutschii explicationem Gallus und Vergil p. 51 sqq. | tacet Burmann, iacet VC | sine flatibus C 735 reuisat V^1 ut vid., XM, reuirat V 736 decedera V 737 gemitu dativus est 738 terga dedit i. e. cessit, cf. Vollmer ad Stat. Silv. II 6. 93

C. VALERI FLACCI ARGONAUTICON

LIBER QUARTUS.

Atque ea non oculis divum pater amplius aequis sustinuit, natique pios miseratus amores Iunonem ardenti trepidam gravis increpat ira: 'ut nova nunc tacito se pectore gaudia tollunt: haeret inops solisque furit Tirynthius oris, at comite immemores Minyae facilesque relicto alta tenent, sic Iuno ducem fovet anxia curis Aesonium, sic arma viro sociosque ministrat. iam quibus incertam bellis Scythicaeque paventem gentis opes, quanta trepidam formidine cernam. tum precibus, tum me lacrimis et supplice dextra adtemptare veto; rerum mihi firma potestas. i, Furias Veneremque move; dabit impia poenas virgo, nec Aeetae gemitus patiemur inultos.' dixit et arcano redolentem nectare rorem, quem penes alta quies liquidique potentia somni, detulit inque vagi libavit tempora nati. ille graves oculos et Hylan resonantia semper ora ferens, ut nulla deum superare potestas, procumbit. tandem fessis pax reddita silvis, fluminaque et vacuis auditae montibus aurae.

10

15

20

³ Iunorem V 4 se M^2 , Heinsius, om. V, te Carr.², sub S 8 viro Heinsius, uiros V 20 pax Bon.¹, fas V siluis M, silua V

Ecce puer summa se tollere visus ab unda frondibus in croceis et iniquae munere Nymphae stansque super carum talis caput edere voces: 'quid, pater, in vanos absumis tempora questus? hoc nemus ac fatis mihi iam domus improba quo me Nympha rapit saevae monitu Iunonis, in amnes. nunc Iovis accessus et iam mihi limina caeli conciliat iungitque toros et fontis honores. o dolor, o dulces quas gessimus ante pharetrae. 30 iam socii laetis rapuerunt vincula ventis, hortator postquam furiis et voce nefanda impulit Oenides. verum cum gente domoque ista luet saevaeque aderunt tua numina matri. surge age et in duris haut umquam defice; caelo 35 mox aderis teque astra ferent; tu semper amoris sis memor et cari comitis ne abscedat imago.' talibus orantem dictis visuque fruentem ille ultro petit et vacuis amplexibus instat languentisque movet frustra conamina dextrae: 40 corpus hebet somno refugaque eluditur umbra. tum lacrimis, tum voce sequi, tum rumpere questus, cum sopor et vano spes maesta resolvitur actu. fluctus ab undisoni ceu forte crepidine saxi cum rapit halcyonis miserae fetumque laremque, it super aegra parens queriturque tumentibus undis certa sequi, quocumque ferant, audetque pavetque, icta fatiscit aquis donec domus haustaque fluctu est; illa dolens vocem dedit et se sustulit alis: haut aliter somni maestus labor. exilit amens 50 effusisque genas lacrimis rigat. 'ibimus' inquit,

²⁵ absumis M^2 , adsumis V 26 ac Sudhaus, haec VC 27 in amnes V, inanes X^2C , intellego hoc nemus ac quo me Nympha rapit, sc. amnes, domus sunt 28 limina cod. Coki, lumina V, numina Baehrens 29 toros Burmann, om. V, suos C 30 pharetrae M^2C , pharetram V, pharetras S 38 fruentem X, fruente fruitur V 46 quaeriturque M^2 , quaeritur V 50 amens M, amen V

55

60

70

75

80

'solus et hos montes desertaque lustra tenebis, care puer, nec res ultra mirabere nostras.' haec fatus relegitque vias et vallibus exit incertus, quid Iuno ferat, quas apparet iras. nec minus et socios cernit procul aequore ferri praecipites tacitumque pudet potuisse relinqui.

Iamque iter ad Teucros atque hospita moenia Troiae flexerat Iliaci repetens promissa tyranni, cum maesto Latona simul Dianaque vultu ante Iovem stetit et supplex sic fatur Apollo: 'in quem alium Alciden, in quae iam tempora differs Caucaseum, rex magne, senem? nullumne malorum finem adeo poenaeque dabis? te cuncta precatur gens hominum atque ipsi iam te, pater optime, montes 65 fessaque cum silvis orant iuga. sat tibi furtum ignis et aetheriae defensa silentia mensae.' dixit ubi, e scopulis media inter pabula diri vulturis ipse etiam gemitu maestaque fatigat voce Iovem saevis relevans ambusta pruinis lumina; congeminant amnes rupesque fragorem Caucaseae; stupet ipse dei clamoribus ales. tunc etiam superas Acheronte auditus ad arces Iapetus; gravis orantem procul arcet Erinys respiciens celsi legem Iovis. ille dearum fletibus et magno Phoebi commotus honore velocem roseis demittit nubibus Irim. 'i, Phrygas Alcides et Troiae differat arma; nunc' ait 'eripiat dirae Titana volucri.' diva volat defertque viro celeranda parentis imperia atque alacrem laetis hortatibus implet.

Îam Minyae mediis clarae per sidera noctis fluctibus intulerant placido cava lintea cursu

⁵² tenebis M^2 , tenebris V 54 uias et X^2 , uiaret V 64 precantur C 65 optime X^2MT , om. V 68 Exit ubi C 73 superas Bon., super V | auditur C 80 defertque M2, differtque V

85

90

95

multaque deserto memores super Hercule volvunt. Thracius at summa sociis e puppe sacerdos fata deum et miserae solans incommoda vitae securum numeris agit et medicabile carmen; quod simul adsumpta pulsum fide, luctus et irae et labor et dulces cedunt e pectore nati.

Interea magni iam iam subeuntibus astris
Oceani genitale caput Titania frenis
antra sonant; Sol auricomis cingentibus Horis
multifidum iubar et bisseno sidere textam
loricam induitur; ligat hanc qui nubila contra
balteus undantem variat mortalibus arcum.
inde super terras et eoi cornua montis
emicuit traxitque diem candentibus undis,
et Minyas viso liquerunt flamina Phoebo.

Proxima Bebrycii panduntur litora regni, pingue solum et duris regio non invida tauris. 100 rex Amycus; regis fatis et numine freti non muris cinxere domos, non foedera legum ulla colunt placidas aut iura tenentia mentes. quales Aetnaeis rabidi Cyclopes in antris nocte sub hiberna servant freta, sicubi saevis 105 advectet ratis acta notis tibi pabula dira et miseras, Polypheme, dapes: sic undique in omnes prospiciunt cursantque vias, qui corpora regi capta trahant. ea Neptuno trux ipse parenti sacrifici pro rupe iugi media aequora supra 110 torquet agens. sin forma viris praestantior adsit, tum legere arma iubet sumptisque occurrere contra caestibus; haec miseri sors est aequissima leti. huc ubi devectam Neptunus gurgite puppem sensit et extremum nati prospexit in oras 115

⁸⁵ sacerdo V 86 defuit in C 92 auricomus T, cod. regius | cingentibus cod. Bon., ingentibus VC, urguentibus codd. Pii 104 rapidi XC 105 Nocte SM, Noctis V 108 f: cursant V (f deleta videtur) 111 sin C, in V 113 miseris Burmann

et quondam laetos domini certamine campos, ingemit ac tales evolvit pectore questus: 'infelix imas quondam mihi rapta sub undas nec potius magno Melie tum mixta Tonanti, usque adeone meam quacumque ab origine prolem 120 tristia fata manent? sic te olim pergere sensi, Iuppiter, iniustae quando mihi virginis armis concidit infelix et nunc chaos implet Orion. nec tibi nunc virtus aut det fiducia nostri, nate, animos opibusque ultra ne crede paternis. 125 iam iam aliae vires maioraque sanguine nostro vincunt fata Iovis, potior cui cura suorum est. atque ideo neque ego hanc tumidis avertere ventis temptavi tenuive ratem, nec iam mora morti hinc erit ulla tuae. reges preme, dure, secundos.' abstulit inde oculos, natumque et tristia linguens proelia sanguineo terras pater alluit aestu.

Principio fluvios gentemque et litora ductor explorare iubet, paulumque egressus Echion invenit obscura gemitus in valle trahentem 135 clam iuvenem et caesi maerentem nomen amici. ille virum ut contra venientem umbrataque vidit tempora Parrhasio patris de more galero paciferaeque manu nequiquam insignia virgae, 'heu fuge', ait 'certo, quicumque es, perdite, passu, 140 dum datur.' obstipuit visu Nonacria proles, quid ferat admirans. postquam remeare monentem ocius et dictis perstantem cernit in isdem, abripit et sociis, quae sint ea, promere cogit. ille manum tendens 'non haec' ait 'hospita vobis 145 terra, viri, non hic ullos reverentia ritus pectora; mors habitat saevaeque hoc litore pugnae.

116 campis SM^2 , campus V124 aut det T^1 Bon.², audet V125 ultra etiam V habet | ne Carrio, nec V126 eliae V128 tumidis V, motis C130 preme dure V, doliture C, premit ille Schenkl
131 linquens M, linque V145 manum S, manu V | hospita X^2M , hosta V

iam veniet diros Amycus qui tollere caestus imperet et vasto qui vertice nubila pulset. talis in advectos Neptuni credita proles 150 aeternum furit atque aequae virtutis egentes ceu superum segnes ad iniqua altaria tauros constituit, tandem ut misero lavet arma cerebro. consulite atque fugae medium ne temnite tempus. namque isti frustra quisquam concurrere monstro 155 audeat; et quaenam talem vidisse voluptas?' ductor ad haec 'Bebryxne venis diversaque regi corda gerens (melior vulgi nam saepe voluntas), hostis an externis fato delatus ab oris? et tua cur Amycus caestu nondum obruit ora?' 160 'nomen' ait 'praedulce mihi †nomenque† secutus Otreos unanimi, decus ille et laeta suorum gloria nec vestros comes aspernandus in actus, Hesionam et Phrygiae peteret cum gaudia nuptae, hic Amycum contra iussus stetit atque ego palmas 165 implicui; sed prima procul vixdum ora levantis fulminea frontem dextra disiectaque fudit lumina. me numquam leto dignatus et armis, sed lacrimis potius luctuque absumor inerti. spes tamen, his fando si nuntius extitit oris 170 et Mariandynum patrias penetravit ad urbes, unde genus fraterque viro - sed et ille quierit oro nec vanis cladem Lycus augeat armis.

Haec ubi non ulla iuvenes formidine moti accipiunt, videt et dura sic pergere mente, terga sequi properosque iubet coniungere gressus. litore in extremo spelunca apparuit ingens,

175

149 et SM^2 , om. V 155 concurrere SM^2 , concurre V 158 gerens M^2 in marg., regens V 161 nomenque V, ductumque Heinsius, votumque $Damst\acute{e}$, fort. nutumque 167 Fulminea $Bon.^1$, Fulmineam V 169 assumor C 170 fando M, frando V 173 oro Pius, Ora V, Gracia C 174 non ulla cod. Bon, non nulla V | iuuenis V 175 videt et Schenkl, dolet et V, dolor et duras insurgere mentes C

arboribus super et dorso contecta minanti, non quae dona deum, non quae trahat aetheris ignem, infelix domus et sonitu tremibunda profundi. at varii pro rupe metus: hic trunca rotatis bracchia rapta viris strictoque immortua caestu, ossaque taetra situ et capitum maestissimus ordo. respicias quibus adverso sub vulnere nulla iam facies nec nomen erat; media ipsius arma 185 sacra metu magnique aris imposta parentis. hospitis hic primum monitus rediere Dymantis, et pavor et monstri subiit absentis imago, atque oculos cuncti inter se tenuere silentes, donec sidereo Pollux interritus ore 190 'te tamen, hac quicumque es' ait 'formidine, faxo iam tua silva ferat, modo sint tibi sanguis et artus.' omnibus idem animus forti decernere pugna, exoptantque virum contraque occurrere poscunt. qualiter ignotis spumantem funditus amnem 195

pandit iter, mox omne pecus formidine pulsa pone subit iamque et mediis praecedit ab undis.

At procul e silvis sese gregibusque ferebat saevos in antra gigans. quem nec sua turba tuendo 200 it taciti secura metus. mortalia nusquam signa manent; instar scopuli, qui montibus altis summus abit longeque iugo stat solus ab omni. devolat inde furens, nec quo via curve profecti nec genus ante rogat, sed tali protonat ira:

205 'incipite, o iuvenes. etenim fiducia, credo,

180 tremebunda XH^1 , remibunda VH 181 at Heinsius, Vt V, et $Bon.^2$ | hic Ald., hinc V 183 et Heinsius, om. V, fort. capitum et 185 media T, medius V 186 metu Q, mentuque V 187 monitus P, monitis VC | Dymantis Heinsius, tymantis V, tumentes C 188 Et V^2SM , E V 191 hac etiam V habet | ait $Bon.^1$, aut V | faxo $Bon.^2$, saxo V 194 contraque SM^2 , contra V 195 amnem M, amem V 196 sententiam mancam sic supplevit C taurus aquis, qui primus init, spernitque tumentem, 200 nec V, non C 206 o XM^2 , eo V

huc tulit auditas et sponte lacessitis oras. sin errore viae necdum mens gnara locorum, 208 Neptuni domus haec, egomet Neptunia proles. 213 hic mihi lex caestus adversaque tollere contra 209 bracchia. sic ingens Asiae plaga quique per arcton 210 dexter et in laevum pontus iacet haec mea visit hospitia; hoc cuncti remeant certamine reges. 212 iam pridem caestus resides et frigida raris 214 dentibus aret humus. quis mecum foedera iunget? prima manu cui dona fero? mox omnibus idem ibit honos. fuga sub terras, fuga nulla per auras. nec lacrimae (ne ferte preces) superive vocati pectora nostra movent; aliis rex Iuppiter oris. faxo Bebrycium nequeat transcendere puppis 220 ulla fretum et ponto volitet Symplegas inani.'

Talia dicta dabat, cum protinus asper Iason et simul Aeacidae simul et Calydonis alumni Nelidesque Idasque prior quae maxima surgunt nomina; sed nudo steterat iam pectore Pollux.

1225 tum pavor et gelidus defixit Castora sanguis.

1226 nam nec ad Elei pugnam videt ora parentis,

1227 nec sonat Oebalius caveae favor aut iuga nota

1238 Taygeti, lavitur patrios ubi victor ad amnes,

1230 nec pretium sonipes aut sacrae taurus harenae,

1230 praemia sed manes reclusaque ianua leti.

1230 illum Amycus nec fronte trucem nec mole tremendum vixdum etiam primae spargentem signa iuventae ore renidenti lustrans obit et fremit ausum,

208 gnara M^2T^1 , ignara V 213 huc transposuit Schenkly domus haec Loehbach, domus adque V, haec domus atque Burmann 212 functi Burmann, sed hoc — certamine pro ablativo pretii est, certamen est pretium $(\lambda \acute{v}\tau \varrho ov)$, quo se redimunt | reges SM, rege V 214 caestus CT, caestu V 215 quis Heinsius, qui V 216 feram Heinsius, sed cf. Langen ad V 285 218 neferte V, nec forte XT 223 Aeacidae Carrio, cf. V 573, aeacides V 226 tum Thilo, Cum V 229 lavitur Bon.², labitur V, capitur C 232 trucem Bon.², ducem V

sanguineosque rotat furiis ardentibus orbes. non aliter iam regna poli, iam capta Typhoeus astra ferens Bacchum ante acies primamque deorum Pallada et oppositos doluit sibi virginis angues. sic adeo insequitur rabidoque ita murmure terret: 'quisquis es, infelix celera puer; haut tibi pulchrae 240 manserit hoc ultra frontis decus orave matri nota feres. tune a sociis electus iniquis? tune Amyci moriere manu?' nec plura moratus ingentes umeros spatiosaque pectoris ossa protulit horrendosque toris informibus artus. 245 deficiunt visu Minyae, miratur et ipse Tyndarides: redit Alcidae iam sera cupido et vocuo maestos lustrarunt lumine montes. at satus aequoreo fatur tunc talia rege: 'aspice et haec crudis durata volumina tauris; nec peto sortis opem, sed quos potes indue caestus.'

Dixit et urgentis per sera piacula fati
nescius extremum hoc armis innectere palmas
dat famulis, dat et inde Lacon. odia aspera surgunt
ignotis prius atque incensa mente feruntur
in medium sanguis Iovis et Neptunia proles.
hinc illinc dubiis intenta silentia votis,
et pater orantis caesorum Tartarus umbras
nube cava tandem ad meritae spectacula pugnae
emittit; summi nigrescunt culmina montis.

260
continuo Bebryx, Maleae velut arce fragosae
turbo rapax, vix ora virum, vix tollere passus
bracchia torrenti praeceps agit undique nimbo

237 deorum V^1 ut vid., M, deosum V 241 frontis X^2M^2 , fontis V 242 Nota etiam V habet | tune a Thilo, tuneo V, tune e C | electus C, eluctus V 243 Tune X(?) M, Tunc V 246 visu Minyae cod. Bon., T, uisum isum V 248 uocuo V, uacuo M, sed cf. III 721 | maestos Koestlin, maesto V 251 peto Burmann, petae V 252 per sera Baehrens, post sera V, pro sera Madvig 255 feruntur SM, feruruntus V 259 poenae Wagner 261 uelut X^2 , uolut V | fragosae Kr., fragosa V

cursibus involvens, totaque immanis harena insequitur. vigil ille metu cum pectore et armis huc alternus et huc, semper cervice reducta, semper et in digitis et summi pulvere campi, proiectusque redit. spumanti qualis in alto Pliade capta ratis, trepidi quam sola magistri cura tenet, rabidum ventis certantibus aequor intemerata secat, Pollux sic providus ictus servat et Oebalia dubium caput eripit arte. ut deinde urgentes effudit nubibus iras ardoremque viri, paulatim insurgere fesso integer et summos manibus deducere caestus. 275 ille dies aegros Amyci sudoribus artus primus et arenti cunctantem vidit hiatu, nec sua defessum noscunt loca nec sua regem agmina. respirant ambo paulumque reponunt bracchia, ceu Lapithas aut Paeonas aequore in ipso 280 cum refovet fixaque silet Gradivus in hasta. vix steterant, et iam ecce ruunt inflictaque late terga sonant; nova vis iterum, nova corpora surgunt. hunc pudor, hunc noto iam spes audentior hoste instimulat. fumant crebro praecordia pulsu; 285 avia responsant gemitu iuga: pervigil ut cum artificum notat Aetna manus et fulmina Cyclops prosubigit, pulsis strepitant incudibus urbes. emicat hic dextramque parat dextramque minatur. Tyndarides; redit huc oculis et pondere Bebryx sic ratus, ille autem celeri rapit ora sinistra. conclamant socii et subitas dant gaudia voces.

268 vocibus proiectus et effusus (304) notantur schemata pugnatorum pedem proferentium

269 trepidi M², trepida V

270 rabidum Friesemann, rapidum V

272 erigit C

274 fesso codd. Pii, ferro VC

275 Integer CT¹, Integet V

280 Paeonas Iunt.¹, poenas V

281 Cum V, dum Carr.²

282 steterant SM², sterant V

285 instimulat Iunt.¹, Instimulant V

287 notat Aetna manus Koestlin, notatà manus V, notat ipse m. C, movet Aetna m. Heinsius

illum insperata turbatum fraude furentemque Oebalides prima refugit dum detonet ira, territus ipse etiam atque ingentis conscius ausi. 295 saevit inops Amycus nullo discrimine sese praecipitans avidusque viri (respectat ovantes quippe procul Minyas); tunc caestu elatus utroque inruit. hos inter Pollux subit et trucis ultro advolat ora viri: nec spes effecta, sed ambae 300 in pectus cecidere manus. hoc saevior ille ecce iterum vacuas agit inconsulta per auras bracchia. sentit enim Pollux rationis egentem . . . dat genibus iunctis latus effusumque secutus haud revocare gradum patitur, turbatque premitque 305 ancipitem crebros et liber congerit ictus desuper averso; sonat omni vulnere vertex inclinis ceditque malis. iam tempora manant sanguineaeque latent aures, vitalia donec vincula, qua primo cervix committitur artu, 310 solvit dextra gravis. labentem propulit heros ac super insistens 'Pollux ego missus Amyclis et Iove natus' ait; 'nomen mirantibus umbris hoc referes: sic et memori noscere sepulchro.'

Bebrycas extemplo spargit fuga; nullus adempti 315 regis amor; montem celeres silvamque capessunt. haec sors, haec Amycum tandem manus arcuit ausis effera servantem Ponti loca vimque iuventae continuam et magni sperantem tempora patris. tenditur ille ingens hominum pavor arvaque late 320

297 Praecipitans M^2 , Praecipitant V 298 tum caestu elatus Baehrens, tunc caestu uelatus V, tunc caestu latus Leo, caestuque elatus Heinsius 299 trucis SM^2 , truncis V 300 effeta CM^2T^1 , cod. regius 301 In pectus M^2 , Inspectus V 303 enim V, eum Ald., ubi Thilo 304 iure Sudhaus offenditur asyndeto; me iudice talis vs. excidit Bebryca et insanos ludens vigil arte furores 307 omnis CT 308 ceditque malis MC, ceciditque malis V 309 Sanguineaeque M, Sanguinaeque V 317 hic desinit S | arcuit Gronovius, arguit V

occupat, annosi veluti si decidat olim pars Erycis vel totus Athos; qua mole iacentis ipse etiam expleri victor nequit oraque longo comminus optutu mirans tenet. at manus omnis heroum densis certatim amplexibus urgent, 325 armaque ferre iuvat fessasque attollere palmas. 'salve vera Iovis, vera o Iovis' undique 'proles' ingeminant, 'o magnanimis memoranda palaestris Taygeta et primi felix labor ille magistri.' dumque ea dicta ferunt, tenues tamen ire cruores siderea de fronte vident; nec sanguine Pollux territus averso siccabat vulnera caestu. illius excelsum ramis caput armaque Castor implicat et viridi conectit tempora lauro respiciensque ratem 'patriis' ait 'has precor oris, diva, refer frondes cumque hac freta curre corona. dixerat. hinc valida caedunt armenta bipenni perfusique sacro placati gurgitis amne graminea sternuntur humo; tunc liba dapesque frondibus adcumulant; exsortia terga Laconi 340 praecipiunt pecudum. toto mox tempore mensae laetus ovat nunc laude virum nunc vatis honoro carmine, victori geminans cratera parenti.

Iamque dies auraeque vocant, rursusque capessunt aequora, qua rigidos eructat Bosporos amnes.

345 illos, Nile, tuis nondum dea gentibus Io transierat fluctus, unde haec data nomina ponto. tum pius Oeagri claro de sanguine vates, admonita genetrice, refert casusque locorum Inachidosque vias pelagusque emensa iuvencae

350 exilia intentisque canit: 'videre priores saepe Iovem in terras Argivaque regna Pelasgum

³²² qua mole iacentis suspecta videntur 326 fessasque M, fessaque V 336 refer $Bon.^1$, refers V | freta M, feta V 338 Perfusique CT^1 , Profusique V 340 Frondibus M, Frontibus V 346 Nile tuis $Bon.^2$, nil et uos V 352 in Heinsius, om. V

virginis Iasiae blandos descendere ad ignes. sentit Iuno dolos curaque accensa iugali aethere desiluit; dominam Lyrceia tellus 355 antraque deprensae tremuerunt conscia culpae. tum trepida Inachiae paelex subit ora iuvencae sponte dei; plausu fovet hanc et pectora mulcet Iuno renidenti cohibens suspiria vultu. mox ita adorta Iovem: "da quam modo ditibus Argis 360 campus alit primae referentem cornua Phoebes indomitamque bovem, da carae munera nuptae. ipsa ego dilectae pecudi iam pascua digna praecipuosque legam fontes." qua fraude negaret aut quos inventus finxisset Iuppiter astus? 365 muneris illa potens custodem protinus Argum adiungit; custos Argus placet, inscia somni lumina non aliter toto cui vertice, quam si Lyda nurus sparso telas maculaverit ostro. Argus et in scopulos et monstris horrida lustra 370 ignotas iubet ire vias heu multa morantem conantemque preces inclusaque pectore verba. ultima tum patriae cedens dedit oscula ripae; flevit Amymone, flerunt Messeides undae, flevit et effusis revocans Hyperia lacertis. 375 illa ubi vel fessi tremerent erroribus artus vel rueret summo iam frigidus aethere vesper, heu quotiens saxo posuit latus, aut ubi longa aegra siti, quos ore lacus, quae pabula carpsit, verbere candentes quotiens exhorruit armos. 380 quin et ab excelso meditantem vertice saltus audentemque mori valles citus egit in imas Argus et arbitrio durus servavit erili,

357 Tum T, Cum V | inachiae M, inachaiae V 359 renidenti M, recidenti V 362 carae CM, caraxe V 365 inventus i. e. deprehensus | finxisset Peerlkamp, timuisset V, movisset Burmann (cfs. V 291 et Stat. Theb. XII 183) | aestus C 374 Messeides Bon. Stat messonidaes V, messenides CT^1 379 crapsit V

cum subito Arcadio sonuit cava fistula ritu imperiumque patris celerans Cyllenius ales 385 advenit et leni modulatur carmen avena 'quo'que ait 'hinc diversus abis? heus respice cantus.' haud procul insectans Argum languentia ... lumina cuncta notat dulcesque sequentia somnos, et celerem mediis in cantibus exigit harpen. 390 iamque refecta Iovi paulatim in imagine prisca ibat agris Io victrix Iunonis et ecce cum facibus spirisque et Tartareo ululatu Tisiphonen videt: ac primo vestigia visu figit et in miserae rursus bovis ora recurrit, 395 nec qua valle memor nec quo se vertice sistat. Inachias errore etiam defertur ad undas qualis et a prima quantum mutata iuvenca: nec pater aut trepidae temptant accedere nymphae. ergo iterum silvas, iterum petit invia retro 400 ceu Styga dilectum fugiens caput; inde per urbes raptatur Graias atque ardua flumina ripis, oblato donec paulum cunctata profundo incidit: absistunt fluctus et gnara futuri dant pavida alta viam; celsis procul ipsa refulget cornibus ac summa palearia sustinet unda. ast Erebi virgo ditem volat aethere Memphin praecipere et Pharia venientem pellere terra. contra Nilus adest et toto gurgite torrens Tisiphonen agit atque imis inlidit harenis 410 Ditis opem ac saevi clamantem numina regni.

386 carmen avena M, carmina uena V, carmina avena Baehrens 387 heus Burmann, heu $V \mid$ cantus V, pastor Schenkl 388 languentia V, languentia somno C, l. cantu T, fort. virga (ramo) vel loto 392 Ibat M, Ibant V 395 Figit M^2 , Fugit VC 396 ualle M^2 , uelle $V \mid$ nec quo se T, quo se V, quo sese MC, cod. Bon., cod. Coki 401 dilectum M, dilectam V 402 Raptatur C Pius, Raptatus V 404 gnara Bon., ignara V 405 pauidae T 406 pelearia V 407 Ast herebi Bon., Aetherebi V

apparent sparsaeque faces disiectaque longe verbera et abruptis excussi crinibus hydri.
nec Iovis interea cessat manus. intonat alto insurgens caelo genitor curamque fatetur,
atque ipsa imperium Iuno pavet. haec procul Io spectat ab arce Phari iam divis addita iamque aspide cincta comas et ovanti persona sistro.
Bosporon hinc veteres errantis nomine divae vulgavere. iuvet nostros nunc ipsa labores
immissisque ratem sua per freta provehat euris.'

Dixerat, et placidi tendebant carbasa venti. postera non cassae Minyis Aurora retexit noctis iter; nova cuncta vident Thyneaque iuxta litora fatidici poenis horrentia Phinei, 425 dura deum summo quem sors urgebat in aevo. quippe neque extorrem tantum nec lucis egentem insuper Harpyiae Typhoides, ira Tonantis, depopulant ipsoque dapes praedantur ab ore. talia prodigia et tales pro crimine poenas 430 perpetitur. spes una seni, quod pellere saevam quondam fata luem dederant Aquilone creatis. ergo ubi iam Minyas certamque accedere Phineus sentit opem, primas baculo defertur ad undas vestigatque ratem atque oculos attollit inanes. 435 tunc tenuem spirans animam 'salve o mihi longum exspectata manus nostrisque' ait 'agnita votis. novimus et divis geniti quibus et via iussos

⁴¹⁷ Spectat Bon.\(^1\), Spectabat $V \mid Phari \ Carrio, om. V$, poli T, Iovis Bury418 cincta M^2T , cuncta V420 nostros M^2 , nostro V421 auris T426 Dura VC, Dira cod. Bon.\(^1\), T428 ummo quem sors Sudhaus, summoque suis V, summoque sui (surgebat) C, summoque lues Bon.\(^2\), summo quem vis Lemaire428 Harpyiae T Typhoides C^b , H. Typhonides C^a , Balbus, yphoides arpyiae V433 accedere M, accere V434 ad M, ab V437 Expectata M, Expectat V439 nostrique V430 uotis M, uobis V430 (ab utroque superioris V431 blue V432 uotis V433 uia V435 uia V

quae ferat ac vestri rebar sic tempora cursus proxima quaeque legens, quantum Vulcania Lemnos 440 traxerit, infelix tulerit quae Cyzicus arma. sensi et Bebrycio supremam in litore pugnam iam propior iamque hoc animam solamine mulcens. non ego nunc, magno quod cretus Agenore Phineus, aut memorem, mea quod vates insedit Apollo pectora; praesentis potius miserescite fati. nec mihi diversis erratum casibus orbem amissas aut flere domos aut dulcia tempus lumina; consuetis serum est ex ordine fatis ingemere. Harpyiae semper mea pabula servant, 450 fallere quas nusquam misero locus: ilicet omnes deveniunt niger intorto ceu turbine nimbus. iamque alis procul et sonitu mihi nota Celaeno; diripiunt verruntque dapes foedataque turbant pocula, saevit odor surgitque miserrima pugna, 455 parque mihi monstrisque fames. sprevere quod omnes pollueruntque manu quodque unguibus excidit atris has mihi fert in luce moras. nec rumpere fata morte licet; trahitur victu crudelis egestas. sed vos o servate precor, praedicta deorum 460 si non falsa mihi, vos finem imponite poenis. nempe adsunt, qui monstra fugent, Aquilonia proles non externa mihi; nam rex ego divitis Hebri iunctaque vestra meo quondam Cleopatra cubili.'

Nomen ad Actaeae Calais Zetesque sororis
prosiliunt, Zetesque prior 'quem cernimus?' inquit.
'tune ille Odrysiae Phineus rex inclitus orae?
tu Phoebi comes et nostro dilecte parenti?

⁴³⁹ cf. Aen. VI 690 440 legens M, leges V 442 Sensi et M^2 in marg., Sentiet V 443 solamine M^2 , solamina V 449 serum Gronovius, rerum V 451 nunquam C 452 intorto V, in toto $C \mid$ nimbus $Bon.^1$, nimbo VC 457 manus $C \mid$ atris codd. Pii, cod. Harlesii, auris V, uncis M^2 460 o servate Heinsius, observate V 463 externa M^2 , hesterna V 464 cubili M^2 , cubile V 465 acteae M, aeteae V

o ubi nunc regni generisque ubi gloria? quam te exedit labor et miseris festina senectus. quin age, mitte preces; namque est tibi nostra voluntas, si non ira deum vel si placabilis urget.' sustulit hic geminas Phineus ad sidera palmas 'te'que ait, 'invisum quae nunc premis, ira Tonantis, ante precor, nostrae tandem iam parce senectae; 475 sit modus, et fore credo equidem; nam vestra voluntas quid, iuvenes, sine pace deum? nec credite culpam saevitiae scelerumve mihi nunc crimina pendi: fata loquax mentemque Iovis quaeque abdita solus consilia et terris subito ventura parabat prodideram miserans hominum genus; hinc mihi tanta pestis et offusae media inter dicta tenebrae. iam tandem cessere irae, nec casus ab alto, ipse volens nostris sed vos deus appulit oris.' sic ait et, fatis ita iam cedentibus, omnes 485 impulit et durae commovit imagine poenae. instituere toros mediisque tapetibus ipsum accipiunt circumque iacent; simul aequora servant, astra simul, vescique iubent ac mittere curas: cum subitus misero tremor et pallentia primae 490 ora senis fugere manus. nec prodita pestis ante, sed in mediis dapibus videre volucres. fragrat acerbus odor patriique exspirat Averni halitus; unum omnes incessere planctibus, unum infestare manus; inhiat Cocytia nubes 495 luxurians ipsoque ferens fastidia visu. tum sola conluvie atque inlisis stramina mensis foeda rigant; stridunt alae, praedaque retenta

469 generisque M, genenrisque V 472 placabilis urget M, placibili surgit V 474 invisum Kr., iniusti V, iniuste quae non $Madvig \mid$ premis ira Bon. praemisera V 477 quid Balbus, Quod V, haud Pius 481 prodideram Bon. Prodiderat V 482 offusae Gronovius, effusae $V \mid$ mediae in media corr. V^1 489 ac mittere Bon. admittere V 493 Fragrat acerbus Ald., Fraglata ceruus $V \mid$ patrique M^2T , patrique V 496 Luxorians V 497 inlisis Maserius, inlusis V

saevit utrimque fames; nec solum horrenda Celaeno Phinea sed miseras etiam prohibere sorores. emicat hic subito seseque Aquilonia proles cum clamore levat; genitor simul impulit alas. hoste novo turbata lues, lapsaeque rapinae faucibus, et primum pavidae Phineia tecta pervolitant, mox alta petunt; stant litore fixi Haemonidae atque oculis palantia monstra sequuntur. sic ubi prorupti tonuit cum forte Vesevi Hesperiae letalis apex — vixdum ignea montem torsit hiems, iamque eoas cinis induit urbes: turbine sic rapido populos atque aequora longe transabeunt, nullaque datur considere terra. iamque et ad Ionii metas atque intima tendunt saxa; vocat magni Strophadas nunc incola ponti. hic fessae letique metu propioris anhelae dum trepidant humilique graves timidoque volatu implorant clamore patrem Typhona nefando, extulit adsurgens noctem pater imaque summis miscuit, et mediis vox exaudita tenebris: 'iam satis huc pepulisse deas. cur tenditis ultra in famulas saevire Iovis, quas, fulmina quamquam 520 aegidaque ille gerens, magnas sibi legit in iras? nunc quoque Agenoreis idem decedere tectis imperat; adgnoscunt monitus iussaeque recedunt. mox tamen et vobis similis fuga, cum premet arquos letifer. Harpyiae numquam nova pabula quaerent, 525 donec erunt divum meritae mortalibus irae.' haesit uterque polo dubiisque elanguit alis; mox abit et sociae victor petit agmina pubis.

⁵⁰³ rapinae Pius, ruinae V 509 intuit V 510 rapido C Bon.², rabido V 511 terra M^2 ut vid., terrae V 512 ultima Renkema, non recte 513 vocat Bon.¹, uocant V 514 lethique Bon.¹, loeti V | propioris etiam V 524 similis M^2C , similes V | cum premet V, comprimet C | arquos Leo, argos VC, arcus vulgo 525 Laetifera C 528 pubis Heinsius, pippis V

Interea Minyae pulsa lue prima Tonanti sacra novant; tum vina toris epulasque reponunt. 530 ipse inter medios ceu dulcis imagine somni laetus ad oblitae Cereris suspirat honores: agnoscit Bacchi latices, agnoscit et undam et nova non pavidae miratur gaudia mensae. hunc ubi reclinem stratis et pace fruentem 535 aspicit ac longae ducentem oblivia poenae, talibus appellat supplexque ita fatur Iason: 'vota, senex, perfecta tibi; nunc me quoque curis eripe et ad nostros animum converte labores. omnis adhuc sors laeta quidem, nec numine vano (siqua fides curae superum) tantum aequor adorti tendimus: ipsa mihi puppem Iovis optima proles instituit, dedit et socios Saturnia reges. fidere mens sed nostra nequit, quantumque propinquat Phasis et ille operum summus labor, hoc magis angunt proxima, nec vates sat iam mihi Mopsus et Idmon.' 546 ille ducem nec ferre preces nec dicere passus amplius hic demum vittas laurumque capessit numina nota ciens. stupet Aesonis inclita proles Phinea ceu numquam poenis nullaque gravatum peste Iovis: tam largus honos, tam mira senectae maiestas infusa; vigor novus auxerat artus. tum canit: 'o terras fama venture per omnes, quem sociis ducibusque deis atque arte benigna Pallados ipse ultro Pelias ad sidera tollit 555 demens, dum profugi non sperat vellera Phrixi, fata locosque tibi, possum quas reddere grates, expediam rerumque vias finemque docebo.

⁵²⁹ pulsa lue $Bon.^1$, pulsaue V 530 uina M, uena V 531 ceu $Bon.^2$, seu $V \mid$ duleis M^2 , ducis V 535 fruentem M^2 , furentem V 536 ac longe M^2T , alonge V 548 capescit V 549 ciens M, fciens V (prior f non absoluta, sed incohata magis est) 550 ceu Pius, ce V 551 tam CT, iam $V \mid$ tam mira C, tamira V 553 venture $Bon.^1$, uentura V

560

575

585

ipse etiam, qui me prohibet sua pandere terris saecula, te propter fandi mihi Iuppiter auctor. hinc iter ad Ponti caput errantesque per altum Cyaneas. furor his medio concurrere ponto, necdum ullas videre rates: sua comminus actae saxa premunt cautesque suas. ceu vincula mundi ima labent, tremere ecce solum, tremere ipsa repente 565 tecta vides: illae redeunt, illae aequore certant. di tibi progresso propius, di forsitan ipsi auxilium mentemque dabunt. ast ipse iuvare ausa quibus monitis possim tua? quippe per altum tenditis, unde procul venti, procul unde volucres, et pater ipse maris pavidas detorquet habenas. siqua brevis scopulis fieret mora, si semel orsis ulla quies, fuga tunc medio speranda recursu: vix repetunt primae celeres confinia terrae, iamque alio clamore ruont, omnisque tenetur pontus et infestis anceps cum montibus errat. verum animo redit illa meo sors cognita divum (fabor enim nec spe dubios solabor inani): cum mihi Tartareas saevo clangore volucres protulit ira Iovis, vox haec simul excidit auris: "ne vanas impende preces finemque malorum expete, Agenoride; pontum penetraverit ulla cum ratis et rabidi steterint in gurgite montes, tunc sperare modum poenae veniamque licebit." sic deus. aut vobis ergo fera saxa patescunt aut mea iam saevae redeunt ad pabula Dirae. verum inter medias dabitur si currere cautes (certe digna manus) vacuumque exibis in aequor,

562 his $Bon.^2$, hic V 563 ullas $Bon.^1$, illas V 564 ceu Heinsius, cum V, tum Bon.2 565 labent Heinsius, labant V | equore Bon. 1, aequora V 572 fieret V, fuerit C 573 speranda Sudhaus, peranda V, properanda M^2 , patranda C 574 celeres Bon^2 , celeris V 580 excidit auris Lachmann ad Lucr. V 608, excidit aures V, exciit (exiit Cb) aures C, accidit aures Bulaeus 585 fere per saxa V, per del. M2 BELL Stitute of Mediaeval Study

CAMPBELL

proxima regna Lyci, remeat qui victor ab oris Bebryciis, toto non ullus litore Ponti 590 mitior. hic lecto comitum de robore siquem perculerit vicina lues, ne defice casus praedicti memor atque animos accinge futuris. illic pestiferas subter iuga concava torquet alter aguas Acheron vastoque exundat hiatu 595 fumeus et saeva sequitur caligine campos. linque gravem fluvium et miseris sua fata colonis: sic quoque non uno dabitur transcurrere luctu. quid tibi nubifera surgentem rupe Carambin, quid memorem, quas Iris aquas aut torqueat Ancon? 600 proxima Thermodon hinc iam secat arva, memento: inclita Amazonidum magnoque exorta Gradivo gens ibi; femineas nec tu nunc crede catervas, sed qualis, sed quanta viris insultat Envo divaque Gorgonei gestatrix innuba monstri. 605 ne tibi tunc horrenda rapax ad litora puppem ventus agat, ludo volitans cum turma superbo pulvereis exultat equis ululataque tellus intremit et pugnas mota pater incitat hasta. non ita sit metuenda tibi saevissima quamquam 610 gens Chalybum, duris patiens cui cultus in arvis et tonat adflicta semper domus ignea massa. inde omnem innumeri reges per litoris oram, hospitii quis nulla fides; sed limite recto puppis et aequali transcurrat carbasus aura. 615 sic demum rapidi venies ad Phasidis amnem. castra ibi iam Scythiae fraternaque surgit Erinys. ipse truces illic Colchos hostemque iuvabis auxiliis. nec plura equidem discrimina cerno.

 fors etiam optatam dabitur contingere pellem.

sed te non animis nec solis viribus aequom
credere; saepe acri potior prudentia dextra.
quam tulerit deus, arripe opem. iamque ultima nobis
promere fata nefas; sileam, precor.' atque ita facto
fine dedit tacitis iterum responsa tenebris.

620

Tum subita resides socios formidine Iason praecipitat rumpitque moras tempusque timendi. ipse viros gradiens ad primi litoris undam prosequitur Phineus. 'quaenam tibi praemia' dixit, 'quas, decus o Boreae, possem persolvere grates? 630 me Pangaea super rursus iuga meque paterna stare Tyro dulcesque iterum mihi surgere soles nunc reor. exactae (verumne?) abiere volucres, nec metuam, tutaeque dapes? date tangere vultus, dem sinite amplexus, propiusque accedite dextrae.' 635 dixerat. abscedunt terris et litora condunt.

Omnibus extemplo saeva sub imagine rupes
Cyaneae propiorque labor. quando adfore quaque
parte putent? stant ora metu nec fessa recedunt
lumina diversas circum servantibus undas,
cum procul auditi sonitus insanaque saxa,
saxa neque illa viris sed praecipitata profundo
siderei pars visa poli. dumque ocius instant,
ferre fugam maria ante ratem, maria ipsa repente
deficere adversosque vident discedere montes,
omnibus et gelida rapti formidine remi.
ipse per arma volans et per iuga summa carinae
hortatur supplexque manus intendit Iason
nomine quemque premens. 'ubi nunc promissa superba

622 saepe — 623 opem exhib. Par. 624 sileam Loehbach, sileo V, sileo et C 630 possim Heinsius 633 uerumne V, nam uere C; distinxit O. Seyffert 635 dem sinite Heinsius, Desinite V 638 propiorque M^2 , propior V 641 auditi Maserius, auditis V, auditur C, auditus M T, cod. Bon. 643 instant T, instat V 645 deficere Burmann, Defigere V, Diffugere C | discedere Sabellicus, descendere V

ingentesque minae, mecum quibus ista secuti? idem Amyci certe viso timor omnibus antro,

650

670

675

perculerat; stetimus tamen et deus adfuit ausis. quin iterum idem aderit, credo, deus.' haec ubi fatus, corripit abiecti remumque locumque Phaleri et trahit; insequitur flammata pudore iuventus. 655 unda laborantes praeceps rotat ac fuga ponti obvia; miscentur rupes, iamque aequore toto Cyaneae iuga praecipites inlisa remittunt. bis fragor infestas cautes adversaque saxis saxa dedit, flamma expresso bis fulsit in imbri. 660 sic ubi multifidus ruptis e nubibus horror effugit et tenebras nimbosque intermicat ignis terrificique ruunt tonitrus elisaque noctem lux dirimit, pavor ora virum, pavor occupat aures: haud secus implevit pontum fragor; effluit imber spumeus et magno puppem procul aequore vestit.

Advertere dei defixaque numina ponto, quid scopulis praeclusa ratis, quid dura iuventus expediat; pendet magnis favor ortus ab ausis. prima coruscanti signum dedit aegide virgo fulmineam iaculata facem. vixdum ardua cautes cesserat, illa volans tenui per concita saxa luce fugit; rediere viris animique manusque, ut videre viam: 'sequor, o quicumque deorum' Aesonides 'vel fallis' ait, praecepsque fragores per medios ruit et fumo se condidit atro. coeperat hinc cedens abductis montibus unda ferre ratem pelagoque dies occurrere aperto. sed neque permissis iam fundere rector habenis

651 excidit vs. huius fere sententiae: idem animos pelago Zephyris certantibus horror 673 rediere $Bon.^2$ (cf. Stat. Theb. V4), cecidere VC 675 uel fallis M^2T^1 , cod. regius, uel fallit V, uel fallor C, adfulsit dubitanter Sudhaus efs. Stat. Theb. V286 sq. 676 fumo C, fuso V 677 hinc cedens Heinsius, incendens V, incedens C, fort. abductis succedens | abductis $Iunt.^1$, adductis V

vela, nec eniti remis pote, cum super adsunt Cyaneae. premit umbra ratem, scopulique feruntur comminus. hic Iuno praecepsque ex aethere Pallas insiliunt pariter scopulos: hunc nata coercet, hunc coniunx Iovis; ut valido qui robore tauros sub iuga et invito detorquet in ilia cornu. 685 inde, velut mixtis Vulcanius ardor harenis verset aquas, sic ima fremunt, fluctuque coacto angitur et clausum scopulos super effluit aequor. contra omnes validis tenui discrimine remis pergere iter mediosque ratem transferre per ictus; 690 saxa sed extremis tamen increpuere corymbis, parsque (nefas) deprensa iugis; nam cetera caelo debita. conclamant Minyae, latera utraque quippe dissiluisse putant. fugit ipse novissimus ictus Tiphys et e mediis sequitur freta rapta ruinis; 695 nec prius obsessum scopulis respexit ad aequor aut sociis temptata quies, nigrantia quam iam litora longinquique exirent flumina Rhebae. tunc fessas posuere manus, tunc arida anheli pectora, discussa quales formidine Averni 700 Alcides Theseusque comes pallentia iungunt oscula, vix primis amplexi luminis oris.

Nec vero ipse metus curasque resolvere ductor, sed maria aspectans 'heu qui datus iste deorum sorte labor nobis. serum ut veniamus ad amnem 705 Phasidis et mites' inquit 'dent vellera Colchi, unde per hos iterum montes fuga?' talia fundit, imperio fixos Iovis aeternumque revinctos nescius. id fati certa nam lege manebat, siqua per hos undis umquam ratis isset apertis. 710

682 Iuno Bon., om. V 686 cf. Sen. nat. quaest. II 26, 4, II 30 690 ictus Bon, ictos V 691 Saxa M, Secxa V 694 Disiluisse V 695 e Bon., om. V, in codd. Bon. et Burmanni 698 Rhebae Bon., phoebi V, Rhebi C 702 primas — oras cod. regius, T 708 fixos Bon., fixus V 709 id Heinsius, et V, haec Baehrens | manebat T, manebat V

Tum freta, quae longis fuerant impervia saeclis, ad subitam stupuere ratem, Pontique iacentis omne solum regesque patent gentesque repostae. non alibi effusis cesserunt longius undis litora, nec tantas quavis Tyrrhenus et Aegon 715 volvat aguas, geminis et desint Syrtibus undae. nam super huc vastos tellus quoque congerit amnes. non septemgemini memorem quas exitus Histri, quas Tanais flavusque Tyres Hypanisque Novasque addat opes, quantosque sinus Maeotia laxent aequora. flumineo sic agmine fregit amari vim salis hinc Boreae cedens glaciantibus auris Pontus et exorta facilis concrescere bruma. utque vel immotos ursae rigor invenit amnes vel freta versa vadis, hiemem sic unda per omnem 725 aut campo iacet aut tumido riget ardua fluctu, atque hac Europam curvis anfractibus urget, hac Asiam Scythicum specie sinuatus in arcum. illic umbrosae semper stant aequore nubes et non certa dies, primo nec sole profundum 730 solvitur aut vernis cum lux aequata tenebris, sed redit extremo tandem in sua litora tauro.

Iam Mariandynis advertit puppis harenis, atque celer terras regemque exquirit Echion dicta ferens, lectos (fama est si nominis umquam) 735 Haemoniae subiisse viros, det litora fessis. adproperat Lycus auditis laetatus Achivis, ac simul Aesoniden omnemque in regia turbam tecta trahit modo Bebryciis praefixa tropaeis,

⁷¹² stupuere ratem M, stuperatem V 715 quavis Kr. et Vollmer, quamvis V (sed quau librarium scribere coepisse ex m lit. forma apparet), iunctus Thilo 718 Non V, num Slothouwer, sed cf. IV 444 sq. 719 flavusque Bon.\(^1\), fluusque V Tyres Maserius e cod. quodam, lyces V | nouasque V (fluvius ignotus, cf. VI 100), Melasque C 721 fregit T, regit V 722 glacialibus CT^1 724 inuenit codd. Pii, inueniat V 726 rigat C 727 urguet Heinsius, anguet V, angit M^2T^2 , auget C 728 hac Iunt\(^1\), Huc V

mitis et in mediis effatur talia Grais: 740 'haud temere est: fato divum reor ad mea vectos litora vos, odium quibus atque eadem ira furentis Bebryciae saevaque pares de gente triumphi. certa fides animis, idem quibus incidit hostis. nos quoque, nos Amycum, tanto procul orbe remoti, 745 sensimus et saevis frater mihi fusus harenis. ultor ego, atque illuc cunctis accensus in armis tunc aderam, cum vos mediis contenta ferebant vela fretis. illum in sanie taboque recenti vidimus aequoreo similem per litora monstro. nec vero praecepta mihi suprema tyranni fata queror bellove magis laetarer et armis procubuisse meis, quam lege quod occidit ultus ipse sua meritoque madent quod sanguine caestus.' excipit Aesonides 'tuus ergo in montibus ignis 755 ille? tuas acies medio de gurgite vidi?' fatur, et ostentans prolem Iovis 'hic tibi Pollux en' ait, 'inviso solvit cui pectore poenas.' ille virum circa mirantia lumina volvit. festa dehinc mediis ineunt convivia tectis 760 communesque vocant superos, quorum eruta nutu Bebrycia, et votis pariter praedaque fruuntur.

742 eadem ira C, Sabellicus, adea mira V 744 habet Par. 751 praecepta $etiam\ V\ exhibet$, praerepta $Bon.^1$, vulgo 753 ultus M^2C , uultus V 754 sanguine M, g. guine V (duarum litt. spatio relicto) 758 invito Schenkl | cui $Iunt.^1$, qui V 762 praedaque $Bon.^1$, praeda V

C. VALERI FLACCI ARGONAUTICON

LIBER QUINTUS.

Altera lux haud laeta viris emersit Olympo: Argolicus morbis fatisque rapacibus Idmon labitur extremi sibi tum non inscius aevi. at memor Aesonides nimium iam vera locuti Phineos hinc alios rapto pavet Idmone luctus. 5 tunc comiti pia iusta tulit caelataque multa arte Dolionii donat velamina regis, hospes humum sedemque Lycus. flens arma revellit Idmonis e celsa Mopsus rate; robora caedunt pars silvis portantque arae, pars auguris alba 10 fronde caput vittisque ligant, positumque feretro congemuere: dies simul et suus admonet omnes.

Ecce inter lacrimas interque extrema virorum munera, quem cursus penes imperiumque carinae, Tiphyn agit violenta lues, cunctique pavore 15 attoniti fundunt maestas ad sidera voces: 'arquipotens adverte, precor, nunc denique Apollo; hoc, pater, hoc nobis refove caput, ulla laboris si nostri te cura movet, qui cardine summo vertitur atque omnis manibus nunc pendet ab unis.' 20

dicta dabant ventis nec debita fata movebant.

5 rapto M^2 , rapta V 6 Tun V 11 caput $Bon.^1$, om. V, possis etiam comas (cf. Stat. Ach. I 289) 14 carinae M², carina V 16 ad sidera M, asidera V

qualem praecipiti gravidum iam sorte parentem natorum flet parva manus trepidique precantur, duret ut invalidis et adhuc genitoris egenis, haut aliter socii supremo in tempore Tiphyn 25 ante alios superesse volunt. mors frigida contra' urget, et ille recens oculis intervolat Idmon. exanimum frustra Minyae clamore morantur avellique negant; vix membra rigentia tandem imposuere rogo lacrimasque et munera flammis 30 vana ferunt; crescit donis feralis acervus. ut vero amplexus fessi rupere supremos et rapidae sonuere faces, tunc ipsa cremari visa ratis medioque viros deponere ponto. non tulit Aesonides geminis flagrantia cernens 35 corpora cara rogis, sed pectore ductor ab imo talia voce gemit: 'quid tantum infensa repente numina? quas nostri poenas meruere labores? bina (nefas) tuto pariter mihi funera surgunt litore. magna adeo comitum numerosaque pubes? aut socios rapit atra dies aut ipse relinquo sontibus impulsus Furiis. ubi Tiphys? ubi Idmon fata canens? ubi monstriferae par ille novercae? te sine, Thespiade, nos ulla movebimus ultra aequora? nec summa speculantem puppe videbo 45 Pleiadumque globos et agentes noctibus Arctos? cui Minyas caramque ratem, cui sidera tradis? carpere securas quis iam iubet Aesona noctes? hoc labor, hoc dulci totiens fraudata sopore lumina et admotis nimium mens anxia Colchis profuit? heu quantum Phasis, quantum Aea recessit.

²⁵ tempore V, funere C 35 Aesonides Bon.², aesonidus V, aesonius MT, codd. Bon. et Burmanni | fraglantia V 37 uoce M, uoces V 39 tuto Sabellicus, toto VC | surgunt M^2T , surgent V 41 relinquor CT 42 funis subit iphys V 47 Cui M, Cy V 50 admotis — Colchis Gronovius, cf. IV 544 sq., adtonitis — colchis V, adtonitis — curis Balbus 51 Aea cod. regius, aeta VC

55

60

nunc quoque, si tenui superant in imagine curae, adsis umbra, precor, venturi praescia caeli rectoremque tuae moneas ratis.' haec ubi fatus, sola virum flammis vidit labentibus ossa. 'quod tamen externis unum solamen in oris restat' ait, 'caras humus haec non dividat umbras ossaque nec tumulo nec separe contegat urna, sed simul, ut iunctis venistis in aequora fatis.' haud mora: reliquias socii defletaque miscent nomina; tum vivo frondens e caespite tellus aggeritur, cineremque Lyco commendat Iason.

Maesti omnes dubiique, ratem fidissima cuius dextra regat. simul Ancaeus sollersque petebat Nauplius. Erginum fato vocat ipsa monenti 65 quercus, et ad tonsas victi rediere magistri. ac velut ille gregis cessit cui regia taurus fertur ovans, hunc omnis honos, hunc omnis in unum transit amor: primo laetus sic tempore rector ingreditur cursus; etenim dat candida certam 70 nox Helicen. iam prora fretum commoverat et iam puppe sedens . . . dimiserat ancora terras.

Inde premente noto tristes Acherusidos oras praeterit et festa vulgatum nocte Lyaei Callichoron; nec vana fides: his Bacchus in undis 75 abluit eoo rorantes sanguine thyrsos. illum post acies rubrique novissima claustra aequoris hic resides thiasos, hic aera moventem

52 superant M^2 , superat V53 prescia $Bon.^1$, praesagia V55 lambentibus C56 externis MCT, extermis V, extremis Pius58 se pare M, sapere V61 frondens e Heinsius, frondes et V67 uelut ille gregis C, ueluti grecis V, cf. Aen. X707, XI80968 ouans hunc M, ouans hinc V | in unum M, intimum V69 laetus sic M^2 , laetu sic V, laetos sic C71 iam prora M^2C , nam prora V72 sedens dimiserat V, diras inseruit Loehbach optime, saevas Schenkl, summa Leo, sedens tristes diuiserat C (ev.73)
75 Callichoron $Bon.^2$, Callirhoan V, Callirhoen CM^2 | his M, cod. Burmanni, hic V | in Pius, ut V78 Aequoris M^2 , Aequores V

udaque pampinea nectentem cornua vitta nunc etiam meministis, aquae, Boeotia qualem Thyias et infelix cuperet vidisse Cithaeron.

Fama per extremos quin iam volat improba manes

interea et magnis natorum laudibus implet

addita iamque fretis repetens freta iamque patentes Cyaneas. ardent avidos attollere vultus, quos pietas vel tangit adhuc quos aemula virtus. fata immota manent; unum, qui litore in illo conditus, ad carae mittunt spectacula turbae. it Sthenelus. qualem Mavortia vidit Amazon cumque suis comitem Alcides ut condidit armis. talis ab aequorei consurgens aggere busti emicuit; fulsere undae, sol magnus ut orbem tolleret aut nubem quateret polus. atque ea vixdum visa viris atra nox protinus abstulit umbra. ille dolens altum repetit chaos. omina Mopsus dum stupet, in prima tumulum procul aspicit acta, obnubensque caput cineri dat vina vocato. carmina quin etiam visos placantia manes Odrysius dux rite movet mixtoque sonantem percutit ore lyram nomenque relinquit harenis.

Altius hinc ventos recipit ratis, ac fugit omne Crobiali latus et fatis tibi, Tiphy, negatum Parthenium, ante alios Triviae qui creditur amnis

80 booetia V, boetia C 83 in textu om. C et marg. add. | fatorum C | excidit vs. huius fere sententiae inforna qui sede latent, rate pervia Ponti; T, cod. regius, cod. Pomponii Laeti hunc vs. exhibent: venturam caelo fatis melioribus Argo 84 Addita iamque T¹Bon.¹, Additamque V, Addictasque C | iamque T Bon.2, namque V, quaque C | patentes marg. Venetae exemplaris Vaticani adscriptum, pharentes V, ferentes C 87 litore M, liotore V 89 It ythenelus V
93 quateret Bon.¹, quater V | cauixdum V 94 attulit C |
umbra Heinsius, umbram V 95 omina C Ald., omnia V M
99 dux V, dum C 100 Percutit ore T, Perclytore V 101 hinc cod. regius, T1, in V 102 Crobiali Bon.2, Cobilli

V. Cobylli MC

fidus et Inopi materna gratior unda.

mox etiam Cromnae iuga pallentemque Cytoron
teque cita penitus condunt, Erythia, carina.
iamque reducebat noctem polus: alta Carambis
raditur et magnae pelago tremit umbra Sinopes.
Assyrios complexa sinus stat opima Sinope,
nympha prius blandosque Iovis quae luserat ignes 110
caelicolis immota procis: deceptus amatae
fraude deae nec solus Halys nec solus Apollo.

Addidit hic casu comites Fortuna benigno Autolycum Phlogiumque et Deileonta, secutos Herculis arma viros; vagus hos ibi fixerat error. ut Graiam videre manum puppemque Pelasgum, prima ruunt celeres ad litora seque precantur accipiant socios. nova dux accedere gaudet nomina desertos et iam sibi currere remos. transit Halys longisque fluens anfractibus Iris 120 saevaque Thermodon medio sale murmura volvens, Gradivo sacer et spoliis ditissimus amnis, donat equos, donat votas cui virgo secures, cum redit ingenti per Caspia claustra triumpho Massageten Medumque trahens. est vera propago sanguinis, est ollis genitor deus. hinc magis alta Haemonidae petere et monitus non temnere Phinei. ipse autem comitum conversus ad ora novorum 'vos mihi nunc pugnas' ait 'et victricia' ductor 'Herculis arma mei vestrasque in litore Martis 130 interea memorate manus.' sic fatus et aegro

104 Inopi Hermolaus Barbarus, inopia V, Enopiae C105 Cromnae Heinsius, cromanae $VC \mid$ pallentemque CM^2T , cod. Burmanni, pallentem $V \mid$ Cytoron T Bon.², citheron V, Cytheram C107 alta M, alca V112 halys V, Hylas C114 Autolycum Pius, Aut holitum V, Autolitum $C \mid$ Phlogiumque $T^1Bon.^2$, phogiumque $VC \mid$ Deileonta Bon.², deiolenta $VC \mid$ secutos M^2 , secutus V116 Pelasgam Bon.¹
120 halys M^2 , halyx $V \mid$ amfractibus M, autfractibus V121 thermodoon $V \mid$ murmura M^2 , murmure V125 Massageten CPius, Messageton $V \mid$ medumque M^2T^1 , mediumque V

corde silens audit cursus bellique labores virginei, exciderit frenis quae prima remissis, semianimem patrius quam sanguine vexerit amnis, quae pelta latus atque umeros nudata pharetris fugerit Herculeae mox vulnere prensa sagittae, utque securigeras stimulaverit Ira catervas fleturusque pater, quantus duce terror in ipsa, qui furor, insignis quo balteus arserit auro.

140

145

150

155

Nocte sub extrema clausis telluris ab antris pervigil auditur Chalybum labor: arma fatigant ruricolae, Gradive, tui; sonat illa creatrix prima manus belli terras crudelis in omnes. nam prius ignoti quam dura cubilia ferri eruerent ensesque darent, Odia aegra sine armis errabant Iraeque inopes et segnis Erinys. inde Genetaei rupem Iovis, hinc Tibarenum dant virides post terga lacus, ubi deside mitra feta ligat partuque virum fovet ipsa soluto. vos quoque non notae mirati vela carinae Mossynoeci, et vos stabulis Macrones ab altis Byzeresque vagi Philyraeque a nomine dicta litora, quae cornu pepulit Saturnus equino.

Ultimus inde sinus saevumque cubile Promethei cernitur, in gelidas consurgens Caucasus arctos. ille etiam Alciden Titania fata morantem attulerat tum forte dies; iamque aspera nisu undique convellens veteris cum strage pruinae vincula prensa manu saxis abduxerat imis

¹³² cursus doctus quidam apud Harlesium, currus V134 quam sanguine uexerit amnis V, quam uexerit amnis in aequor C135 humeros M^2T , umeris V142 sonat M^2 , isonat V147 Indigena etaerupem iouis hinc tibi mauors V, corr. Politianus, Inde Genetaei rupes Iouis inde Tymauos (Tymanos C^b) C151 Mossynoeci et vos Kr., Moossyni vos et VC, uos Mossynoeci et VC, wos Mossynoeci et VC, Mossyni vos et VC | magrones VC152 Bytheresque CPhilyreiaque C156 titania M, itania V

arduus et laevo gravior pede; consonat ingens 160 Caucasus, et summo pariter cum monte secutae incubuere trabes, abductaque flumina ponto. fit fragor, aetherias ceu Iuppiter arduus arces impulerit imas manus aut Neptunia terras. horruit immensum Ponti latus, horruit omnis 165 Armeniae praetentus Hiber, penitusque recusso aequore Cyaneas Minyae timuere relictas. tum gemitu propiore chalybs densusque revulsis rupibus audiri montis labor et grave Titan vociferans, fixos scopulis dum vellitur artus. contra autem ignari (quis enim nunc credat in illis montibus Alciden dimissave vota retemptet?) pergere iter socii; tantum mirantur ab alto litora discussa sterni nive ruptaque saxa et simul ingentem moribundae desuper umbram 175 alitis atque atris rorantes imbribus auras.

Sol propius flammabat aquas, extremaque fessis coeperat optatos iam lux ostendere Colchos, magnus ubi adversum spumanti Phasis in aequor ore ruit. cuncti pariter loca debita noscunt signaque commemorant emensasque ordine gentes dantque ratem fluvio. simul aethere plena corusco Pallas et alipedum Iuno iuga sistit equorum.

Ac dum prima gravi ductor subit ostia pulsu, populeos flexus tumulumque virentia supra
flumina cognati medio videt aggere Phrixi, quem comes infelix Pario de marmore iuxta stat soror, hinc saevae formidine maesta novercae, inde maris, pecudique timens imponere palmas. sistere tum socios iubet atque hinc prima ligari vincula, ceu Pagasas patriumque intraverit amnem. ipse gravi patera sacri libamina Bacchi

168 revulsis cod. Bon., peruulsis V 171 nunc vulgo, non V 176 imbridus V 181 emensasque M^2 , e mensas quo V 184 Ac dum M, Actum V 187 Pario Maserius, paruo C

rite ferens umbram vocat et sic fatur ad aras: 'per genus atque pares tecum mihi, Phrixe, labores tu, precor, orsa regas meque his tuteris in oris tot freta, tot durae properantia sidera brumae passum. Phrixe, fave et patrias reminiscere terras. tu quoque nunc, tumulo nequiquam condita inani, adnue diva maris numeroque accede tuorum. quando egomet rursus per te vehar? aurea quando Seston et infaustos adgnoscent vellera fluctus? vos etiam silvae, vos Colchidos hospitis orae, pandite, dives ubi pellis micet arbore sacra. tunc tibi, fecundi proles Iovis, orte nivali Arcados axe deae, fluvio modo, Phasi, quieto 205 Palladiam patiare ratem, nec dona nec arae defuerint tellure mea; reverenda fluentis effigies te, Phasi, manet, quam magnus Enipeus et pater aurato quantus iacet Inachus antro.' dixerat, atque illi dextra sine versa magistri 210 protinus in proram rediit ratis omine certo fluminis os pontumque tuens. 'promittis ut ecce utque vocas, revehemur' ait. sic deinde precatus arma iubet celsa socios depromere puppe. dona dehinc Bacchi casusque ut firmet in omnes rapta Ceres, viridesque premunt longo ordine ripas.

Incipe nunc cantus alios, dea, visaque vobis Thessalici da bella ducis. non mens mihi, non haec ora satis. ventum ad furias infandaque natae foedera et horrenda trepidam sub virgine puppem: 220

194 phrixe M, phire V | laboris V 195 orsa Bon.², ossa V 196 properantia s. brumae Sudhaus, properanti s. passum V, properantia s. passis C 197 passum Sudhaus huc transtulit e v. 196, Phrixe f. et p. r. t. V lacuna non significata, placidus post patrias inseruit C 200 per te uehar C, perteue ara V, ego te r. praetervehar Pius 203 micet C, misceat V 207 reverenda Heinsius, uerenda V, ueneranda MT 210 Dixerat M, Dixit erat V 215 casusque ut Heinsius,

casus qui V 220 uirgine V, imagine C

impia monstriferis surgunt iam proelia campis. ante dolos, ante infidi tamen exseguar astus Soligenae falli meriti meritique relinqui, inde canens: Scythica senior iam Solis in urbe fata laborati Phrixus compleverat aevi. 225 illius extremo sub funere mira repente flamma poli magnoque aries apparuit astro aequora cuncta movens. at vellera Martis in umbra ipse sui Phrixus monumentum insigne pericli liquerat ardenti quercum complexa metallo. 230 quondam etiam tacitae visus per tempora noctis effigie vasta, socerumque exterruit ingens prodita vox: 'o qui patria tellure fugatum quaerentemque domos his me considere passus sedibus, oblata generum mox prole petisti, 235 tunc tibi regnorum labes luctusque supersunt, rapta soporato fuerint cum vellera luco. praeterea infernae quae nunc sacrata Dianae fert castos Medea choros quemcumque procorum pacta petat maneat regnis neu virgo paternis.' 240 dixit et admota pariter fatalia visus tradere terga manu: tum falso fusus ab auro currere per summi fulgor laquearia tecti. membra toris rapit ille tremens patriumque precatur numen et eoo surgentes litore currus: 245 'haec tibi fatorum, genitor, tutela meorum, omnituens: tua nunc terris, tua lumina toto sparge mari; seu nostra dolos molitur opertos sive externa manus, primus mihi nuntius esto. tu quoque, sacrata rutilant cui vellera quercu, 250 excubias, Gradive, tene; praesentia luco

221 monstriferi V
232 artus V
233 o T¹Pius, om. V
236 Tunc M, Tune V
237 uellera M, uellerea V
238 sq. auris quae vocatur est in membrana, cuius in marginibus hic et in vss. 254—258 nonnullae literae perierunt; manca uncis inclusi: nunc sacrata M, n[u.s]acrata V
239 quemcumque MT, que[cum]que V, quaecumque C
240 neu Heinsius, ne V
245 currus M, cursus V
247 lumina MT, limina V

255

260

265

270

arma tubaeque sonent, vox et tua noctibus exstet.' vix ea, Caucaseis cum lapsus montibus anguis, haud sine mente dei, spiris nemus omne refusis implicuit Graiumque procul respexit ad orbem. ergo omnes prohibere minas praedictaque Phrixi invigilat, plena necdum Medea iuventa adnuitur thalamis Albani virgo tyranni.

Interea auguriis monstrisque minacibus urbem territat ante monens semper deus et data seri signa mali; reddi iubet exitiale sacerdos vellus et Haemoniis infaustum mittere terris. contra Sole satus Phrixi praecepta volutans aegro corde negat, nec vulgi cura tyranno, dum sua sit modo tuta salus. tunc ordine regi proximus et frater materno sanguine Perses increpitare virum; sequitur duce turba reperto. ille furens ira solio se proripit alto praecipitatque patres ipsumque ut talibus ausis spem sibi iam rerum vulgi levitate serentem ense petit. rapit inde fugam crudelia Perses signa gerens omnemque quatit rumoribus arcton. iamque aderat magnis regum cum milibus urbi, primaque in adversos frustratus proelia muros constiterat. datus et sociis utrimque cremandis ille dies alterque dies, cum Marte remisso debitus Aeaeis dux Thessalus adpulit oris.

Nox hominum genus et duros miserata labores rettulerat fessis optata silentia terris.

253 anguis M^2 , angues V254 dei spiris M, [d...s.i]ris V (cf. 238) | refusis C, refosis V255 graiumque M, [...]umque V | respexit M, rexperit V256 omnes M, [...]es V257 Inuigilat plena M, Inuigila[...]ena V260 Territat M^2 ut vid., Territa V | saevi C262 infaustum NT, infastum V, infestum C263 uolutans M, uoluntas V265 tuta M, tua V269 ipsumque ut Sudhaus, cf. 215, ipsum qui V, ipsum quoque C, ipsum quin Heinsius270 ferentem C273 regum C, regnum V277 Aetheis C278 miserata Bon. C

at Iuno et summi virgo Iovis intima secum consilia et varias sociabant pectore curas. virgo prior 'magna pariter quos mole petamus, cernis' ait 'Colchos habeant quae proelia, quique nunc status. hinc Perses, illinc non viribus aequis apparat Aeetes aciem. quibus addimur armis?' cui Iuno 'dimitte metus, ne proelia forte hinc tibi grata negem: . . . manet aegida sudor et nostros iam sudor equos. stat pectore fixum Aeetae sociare manus. scio perfida regis corda quidem; nullos Minyis exsolvet honores. 290 verum alios tunc ipsa dolos, alia orsa movebo.' 'sint, precor, haec; tua namque mihi comitanda potestas' Pallas ait, 'liceat Grais ut reddere terris Aesonium caput et puppem, quam struximus ipsae, iactatam tandem nostro componere caelo.'

Talia tunc hominum superi pro laude movebant. tristior at numquam tantove paventibus ulla nox Minyis egesta metu; nil quippe reperto Phaside, nil domitis actum Symplegados undis, cunctaque adhuc, magni veniant dum regis ad urbem, 300 ambigua et dubia rerum pendentia summa. praecipue Aesoniden varios incerta per aestus mens rapit undantem curis ac multa moventem. qualiter ex alta cum Iuppiter arce coruscat, Pliadas ille movens mixtumque sonoribus imbrem 305 horriferamve nivem, canis ubi tollitur omnis campus aquis, aut sanguinei magna ostia belli aut alios duris fatorum gentibus ortus: sic tum diversis hinc atque hinc motibus anceps

281 uarias M^2 , uaria V 286 fortes V 287 hic Baehrens | manet aegid V, manet ingens aegida C, fort. tantus (vel parilis) manet a. s. 289 Aeete M, Aeetes V 301 Ambiguae& V^1 (& in ras. t lit.) 302 sqq. cf. Hom. Π . X 3 sqq. 303 moventem Reuss, nauantem V, nouantem M 307 sanguinei M^2 , sanguine V 308 alios nonnulli apud Pium, altos VC 309 motibus Heinsius, molibus V

pectora dux crebro gemitu quatit, optat et almum 310 iam iubar et certi tandem discriminis horas. tunc defixa solo coetuque intenta silenti versus ad ora virum 'quod primum ingentibus ausis optavistis' ait 'veterumque quod horruit aetas, adsumus en tantumque fretis enavimus orbem. 315 nec pelagi nos mille viae nec fama fefellit Soligenam Aeeten media regnare sub arcto. ergo ubi lux altum sparget mare, tecta petenda urbis et ignoti mens experienda tyranni. adnuet ipse, reor, neque inexorabile certe quod petimus. sin vero preces et dicta superbus respuerit, iam nunc animos firmate repulsae, quaque via patriis referamus vellera terris, stet potius: rebus semper pudor absit in artis.' dixerat et Scythicam qui se comitentur ad urbem sorte petit, numeroque novem ducuntur ab omni. inde viam qua Circaei plaga proxima campi corripiunt regemque petunt iam luce reducta.

Forte deum variis per noctem territa monstris senserat ut pulsas tandem Medea tenebras, rapta toris primi iubar ad placabile Phoebi ibat et horrendas lustrantia flumina noctes. namque soporatos tacitis in sedibus artus dum premit alta quies nullaeque in virgine curae, visa pavens castis Hecates excedere lucis; 335 dumque pii petit ora patris, stetit arduus inter pontus, et ingenti circum stupefacta profundo, fratre tamen conante sequi. mox stare paventes viderat intenta pueros nece seque trementum

310 almum M^2 , almam V 318 sparget $Bon.^2$, spargit V 320 inexorabile M^2 , exorabile V | certe M^2 , terte V 322 Respuerit M^2 , Respuent V | firmate M^2 , firmata V 324 rebus pudor absit in artis $habet\ Par.$ 332 lustrantia MC, lustratia V | lumina C, $cod.\ Burmanni$ 338 fratre tamen conante sequi C, $cod.\ Pii$, Frater et amen conantes qui V (e ante qui $add.\ V^2$) | stara V

spargere caede manus et lumina rumpere fletu. 340 his turbata minis fluvios ripamque petebat Phasidis aequali Scythidum comitante caterva. florea per verni qualis iuga duxit Hymetti aut Sicula sub rupe choros hinc gressibus haerens Pallados hinc carae Proserpina iuncta Dianae, 345 altior ac nulla comitum certante, prius quam palluit et viso pulsus decor omnis Averno: talis et in vittis geminae cum lumine taedae Colchis erat nondum miseros exosa parentes. ut procul extremi gelidis a fluminis undis 350 prima viros tacito vidit procedere passu, substitit ac maesto nutricem adfata timore est: 'quae manus haec, certo ceu me petat agmine, mater, advenit haud armis, haud umquam cognita cultu? quaere fugam, precor, et tutos circumspice saltus.' 355 audit virginei custos grandaeva pudoris Henioche, cultus primi cui creditus aevi; tum trepidam dictis firmans hortatur alumnam: 'non tibi ab hoste minae nec vis' ait 'ulla propinquat nec metus; externo iam flammea murice cerno tegmina, iam vittas frondemque inbellis olivae. Graius adest, Graio sic cuncta simillima Phrixo.'

Sic ait. at Iuno, pulchrum longissima quando robur cura ducis magnique edere labores, mole nova et roseae perfudit luce iuventae.

iam Talaum iamque Ampyciden astroque comantes Tyndaridas ipse egregio supereminet ore: non secus autumno quam cum magis asperat ignes Sirius et saevo cum nox accenditur auro luciferas crinita faces, hebet Arcas et ingens

170 Iuppiter; ast illum tanto non gliscere caelo

³⁴² aequali Schytidum C, aequalis q: thidum V 354 Aduenit M, Aduenis V 357 Enioche V 360 Nec M^2 , Necte V 364 edere *Gronovius*, sedere V, dedere C 370 hebet C, Sabellicus, habet V

vellet ager, vellent calidis iam fontibus amnes. regina, attonito quamquam pavor ore silentem exanimet, mirata tamen paulumque reductis passibus in solo stupuit duce. nec minus inter 375 ille tot ignoti socias gregis haeret in una defixus sentitque ducem dominamque catervae. 'si dea, si magni decus huc ades' inquit 'Olympi, has ego credo faces, haec virginis ora Dianae, teque renodatam pharetris ac pace fruentem 380 ad sua Caucaseae producunt flumina Nymphae. si domus in terris atque hinc tibi gentis origo, felix prole parens, olimque beatior ille, qui tulerit longis et te sibi iunxerit annis. sed fer opem, regina, viris. nos hospita pubes 385 advehimur, Graium proceres tua tecta petentes. duc, precor, ad vestri quicumque est ora tyranni ac tu prima doce fandi tempusque modumque; nam mihi sollicito deus ignaroque locorum te dedit; in te animos atque omnia nostra repono.' 390

Dixit et opperiens trepidam stetit. illa parumper virgineo cunctata metu sic orsa vicissim: 'quem petis Aeeten, genitor meus, ipsaque iuxta moenia, si vivos possis discernere calles: hac adeo duce ferte gradus; ingentia namque castra alios aditus atque impius obsidet hostis.' dixerat haec patriumque viam detorquet ad amnem, sacraque terrificae supplex movet inrita Nocti.

Ille autem inceptum famula duce protinus urget

372 fontibus Bon., foribus V, roribus Heinsius 373 pavor ore Bon., pauore V 375 in solo Heinsius, insolito V 378 ades M, adest V 379 ora C, arma V 380 fruentem T, furentem V 384 et te M^2 , ecce V 385 nos varia lectio codicis Bon., non VC | hospita MC, hospia V 386 proceres tua M, procerestatua V 388 ac tu Pius, Astu V | doce Bon., duce V 390 adque V, sed et C | nostra MN, nostro V 392 sic orsa uicorsa uicissim V, corr. M 394 uiuos VC, biuios Heinsius 395 hac Iunt., Huc V 397 patriumque M^2 , patrium V | amnem M^2T , omnem V

aere saeptus iter, patitur nec regia cerni
Iuno virum, prior Aeetae ne nuntius adsit.
iamque inerat populo mediaeque incognitus urbi,
cum comes orsa loqui. 'Phoebi genitoris ad aras
ventum' ait. 'huc adytis iam se de more paternis
rex feret; hic proceres audit populosque precantes
adloquiis facilis: praesens pater admonet aequi.'

Dixerat. ast illi propere monstrata capessunt limina. non aliter, quam si radiantis adirent ora dei verasque aeterni luminis arces: tale iubar per tecta micat. stat ferreus Atlans 410 Oceano, genibusque tumens infringitur unda; at medii per terga senis rapit ipse nitentes altus equos curvoque diem subtexit Olympo; pone rota breviore soror densaeque sequuntur Pliades et madidis rorantes crinibus ignes. 415 nec minus hinc varia dux laetus imagine templi ad geminas fert ora fores cunabula gentis Colchidos hic ortusque tuens: ut prima Sesostris intulerit rex bella Getis, ut clade suorum territus hos Thebas patriumque reducat ad amnem, 420 Phasidis hos imponat agris Colchosque vocari imperet: Arsinoen illi tepidaeque requirunt otia laeta Phari pinguemque sine imbribus annum et iam Sarmaticis permutant carbasa bracis. barbarus in patriis sectatur montibus Aean 425 Phasis amore furens: pavidas iacit illa pharetras virgineo turbata metu discursibus et iam deficit, ac volucri victam deus alligat unda. flebant populeae iuvenem Phaethonta sorores,

406 ammouet aequi C 407 huc transposuit Bon.², post 426 exhibet $V \mid Dixerat M$, Adixerat V 408 Limina M, Blimina V 410 per CT^1 , om. $V \mid atlas M^2$, atdans V 411 infringitur Pius, infrangitur V 416 hinc Heinsius, hic V 417 Adgeminas M, Adgeminans V 422 tepidaeque Parrhasius, trepidaeque $VC \mid ad$ requirunt cf. Aen. I 216 sq. 423 Otia M, Otila V 424 braeis V 426 illa M^2 , ulla V

435

440

445

450

455

ater et Eridani trepidum globus ibat in amnem; at iuga vix Tethys sparsumque recolligit axem et formidantem patrios Pyroenta dolores. aurea quin etiam praesaga Mulciber arte vellera venturosque olim caelarat Achivos: texitur Argoa pinus Pagasaea securi, iamque eadem remos, eadem dea flectit habenas; ipsa subit nudaque vocat dux agmina dextra. exoritur notus et toto ratis una profundo cernitur; Odrysio gaudebant carmine phocae. apparent trepidi per Phasidis ostia Colchi clamantemque procul linquens regina parentem. urbs erat hinc contra gemino circumflua ponto, ludus ubi et cantus taedaeque in nocte iugales regalique toro laetus gener: ille priorem deserit; ultrices spectant a culmine Dirae. deficit in thalamis turbataque paelice coniunx pallam et gemmiferae donum exitiale coronae apparat ante omnes secum dequesta labores. munere quo patrias paelex ornatur ad aras infelix, et iam rutilis correpta venenis implicat igne domus. haec tum miracula Colchis struxerat Ignipotens nondum noscentibus, ille quis labor, aligeris aut quae secet anguibus auras caede madens; odere tamen visusque reflectunt.

Quin idem Minyas operum defixerat error, cum se Sole satus patriis penetralibus infert. filius hunc iuxta primis Absyrtus in annis, dignus avo quemque insontem meliora manerent. tum gener Albanis Styrus qui advenerat oris,

434 celarat M, celerat V 437 Ipse C 438 toto C, Sabellicus, torto V 440 per C, om. V 443 et cantus codd. Pii et Harlesii, extantus V, est tantus C 446 coniunx M, coniunxi V 451 domos CM^2 452 ille Heinsius, illa V 453 aligeris M, ali \bigvee V (us $constant{e}{e}$ 101 (us $constant{e}$ 102 e 103 penetralibus M^2C , penetrabilibus V

distulerant sed bella toros; tum Phrontis et Argus 460 Aeolidae fraterque Melas, quos advena Phrixus progenuit; pariterque levi Cytisorus in hasta. post alii, quos praecipuo Titania tellus legit honore patres, motique ad proelia reges. admonet hic socios nebulamque erumpit Iason 465 sideris ora ferens; nova lux offusa Cytaeis. conveniunt stipantque viros rogitantque, quid ausi, quidve ferant. postquam primis inhiantia dictis agmina suppressumque videt iam murmur Iason, talia miranti propius tulit orsa tyranno: 'rex Hyperionide, quem per freta tanta petendum caelicolae et prima dignum statuere carina, siguando hic aliquam nostro satus orbe solebat Thessaliam, siguos Phrixus memorare Pelasgos, hi tibi tot casus, horrenda tot avia mensi cernimur. ipse egomet proprio de sanguine Phrixi: namque idem Cretheus ambobus et Aeolus auctor cum Iove Neptunoque et cum Salmonide nympha. me neque nunc enses araeque egere paternae, nec tua Thessalicis quamquam inclita nomina terris 480 sponte sequor. cui non iusso tot adire voluptas monstra maris? cui Cyaneos intrare fragores? sceptra tui toto Pelias sub lumine Phoebi maxima sorte tenens totque ille gravantia clivos oppida, tot vigili pulcherrima flumina cornu, 485

460 Phrontis Pius, phontis V461 Aeolidae T^1 $Bon.^2$, Aeoliae V462 Cythisorus Pius, euthisorus V463 praecipuos C464 patres CT^1 , patris $V \mid \text{reges } C$, regis V465 nebulaque C466 siderea $Heinsius \mid \text{lux } M$, lus $V \mid$ offusa Gronovius, effusa V, effulsit $C \mid \text{Ithaeis } C$ 467 stipantque Loehbach, rogitantque V, lustrantque Thilo469 murmur T^1 $Bon.^2$, munus V470 miranti M, maranti V482 fragores M. frigores V483 lumine vel numine Heinsius, nomine VC484 sorte Gronovius, oste V, forte $C \mid \text{ille } Gronovius$, illa $VC \mid \text{gravantia clivos } Sudhaus$, cremantia diuos VC, ornantia clivos Schenkl, prementia clivos Baehrens, frequentia dives Thilo485 purcherrima V

ille meum imperiis urget caput, ille labores dat varios, suus ut magnum rex spargit ab Argis Alciden, Sthenelo ipse satus. tamen aspera regum perpetimur iuga, nec melior parere recuso. hic sibi me auratae pecudis quiscumque periclis exuvias perferre iubet. tibi gratia nostri sit, precor, haec meritique locus, quod iussa recepi teque alium, quam quem Pelias speratque cupitque, promisi et meliora tuae mihi foedera dextrae. si petere hoc saevi statuissem sanguine belli, Ossa dabat Pindusque rates quotque ante secuti inde nec audacem Bacchum nec Persea reges. sed me nuda fides sanctique potentia iusti huc tulit ac medii sociatrix gratia Phrixi iamque tibi nostra geniti de stirpe nepotes. 500 nec tamen aut Phrygios reges aut arva furentis Bebryciae spernendus adi: seu fraude petivit seu quis honore meos, sua reddita dona deumque nos genus atque ratem magnae sensere Minervae. vix tandem longis quaesitam Colchida votis 505 contigimus, qualemque dabat te fama videmus, tu modo ne claros Minyis invideris actus. non aliena peto terrisve indebita nostris, siquis et in precibus vero locus, atque ea Phrixo crede dari, Phrixum ad patrios ea ferre penates. 510 munera tu contra victum mihi vecta per aequor accipe Taenarii chlamydem de sanguine aeni frenaque et accinctum gemmis fulgentibus ensem: hoc patrium decus, haec materni texta laboris, his Lapithes adsuerat eques. da iungere dona, 515 da Scythicas sociare domos. sciat effera regis ira mei, quem te horrifero sortitus in axe

Caucasus atque tuis quantum mitescat habenis.' Talibus orantem vultu gravis ille minaci jamdudum fremit et furiis ignescit opertis. 520 ceu tumet atque imo sub gurgite concipit austros unda silens, trahit ex alto sic barbarus iras et nunc ausa viri, nunc heu sua prodita Grais regna fremit, quin et facili sibi mente receptum iam Phrixum dolet et Scythiae periisse timores, 525 nunc quassat caput ac iuvenis spes ridet inanes, quid vesanus agat, quod vellera poscat ab angue. urit et antiquae memorem vox praescia sortis, cur simul aut Persen illinc sibi moverit aut hinc Thessalicam Fortuna ratem; num debitus ista 530 finis agat saevaeque petant iam vellera Parcae. interea quoniam belli pugnaeque propinquae cura prior, fingit placidis fera pectora dictis reddit et haec: 'cuperem haut tali vos tempore tectis advenisse meis, quo me gravis adsidet hostis. 535 frater enim (sceptri sic omnibus una cupido) excidium parat et castris me ingentibus urget. quare age cognatas primum defendite sedes, nec decus oblati dimiseris advena belli; namque virum trahit ipse chalybs. tum vellera victor, tum meritis nec sola dabo.' contra inscius astus 'ergo nec hic nostris derat labor arduus actis' excipit Aesonides 'et ceu nihil aequore passis additus iste dies? veniant super haec quoque fato bella meo. non hunc parva mihi caede dolorem 545 quasque dedit luet ille moras.' tum Castora mittit.

⁵¹⁸ habenis C, cod. Burmanni, harenis V520 fremit Vdilucide | ignescit C Bon.2, ignoscit V | apertis C521 ceu

tumet Bon.1, Centum et V523 ausa Bon.1, causa V524 receptum T, receptus V529 simul aut Bon.2, simul

ac V | praesen V | moverit Bon.1, mouerint V534 tali C,

ali V, alio MT, cod. Bon.

536 sceptri omnibus u. c. habetPar.

539 dimiseris Bon.1, demiseris V540 Iamque CQuippe uiros tr. i. calibs habet Par.

541 astus V, acti C542 desiderabatur in C546 luet M2, leuet V

550

555

qui ferat Aeaei sociis responsa tyranni.
acribus ast illos curis mora saeva trahebat,
ac simul ut medio viderunt Castora campo,
crebrior incussit mentem pavor. 'o Iovis alma
progenies, fare, an patriam spes ulla videndi,
fare' omnes. ille in mediis sic orsus Achivis:
'nec ferus Aeetes, ut fama, nec aurea nobis
terga negat; bello interea sed pressus iniquo
auxilium petit; armatos dux protinus omnes
adcelerare iubet; longo nam tuta recessu

puppis et adposita fluvius defenditur urbe.'

Haud mora: prosiliunt, quos nec Riphaea iuventus, quos nec Hiber aut tota suis Aurora pharetris sustineat. stetit explicito prius agmine pubes, 560 expertique simul, si tela artusque sequantur. nec quisquam freta nec patrias iam respicit urbes, sed magis ad praesens itur decus. incita cristas aura quatit, variis floret via discolor armis, qualis ab Oceano nitidum chorus aethera vestit, qualibus adsurgens nox aurea cingitur astris. illos Sole satus tacita maestissimus ira miratur temere adsumptos, nec talia mallet robora, quam medios hostem subiisse penates. interea laeto patitur convivia cultu 570 et iuxta Aesoniden magno cratere lacessit nunc sibi monstrantem natos Iovis oraque iuxta Aeacidum, nunc ingentis Calydonos alumnos; audit et Alciden infando errore relictum defletosque duces terraeque marisque labores. 575 ipse autem tantis concita furoribus arma expetit Aesonides et amicos ordine reges: 'quis procul ille virum, nodis quem balteus asper

subligat et stricto stat proximus armiger arcu, ceu pugnam paret et positas confundere mensas?' 580 contra flammigeri proles Perseia Solis 'quem rogitas, Carmeius' ait; 'mos comminus arma semper habere viro, semper meminisse pharetrae. quid Latagum, quid si amnigenam mirere Choaspen? bellatoris equi potantem cerne cruores; 585 nec tamen immissis hic segnior ibit habenis.' 'illum' ait Aesonides 'pariter refer, horrida signis cui chlamys et multa spirat coma flexilis aura.' respicit Aeetes atque hunc quoque nomine reddit: 'dives Aron: croceos sic illius omnis odores 590 iactat eques, cunctis sic est coma culta maniplis: sed ne sperne virum et comptis diffide capillis. Campesus hic spoliis in tigridis. ille profundo incumbens Odrussa mero; vide lata comantem pectora et ingenti turbantem pocula barba.' 595 hic et Iaxarten dictis stupet hospes acerbis immodicum linguaque gravem, cui multa minanti non superum, non praesentis reverentia belli. contra autem Aeetes 'non frustra magna superbo dicta volant' ait, 'et vocem paria arma secuntur, nec requies, quin Marte diem noctemque fatiget; 600 atque ubi Riphaea stupuerunt flumina bruma, iam pavidi cum prole Getae, iam pervigil illum Medus et oppositis exspectat Hiberia claustris. hos autem quae quemque manus, quae signa sequantur, si memorem, prius umentem lux solverit umbram. 606 cras acies atque illa ducum cras regna videbis dissona, saxiferae surgat quibus imber habenae,

584 choaspe V, corr. CM^2 586 hic segnior Bon.², hic genitor V, genitor sic C 589 Aeetes Bon.², aesonides V 591 cunctis Bentley, iunctis V, unctis CT^2 , Pius 592 Sed nec C 593 in tigridis Bon.², intigris V 596 et Bon.², \bar{e} V | Iaxarten vulgo, laxarten V, Laxasten C 597 multa Heinsius, inulla V, nulla vulgo 605 manus C Bon.¹, magnus V | quae C, om. V 608 arenae C

610

615

quae iaculo gens apta levi, quae picta pharetris venerit. ingentes animo iam prospice campos, atque hanc alipedi pulsantem corpora curru Euryalen, quibus exsultet Mavortia turmis et quantum elata valeat peltata securi, cara mihi et veras inter non ultima natas.' fatur et occiduo libat cratera parenti. quisque suis tum vota deis et pocula fundit, dent aciem, dent belligeros superare labores.

Ecce autem Geticis veniens Gradivus ab antris ingentemque trahens arctoa per aequora nubem aspicit Aeaea Minyas stupefactus in urbe 620 ambitumque senem promissaque vellera puppi Thessalicae. citus ad summi stellantia patris tecta ruit questuque Iovem testatur acerbo: 'quae studiis, rex magne, quies? iam mutua divi exitia in solos hominum molimur honores, 625 teque ea cuncta iuvant, rabidam qui Pallada caelo non abigis neque femineis ius obicis ausis. non queror, exstructa quod vexerit ipsa carina vellera sacra meis sperantem avertere lucis, quodque palam tutata viros: sic cetera pergat, 630 si valet. insidiis quid nunc fallacibus ambit, nostra ut Phrixeo spolientur templa metallo? non opus auxilio Colchis nec foedere vestro: et Persen simul et Minyas deposcimus hostes. quin age — quid tantae coeunt in proelia gentes? 635 quid tuus Aesonides? — imus nos, protinus imus in nemus auriferum et sumptis decernimus armis? vel tu sola polo tacitis inopina tenebris labere: quantus ibi deus experiere nec illas adstiteris impune trabes. an Martia templa 640

609 Quae T Bon.², Qua et V | quae (picta) Bon.¹, qui V 611 corpora MC, corporo V 616 suis T, suum V 617 dent (belligeros) M^2 , dant V 620 Adsp. Aeetae C 621 pubi Heinsius 624 divi Gronovius, uidi V 628 Non cod. Burmanni, Num VC | querar C | extructa M, exfructa V

intemeranda minus, tantum mihi lucus et agger quod rudis et sola colimur si gentibus umbra? est amor et rerum cunctis tutela suarum, et tibi, magne pater, terris donaria certant: est honor his etiam lucis. ego cara Mycenes culmina, virgineas praeder si Cecropis arces, iam coniunx, iam te gemitu lacrimisque tenebit nata querens. metuant ergo nec talia possint.'

645

Non tulit haec animis, quin longa silentia Pallas rumperet inridens strepitumque minasque Gradivi. 650 'non tibi Aloidae, quibus haec fera murmura iactes, non Lapithae, sed Pallas' ait; 'neque ego aegide digna, nec vocer ulterius proles Iovis, excidat iste ni tibi corde tumor: lituos miser armaque faxo oderis et primis adimam tua nomina bellis. 655 quin simili matrem demens gravitate secutus; digna quidem, monstrum superis quae tale crearit. quod tamen adgressae scelus aut quo crimine sontes, si iuvenem, qui iussa sui tam dira tyranni impavidus maria et nondum qui nota subibat, 660 iuvimus et magnis aliquam spem movimus ausis? an nullas praeferre preces nec foedera regis ulla sequi, caeca sed cuncta impellere pugna debuimus? sic Thraces agunt, sic turbidus iste, siqua petit. cuperem haec etiam nunc bella remitti 665 nec socias armare manus. da vellera, rector, et medio nos cerne mari. quod sin ea Mavors

641 tantum T^1 , codd. Burmanni et Pii, tantus V, tacitus $C \mid$ lucus cod. Pii, C^5 , luctus VC^a 642 sigentibus V, frigentibus C643 suarum Bon., suorum V644 magne Bon., magna V645 lucis Sudhaus, suus V, suus. ast Bon., suus. anne $C \mid$ cara V, cf. Hom. H. IV 51 sq., clara $C \mid$ Mycenes Gronovius, mycenis V646 cecropis M^2 , cecropias V648 possint V (cf. 670), poscant Ald.
650 gradiui M, gradiuit V651 Aloidae Bon., aolidae V, Bystonidae $C \mid$ murmura M, mura V657 crearit Heinsius, creauit V661 Iulimus M, Uluimus V662 nullas M^2 , nulla $V \mid$ regis T^1 Bon, reges V665 nunc Carrio, num V

abnegat et solus nostris sudoribus obstat, ibimus indecores frustraque tot aequora vectae? faxo aliqua et nequeat.' sic femina. coeperat ardens 670 hic iterum alternis Mavors insurgere dictis. excipit hinc contra pater et sic voce coercet: 'quid vesane fremis? cum vos iam paenitet acti peccatumque satis, tunc ad mea iura venitis. quolibet ista modo, quacumque impellite pugna, 675 quae coepistis, habent quoniam sua fata furores. te tamen hoc, coniunx, et te, mea nata, monebo: sit Persen pepulisse satis, nec vana retentet spes Minyas finemve velint imponere bello. illum etenim talis rerum manet, accipite, ordo: 680 victa retro nunc castra dabit bellumque remittet territus adventu ducis et virtute Pelasgi; mox ubi Thessalicis referent hos flamina terris, tunc aderit victorque domos et sceptra tenebit, donec et Aeeten inopis post longa senectae 685 exilia heu magnis quantumlibet impia fatis nata iuvet Graiusque nepos in regna reponat. hic labor amborumque haec sunt discrimina fratrum. vadite et adversis, ut quis volet, inruat armis.'

Dixerat. instaurat mensas pacemque reducit, et iam sidereo noctem demittit Olympo. tunc adsuetus adest Phlegraeas reddere pugnas Musarum chorus et citharae pulsator Apollo, fertque gravem Phrygius circum cratera minister. surgitur in somnos seque ad sua limina flectunt. 695

668 abnegat Pius, Abneget V 670 faxo Kr., cf.654, IV220, Fas $V \mid$ aliqua et Sudhaus, aliquae $V \mid$ Fassaque quae nequeam C 675 Quolibet M^2 , Quodlibet V 679 finemue M, finenem V 680 accipite MC, cod. Bon., accipere $V \mid$ ordo C, ergo V 683 referent M^2 , reflerent V 686 quantumlibet nonnulli apud Pium, quantum licet $V \mid$ inpia M^2 , inopia V 688 amborumque Carrio, amborum V, amborum sunt haec Pius 691 sidereo Heinsius, sideream $V \mid$ demittit $Bon.^2$, dimittit V 692 phlegraeas reddere C Pius, phlegyas qui reddere V, Phlegrae qui reddere Thilo 693 citharae pulsator T $Bon.^2$, cithara pulsatur V 695 limina $Bon.^2$, lumina V

C. VALERI FLACCI ARGONAUTICON

LIBER SEXTUS.

At vigil isdem ardet furiis Gradivus et acri corde tumet nec quas acies, quae castra sequatur, invenit; ire placet tandem praesensque tueri, sternere si Minyas magnoque rependere luctu regis pacta queat Graiamque absumere puppem. impulit hinc currus, monstrum inrevocabile belli concutiens, Scythiaeque super tentoria sistit. protinus e castris fugit sopor: excita tela, turbatique coire duces; hos insuper ingens fama movet, rate quae sacra vulgabat Achivos advenisse sui repetentes vellera Phrixi, quos malus hospitio iunctaque ad foedera dextra luserit Aeetes atque in sua traxerit arma.

Ergo, consiliis dum nox vacat alta movendis, legatos placet ire duces, mandataque Perses
edocet, adfari Minyas fraudemque tyranni
ut moneant. quinam hinc animos averterit error?
se primum Haemoniis hortatum ea vellera terris
reddere et exuvias pecudis dimittere sacrae:
hinc odium et tanti venisse exordia belli.

20
quin potius dextramque suam suaque arma sequantur,

2 nec M^2 , ne V 3 tandem M^2 , tandemque V | tueri C, uideri V 5 graiamque M, gratamque V | pubem Ald.
9 turbatique coire Kr., cf. 232, Turbati coire V, Turbati coire M^2 , vulgo 11 repetentes M^2 , repente V

10

aut remeent; neque enim Aeetae promissa fidemque esse loco; abstineant alienae sanguine pugnae. non illos ideo tanti venisse labores per maris. ignotis quid opus concurrere nec quos 25 oderis? haec medio Perses dum tempore mandat, aureus effulsit campis rubor, armaque et acres sponte sua strepuere tubae. Mars saevus ab altis 'hostis io' conclamat equis, 'agite ite, propinquat', ac simul hinc Colchos, hinc fundit in aequora Persen. 30 tunc gens quaeque suis commisit proelia telis, voxque dei pariter pugnas audita per omnes.

Hinc age Riphaeo quos videris orbe furores,
Musa, mone, quanto Scythiam molimine Perses
concierit, quis fretus equis per bella virisque.

verum ego nec numero memorem nec nomine cunctos
mille vel ora movens; neque enim plaga gentibus ulla
ditior: aeterno quamquam Maeotia pubes
Marte cadat, pingui numquam tamen ubere defit,
quod geminas arctos magnumque quod impleat anguem.
ergo duces solasque, deae, mihi promite gentes.

41

Miserat ardentes, mox ipse secutus, Alanos
Heniochosque truces iam pridem infensus Anausis,
pacta quod Albano coniunx Medea tyranno,
nescius heu, quanti thalamos ascendere monstri
arserit atque urbes maneat qui terror Achaeas,
gratior ipse deis orbaque beatior aula.
proxima Bisaltae legio ductorque Colaxes,
sanguis et ipse deum, Scythicis quem Iuppiter oris
progenuit viridem Myracen Tibisenaque iuxta
ostia, semifero (dignum si credere) captus

23 alienae V, alienae a C 24 ideo V, adeo C 25 quos M, qus V 27 effulsit M², et fulsit V 28 ab M², ob V 29 agite ite M², agite ite ite V 31 tunc gens quaeque Meyncke, Tunc et quaeque V | telis Ald., terris V; ef. Luc. VII 510 Illic quaeque suo miscet gens proelia telo 40 geminas M², geminos V 44 coniunx M², condux V 47 Gratior M, Cratior V 48 Bisalte Bon.¹, bis altae M²T, hisaltae V | legio T Pius, regio V

corpore, nec nymphae geminos exhorruit angues. cuncta phalanx insigne Iovis caelataque gestat tegmina dispersos trifidis ardoribus ignes; nec primus radios, miles Romane, corusci 55 fulminis et rutilas scutis diffuderis alas. insuper auratos collegerat ipse dracones, matris Horae specimen, linguisque adversus utrimque congruit et tereti serpens dat vulnera gemmae. tertius unanimis veniens cum milibus Auchus 60 Cimmerias ostentat opes, cui candidus olim crinis inest, natale decus; dat longior aetas iam spatium; triplici percurrens tempora nodo demittit sacro geminas a vertice vittas. Datin Achaemeniae gravior de vulnere pugnae 65 misit in arma Daraps, acies quem Martia circum Gangaridum, potaque Gerus quos efferat unda, quique lacum cinxere Bycen. non defuit Anxur, non Rhadalo cum fratre Sidon, Acesinaque laevo omine fatidicae Phrixus movet agmina cervae. 70 ipsa comes, saetis fulgens et cornibus aureis, ante aciem celsi vehitur gestamine conti maesta nec in saevae lucos reditura Dianae. movit et Hylaea supplex cum gente Syenen impia germani praetentans volnera Perses. 75 densior haut usquam nec celsior extulit ullas silva trabes, fessaeque prius rediere sagittae

quin et ab Hyrcanis Titanius expulit antris Cyris in arma viros, plaustrisque ad proelia cunctas so

56 Fulminis M^2 , Fluminis $V \mid$ diffuderis $Bon.^1$, diffunderis VC 58 spetimen V 65 Achaemeniae $Iunt.^1$, achaemoniae V, Achimeniae C 66 Claraps C 69 Sydon Acesinaque $Bon.^2$, sidonya caesinaque V, Fidon Iacesinaque C 73 nec in saeuae cod. Burmanni, Ald., necis saeuae $V \mid$ lucos Heinsius, luco V 74 syenen M^2 , syrenen V, Sirenem $CBon.^1$ post 77 versus intercidit in VC, in TN hic versus legitur Arboris ad summum quam pervenere cacumen, quem omnes ante Thilonem editores receperunt

85

90

95

105

Coelaletae traxere manus; ibi sutilis illis est domus et crudo residens sub vellere coniunx et puer e primo torquens temone cateias. linquitur abruptus pelago Tyra, linquitur et mons Ambenus et gelidis pollens Ophiusa venenis. degeneresque ruunt Sindi glomerantque paterno crimine nunc etiam metuentes verbera turmas. hos super aeratam Phalces agit aequore nubem cum fremitu, densique levant vexilla Coralli, barbaricae quis signa rotae ferrataque dorso forma suum truncaeque Iovis simulacra columnae; proelia nec rauco curant incendere cornu, indigenas sed rite duces et prisca suorum facta canunt veterumque viris hortamina laudes. ast ubi Sidonicas inter pedes aequat habenas, illine iuratos in se trahit Aea Batarnas, quos, duce Teutagono, crudi mora corticis armat aequaque nec ferro brevior nec rumpia ligno. nec procul albentes gemina ferit aclyde parmas, hiberni qui terga Novae gelidumque securi 100 eruit et tota non audit Alazona ripa.

quosque Taras niveumque ferax Euarchus olorum. te quoque venturis, ingens Ariasmene, saeclis tradiderim, molem belli lateque ferentem undique falcatos deserta per aequora currus. insequitur Drangaea phalanx claustrisque profusi Caspiadae, quis turba canum non segnius acres exilit ad lituos pugnasque capessit eriles. inde etiam par mortis ĥonos, tumulisque recepti

81 Coelaletae Lemaire, Coeia laetae V, Coraletae $C \mid$ sutilis N, futtilis V 82 est Loehbach, Et $V \mid$ uellere V, uulnere C 94 facta vulgo, Fata V 95 ad aequat cf. Thes. l. L. I 1022, 38-45 96 inse V, secum C Ald. | aeabatarnas V. Exabatarnas Ca, Exabaternas Cb 100 nouae V, Norae C, Noae Iunt. 1, sed cf. IV 719 102 aut ante aut post hunc versum nonnulla exciderunt | Tarax C | niueumque \bar{M} , niuemque V 106 Drangaea Iunt. 1, dranc(a)ea VC

inter avos positusque virum; nam pectora ferro 110 terribilesque innexa iubas ruit agmine nigro latratuque cohors, quanto sonat horrida Ditis ianua vel superas Hecates comitatus in auras. ducit ab Hyrcanis vates sacer agmina lucis Vanus; eum Scythiae iam tertia viderat aetas 115 magnanimos Minyas Argoaque vela canentem. illius et dites monitis spondentibus Indi et centumgeminae Lagea novalia Thebes totaque Riphaeo Panchaia rapta triumpho. discolor hastatas effudit Hiberia turmas, 120 quas Otaces, quas Latris agunt et raptor amorum Neurus, et expertes canentis Iazyges aevi. namque ubi iam viresque †aliae† notusque refutat arcus et inceptus iam lancea temnit erilis, magnanimis mos dictus avis, haut segnia mortis 125 iura pati, dextra sed carae occumbere prolis ense dato; rumpuntque moras natusque parensque, ambo animis, ambo miseri tam fortibus actis. hic et odorato spirantes crine † Mycael Cessaeaeque manus, et qui tua iugera nondum 130 eruis, ignotis insons Arimaspe metallis, doctus et Auchates patulo vaga vincula gyro spargere et extremas laqueis adducere turmas. non ego sanguineis gestantem tympana bellis Thyrsageten cinctumque vagis pos terga silebo pellibus et nexas viridantem floribus hastas. 135

112 Latratuque M^2 , Latratu V 113 in auras cod. Burmanni, in aulas V, ad aulas C^a , ad auras C^b 115 Varus C | aetas MC, aestas V 118 Lagea Gronovius, lagae V, longaeua C 122 Iazyges Burmann, iazies V 123 uiresque alie V, fort. v. lassae vel tardae, verumtamen verbum velut labant praetulerim | notosque C 124 arcus CT^1 Pius, Argus V 125 mos $Iunt.^1$, mox V | dictus V, intellego edictus ab avis, ductus Pius 126 prolis M^2 , proles V 129 odorato CM^2T^1 , odorata V Mycael V, Micelae C, verum nescitur 132 gyro Parrhasius (C?), cyro V 135 Thyrsagetem N, Tyrsaga& V clare exhibet 136 uiridantem M, uiritantem V, vibrantem Bulaeus

fama, ducem Iovis et Cadmi de sanguine Bacchum hac quoque turiferos, felicia regna, Sabaeos, hac Arabas fudisse manu; mox rumperet Hebri cum vada, Thyrsagetas gelida liquisse sub arcto. 140 illis omnis adhuc veterum tenor et sacer aeris pulsus et eoae memoratrix tibia pugnae. iungit opes Emoda suas; sua signa secuti Exomatae Torynique et flavi crine Satarchae: mellis honor Torynis, ditant sua mulctra Satarchen, 145 Exomatas venatus alit, nec clarior ullis arctos equis; abeunt Hypanin fragilemque per undam tigridis aut saevae profugi cum prole leaenae, maestaque suspectae mater stupet aggere ripae. impulit et dubios Phrixei velleris ardor 150 Centoras et diros magico terrore Choatras. omnibus in superos saevus sonor, omnibus artes monstrificae: nunc vere novo compescere frondes, nunc subitam trepidis Maeotin solvere plaustris. maximus hos inter Stygia venit arte Coastes; 155 sollicitat nec Martis amor, sed fama Cytaeae virginis et paribus spirans Medea venenis. gaudet Averna palus, gaudet iam nocte quieta portitor et tuto veniens Latonia caelo. ibant et geminis aequantes cornibus alas 160 Balloniti comitumque celer mutator equorum Moesus et ingentis frenator Sarmata conti. nec tot ab extremo fluctus agit aequore nec sic fratribus adversa Boreas respondet ab unda aut is apud fluvios volucrum canor, aethera quantus 165 tunc lituum concentus adit lymphataque miscet

139 manu Pius, manum V sagetas Pius, thyrsagatas V 143 Emoda Bon. 2 , emeda V, Eumeda C 152 sonor Sudhaus, cf. VII 389, onor V, honor M, $vulgo \mid$ omnibus $etiam \ V \ exhibet \mid$ artes M^2 , artus V 157 uenenis V^2 , ueniens V^1 (inunc erasa) 159 tuto Gronovius, toto V 164 respondet M, respondit V 165 vol. canor Heinsius, uol. clamor V, clamor volucrum Schenkl, uolucrum quatit aethera clamor C 166 concentus CBon. 2 , conceptus V | adit V, agit C

milia, quot foliis, quot floribus incipit annus.
ipse rotis gemit ictus ager tremibundaque pulsu
nutat humus, quatit ut saevo cum fulmine Phlegram
Iuppiter atque imis Typhoea verberat arvis.

Prima tenent illinc patriis Absyrtus in armis et gener ingentesque inter sua milia reges. at circa Aesoniden Danaum manus ipsaque Pallas aegide terrifica, quam nec dea lassat habendo nec pater horrentem colubris vultuque tremendam 175 Gorgoneo; nec semineces ostendere crines tempus adhuc, primasque sinit concurrere pugnas. impulit hos contra Mavors pater et mala leti Gaudia Tisiphoneque caput per nubila tollens ad sonitum litui mediaque altissima pugna, 180 necdum clara quibus sese Fuga mentibus addat.

Illi ubi consertis iunxere frementia telis agmina virque virum galeis adflavit adactis, continuo hinc obitus perfractaque caedibus arma corporaque, alternus cruor alternaeque ruinae; 185 volvit ager galeas et thorax erigit imbres sanguineos; hinc barbarici glomerantur ovatus, hinc gemitus, mixtaeque virum cum pulvere vitae. Caspius Aeaeum correpto crine Monesen abstulit; hinc pariter Colchi Graique sequuntur missilibus; rapit ille necem praedamque relinquit, nec sociis iam cura viri. Dipsanta Caresus Strymonaque obscura spargentem vulnera funda

168 ictus Heinsius, intus V 169 fulmine T, flumine V | phlegram M, phlegra V 170 typhoea (typhea V) uerberat VC, Typhona reverberat Bon.², vulgo, sed cf. Hom. Il. II 782 sq., unde conicias atque Arimis 176 semineces M, seminetis V

deicit; Albani cadit ipse Cremedonis hasta,

180 atsistunt V (sonitū add. V^1) 181 clara V, certa Pius | addat Bon., addant V 182 iunxere M, iuxere V 186 egerit C 189 Aetaeum C 190 hunc Bon., Strymoniaque V 194 Chremedonis CM^2T^2 , chremodonidis V

iamque latet currusque super turmaeque feruntur.

Processere Melas et Idasmenus; incipit hasta ante Melas, levis ast abies elusit utrumque. ensibus inde ruunt; prior occupat aere citato cassidis ima Melas; infracta est vulnere cervix. mixta perit virtus: nescit cui debeat Ocheus aut cui fata Tyres. dum sibila respicit Iron cuspidis Argivae, Pyliam latere accipit hastam.

200

205

210

215

Viderat Hyrcanos paribus discurrere fratres Castor equis, pater armento quos dives ab omni nutrierat fatisque viam monstrarat iniquis. tum magis atque magis peditem candore notato Tyndariden incendit amor, simul obvius hastam pectus in adversum ... iacit alipedemque † constitit excusso victor duce; risit ab alta nube pater prensisque equitem cognovit habenis. at pariter luctuque furens visuque Medores Tyndariden petit et superos sic voce precatur: 'hunc age vel caeso comitem me reddite fratri, primus et hic nostra sonipes cadat impius hasta, credita qui misero non rettulit arma parenti meque venit contra captivaque terga ministrat.' dixerat; Actaei sed eum prior hasta Phaleri deicit; ad socias sonipes citus effugit alas.

Quis tibi fatales umquam metuisset Amyclas Oebaliamque manum, tot, Rhyndace, montibus inter 220 diviso totidemque fretis? cadit impiger una inguine transfosso clari Taulantis alumnus

195 et 196 deerant in C 196 et Idasmenus Bon.², fidasmenus V 197 utrunque M, utrimque V 198 Ensibus inde M, Ensibus insibus V (sibus delere voluisse videtur V^1) | aere citato M, aerigitato V 200 Mixta perit uirtus habet Par. | Oebreus C 202 Cupidis V 205 fatisque M^2 , fratris que V | monstrarat M, monstrat V 207 hastam Bon.¹, hasta V 208 gleacit V, grauiter iacit C, Gelae iacit codex regius, T^1 , desideratur nomen propr. 209 constitit (corripit Wagner) vix mutandum (cf. VIII 133); deesse vid. vs. eius sententiae \langle corripit et iam barbarico sublimis in ostro \rangle constitit 214 cadat MT, cadet V 217 Phaleri C, parenti V 222 alumnus M, alumnis V

semidea genetrice Tages, cui plurima silvis pervigilat materna soror cultusque laborat. tenuia non illum candentis carbasa lini, 225 non auro depicta chlamys, non flava galeri caesaries pictoque iuvant subtegmine bracae. iamque novus mediae stupefacta per agmina pugnae vadit eques densa spargens hastilia dextra, fulmineumque viris †profundis† ingerit ensem 230 huc alternus et huc; cum saevior ecce iuventus Sarmaticaeque coire manus fremitusque virorum semiferi; riget his molli lorica catena; id quoque tegmen equis; at equi porrecta per armos et caput ingentem campis hostilibus umbram 235 fert abies obnixa genu vaditque virum vi, vadit equum, docilis relegi docilisque relinqui atque iterum medios non altior ire per hostes. orbibus hos rapidis mollique per aequora Castor anfractu levioris equi deludit anhelos 240 immemoresque mori; sed non isdem artibus aeque concurrent ultroque ruunt in funera Colchi. Campesus impacta latus inter et ilia quercu tollitur ac mediam moriens descendit in hastam. Oebasus infestum summisso poplite Phalcen 245 evasisse ratus laevum per luminis orbem transigitur; tenerae liquuntur vulnere malae. contra autem geminis fidens thoracibus ictum sustinet et gladio Sibotes ferit ultima teli,

225 candentis V, splendentis C | lini C, cod. Harlesii, nili V 228 hic legitur in M, post 245 in V 230 profundis diiunxit Koestlin (intellegens glandes fundae ut Sil. Pun. X 151), proturbans C, fort. procurrens 232 Sarmaticaeque coire Sudhaus, Sarmaticae coire V, Sarmaticae coiere M^2 , vulgo fremitusque $Bon.^1$, fremituque V 234 equis at equi Ald., quis age qui V, equis agitur C | armos M^2 , armas V, arma C 237 relegi M, religi V 244 descendit $Bon.^1$, discendit V 247 tenerae C Iunt.^1, tenero V | liquuntur C T^1 , cod. Bon., linquuntur V, tinguuntur Ph. Wagner 249 sustinet Francius, Sustulit V

nequiquam; iam cuspis inest, nec fragmina curat 250 Ambenus et trunco medium subit Ocrea ligno. seminecem Taxes Hypanin vehit atque remissum pone trahit fugiens et cursibus exuit hastam; dumque recollectam rursus locat, inruit ultro turbatumque Lacon et adhuc invadit inermem. 255 impulit adverso praeceps equus Onchea conto nequiquam totis revocantem viribus armos in latus: accedit sonipes, accedit et ipse frigidus: arma cadunt, rorat procul ultima cuspis; qualem populeae fidentem nexibus umbrae 260 siquis avem summi deducat ab aere rami, ante manu tacita cui plurima crevit harundo; illa dolis viscoque super correpta sequaci implorat ramos atque inrita concitat alas.

Parte alia infestis (nam fors ita iunxit) in armis 265
Styrus adest, laetusque virum cognoscit Anausis, et prior 'en cuius thalamis Aeetia virgo dicta manet nostrosque feret qui victor amores. non', ait, 'invitoque gener mutabere patri.' tum simul adversas conlatis cursibus hastas 270 coniciunt; fugit adductis Albanus habenis saucius atque datum leto non sperat Anausin, nec videt. ille autem telo moribundus adacto 'ad soceros pactaeque sinus en coniugis' inquit, 'Styre, fugis, vulnus referens, quod carmine nullo 275 sustineat nullisque levet Medea venenis.' dixerat, extremus cum lumina corripit error, voxque repressa gelu percussaque vertice tellus.

Hinc animos acies auget, magnoque doloris turbine Gesandrum Mavors rapit: ille morantes increpat et stricto sic urget Iazygas ense:

251 subit M, subi V 261 aere V, arbore C 265 fors ita iunxit CT^2 $Bon.^2$, forsitan iunxit V | in armis T^2 $Bon.^2$, inanis V 266 Anausis Dureau de Lamalle, anausim V 269 En ait C 279 magnoque doloris C, magnosque dolores V 281 sic urget $Bon.^1$, sigurgit V

280

'nempe omnes cecidere senes, nempe omnis ademptus ante pater. quae vos subito tam foeda senectus corripuit fregitque animos atque abstulit iras? aut mecum mediam, iuvenes, agite ite per urbem Argolicamque manum aut caris occumbite natis.' inruit et patrias coeptis ferus advocat umbras: 'sancte mihi Vorapte pater, tua pectora nato suggere nunc animamque parem, si fata peroso tarda tibi turpesque moras non segnius ipsi 290 paruimus parvique eadem didicere nepotes.' haec ait, auditusque Erebo. tunc corripit ensem turbidus et furiis ardens quatit arma paternis. indigenis sacratus aquis magnique sacerdos Phasidis Arctois Aquites errabat in armis 295 (populeus cui frontis honor conspectaque glauco tempora nectuntur ramo), te, Cyrne, parentis immemorem durae cupiens abducere pugnae; iamque omnes impune globos diversaque lustrans agmina non usquam natum videt, utque iterum intrat vociferans, iterum belli diversa peragrat, 301 lancea caeruleas circum strepit incita vittas. opprimit admissis ferus hunc Gesander habenis. ille manum trepidans atque inrita sacra tetendit 'te' que 'per hanc', inquit, 'genitor tibi si manet, oro 305 canitiem, compesce minas et si tibi natus, parce meo.' dixit. contra sic victor adacto ense refert: 'genitor, turpi durare senecta quem mihi reris adhuc, ipse hac occumbere dextra maluit atque ultro segnes abrumpere metas. 310 et tibi si pietas nati, si dextra fuisset,

285 urbis Madvig 291 eadem Baehrens, eam V, viam CAld. | didicere M, dedicere V 296 frontis Baehrens, frondis V 300 non usquam natum videt Loehbach, non usquam uidet V, quem quaerit nusquam uidet C | utque Burmann, adque V | instat Heinsius 305 inquit genitor C, genitor inquit V 306 si tibi natus Koestlin, sicubi nato V 308 refert T, refer V

haut medii precibus tereres nunc tempora belli, praeda future canum. iuveni sors pulchrior omnis: et certasse manu decet et caruisse sepulchro.' dixerat; ille deos moriens caelumque precatur, dextera ne misero talis foret obvia nato.

Te quoque, Canthe, tui non inscia funeris Argo flevit ab invita rapientem tela carina. iam Scythicos miserande sinus, iam Phasidis amnem contigeras, nec longa dies, ut capta videres 320 vellera et Euboicis patrios de montibus ignes. illum, ubi congressu subiit Gesander iniquo, territat his: 'tu, qui faciles hominumque putasti has, Argive, domos, alium hic miser aspicis annum altricemque nivem festinaque taedia vitae. 325 non nos aut levibus componere bracchia remis novimus aut ventos opus exspectare ferentes; imus equis, qua vel medio riget aequore pontus vel tumida fremit Hister aqua; nec moenia nobis vestra placent: feror arctois nunc liber in arvis cuncta tenens, mecum omnis amor, iacturaque plaustri sola, nec hac longum victor potiere rapina. ast epulae quodcumque pecus, quaecumque ferarum. mitte Asiae, mitte Argolicis mandata colonis, ne trepident; numquam has hiemes, haec saxa relinquam, Martis agros, ubi tam saevo duravimus amne progeniem natosque rudes, ubi copia leti tanta viris. sic in patriis bellare pruinis praedarique iuvat, talemque hanc accipe dextram. dixit, et Edonis nutritum missile ventis 340

³¹² tereres T, terere $V \mid$ tempora Bon.\(^1\), tempore V313 omnis Lennep, omni V318 ab T, ad V319 amnem M, amne V326 brachia M, brahia V328 qua M^2 , quam $V \mid$ aequore M, aequora V331 amori arcturaque plustri V, corr. M^1 ut vid.
332 cf. Aen. X739 sq.
335 trepident Bon.\(^1\), trepidant $V \mid$ relinquam T^1 Bon.\(^2\), relinquat V, relinquant C336 ubi tam saeuo T, ubitam saeui V, (agro) subitam saeui C337 copia M, capia V340 Edonis Pius, aedoniis V

concitat; it medium per pectus et horrida nexu letifer aera chalybs. trepidus super advolat Idas ac simul Oenides pariterque Menoetius et qui Bebrycio propius remeavit ab hospite victor. at vero ingentem Telamon procul extulit orbem 345 exanimem te, Canthe, tegens; ceu saeptus in arto dat catulos post terga leo, sic comminus astat Aeacides gressumque tenet contraque ruentem septeno validam circumfert tegmine molem. nec minus hinc urget Scythiae manus armaque Canthi quisque sibi et Graio poenam de corpore poscens. 351 arduus inde labos, medioque in corpore pugna conseritur. magno veluti cum turbine sese ipsius Aeoliae frangunt in limine venti, quem pelagi rabies, quem nubila, quemque sequatur 355 ille dies: obnixa virum sic comminus haeret pugna, nec arrepto pelli de corpore possunt. ut bovis exuvias multo qui frangit olivo dat famulis, tendunt illi tractuque vicissim taurea terga domant, pingui fluit unguine tellus: 360 talis utrimque labos, raptataque limite in arto membra viri miseranda meant: hi tendere contra, hi contra, alternaeque virum non cedere dextrae. hinc medium Telamon Canthum rapit, hinc tenet ardens colla viri et molles galeae Gesander habenas, 365 insonuit quae lapsa solo dextramque fefellit. ille iterum in clipei septemplicis improbus orbem arietat et Canthum sequitur Canthumque reposcit, quem manus a tergo socium rapit atque receptum

341 it $Bon.^1$, ad V 343 Menoetius $Bon.^1$, meonetius V 344 propius sc. advolat, satis dure 346 arto vulgo, arcto V 347 adstat Baehrens, hasta V, hastam Carrio 350 armaque M, arma V 353 turbine $Bon.^1$, turmine V 356 certant, cui tempestatum regimen omnisque ille dies cedat 357 arrepto $Bon.^1$, arreptos $V \mid$ pelli Burmann, belli V, uelli T 358 Ut bouis T, Et uobis $V \mid$ frangit V, frangere T 360 unguine $Bon.^1$, inguine $V \mid$ tellus M, tellis V, pellis $Damst\acute{e}$ 366 quae T^1 $Bon.^2$, qua V 368 Arietat et MC, Arietate V

tunc ruit ut montis latus aut ut machina muri, quae scopulis trabibusque diu confectaque flammis procubuit tandem atque ingentem protulit urbem. 385

Ecce locum tempusque ratus iamque et sua posci proelia, falcatos infert Ariasmenus axes saevaque diffundit socium iuga protinus omnes Graiugenas, omnes rapturus ab agmine Colchos. qualiter exosus Pyrrhae genus aequora rursus Iuppiter atque omnes fluvium si fundat habenas, ardua Parnasi lateant iuga, cesserit Othrys piniger et mersis decrescant rupibus Alpes: diluvio tali paribusque Ariasmenus urget excidiis nullo rapiens discrimine currus. aegida tum primum virgo spiramque Medusae ter centum saevis squalentem sustulit hydris,

390

395

³⁷⁵ Harpen vulgo, harben V (h add. V^1) 376 Vixdum M, Vixtum V 377 et labentis Heinsius, Inlabentis V, Illabentis C, fort. iam labentis (cf. iamque 375) | Menippen Balbus, enhippen V, et Henippen C 382 duo hemistichia excidisse perspexit Leo; sic suppl. Sudhaus nutuque (inclinis Acastum ense petit visuque) carens e. I. 385 tandem M^2T^1 , tamen V | protulit V, idem aliis verbis expressit Stat. Theb. IX556, propulit MT, vulgo 392 cesserit M, gesserit V

quam soli vidistis equi. pavor occupat ingens excussis in terga viris, diramque retorquent in socios non sponte luem. tunc ensibus uncis 400 implicat et trepidos lacerat discordia currus. Romanas veluti saevissima cum legiones Tisiphone regesque movet, quorum agmina pilis, quorum aquilis utrimque micant, eademque parentes rura colunt, idem lectos ex omnibus agris 405 miserat infelix non haec ad proelia Thybris: sic modo concordes externaque fata petentes Palladii rapuere metus, sic in sua versi funera concurrunt dominis revocantibus axes. non tam foeda virum Laurentibus agmina terris 410 eiecere noti, Libyco nec talis imago litore, cum fractas involvunt aequora puppes. hinc bijuges, illine artus tenduntur eriles, quos radii, quos frena secant, trahiturque trahitque currus caede madens, atroque in pulvere regum viscera nunc aliis, aliis nunc curribus haerent. haud usquam Colchorum animi neque tela, sed implicitos miseraque in peste revinctos confodiunt ac forma necis non altera surgit, quam cervos ubi non Umbro venator edaci, 420 non penna petit, haerentes sed cornibus altis invenit et caeca constrictos excipit ira. ipse recollectis audax Ariasmenus armis desilit; illum acies curvae secat undique falcis partiturque rotis, atque inde furentia raptus 425

post 398 versum deesse suspicor 399 retorquent Columbus, retorquet V 404 aquilis M^2 , aqua lis V | parentes Burmann, parentis V 408 Palladii M, Palladit V 412 aequora Bon.\(^1\), aequore V 413 artus M^2T , arcus V | tendutur V 416 Viscera M, Vicera V 417 Haut usquam V, augescunt dubitanter Sudhaus | neque in pestere uinctos V, neque cura cauere C, neque Graia morantur Sudhaus ad sententiam aptius 418 in ueste reuinctos C 419 altera surgit Bon.\(^1\), aliter asurgit V 422 excipit Pius, accipit VC 424 falcis M^2 , falces V 425 Partiturque V^2 , Patiturque V

in iuga Circaeos tetigit non amplius agros. Talia certatim Minyae sparsique Cytaei funera miscebant campis Scythiamque premebant, cum Iuno Aesonidae non hanc ad vellera cernens esse viam nec sic reditus regina parandos 430 extremam molitur opem, funesta prius quam consilia ac saevas aperit rex perfidus iras. increpat et seris Vulcanum maesta querellis, cuius flammiferos videt inter regia tauros pascua Tartaream proflantes pectore noctem. 435 haec etenim Minyas ne iungere Marte peracto monstra satis iubeat Cadmei dentibus hydri, ante diem timet et varias circumspicit artes. sola animo Medea subit, mens omnis in una virgine, nocturnis qua nulla potentior aris. 440 illius adfatus sparsosque per avia sucos sidera fixa pavent et avi stupet orbita Solis. mutat agros fluviumque vias, suus alligat ignis cuncta, sopor recolit fessos aetate parentes datque alias sine lege colus. hanc maxima Circe 445 terrificis mirata modis, hanc advena Phrixus, quamvis Atracio lunam spumare veneno sciret et Haemoniis agitari cantibus umbras. ergo opibus magicis et virginitate tremendam Iuno duci sociam coniungere quaerit Achivo. 450 non aliam tauris videt et nascentibus armis quippe parem nec quae medio stet in agmine flammae: nullum mente nefas, nullos horrescere visus.

428 premebant T, premebat V431 molitur vulgo, mollitur V432 saeuas V, seras C433 seris V, s(a)euis CM^2 434 interregia V, inter egentia C437 locus immerito suspectus, cf. Verg. Georg. II 140 sq.
438 Ante diem timet i.e.praetimet, cf. Thes. l. L. II 133, 72 sqq. | circumspicis V (corr. $vid.\ V^1$)
439—476 desunt in V uno folio exscisso
439 Sola N, Solo M441 adfatus Bury, ad fletus MNT, cod. Bon., cod. Burmanni, cf. 646, ad fremitus C, ad fatus Schenkl443 ignis MNT, cod. Burmanni, ingens T^1 $Bon.^2$, igni C452 nec quae medio M^2 , quae $om.\ M^1$, neque quae medio C, medio qu(a)e NT, cod. Bon. (om. nec)
453 nullos M^2N , nullus M

480

quid si caecus amor saevusque accesserit ignis? hinc Veneris thalamos semperque recentia sertis 455 tecta petit. visa iamdudum prosilit altis diva toris volucrumque exercitus omnis Amorum. ac prior hanc placidis supplex Saturnia dictis adgreditur veros metuens aperire timores. 'in manibus spes nostra tuis omnisque potestas 460 nunc' ait; 'hoc etiam magis adnue vera fatenti. durus ut Argolicis Tirvnthius exulat oris, mens mihi non eadem Iovis atque adversa voluntas, nullus honor thalamis flammaeve in nocte priores. da, precor, artificis blanda adspiramina formae 465 ornatusque tuos terra caeloque potentes.' sensit diva dolos iam pridem sponte requirens Colchida et invisi genus omne excindere Phoebi. tum vero optatis potitur, nec passa precari ulterius dedit acre decus fecundaque monstris 470 cingula, non pietas quibus aut custodia famae, non pudor, at contra levis et festina cupido adfatusque mali dulcisque labantibus error et metus et demens alieni cura pericli. 'omne' ait 'imperium natorumque arma meorum cuncta dedi; quascumque libet nunc concute mentes.'

Cingitur arcanis Saturnia laeta venenis, atque hinc virgineae venit ad penetralia sedis Chalciopen imitata sono formaque sororem. fulsit ab invita numen procul, et pavor artus protinus atque ingens Aeetida perculit horror. 'ergo nec ignotis Minyas huc fluctibus' inquit 'advenisse, soror, nec nostro sola parenti

458 Ac prior hanc C, Ac prior ac M, Ac prior cod. Bon., Atque prior N T (hanc add. T^1) 461 uera M, diua N 462 ut M, et N 463 aversa Gronovius 465 Da M, At N 470 acre M, ecce N T | fecundaque N, facundaque M 473 mali M C, malis N T | labantibus T^1 , Sabellicus, labentibus M N T, cod. Bon. 474 alieni C, alienaque M N T, cod. Bon. 479 Chachiopen V |

imitata V (t V² add. vid.) 480 numen V, lumen Pius

scis socias iunxisse manus? at cetera muros turba tenet fruiturque virum caelestibus armis. 485 tu thalamis ignava sedes, tu sola paterna fixa domo? tales quando tibi cernere reges?' illa nihil contra; nec enim dea passa manumque implicat et rapidis mirantem passibus aufert. ducitur infelix ad moenia summa futuri 490 nescia virgo mali et falsae commissa sorori: lilia per vernos lucent velut alba colores praecipue, quis vita brevis totusque parumper floret honor, fuscis et iam Notus imminet alis. hanc residens altis Hecate Perseia lucis 495 flebat et has imo referebat pectore voces: 'deseris heu nostrum nemus aequalesque catervas, a misera, ut Graias haut sponte vageris ad urbes, non iniussa tamen; neque te, mea cura, relinquam. magna fugae monumenta dabis, spernere nec usquam 500 mendaci captiva viro, meque ille magistram sentiet et raptu famulae doluisse pudendo.' dixerat. ast illae murorum extrema capessunt defixaeque virum lituumque fragoribus horrent, quales instanti nimborum frigore maestae 505 succedunt ramis haerentque pavore volucres.

Iamque Getae, iamque omnis Hiber Drangaeaque densa strage cadit legio et latis prosternitur arvis. semineces duplicesque inter sua tela suosque inter equos saevam misero luctamine versant congeriem et longis campos singultibus implent. victores patrium contra paeana Geloni congeminant; eadem redeunt mox gaudia victis, qua deus et melior belli respexit imago.

486 ignara C, cod. Burmanni 491 falsae Bon.¹, falsi V 495 perseia M, persia V 499 Non inuisa M 500 usquam M, usq; V 506 herentque Bon.¹, herent V 507 Drangaeaque Maserius, dratiaque V (n suprascr. V¹) 511 longis M, songis V ($erasa\ est\ g$) 513 Redeunt tandem sua gaudia uictis $habet\ Par$. 514 $habet\ Par$. | Qua V, Quos Par.

Quis tales obitus dederit, quis talia facta, 515 dic age, tuque feri reminiscere, Musa, furoris. Absyrtus clipei radiis curruque coruscus Solis avi. cuius vibrantem comminus hastam cernere nec galeam gentes potuere minantem, sed trepidae redeunt et verso vulnera tergo 520 accipiunt magnisque fugam clamoribus augent, proterit impulsu gravis agmina corporaque altis sternit equis gemitusque premit spirantis acervi. nec levior comitatur Aron, horrentia cuius discolor arma super squalentesque aere lacertos 525 barbarica chlamys ardet acu tremefactaque vento implet equum, qualis roseis it Lucifer alis, quem Venus inlustri gaudet producere caelo. at non inde procul Rambelus et acer Otaxes dispulerant Colchos pariterque inglorius Armes, 530 fraude nova stabula et furtis adsuetus inultis depopulare greges, frontem cum cornibus auxit hispidus inque dei latuit terrore Lycaei: hac tunc attonitos facie defixerat hostes. quem simul ac nota formidine bella moventem 535 vidit Aron, 'pavidos te' inquit 'nunc rere magistros et stolidum petiisse pecus? non pascua nec bos hic tibi; nocturnis mitte haec simulacra rapinis neve deum mihi finge; deus quoque consere dextram.' sic ait, intentaque adiutum missile planta 540 derigit et lapsis patuerunt vulnera villis.

515 fata Heinsius 516 feri C, ueri V 518 uibrantem M, uiprantem V 522 altis Balbus, atris V 523 premitispirantiaerui V, s supraser. V^2 526 ardet Pius, arcet $V \mid$ tumefactaque nonnulli apud Pium 527 qualis T, qualem $V \mid$ it NF, cod. Bon., ut V 529 at vulgo, Et V 530 Colchos T, colchus $V \mid$ Armes T^1 , Gronovius, armis V 535 ac nota Burmann, cf. Sil. Pun. VII 744, agnota V, ignota V 257 nec bos V 1587 nec bos V 258 rapinis V 259 dextram V 259 dextram V 259 dextram V 250 dextram V 251 dextram V 251 dextram V 252 dextram V 253 dextram V 253 dextram V 254 dextram V 255 dextram V 255 dextram V 256 dextram V 257 dextram V 257 dextram V 258 dextram V 259 dextram V 259 dextram V 250 dextram V 251 dextr

nec minus Aeolii proles Aeetia Phrixi fertur et ipsa furens ac se modo laeta Cytaeis agminibus, modo cognatis ostentat Achivis. atque hos in medio duri discrimine belli 545 laudibus inque ipsis gaudens ubi vidit Iason, 'macte' ait 'o nostrum genus et iam certa propago Aeoliae nec opina domus; sat magna laborum dona fero, satis hoc visu quaecumque rependo.' dixit et in Sueten magnique in fata Ceramni 550 emicuit clipeumque rotans hunc poplite caeso deicit, illum aperit lato per pectus hiatu. Argus utrumque ab equis ingenti porrigit auso et Zacorum et Phalcen, peditem pedes haurit Amastrin. sanguinis ille globos effusaque viscera gestat 555 barbarus et cassa stridens sublabitur ira. dat Calais Barisanta neci semperque propinquas Riphea venali comitantem sanguine pugnas, centum lecta boum bellator corpora, centum pactus equos; his ille animam lucemque rependit 560 crudelis; tandem dulces iam cassus in auras respicit ac nulla caelum reparabile gaza. labitur intortos per tempora caerula crines tunc quoque materna velatus harundine Peucon. at genetrix imis pariter Maeotis ab antris 565 implevit plangore lacus natumque vocavit, iam non per ripas, iam non per curva volantem stagna nec in medio truncantem marmore cervos. Eurytus Exomatas agit aequore. Nestoris hastae immoritur primaevus Helix, nec reddita caro 570

548 sat Iunt., stat V 553 auso Sudhaus, auro V, ictu C 554 Phalcen C, Maserius, palchen V | haurit M, haunit V | Amastrin T^1 Bon., amastri V, Amastrum C, cod. Burmanni 556 stridens T^1 Pius, ridens VC, frendens vulgo 559 lecta V, laeta C | boum M^2 T^1 , bouum V, hominum C 560 equos T^1 Bon., equis V 563 Labitur M^2 , Dabitur V 565 genetrix M, negetrix V 567 per ripas iam M, perri passiam V 570 primaeuus M, prima aeuus V

nutrimenta patri, brevibusque ereptus in annis. at Latagum Zetemque Daraps; illum exigit hasta, hunc fugit, ingentem subiti cum sanguinis undam vidit et extremo lucentia pectora ferro.

Ecce autem muris residens Medea paternis 575 singula dum magni lustrat certamina belli atque hos ipsa procul densa in caligine reges agnoscit quaeritque alios Iunone magistra, conspicit Aesonium longe caput, ac simul acres huc oculos sensusque refert animumque faventem, nunc quo se raperet, nunc quo diversus abiret, ante videns, quotque unus equos, quot funderet arma, errantesque viros quam densis sisteret hastis. quaque iterum tacito sparsit vaga lumina vultu aut fratris quaerens aut pacti coniugis arma, 585 saevus ibi miserae solusque occurrit Iason. tunc his germanam adgreditur, ceu nescia, dictis: 'quis, precor, hic, toto iamdudum fervere campo quem tueor quemque ipsa vides? nam te quoque tali attonitam virtute reor.' contra aspera Iuno reddit agens stimulis ac diris fraudibus urget: 'ipsum' ait 'Aesoniden cernis, soror, aequore tanto debita cognati repetit qui vellera Phrixi, nec nunc laude prior generis nec sanguine quisquam. aspicis, ut Minyas inter proceresque Cytaeos emicet effulgens quantisque insultet acervis; et iam vela dabit, iam litora nostra relinquet, Thessaliae felicis opes dilectaque Phrixo

⁵⁷¹ brevibusque ereptus Samuelsson, breuibus ereptus V, breuibus praereptus C572 At Latagum C, Ablatacum $V \mid$ Daraps seil. aggreditur
dam vulgo, unda V573 sanguinis M, guinis $V \mid$ undam vulgo, unda V581 Nunc M, Hunc V582 quot funderet C Ald., quod fuderat V583 errantesque Sabellicus, Orantesque $VC \mid$ sisteret V, sterneret C594 prior T^1 , Sabellicus, praecor Vsanguinis usquam C595 felicis M^2 , felices $V \mid$ dilectaque M^2 , delectaque V

rura petens. eat atque utinam superetque labores.' tantum effata magis campis intendere suadet, 600 dum datur, ardentesque viri percurrere pugnas; at simul hanc dictis, illum dea Marte secundo impulit atque novas egit sub pectora vires. ora sub excelso iamdudum vertice coni saeva micant, cursuque ardescit, nec tibi, Perse, 605 nec tibi, virgo, iubae laetabile sidus Achivae, acer ut autumni canis iratoque vocati ab Iove fatales ad regna iniusta cometae. nec sua Crethiden latuit dea, vimque recentem sentit agi membris ac se super agmina tollit, 610 quantus ubi ipse gelu magnoque incanuit imbre Caucasus et summas abiit hibernus in arctos. tunc vero, stabulis qualis leo saevit opimis luxurians spargitque famem mutatque cruores, sic neque parte ferox nec caede moratur in una 615 turbidus inque omnes pariter furit ac modo saevo ense, modo infesta rarescunt cuspide pugnae. tunc et terrificis undantem crinibus Hebrum et Geticum Priona ferit; caput eripit Auchi † brachiaque † et vastis volvendum mittit harenis. 620

At genitus Iove complerat sua fata Colaxes; iamque pater maesto contristat sidera vultu talibus aegra movens nequiquam pectora curis: 'ei mihi, si durae natum subducere sorti moliar atque meis ausim confidere regnis, si frater adhuc Amyci maerens nece cunctaque divum

⁵⁹⁹ petens M, potens V | fort. set eatque 602 At M, Ad V, ac Heinsius 603 Impulit C, Sabellicus, Intulit V 607 autumni Bon.\(^1\), autumi V, autumno Baehrens 608 regna M, gregna V 610 tollit M, tellit V, tolli Heinsius 614 Luxurians M, Luxurias V 616 Turbidus M, Turpidus V | furit M, fuit V 618 undantem V, sudantem C 620 Brachiaque V, Branchiadae Heinsius, sed cf. vs. 60 sqq., unde locus sanandus vid. 625 moliar Engentinus, Melior V 626 maerens Peerlkamp, maeret V

turba fremant, quorum nati cecidere cadentque. quin habeat sua quemque dies cunctisque negabo, quae mihi.' supremos misero sic fatus honores congerit atque animis moriturum ingentibus implet. 630 ille volat campis immensaque funera miscet per cuneos, velut hiberno proruptus ab arcu imber agens scopulos nemorumque operumque ruinas, donec ab ingenti bacchatus vertice montis frangitur inque novum paulatim deficit amnem. 635 talis in extremo proles Iovis emicat aevo et nunc magnanimos Hypetaona Gessithoumque, nunc Arinen Olbumque notat; iam saucius Aprem et desertus equo Thydrum pedes exigit hasta Phasiaden, pecoris custos de more paterni 640 Caucasus ad primas genuit quem Phasidis undas; hinc puero cognomen erat, famulumque ferebant Phasidis intonso nequiquam crine parentes. iamque aliis instabat atrox, cum diva supremas rumpit iniqua colus, victorque advenit Iason. 645 excipit hunc saeva sic fatus voce Colaxes: 'vos Scythiae saturare canes Scythiaeque volucres huc miseri venistis?' ait saxumque prehensum, illius et dextrae gestamen et illius aevi, concussa molitur humo, quod regia Iuno 650 flexit ad ignotum caput infletumque Monesi. praeceps ille ruit; nato non depulit ictus Iuppiter, Aesoniae vulnus fatale sed hastae per clipeum, per pectus abit, lapsoque cruentus advolat Aesonides mortemque cadentis acerbat. 655

627 fremant Schenkl, fremunt V, frement Peerlkamp
633 Imber agens T, Inuera gens V634 montis M^2 , montes V636 iouis M, iouia V637 magnanimos M, magnimos V | hypetaona M, hypetaon V638 notat V, cf.
Sudhaus ad Aetnam pp. 153 et 186, rotat Balbus, necat C Ald.
639 exigit Sudhaus, cf. 572, excidit VC, excipit vulgo
643 parentes Carrio, parentis V646 fatus M^2 , fletus V648 uenistis CM^2 , uenis V651 Flexit in admoti caput in fatumque monesi C

spargitur hinc miserisque venit iam notus Alanis.

At regina virum (neque enim deus amovet ignem) persequitur lustrans oculisque ardentibus haeret; et iam laeta minus praesentis imagine pugnae castigatque metus et quas alit inscia curas, 660 respiciens, an vera soror; nec credere falsos audet atrox vultus, eademque in gaudia rursus labitur et saevae trahitur dulcedine flammae. ac velut ante comas ac summa cacumina silvae lenibus adludit flabris levis auster, at illum 665 protinus immanem miserae sensere carinae, talis ad extremos agitur Medea furores. interdum blandae derepta monilia divae contrectat miseroque aptat flagrantia collo, quaque dedit teneros aurum furiale per artus, 670 deficit; ac sua virgo deae gestamina reddit, non gemmis, non illa levi turbata metallo, sed facibus, sed mole dei, quem pectore toto iam tenet; extremus roseo pudor errat in ore. ac prior his: 'credisne patrem promissa daturum, 675 o soror, Argolicus cui dis melioribus hospes contigit? aut belli quantum iam restat acerbi? heu quibus ignota sese pro gente periclis obicit.' haec fantem medio in sermone reliquit incepti iam Iuno potens securaque fraudis. 680

Imminet e celsis audentius improba muris virgo nec ablatam sequitur quaeritve sororem. at quotiens vis dura ducum densique repente Aesoniden pressere viri cumque omnis in unum imber iit, totiens saxis pulsatur et hastis: primaque ad infesti Lexanoris horruit arcus, alta sed Aesonium supra caput exit harundo,

656 alanis T^1 $Bon.^2$, alantis V 662 eademque M, eadem V 663 saeuae M^2 , saeua V 666 sensere CM^2 , om. V, fort. metuere 668 derepta Vossius, direpta V 678 gente M^2 , genere V 681 audentius T, audientibus V 682 ablatam $Bon.^1$, albatam V

685

teque, Caice, petit; coniunx miseranda Caico linquitur et primo domus imperfecta cubili.

Regius eois Myraces interpres ab oris 690 venerat, ut Colchos procul atque Aeetia Parthis foedera donato non inrita iungeret auro. tum iuvenem terris Parcae tenuere Cytaeis ac subiti Mavortis amor. simul armiger ibat semivir impubemque gerens sterilemque iuventam. ipse Euphrataeis residens ad frena tapetis nunc levis infesto procurrit in agmina curru, nunc fuga conversas spargit mentita sagittas. at viridem gemmis et eoae stamine silvae subligat extrema patrium cervice tiaran 700 insignis manicis, insignis acinace dextro; improba barbaricae procurrunt tegmina plantae. nec latuere diu saevum spolia illa Syenen, perque levem et multo maculatam murice tigrin concita cuspis abit; subitos ex ore cruores 705 saucia tigris agit vitamque effundit erilem; ipse puer fracto pronum caput implicat arcu. sanguine tunc atro chlamys ignea, sanguine vultus et gravidae maduere comae, quas flore Sabaeo nutrierat liquidoque parens signaverat auro. 710 qualem siquis aquis et fertilis ubere terrae educat ac ventis oleam felicibus implet, nec labor adsiduus nec spes sua fallit alentem, iamque videt primam tenero de vertice frondem, cum subito immissis praeceps aquilonia nimbis 715 venit hiemps nigraque evulsam tendit harena:

692 inrigiungere tauro V^1 , corr. M^2 693 parcae tenuere M, parcae et enuere V | cytheis M, scytheis V 695 iuuentam M^2 , iuuenta V 696 Euphrataeis Sudhaus, pharetratis V, cf. Plauti Stich. 378 et passim | ad frena tapetis M^2 , afrenata petis V 698 spargit M, spagit V 700 patriam C 706 agit C, ait V, hiat T 708 uultus M^2 , uultis V 714 iamque videt $Carr.^2$, Iam quidet V, Iam uidet et C 716 harena M, harem V

haud secus ante urbem Myraces atque ipsius ante virginis ora cadit; sed non magis illa movetur unius aegra metu, quam te, Meleagre, furentem, quam Talaum videt aut pugnas miratur Acasti; at satis hos ipsae gentes campique videbant tempestate pari versis incumbere turmis: ante oculos fuga sera ducum largusque cadentum est cruor et currus dominis ingentibus orbi.

Non tulit hos Perses gemitus clademque suorum 725 tergaque versa tuens his caelum questibus implet: 'quid me iam patriis eiectum sedibus, istas ut struerem pugnas Scythiamque in bella moverem, vos superi, vos augurio lusistis inani? quid fratris meritas tua, Iuppiter, omina poenas 730 promisere mihi? nobis Argoa parabas scilicet auxilia et tantas coniungere vires. saeva quidem lucis miseris mora; dent tamen, oro, unum illum mihi fata diem, quo vellera Achivos sic meritos quoque hunc videam virtute superbum 735 Aesoniden tantos flentem sine honore labores.' dixerat haec pectusque suis everberat armis et galeam fletu, galeam singultibus implet; ibat et in medii praeceps incendia belli, ni prior adversis Pallas vidisset ab armis 740 et secum: 'ruit ecce ferox in funera Perses, quem genitor Colchis solioque imponere fratris iam statuit. nostra vereor ne fraude peremptum increpet et culpam hanc magno terrore rependat.' haec dicens atro nebulam diffundit amictu 745

723 sera Sudhaus, cf. 750, fera V, torva C, foeda T, vulgo 724 est Kr., Et V, it T, vulgo 725 clademque M, cladem V 726 his vulgo, hic V 727 me M^2 , ne V 728 Ut M^2 , Ui V 729 lusistis Heinsius, iussistis V 730 tua T^1 , Carrio, tum V | omina CT, cod. Burmanni, omnia V 734 vellera Sudhaus, fellet V, fallat C, fallet M 735 quoque et hunc C 738 implet Bon. 1 , implent V 739 Ibat M, Iba V 742 inponere Thilo, iteponere V, reponere M

750

stridentesque viri circum caput amovet hastas. ille super socias clementi turbine gentes erigitur paulumque levi raptatus in aethra iam tandem extremas pugnae defertur in oras, forte ubi serus Hiber Issedoniaeque phalanges Marte carent solisque iuvant clamoribus agmen.

Nox simul astriferas profert optabilis umbras; et cadit extemplo belli fragor, aegraque muris digreditur longum virgo perpessa timorem. ut fera Nyctelii paulum per sacra resistunt, 755 mox rapuere deum iam iam quodcumque paratae Thyiades, haut alio remeat Medea tumultu atque inter Graiumque acies patriasque phalangas semper inexpletis adgnoscit Iasona curis armaque quique cava superest de casside vultum. 760

746 Stridentesque M, Stridensque V | hastas M, hastos V 748 paullumque C Bon. 2, paulum V 750 Hiber Issedoniaeque Thilo, hiberis sidoniaeque V, Iber Essedoniaeque C 751 carent T, calent VC 753 extemplo Bon. 1, exemplo V 755 paulum per V, paullisper C 756 quodcumque V, quocunque C, in quodcumque T^1 , cod. regius 760 vultum Wagner, uultus V

C. VALERI FLACCI ARGONAUTICON

LIBER SEPTIMUS.

Te quoque Thessalico iam serus ab hospite vesper dividit et iam te tua gaudia, virgo, relinquunt, noxque ruit soli veniens non mitis amanti. ergo ubi cunctatis extremo in limine plantis contigit aegra toros et mens incensa tenebris, 5 vertere tunc varios per longa insomnia questus nec pereat quo scire malo, tandemque fateri ausa sibi paulum, medio sic fata dolore est: 'nunc ego quo casu vel quo sic pervigil usque ipsa volens errore trahor? non haec mihi certe 10 nox erat ante tuos, iuvenis fortissime, vultus. quos ego cur iterum demens iterumque recordor tam magno discreta mari? quid in hospite solo mens mihi? cognati potius iam vellera Phrixi accipiat, quae sola petit quaeque una laborum 15 causa viro. nam quando domos has ille reviset? aut meus Aesonias quando pater ibit ad urbes? felices, mediis qui se dare fluctibus ausi nec tantas timuere vias talemque secuti hunc qui deinde virum: sed sic quoque talis abito.' 20 tum iactata toro totumque experta cubile

6 uarios M^2 , uario V 8 paulum V, causam Ph. Wagner 9 peruigil M, pergil V 11 tuos M^2 , uos V 13 magno M^2 , magna V 16 reuiset M^2 , reuisit V 20 huc Schenkl 21 totumque Loehbach (cf. Cat. 50, 11, Prop. I 14, 21, II 22, 47, Iuv. XIII 218), tumque V | tumque expectata cubili C ut vid.

25

30

ecce videt tenui candescere limen eoo; nec minus insomnem lux orta refecit amantem, quam cum languentes levis erigit imber aristas grataque iam fessis descendunt flamina remis.

At sua longarum Minyas iam cura viarum admonet, inque ipso nequiquam tempore regem laetitiae meritique petunt. quem passus Iason vota prius captasque deis accendere praedas prominet atque oculos longe tenet, aurea si iam

pellis et oblatis clarescant atria villis.

Ille autem iam iam vultus vocesque parantem ante petit rumpitque moras inque ipsa morantis prosilit ora viri talique effunditur ira: orbe satos alio, sua litora regnaque habentes, 35 quis furor has mediis tot fluctibus egit in oras. quisve mei vos tantus amor? tu prima malorum causa mihi, tu, Phrixe gener. non te aequore mersum quo soror, ut felix nullos nunc nomine Graios nossem ego. quis regum Pelias, quis Thessalus aut quae Graecia, quodnam hominum cerno genus, aut ubi cautes Cyaneae? venit Scythicas en hospes in oras. quinquaginta Asiam (pudet heu) penetrarit Iason exulibus? meque ante alios sic spreverit una, una ratis, spolium ut vivo de rege reportet? 45 ipsum offerre meos, ipsum iam pandere lucos imperet et nullo dignetur vincere bello? cur age non templis sacrata avellere dona omnibus atque ipsas gremiis abducere natas, praedo, libet? vobisne domos, vobisne parentes 50

²² eoo M^2 , eaeo V24 leuis C non male suppl., om. V25 gratave Heinsius
28 Laetitiae M^2 , Latitiae $V \mid$ meritique
Bon.\(^1\), mentirique V30 si iam M^2 , siam V32 iam iam
Iunt.\(^1\), vulgo
33 petit Ald., aperit V, venit E. Reuss
38 aequore M, equote V39 soror Bon.\(^1\), sor V40 autque ex adque corr. V^1 41 quodnam T Bon.\(^2\), quondam V43 sic V, ut C46 iam Sudhaus, om. V, me C, nunc cod. Bon.

esse putem, ratis infandis quos sola rapinis saevaque pascit hiems et quos, credamus ut ipsis, rex suus inlisit pelago vetuitque reverti? scilicet Aeoliae pecudis poteretur ut auro. ante meus caesa descendet Caucasus umbra ac prior Haemonias repetet super aequora praedas, aut ego cum vittis statui feralibus Hellen

55

si tamen his aliter perstas non cedere terris, teque pudor cassi reditus movet, ac latet una nescio quid plus puppe viris, haud ipse morabor 60 quae petitis; modo nostra prior tu perfice iussa. Martius ante urbem longis iacet horridus annis campus et ardentes ac me quoque vomere presso, me quoque cunctantes interdum agnoscere tauri. his magis atque magis rabiem nunc nostra senectus luxuriemque dedit, solitoque superbior ignis ore fremit. succede meae, fortissime, laudi et nostros recole, hospes, agros. nec semina derunt, quae prius ipse dabam, et messes, quas solus obibam. consiliis nox una satis, tecumque retracta cumque tuis haec iussa deis, ac siguid in isto est robore, praedicti venies in rura laboris. ipse incertus adhuc, tenebris te protinus illis involvi flammisque velim, durare parumper an magis, everso iacias dum semina campo, 75 ac tibi Cadmei dum dentibus exeat hydri miles et armata florescant pube novales.'

Filia prima trucis vocem mirata tyranni haesit et ad iuvenem pallentia rettulit ora

⁵⁷ fort. ante ego | hellen M, hillen V | excidit versus, quo figura τ 0 \tilde{v} & δ vv $\dot{\alpha}\tau$ 0v geminabatur; suppleas e. g. quam iussi, vivam ex pelago remeare videbo. 59 mouet ac latet M, mouera clatet V 63 uomere M, uouemere V 72 venies $Bon.^2$, ueniens V 74 uelim M, uelum V 75 iacias $Bon.^1$, iaceas V 76 ac $Bon.^2$, Hac V | cadmei MN, admei V | dentibus Heinsius, seminis V (ex 75) 79 retiulit V

contremuitque metu, ne nescius audeat hospes seque miser ne posse putet. perstrinxerat horror ipsum etiam et maesta stabat defixus in ira. non ita Tyrrhenus stupet Ioniusque magister, qui iam te, Tiberine, tuens clarumque serena arce pharon, praeceps subito nusquam ostia, nusquam 85 Ausoniam videt et saevas accedere Syrtes. tum tamen, infando quae det responsa tyranno, colligit et tandem obtutu consurgit ab alto. 'non' ait 'hos reditus, non hanc, Aeeta, dedisti spem Minyis, cum prima tuis pro moenibus arma induimus. quo versa fides? quos vestra volutant iussa dolos? alium hic Pelian, alia aequora cerno. quin agite hoc omnes odiisque urgete tyranni imperiisque caput; numquam mihi dextera nec spes defuerit; mos iussa pati nec cedere duris. 95 unum oro, seu me illa suis seges obruet hastis, hauriet adverso seu crastinus ignis hiatu, nuntius hinc saevas Peliae mittatur ad aures, hic periisse viros, et me, si vestra fuisset ulla fides, reducem patriae potuisse referri'. 100

Talibus attonitos dictis natamque patremque linquit et infida praeceps prorumpit ab aula.

at trepida et medios inter deserta parentes virgo silet nec fixa solo servare parumper lumina nec potuit maestos non flectere vultus respexitque fores et adhuc invenit euntem, visus et heu miserae tunc pulchrior hospes amanti

80 ne T Bon.¹, om. V 83 ioniusque magister C, M^2 in marg., ionius magis V (magist&r V^2) 84 qui iam te, Tiberine, tuens Heinsius, Qui iam te liberi netues V, Qui portus, Tiberine, tuos C 85 praeceps i. e. praeceps datus, scil. tempestate, cf. Aen. II 516 | subitonus quam V, subit honus quam M, cod. Burmanni, subiit nusquam C 86 videt Bon.¹, uides V 91 quos uestra uolutant M, quo uesta uoluntaV (erasa vid. t) 93 agite et M^2 ut vid., agite et V 94 numquam C columbus, quamquam V 102 infida M^2 , infidi V

discedens: tales umeros, ea terga relinquit. illa domum atque ipsos paulum procedere postes optat et ardentes tenet intra limina gressus. 110 qualis ubi extremas Io vaga sentit harenas fertque refertque pedem, tumido quam cogit Erinys ire mari Phariaeque vocant trans aequora matres: circuit haut aliter foribusque impendet apertis, an melior Minyas revocet pater; oraque quaerens hospitis aut solo maeret defecta cubili aut venit in carae gremium refugitque sororis atque loqui conata silet, rursusque recedens quaerit, ut Aeaeis hospes consederit oris Phrixus, ut aligeri Circen rapuere dracones. 120 tum comitum visu fruitur miseranda suarum implerique nequit subitoque parentibus haeret blandior et patriae circumfert oscula dextrae. sic adsueta toris et mensae dulcis erili aegra nova iam peste canis rabieque futura ante fugam totos lustrat queribunda penates. tandem etiam molli semet sic increpat ira: 'pergis', ait 'demens, teque illius angit imago curaque, qui profuga forsan tenet alta carina quique meum patrias referet nec nomen ad urbes. 130 quid me autem sic ille movet, superetne labores an cadat et tanto turbetur Graecia luctu? saltem, fata virum si iam suprema ferebant, iussus ad ignotos potius foret ire tyrannos o utinam et tandem non hac moreretur in urbe. 135 namque et sidereo nostri de sanguine Phrixi dicitur, et caram vidi indoluisse sororem,

110 et V, at Burmann 112 refertque $Bon.^1$, referque V 115 quaerens M, quaeres V 119 Aet(h)aeis C 122 Implerique CM^2 , Inpleritque V 125 rabieque $Bon.^1$, rapique V 127 semet sic Lemaire, semels V, semel sese M^1 , $cod.\ Bon.$, sese semel CM^2 129 qui $T\ Bon.^2$, cui $V\mid$ profuga M, profugat V 130 nec M, inec V 131 superetne M, superenne V 132 Hancadat V

seque ait has iussis actum miser ire per undas. at redeat quocumque modo meque ista precari nesciat atque meum non oderit ille parentem.' 140 dixerat haec stratoque graves proiecerat artus, si veniat miserata quies, cum saevior ipse turbat agitque sopor: supplex hinc sternitur hospes, hine pater. illa nova rumpit formidine somnos erigiturque toro; famulas carosque penates 145 agnoscit, modo Thessalicas raptata per urbes: turbidus ut poenis caecisque pavoribus ensem corripit et saevae ferit agmina matris Orestes: ipsum angues, ipsum horrisoni quatit ira flagelli, atque iterum infestae se fervere caede Lacaenae 150 credit agens, falsaque redit de strage dearum fessus et in miserae conlabitur ora sororis.

His ubi nequiquam nutantem Colchida curis Iuno videt necdum extremo parere furori, non iam mentitae vultum vocemque resumit Chalciopes. quando ardor hebet leviorque pudori

155

mensque obnixa malo, tenues sublimis in auras tollitur et fulvo Venerem vestigat Olympo. 'sum memor, ut 'tecum' mecum partita laborem; illa nimis sed dura manet conversaque in iram et furias dolet ac me nunc decepta reliquit. i, precor, atque istum quo me frustratur amorem vince, precor, patriis ut tandem evadere tectis audeat atque meum casu defendere ab omni

160

138 undas cod. Burmanni, Iunt.\(^1\), umbras V 139 at $Bon.^2$, Aut $V \mid$ praecari M, \overline{p} cani V 141 artus M^2 , arcus V 142 quies M, quisae \overline{V} 143 hinc $Bon.^1$, hic V 144 illa T $Bon.^1$, ille V 145 penates V, parentes C^a (om. in C^b) 147 caecisque M, caesisque V 149 horrisoni M, horrison V 150 incestae Marius 156 hebet T^1 $Bon.^2$, habet $V \mid$ pudori V, pudore est Madvig; mihi talia excidisse videntur cedit amor meliorque redit iam pectore sensus 159 tecum mecum V, totum mecum C 161 decepta V, furiata C

Aesoniden: vis illa sacro, quo freta, veneno.

illum etiam totis adstantem noctibus anguem,
qui nemus omne suum quique aurea (respice porro)
vellera tot spiris circum, tot ductibus implet,
fallat et in somnos ingenti solvat ab orno.
haec tibi: nam Furiis atque ipsi cetera mando.'

Tum Venus aligerum mater sic fatur Amorum: 'nec tibi, cum primos adgressa es flectere sensus virginis ignotaque animum contingere cura, defuimus, data continuo quin cingula soli nostra tibi, quis mota loco labefactaque cessit. haut satis est, sed me ipsa opus, et cunctantia poscunt pectora me dubiusque pudor: iam foedera faxo Aesonii petat ipsa viri metuatque morari. tu face luciferae citus ad delubra Dianae deveniat, sacras solita est ubi fundere taedas 180 Colchis et aequali dominam lustrare caterva. nec te nunc Hecates subeat metus, aut mea forte impediat ne coepta time; quin audeat opto: continuo transibit amor, cantuque trilingui ipsam flammiferos cogam compescere tauros.' 185

amplexuque petit; volucrem tunc aspicit Irin festinamque iubet monitis parere Diones et iuvenem Aesonium praedicto sistere luco. protinus hinc Iris Minyas, Cytherea petivit

165 vis Sudhaus, quis V, queis C, quin $Iunt.^1$ | sacris C169 fallat Loehbach, Seluat V, alii alia coniecerunt 170 nam $Bon.^2$, non V 171 aligerum M, alierum V | fatur Amorum $Bon.^1$, futura morum V 174 quin Heinsius, om. V, sed C 176 opus et V, opus est C 178 Aesonii M, Aesoni V 179 luciferae V, letiferae C 180 taedas M, aedas V 183 ne coepta time Heinsius, nec aetati me V, nunc acta time C 186 ante hunc versum excidit versus huius fere sententiae talia iactantem blandis Saturnia dictis | petit V, peti C 187 Festinamque C, Festinansque V

190

210

215

Colchida; Caucaseis speculatrix Iuno resedit rupibus, attonitos Aeaea in moenia vultus speque metuque tenens et adhuc ignara futuri.

Vix primas occulta Venus prospexerat arces, virginis ecce novus mentem perstringere languor incipit; ingeminant commotis questibus aestus. 195 ergo iterum sensus varios super hospite volvens maeret et absenti nequiquam talia fatur: 'si tibi Thessalicis, nunc si tua forte venenis mater et heu, siqua est, posset succurrere coniunx. quidve tuos virgo possim nisi flere labores? 200 hoc satis ipse ei mihi, ne casus etiam spectare supremos 201^a atque iterum durae cogar comes ire sorori. et nunc ille sua non quemquam sorte moveri, non ullum meminisse putat, cumque omnibus odit me quoque. siquando fuerit tamen ulla potestas, illum ego, qui diris cinis ultimus haeserit arvis. ossaque, quis tauri saevusque pepercerit ignis, componam sedemque dabo. fas tunc mihi manes dilexisse viri tumuloque has reddere curas.'

Dixerat. ecce toro Venus improvisa resedit, sicut erat mutata deam mentitaque pictis vestibus et magica Circen Titanida virga. ipsa, velut lenti fallatur imagine somni, sic oculos incerta tenet magnique sororem paulatim putat esse patris. tum flebile gaudens prosiluit saevaeque ultro tulit oscula divae ac prior: 'o tandem, vix tandem reddita Circe dura tuis, quae te biiugis serpentibus egit

190 speculatrix M, speluncatrix V 201 Hoc satis ipse etiam spectare supraemos V (etiam sp. su. $ex\ v.\ 201^a$), suppleas fere hoc satis ipse \langle putes, miserae quod linquitur unum \rangle 202 dirae C | ire V, esse C 203 sorte Bon.\(^1\), forte V 206 aruis V, oris C 208 sedemque M, sedem V 214 sic T\(^1\), Carrio, Hic V

hinc fuga? quaeve fuit patriis mora gratior oris? ante et Thessalicae Phasin petiere carinae 220 perque tot infelix frustra vada venit Iason, quam patriae te movit amor.' tum cetera rumpit occurritque Venus: 'tu nunc mihi causa viarum sola, tuae venio iam pridem ignava iuventae. cetera parce queri neu me meliora secutam 225 argue; quippe etiam repetentur munera divum. omnibus hunc potius communem animantibus orbem, communes et crede deos. patriam inde vocato, qua redit itque dies, nec nos, o nata, malignus cluserit hoc uno semper sub frigore mensis. 230 fas mihi non habiles, fas et tibi linguere Colchos. et nunc Ausonii coniunx ego regia Pici, nec mihi flammiferis horrent ibi pascua tauris, meque vides Tusci dominam maris. at tibi quinam Sauromatae, miseranda, proci? cui vadis Hibero (ei mihi) vel saevo coniunx non una Gelono?'

Illa deae contra iamdudum spernere voces.
'non ita me immemorem magnae Perseidos' inquit
'cernis, ut infelix thalamos ego cogar in illos.
i, precor, atque illum pro me dimitte timorem.
sed magis his miseram, quando potes, eripe curis,
unde metus aestusque mihi, quaeque aspera, mater,
perpetior durae iamdudum incendia mentis.
nulla quies animo, nullus sopor arida...

219 gratior oris N Bon.¹, grauior onis V (n et i literae ligatae) 224 ignaua V, cf. VI 486, ignara Heinsius 227 Cunctis communem — 229 dies habet Par. 228 patriamque uocato Par. 229 redit itque Par. M^2CT^1 , rediitque $V \mid$ nos onata V, diis nata $C \mid$ malignus cod. regius, cod. Burmanni, (vix maligni), malignis VC 230 tamquam aeterno Ianuario Colchida premi rem augens dicit Venus 233 ibi M^2 , tibi V 240 illum Loehbach, unum V, tuum Baehrens, (ac) vanum Dureau de Lamalle (cf. II 167, VII 539) \mid me dimitte M, medium itte V 241 \widetilde{qn} (i. e. quando) V, quoniam C 244 arida menti V (menti ex 243), arida membra Thilo sufficiente sensu, languente stilo, ardua menti $Junt.^1$,

245

250

quaere malis nostris requiem mentemque repone, redde diem noctemque mihi, da prendere vestes somniferas ipsaque oculos componere virga. tu quoque nil, mater, prodes mihi; fortior ante sola fui. tristes thalamos infestaque cerno omnia, vipereos ipsi tibi surgere crines.' talia verba dabat conlapsaque flebat iniquae in Veneris Medea sinus pestemque latentem ossibus atque imi monstrabat pectoris ignem.

Occupat amplexu Venus et furialia figit oscula permixtumque odiis inspirat amorem; 255 dumque illam variis maerentem vocibus ambit inque alio sermone tenet, 'quin hoc' ait 'audi atque attolle genas', lacrimisque haec infit obortis: 'cum levis a superis ad te modo laberer auris, forte ratem primo †figientem† litore cerno, 260 qualem nostra suo numquam dimittere portu vellet, adhuc omnes quae detinet insula nautas. unus ibi ante alios qui tum mihi pulchrior omnis visus erat (longeque ducem mirabar et ipsa) advolat atque unam comitum ratus esse tuarum 265 "per tibi siquis" ait "morituri protinus horror et quem non meritis videas occurrere monstris, haec precor, haec dominae referas ad virginis aurem, tu fletus ostende meos; illi has ego voces, qua datur, hasque manus, ut possum, a litore tendo. 270 ipsae, quas mecum per mille pericula traxi, defecere deae; spes et via sola salutis, quam dederit, si forte dabit. ne vota repellat.

ardua amanti C 245 repone MT, reponem V 250 uipereos M, uipereor V 253 imi M^2 , ibi V 254 figit M, fugit V 257 quin M, qui in V 259 a superis MT, asperis V, Hesperiis Koestlin 260 figientem V, fugientem V, sidentem dubitanter Sudhaus 261 portu V 262 detinet V 263 quem V quidem V 0 occurrere V 269 fletus V fletur V

ne mea; totque animas, qualis nec viderit ultra, dic. precor, auxilio iuvet atque haec nomina servet. 275 si Pelopis duros prior Hippodamia labores expediit totque ora simul vulgata procorum respiciens tandem patrios exhorruit axes, si dedit ipsa neci fratrem Minoia virgo, cur non hospitibus fas sit succurrere dignis 280 te quoque et Aeaeos iubeas mitescere campos? occidat aeterna tandem Cadmeia morte iam seges et viso fumantes hospite tauri.] ei mihi, quod nullas hic possum exsolvere grates. at tamen hoc saeva corpus de morte receptum, hanc animam sciat esse suam. miserebitur ergo? dic, ait, an potius" — strictumque ruebat in ensem. promisi; ne falle, precor. cumque ipsa moverer adloquio casuque viri, te passa rogari sum potius; tu laude nova, tu supplice digno 290 dignior es; sat fama meis iam parta venenis.'

Torserat illa gravi iamdudum lumina vultu vix animos dextramque tenens, quin ipsa loquentis iret in ora deae: tanta pudor aestuat ira verba cavens; horror molles invaserat annos. 295 iamque toro trepidas infelix obruit aures nec quo ferre fugam nec quo se vertere posset prensa videt; rupta condi tellure premique iamdudum cupit ac diras evadere voces.

274 nunc mea Bon.² | uiderit M, uideni V (n et i literae ligatae) 275 seruet M, seret V 276-283 post 291 collocavit Thilo, sed versu 291 oratio aperte terminatur; vss. 276-283 in locum versuum 288-291 poetam substituere voluisse mihi verisimile est, cf. praef. cap. I 278 patrios M, patrio V 279 neci fratrem M, neti fratem V 281 Aeaeos iubeas Bon., eaeor subeas V 285 at Iunt., Ut VC 288 praecor M, fraecor V 291 Dignior es. sat fama meis iam Heinsius, Digniores et famame istam V, Dignior; est et fama meis iam C 296 toro trepidas M, tor drepidas V 297 net quos euertere V 298 Prensa M, Piens a V

299 duras C

Illa sequi iubet et portis exspectat in ipsis. 300 saevus Echionia ceu Penthea Bacchus in aula deserit infectis per roscida cornua vittis, cum tenet ille deum pudibundaque tegmina matris tympanaque et mollem subito miser accipit hastam: haud aliter deserta pavet perque omnia circum fert oculos tectisque negat procedere virgo. contra saevus amor, contra periturus Iason urget et auditae crescunt in pectore voces. heu quid agat? videt externo se prodere patrem dura viro, famam scelerum iamque ipsa suorum 310 prospicit et questu superos questuque fatigat Tartara; pulsat humum manibusque immurmurat uncis noctis eram Ditemque ciens, succurrere tandem morte velint ipsumque simul demittere leto, quem propter furit; absentem saevissima poscit 315 nunc Pelian, tanta iuvenem qui perderet ira; saepe suas misero promittere destinat artes denegat atque una potius decernit in hora ac neque tam turpi cessuram semper amori proclamat neque opem ignoto viresque daturam, 320 atque toro proiecta manet, cum visa vocari rursus et impulso sonuerunt cardine postes.

Ergo ubi nescio quo penitus se numine vinci sentit et abscisum quidquid pudor ante monebat, tum thalami penetrale petit, quae maxima norat auxilia Haemoniae quaerens pro rege carinae. utque procul magicis spirantia tecta venenis

300 expectat M, xpectat V 303 pudibundaque M, puliibundaque V | matrix Heinsius, $dubitanter\ recepi$, patrix V 306 Fert M, Feri V 308 impectore M, implet ore V 311 et $etiam\ V\ exhibet$ 314 demittere $Bon.^2$, dimittere V 316 pelian M, pelean V 318 dein negat d Orville | in hora Heinsius, inita V 319 Ac neque tam $C^b\ Bon.^2$, Ac nequeat V 322—359 perierunt in V 323 uinci M^2N , uincit M 324 abscisum M, abscissum NT, excussum Heinsius

et saevae patuere fores oblataque contra omnia, quae ponto, quae manibus eruit imis et quae sanguineo lunae destrinxit ab ore, 330 'tune sequeris' ait 'quidquam aut patiere pudendum, cum tibi tot mortes scelerisque brevissima tanti effugia?' haec dicens, qua non velocior ulla pestis erat toto nequiquam lumine lustrat cunctaturque super morituraque colligit iras. 335 o nimium iucunda dies, quam cara sub ipsa morte magis: stetit et sese mirata furentem est. 'occidis heu; primo potes hoc durare sub aevo? nec tu lucis' ait 'nec videris ulla iuventae gaudia, non dulces fratris pubescere malas? 340 hunc quoque, quicumque est, crudelis, Iasona nescis morte perire tua, qui te nunc invocat unam, qui rogat et nostro quem prima in litore vidi? cur tibi fallaces placuit coniungere dextras tunc, pater, atque istis iuvenem non perdere monstris 345 protinus? ipsa etiam, fateor, tunc ipsa volebam. testor cara tuas, Circe Titania, voces, te ducente sequor, tua me, grandaeva, fatigant consilia et monitis cedo minor.' haec ubi fata, rursus ad Haemonii iuvenis curamque metumque

328 oblataque T¹ Bon.², ablataque MNT

330 lunae

T Bon.², lunam MN, cod. Bon. | destrinxit Burmann, distrinxit UMT², distinxit NFT | sanguineo — ore Heinsius

(idem orbe), sanguinea — ira codd., sanguinea — ora Bury

332 mortes Zinzerling, mortis MNT, cod. Bon.

333 sq. velocior ulla pestis erat d'Orville, uelocius ulla Pestiferam codd.

334 lumine MT, limine NT¹

337 et N, om. M

340 Gaudis N | non M, cod. Bon., nec NT

341 Hunc

N, Hinc M | quicumque est Koch, cf. V 387, qui nunc est

codd. cum C | crudelis NT, cod. Bon., o crudelis M, primae
uus C

342 te N, om. M, tete post nunc add. M²

343 ro
gat N, regat M | quem prima Heinsius, cf. V 351, quem

primum codd.

345 pater atque Bon.², poteratque MNT,

cod. Burmanni, cod. Bon., poterasque C

347 cara N,

cura M

348 sequor M, sequar N

349 cedo M, celo

FN | ubi M²N, tibi M

vertitur, hunc solum propter seu vivere gaudens sive mori, quodcumque velit. maiora precatur carmina, majores Hecaten immittere vires nunc sibi, nec notis stabat contenta venenis. cingitur inde sinus et, qua sibi fida magis vis 355 nulla, Prometheae florem de sanguine fibrae Caucaseum promit nutritaque gramina poenis, quae sacer ille nives inter tristesque pruinas durat alitque cruor, cum viscere vultur adeso tollitur e scopulis et rostro inrorat aperto. 360 idem nec longi languescit finibus aevi immortale virens, idem stat fulmina contra sanguis et in mediis florescunt ignibus herbae. prima Hecate Stygiis duratam fontibus harpen intulit et validas scopulis effodit aristas; mox famulae monstrata seges, quae lampade Phoebes sub decima iuga feta metit saevitque per omnes relliquias saniemque dei; gemit inritus ille Colchidos ora tuens; totos tunc contrahit artus †monte† dolor cunctaeque tremunt sub falce catenae. 370

Talibus infelix contra sua regna venenis induitur noctique tremens infertur opacae. dat dextram blandisque pavens Venus oscula miscet adloquiis iunctoque trahit per moenia passu. qualis adhuc teneros supremum pallida fetus

351 seu Heinsius, se MNT, cod. Bon. 354 notis M^2N , noctis M 357 promit MC, tonitru NT | poenis Bury, ponti M, ponit NCT, cod. Bon., cod. Harlesii 359 durat alitque Bulaeus, Durat teditque M (t s. scr. M^2), Durat hedique cod. Burmanni, Durat editque T, Durabat editque N 363 sanguis Bon., Sangus V, salvus Baehrens 364 stigiis M, estigiis V 369 toto M probante Heinsio | tunc M, tune V 370 Monte VC, nempe Ph. Wagner 372 Induitur M, Intuitur V 373 blandisque pavens Venus oscula miscet Kr., cf. Ov. Met. VI 626, blandique pauens uocem uenus qua \dot{q} \dot{q} \dot{q} \dot{c} \dot{c} \dot{c} \dot{c} e. osquam est) V, uocemque Venus blandisque pauentem (parentem C^a) C

mater ab excelso produxit in aera nido hortaturque sequi brevibusque insurgere pennis; illos caerulei primus ferit horror Olympi, iamque redire rogant adsuetaque quaeritur arbor: haud aliter caecae per moenia deficit urbis 880 incedens horretque domos Medea silentes. hic iterum extremae nequiquam in limine portae substitit atque iterum fletus animique soluti. respexitque deam paulumque his vocibus haesit: 'ipse rogat certe meque ipse implorat Iason? 385 nullane culpa subest? labes non ulla pudoris, nullus amor, nec turpe viro servire precanti? illa nihil contra vocesque abrumpit inanes. et iam iam magico per opaca silentia Colchis coeperat ire sono, montanaque condere vultus 390 numina cumque suis averti collibus amnes. iam stabulis gregibusque pavor strepitusque sepulcris inciderat; stupet ipsa gravi nox tardior umbra; iamque tremens longe sequitur Venus; utque sub altas pervenere trabes divaeque triformis in umbram, hic subito ante oculos nondum speratus Iason emicuit viditque prior conterrita virgo, atque hinc se profugam volucris Thaumantias alis sustulit, inde Venus dextrae dilapsa tenenti. obvius ut sera cum se sub nocte magistris 400 impingit pecorique pavor, qualesve profundum per chaos occurrunt caecae sine vocibus umbrae,

377 sequi T Bon.¹, saeui V, suis C 379 rogant T Bon.¹, cogant V, uolunt C 380 aliter V, alia C | caecae T Bon.¹, caeo ae V, Aeaeae C 381 horretque M^2 , horret V 382 limine $Bon.^1$, lumine V 383 Substitit M, Subsistitit V 388 abrumpit vulgo, adrumpit V 390 montanaque d Orville, monstrataque V 392 graegibusque M, graecibusque V | sepulcris M, sepubenis V 394 iamque vulgo, Namque V, Ipsa C | sub altas CM^2 , sublatas V 398 hinc $Bon.^2$, hic V | volucris Thaumantias alis Carrio, uolucri taumatia salis V, volucri Thaumantias ala $Bon.^1$, vulgo 399 dilapsa T Bon.¹, delapsa V

haut secus in mediis noctis nemorisque tenebris inciderant ambo attoniti iuxtaque subibant, abietibus tacitis aut immotis cyparissis adsimiles, rapidus nondum quas miscuit auster.

405

Ergo ut erat vultu defixus uterque silenti noxque suum peragebat iter, iam iam ora levare Aesoniden farique cupit Medea priorem. quam simul effusis pavitantem fletibus heros 410 flagrantesque genas vidit miserumque pudorem, has tandem voces dedit et solatus amantem est: 'fersne aliquam spem lucis?' ait, 'miserata laborem nempe venis? an et ipsa mea laetabere morte? ne, precor, infando similem te, virgo, parenti 415 gesseris, haut tales decet inclementia vultus. hascine nunc grates, haec exspectata laborum dona dari decuit? sic te sub teste remitti fas mihi, virgo, †tuum†? iustas da vocibus aures: dic, pater ille tuus tantis me opponere monstris 420 quid meritum aut tales voluit cur pendere poenas? an iacet externa quod nunc mihi cuspide Canthus, quodque meus vestris cecidit pro moenibus Iphis aut Scythiae tanta inde manus? iussisset abire perfidus atque suis extemplo cedere regnis. 425 spem mihi promissam per quae discrimina rursus et reddat qua lege, vides. occumbere tandem possumus, idque sedet, quam non quaecumque subire patris iussa tui; numquam sine vellere abibo hinc ego, degenerem nec me tu prima videbis.' 430

Haec ait. illa tremens, ut supplicis aspicit ora conticuisse viri iamque et sua verba reposci,

⁴⁰³ nemorisque $Bon.^1$, nemoris V 406 auster M, auter V 413 laborem $Bon.^1$, laborum V 416 haut equidem pulcros decet inclementia uultus $habet\ Par.$ | tecet inelementia V 419 tuum $corruptum\ vid.\ ex\ 420$, fort. fas me, virgo, fuit? 420 dic Kr., Nec V 421 cur Sudhaus, $om.\ V$, me $Carrio\ (incertum\ an\ ex\ C)$ | poenas M, ponoenas V 422 cuspide M, cupide V 425 extemplo M, exemplo V

nec quibus incipiat demens videt, ordine nec quo, quove tenus, prima cupiens effundere voce omnia, sed nec prima pudor dat verba timenti; 435 haeret et attollens vix tandem lumina fatur: 'quid, precor, in nostras venisti, Thessale, terras? unde mei spes ulla tibi? tantosque petisti cur non ipse tua fretus virtute labores? nempe, ego si patriis timuissem excedere tectis, occideras, nempe hanc animam cras saeva manebant funera. Iuno ubi nunc, ubi nunc Tritonia virgo, sola tibi quoniam tantis in casibus adsum externae regina domus? miraris et ipse. credo, nec agnoscunt hae nunc Aeetida silvae. 445 sed fatis sum victa tuis; cape munera supplex non mea; teque iterum Pelias si perdere quaeret inque alios casus, alias si mittet ad urbes, heu formae ne crede tuae.' Titania iamque gramina Perseasque sinu depromere vires 450 coeperat hisque iterum compellat Iasona dictis: 'si tamen aut superis aliquam spem ponis in istis aut tua praesenti virtus te educere leto, si te forte potest, etiam nunc deprecor, hospes, me sine et insontem misero dimitte parenti.' 455 dixerat: extemplo (neque enim matura ruebant sidera et extremum suffecerat axe Booten) cum gemitu et multo iuveni medicamina fletu

435 nec — timenti habet Par.

438 spes M, sps V

439 ipse M, ipsa V

440 sq. cras saeva manebant funera

Leo, pars saeva manebat Funeris V

442 iuno ubi nunc V,
en ubi Iuno C | tritonia M, tritinia V

444 ipse T Bon.¹,
ipsa V

445 hae Bon.¹, haee V, haec Baehrens

447 Non

V, nunc T¹ Bon.²

448 si Heinsius, om. V

451 hisque Langen, his V

452 in istis Thilo, cf. 442, om. V, in
ullis Ph. Wagner, sumtis al. sp. p. in armis C

453 presenti Bon.¹, persenti V | te educere V, educere Iunt.¹, vulgo

455 dimitte Bon.¹, demitte V

457 suffecerat V, suffixerat

Bon.², vulgo; sed nescio an voluerit poeta Booti occaso iam et
quasi defuncto astrum tamquam vicarium dari | Booten T¹

Maserius, boontem V

non secus ac patriam pariter famamque decusque obicit. ille manu subit et vim corripit omnem.

Inde ubi facta nocens et non revocabilis umquam cessit ab ore pudor propiorque implevit Erinys, carmina nunc totos volvit figitque per artus Aesonidae et totum septeno murmure fertur per clipeum atque viro graviorem reddidit hastam, 465 iamque sui tauris languent absentibus ignes. 'nunc age et has' inquit 'cristas galeamque resume, quam modo funerea tenuit Discordia dextra. hanc iace per medias, cum verteris aequora, messes; protinus in sese conversa furoribus ibit cuncta phalanx, atque ipse fremens mirabitur et me respiciet fortasse pater.' sic deinde locuta iam magis atque magis mentem super alta ferebat aequora, pandentes Minyas iam vela videbat se sine. tum vero extremo percussa dolore 475 arripit Aesoniden dextra ac summissa profatur: 'sis memor, oro, mei, contra memor ipsa manebo, crede, tui. quantum hinc aberis, dic quaeso, profundi? quod caeli spectabo latus? sed te quoque tangat cura mei quocumque loco, quoscumque per annos; 480 atque hunc te meminisse velis et nostra fateri munera, servatum pudeat nec virginis arte. ei mihi, cur nulli stringunt tua lumina fletus? an me mox merita morituram patris ab ira dissimulas? te regna tuae felicia gentis, 485 te coniunx natique manent; ego prodita abibo; nec queror et pro te lucem quoque laeta relinquam.'

460 omnem M, hominem V 462 propriorque V 463 volvit Voss, soluit V 468 funerea M, funera V 473 ferebat M, furebat V 478 quantum V, quando C 480 quocumque M^2 , quodcumque V 482 Munera M, Munerat V 483 nulli stringunt tua I. fletus vel nullo stringuntur I. fletu Heinsius, nullos stringunt tua I. fletus V, nullo tinguuntur I. fletu Ruhnken 485 Dissimulas M, Dissimilis V 486 natique T^1 Schenkl, nataeque V, materque nonnulli apud Pium | abibo VC^b , cf. Thes. <math>l. L. I 68, 50 sqq., obibo C^a , vulgo

protinus hospes ad haec (tacitis nam cantibus illum flexerat et simili iamdudum adflarat amore) 'tune' ait 'Aesoniden quicquam te velle relicta credis et ulla pati sine te loca? redde tyranno me potius, recipe ingratos atque exue cantus. quis mihi lucis amor? patriam cur amplius optem, si non et genitor te primam amplectitur Aeson. teque tuo longe fulgentem vellere gaudens 495 spectat et ad primos procumbit Graecia fluctus? respice ad has voces et iam, precor, adnue, coniunx. per te, quae superis divisque potentior imis, perque haec, virgo, tuo redeuntia sidera nutu atque per has nostri iuro discriminis horas: umquam ego si meriti sim noctis et immemor huius, si te sceptra, domum, si te liquisse parentes, senseris et me tum non haec promissa tuentem, tum me non tauros iuvet evasisse ferosque terrigenas, tum me tectis tua turbet in ipsis 505 flamma tuaeque artes; nullus succurrere contra ingrato queat, et si quid tum saevius istis, adicias meque in medio terrore relinquas.' audiit atque simul meritis periuria poenis despondet questus semper Furor ultus amantum. 510

Haec ubi dicta, tamen perstant defixus uterque, et nunc ora levant audaci laeta iuventa, ora simul totiens dulcis rapientia visus,

489 adflarat Pius, adflebat V, adflabat M, cod. Bon. 490 Tune C, Tunc V 491 pati Gronovius, peti V 493 lucis M², locis V 496 procurrit Heinsius, sed ipsam Graeciam προσκυνήσειν Medeam sicut deam Iason blande promittit | graecia M, gratia V 498 quae Bon.², qui V 499 virgo T Bon.², ergo V 501 si meriti sim noctis et C, si meritis noctis V, si meriti, si noctis sim Langen (sum Baehrens) 503 me tum—tuentem Heinsius, mea tum— uidentem V, me umquam—tuentem Baehrens, me iam—tuentem Langen 507 tum Baehrens, tu V, tibi Burmann | istis Bon.², ipsis V, fort. igni est 510 amantum Kr., amantis V 511 perstat defixus—dictis (514) habet Par. 512 nuc V, non Par. 513 totiens dulces C, toties dulc(e)is Maserius, Ald., totiens ducis V, dulces totiens Par.

nunc deicit vultus aeger pudor, et mora dictis redditur, ac rursus conterret Iasona virgo:

'accipe, perdomitis quae deinde pericula tauris et quis in Aeolio maneat te vellere custos; nondum cuncta tibi, fateor, promissa peregi. saevior ingenti Mavortis in arbore restat, crede, labor, quem — tanta utinam fiducia nostri 520 sit mihi nocturnaeque Hecates — nostrique vigoris,

dixerat, utque virum doceat, quae monstra supersint, protinus immensis recubantem anfractibus anguem turbat et Haemonii subito ducis obicit umbram. ille, quod haud alias, stetit et trepidantia torsit 525 sibila, seque metu postquam sua vellera circum sustulit atque omnis spiris exhorruit arbor, incipit inde sequi et vacuo furit ore per auras. 'quis fragor hic? quaenam tantae, dic virgo, ruinae?' exclamat stricto Aesonides stans frigidus ense. 530 illa trahit ridens tandemque ait angue represso: 'hunc tibi postremum nostri parat ira parentis, heu miser, heu tantis iterum mihi care periclis. o utinam nullo te sim visura labore ipsam caeruleis squalentem nexibus ornum 535 ipsaque pervigilis calcantem lumina monstri: contingat bis deinde mori.' sic fata profugit seque sub extremis in moenia rettulit umbris.

Et iam puniceo regem spes vana sub ortu extulerat, quantis nox una diremerit undis
Aesoniden, liberne fretis iam vultus apertis

517 Aeolio cod. Harlesii, Iunt.¹, aeoli V 520 quem M, quaem V 521 nostrique V, vestrique Heinsius, sed parenthesin post Hecates terminari versumque deesse Leo cognovit, suppleas e. g. nostrique vigoris \langle auxilio videamque tua virtute peractum. \rangle ' 532 nostri M^2 , nostris V 533 mihi care V, carpende C 534 utinam ut V, ut del. Langen | sim M, sumus V 537 bis Postgate, Leo, uix V 539 vana Maserius, una V 541 liberne CT^1 Pius, tiberine V | fretis V, freto C | apertis Pius, aperto VC

545

utque prius totum sileat mare. dumque ea longe explorare †quaeat†, contra venit Arcas Echion dicta ferens, iam Circaeis Mavortis in agris stare virum: daret aeripedes in proelia tauros.

et 'vocor en ultro' dixit, 'spesque addidit alas. vos mihi nunc primum in flammas invertite, tauri, aequora, nunc totos aperite et volvite flatus. exeat Haemonio messis memoranda colono, tuque tuum patri in Graium da, nata, draconem. 550 ipsius aspectu pereant in velleris, ipsa terga mihi diros servent infecta cruores.' fatur et effusis pandi iubet aequora tauris. pars et Echionii subeunt immania dentis semina, pars diri portant grave robur aratri. 555 at sua magnanimum contra Pagasaea iuventus prosequitur stipatque ducem; tum maxima quisque dicta dedit saevisque procul discessit in agris. fixerat ille gradus totoque ex agmine solus stabat, ut extremis desertus ab orbibus aclis, 560 quem iam lassa dies austrique ardentis harenae, aut quem Riphaeas exstantem rursus ad arces nix et caerulei Boreae ferus abstulit horror, cum subito attoniti longissima Phasidis unda Caucaseaeque trabes omnisque Aeetia tellus 565 fulsit et ardentes stabula effudere tenebras.

543 quaeat V, parat Pius, meat Wagner, possis etiam iuvat, placet, iubet ante 546 excidit versus eius fere sententiae: talibus attonitus subita rex institit ira | en ultro M, ultro en V | alas Ph. Wagner (cf. Aen. VIII 224), aula V, ausa C, Bon.²
547 in flammas V, in glebas Ald. 548 totos — flatus Loehbach, totas — flammas V 550 patri in Graium Schenkl (Graios Heinsius), partim graium V, parti Graium C 551 in velleris Koestlin, in uellera in V 557 stipatque C, cod. Burmanni, spatioque V 558 ab agris Bon.² 559 ex agmine Bon.¹, examine V 560 ab orbibus M, ab oribus V, in oribus Ph. Wagner, sed exspectes ab aclibus, quae ducem sequi solent vel stipare | aclis vel axis Vollmer, axis V; cf. Thes. l. L. II 1640, 22 sqq. 562 arces etiam V exh. 564 attonitis C 566 tenebras C, tenebrae V

ac velut ex una siquando nube corusci ira Iovis torsit geminos mortalibus ignes, aut duo cum pariter ruperunt vincula venti dantque fugam: sic tunc claustris evasit uterque taurus et immani proflavit turbine flammas arduus atque atro volvens incendia fluctu. horruit Argoae legio ratis, horruit audax qui modo virgineis servari cantibus Idas flebat et invito prospexit Colchida vultu.

575 non tulit ipse moras seseque immisit Iason; diversos postquam ire videt, galeamque minantem quassat et errantem dextra ciet obvius ignem.

cunctatus paulum subito furit. aequora non sic 581 in scopulos irata ruunt eademque recedunt fracta retro. bis fulmineis se flatibus infert obnubitque virum, sed non incendia Colchis adspirare sinit, clipeoque inliditur ignis 585 frigidus, et viso pallescit flamma veneno. inicit Aesonides dextram adque ardentia mittit cornua, dein totis propendens viribus haeret. ille virum atque ipsam tunc te, Medea, recusans concutit et tota nitentem carminis ira 590 portat iners; tandem gravius mugire recedens incipit et fesso victus descendere cornu. respicit hinc socios immania vincula poscens Aesonides, iamque ora premit trahiturque trahitque obnixusque genu superat cogitque trementes sub iuga aena toros. alium dehinc turbida Colchis exarmat lentumque offert timideque minantem,

567 una MC, unua V 578 et M^2T , om. $V \mid post$ 578 in CMNT duo leguntur versus: Ut tandem stetit et toruo (torto C) se lumine flexit Qui prior aduersi respexit Iasonis arma 583 fracta Pius, Facta $V \mid$ fulmineis NR, flumineis V 584 incendia M, cendia V 585 inliditur M, inliditiur V 587 Inicit V, Incitat $C \mid$ adque Leo, atque V, inque C 589 te M, de V 590 carminis V, cornibus C 591 residens Gronovius 592 fesso M, fessos V 596 toros M, tores V

600

605

610

615

620

625

iamque propinquanti noctem implicat; ille fatiscens in caput inque umeros ipsa vi molis et irae proruit. invadit totusque incumbit Iason desuper atque suis defixum flatibus urget, utque dedit vinclis validoque obstrinxit aratro, suscitat ipse genu saevaque agit insuper hasta, non secus a medio quam si telluris hiatu terga recentis equi primumque invasit habenis murmur et in summa Lapithes apparuit Ossa.

Ille velut campos Libyes ac pinguia Nili fertilis arva secet, plena sic semina dextra spargere gaudet agris oneratque novalia bello. Martius hic primum ter vomere fusus ab ipso clangor et ex omni sonuerunt cornua sulco; bellatrix tunc gleba quati pariterque creari armarique phalanx totisque insurgere campis. cessit et ad socios paulum se rettulit heros opperiens, ubi prima sibi daret agmina tellus. at vero ut summis iam rura recedere cristis vidit et infesta vibrantes casside terras, advolat atque, imo tellus qua proxima collo necdum umeri videre diem, prior ense sequaci aequat humo truncos; rutilum thoraca sequenti aut primas a matre manus premit obvius ante, nec magis aut illis aut illis milibus ultra sufficit, ad dirae quam cum Tirynthius hydrae agmina Palladios defessus respicit ignes. ergo iterum ad socias convertere Colchidos artes et galeae nexus ac vincula dissipat imae,

598 noctem M^2 , noctemg. V 601 defixum V, defessum cod. regius, defectum Burmann 603 Sustitat V 604 a d'Orville, ac V 607 campos Libyes $Bon.^2$, campis alibyae V 609 agris Maserius, acri V 612 quati CT, quatit V 614 heros M, he V 615 agmina MC, agminia V 616 At uero V, Aduerso C | cristis V, castris C 618 imo T^1 $Bon.^2$, ima V 619 Necdum M, Nectum V 621 obuius M, obuiusi V 625 iterum T $Iunt.^1$, iter VC | socias T^1 $Bon.^2$, socios V

645

650

cunctaturque tamen totique occurrere bello ipse cupit; spes nulla datur, sic undique densant terrigenae iam signa duces, clamorque tubaeque. iamque omnes videre virum, iamque omnia contra 630 tela micant. tum vero amens discrimine tanto, quam modo Tartareo galeam Medea veneno

in medios torsit; conversae protinus hastae.
qualis ubi attonitos maestae Phrygas annua Matris 635
ira vel exsectos lacerat Bellona comatos,
haud secus accensas subito Medea cohortes
implicat et miseros agit in sua proelia fratres:
omnis ibi Aesoniden sterni putat, omnibus ira
talis erat. stupet Aeetes ultroque furentes
ipse viros revocare cupit, sed cuncta iacebant
agmina, nec quisquam primus ruit aut super ullus
linquitur, atque hausit subito sua funera tellus.

Protinus in fluvium fumantibus evolat armis Aesonides, qualis Getico de pulvere Mavors intrat equis uritque gravem sudoribus Hebrum, aut niger ex antris rutilique a fulminis aestu cum furit et Siculo respirat in aequore Cyclops. redditus hic tandem sociosque amplexus ovantes haud iam mendacem promissa reposcere regem dignatur; nec, si ipse sibi terga ingerat ultro qui pepigit, velit in pacem dextramque reverti amplius; ambo truces, ambo abscessere minantes.

C. VALERI FLACCI ARGONAUTICON

LIBER OCTAVUS.

At trepidam in thalamis et iam sua facta paventem Colchida circa omnes pariter furiaeque minaeque patris habent; nec caerulei timor aequoris ultra, nec miserae terra ulla procul; quascumque per undas ferre fugam, quamcumque cupit iam scandere puppem. 5 ultima virgineis tunc flens dedit oscula vittis, quosque fugit complexa toros crinemque genasque ante † peranti † carpsit vestigia somni, atque haec impresso gemuit miseranda cubili: 'o mihi si profugae genitor nunc ille supremos 10 amplexus, Aeeta, dares fletusque videres ecce meos. ne crede, pater, non carior ille est, quem sequimur; tumidis utinam simul obruar undis. tu, precor, haec longa placidus mox sceptra senecta tuta geras, meliorque tibi sit cetera proles.' dixit et Haemonio numquam spernenda marito condita letiferis promit medicamina cistis, virgineosque sinus ipsumque monile venenis implicat ac saevum super omnibus addidit ensem. inde velut torto Furiarum erecta flagello 20

⁸ panti carsit V, per antiqui carpsit M, vulgo, superstantis c. v. Somni Leo 10 ille V, mille Heinsius, ipse Schenkl 17 promit Turnebus, prodit V, profert C | cistis M, cistris V 20 erecta T Bon. 1, eiecta VC

prosilit, attonito qualis pede prosilit Ino in freta nec parvi meminit conterrita nati, quem tenet; extremum coniunx ferit inritus Isthmon.

Iam prior in lucos curis urgentibus heros venerat et nemoris sacra se nocte tegebat. 25 tum quoque siderea clarus procul ora iuventa. qualis adhuc sparsis comitum per lustra catervis Latmius aestiva residet venator in umbra, dignus amore deae, velatis cornibus et iam Luna venit: roseo talis per nubila ductor 30 implet honore nemus talemque exspectat amantem. ecce autem pavidae virgo de more columbae, quae super ingenti circumdata praepetis umbra in quemcumque tremens hominem cadit, haut secus illa acta timore gravi mediam se misit; at ille excepit blandoque prior sic ore locutus: 'o decus in nostros magnum ventura penates solaque tantarum virgo haut indigna viarum causa reperta duci, mihi iam non ulla requiro vellera, teque meae satis est quaesisse carinae. verum age et hoc etiam, quando potes, adice tantis muneribus meritisque tuis; namque aurea iussi terga referre sumus; socios ea gloria tangit.' sic ait et primis supplex dedit oscula palmis.

Contra virgo novis iterum singultibus orsa est: 45 'linquo domos patrias te propter opesque meorum; nec iam nunc regina loquor sceptrisque relictis vota sequor: serva hanc profugae, prior ipse dedisti quam (scis nempe) fidem. di nostris vocibus adsunt, sidera et haec te meque vident. tecum aequora, tecum 50 experiar quascumque vias, modo nequis abactam

²³ Isthmon C, Pius, sihmo V 24 curiis M¹, curiit V
35 Icta C 38 Solaque M², Sola qui V 39 duci, mihi
iam Sudhaus, mihi iam V, mihi, iam nunc C, mihi, mihi iam
Leo. mihi, iam iam vulgo | non nulla M² ut vid., non nulla V
40 satis M, statis V 42 Muneribus M, Mumeneribus V

huc referat me forte dies oculisque parentis ingerar; hoc superos, hoc te quoque deprecor, hospes.'

Haec ait atque furens rapido per devia passu tollitur. ille haeret comes et miseratur euntem. cum subito ingentem media inter nubila flammam conspicit et saeva vibrantes luce tenebras. 'quis rubor iste poli? quod tam lugubre refulsit sidus?' ait. reddit trepido cui talia virgo: 'ipsius en oculos et lumina torva draconis 60 aspicis; ille suis haec vibrat fulgura cristis: me patiens contra solam videt ac vocat ultro, ceu solet, et blanda poscit me pabula lingua. dic age nunc, utrum vigilanti hostemque videnti exuvias auferre velis, an lumina somno 65 mergimus et domitum potius tibi tradimus anguem?' ille silet: tantus subiit tum virginis horror.

Iamque manus Colchis crinemque intenderat astris, carmina barbarico fundens pede, teque ciebat,
Somne pater: 'Somne omnipotens, te Colchis ab omni 70 orbe voco inque unum iubeo nunc ire draconem, quae freta saepe tuo domui, quae nubila cornu fulminaque et toto quicquid micat aethere; sed nunc, nunc age maior ades fratrique simillime Leto.
te quoque, Phrixeae pecudis fidissime custos, 75 tempus ab hac oculos tandem deflectere cura. quem metuis me adstante dolum? servabo parumper ipsa nemus; longum interea tu pone laborem.'

⁵² oculisque M, oculis V 53 superos M, superas V 55 miseratur euntem M, miserat urentem V 62 me patiens Sudhaus, cf. Aen. VII 490, Suet. vit. Caes. 61, Meque pauens V, nec paveas Leo | ac uocat C, aduocat V | ultro M, ultra V 66 Mergimus cod. regius, T^1 , Bon.\(^1\), Mergitur V 67 tantus M^2 , tantos V | tum cod. regius, T^1 , ut V 70 colchis M, colchidis V 73 in marg. infer. add. V^1 | Fluminaque VM, corr. Bon.\(^1\) 74 laeto M, loto V 76 oculos M, oculis V 77 me adstante Heinsius, meis tande V, me stante C, me instante T, me hic stante cod. regius, miserande Meyncke | parumper M, pan\(^1)par\(^1)par

ille haut Aeolio discedere fessus ab auro nec dare permissae, quamvis iuvet, ora quieti 80 sustinet; ac primi percussus nube soporis horruit et dulces excussit ab arbore somnos. contra Tartareis Colchis spumare venenis cunctaque Lethaei quassare silentia rami perstat et adverso luctantia lumina cantu 85 obruit atque omnem linguaque manuque fatigat vim Stygiam, ardentes donec sopor occupet iras. iamque altae cecidere iubae, nutatque coactum iam caput atque ingens extra sua vellera cervix, ceu refluens Padus aut septem proiectus in amnes 90 Nilus et Hesperium veniens Alpheos in orbem. ipsa caput cari postquam Medea draconis vidit humi, fusis circum proiecta lacertis seque suumque simul flevit crudelis alumnum: 'non ego te sera talem sub nocte videbam 95 sacra ferens epulasque tibi, nec talis hianti mella dabam ac nostris nutribam fida venenis. quam gravida nunc mole iaces, quam segnis inertem flatus habet; nec te saltem, miserande, peremi. heu saevum passure diem: iam nulla videbis 100 vellera, nulla tua fulgentia dona sub umbra. cede adeo inque aliis senium nunc digere lucis immemor, oro, mei, nec me tua sibila toto exagitent infesta mari. sed tu quoque cunctas, Aesonide, dimitte moras atque effuge raptis 105 velleribus. patrios exstinxi noxia tauros;

80 iuvet Heinsius, iubet V 82 ab arbore V, corpore Heinsius | somnos M^2 , somnus V 83 uenenis M, om. V 86 obruit Iunt.\(^1\), Orruit V 88—125 desunt in V uno folio exscisso 92 draconis M^2N , dracones M 94 Seque suumque M^2 , Sed suumque MU, Se seuumque NF, Seque seuumque MU, Se seuumque MU, Seque seuumque MU, Se seuumque MU, Seque seuumque MU, Se seuumque MU, Seque seuumque seque seuumque seque seque

terrigenas in fata dedi; fusum ecce draconis corpus habes, iamque omne nefas, iam, spero, peregi.' quaerenti tunc deinde viam, qua se arduus heros ferret ad aurigerae caput arboris, 'eia, per ipsum scande age et adverso gressus' ait 'imprime dorso.' nec mora fit. dictis fidens Cretheia proles calcat et aeriam quamvis perfertur ad ornum, cuius adhuc rutilam servabant bracchia pellem, nubibus accensis similem aut cum veste recincta 115 labitur ardenti Thaumantias obvia Phoebo. corripit optatum decus extremumque laborem Aesonides, longosque sibi gestata per annos Phrixeae monumenta fugae vix reddidit arbor cum gemitu, tristesque super coiere tenebrae. 120 egressi relegunt campos et fluminis ora summa petunt. micat omnis ager, villisque comantem sidereis totos pellem nunc fundit in artus, nunc in colla refert, nunc implicat ille sinistrae. talis ab Inachiis Nemeae Tirynthius antris 125 ibat, adhuc aptans umeris capitique leonem. ut vero sociis, qui tunc praedicta tenebant ostia, per longas apparuit aureus umbras, clamor ab Haemonio surgit grege; se quoque gaudens promovet ad primas iuveni ratis obvia ripas. 130 praecipites agit ille gradus atque aurea misit terga prius; mox attonita cum virgine puppem insilit ac rapta victor consistit in hasta.

Interea patrias saevus venit horror ad aures fata domus luctumque ferens fraudemque fugamque 135

107 in fata Pius, infesta codd.

110 aurigerae N, arigerae M

122 uillisque N, nillisque M

126 aptans N, captans V

129 ab M², ad V

130 ratis M²T, rates V

131 agit M, ait V

132 atnotita V

134 aures M², auras V

136—185 in omnibus codd. XV. saeculi post 385 leguntur, idem ordo fuit in V, ubi tamen vss. 366—385 et 136—153 uno folio exscisso perierunt, ordo versuum restitutus est in marg. codicis R

virginis. hinc subitis †inflexit† frater in armis, urbs etiam mox tota coit, volat ipse senectae immemor Aeetes, complentur litora bello nequiquam; fugit immissis nam puppis habenis.

Mater adhuc ambas tendebat in aequora palmas 140 et soror atque omnes aliae matresque nurusque Colchides aequalesque tibi, Medea, puellae. extat sola parens impletque ululatibus auras. 'siste fugam, medio refer huc ex aequore puppem, nata, potes. quo' clamat 'abis? hic turba tuorum' 145 omnis et iratus nondum pater; haec tua tellus sceptraque. quid terris solam te credis Achaeis? quis locus Inachias inter tibi, barbara, natas? istane vota domus exspectatique hymenaei? hunc petii grandaeva diem? vellem unguibus uncis 150 ut volucris possem praedonis in ipsius ora ire ratemque supra claroque reposcere cantu quam genui. Albano fuit haec promissa tyranno, non tibi; nil tecum miseri pepigere parentes, Aesonide: non hoc Pelias evadere furto 155 te jubet aut ullas Colchis abducere natas. vellus habe et nostris siquid super accipe templis. sed quid ego quemquam immeritis incuso querellis? ipsa fugit tantoque (nefas) ipsa ardet amore. hoc erat, infelix, redeunt nam singula menti, 160 ex quo Thessalici subierunt Colchida reges, quod nullae te, nata, dapes, non ulla iuvabant tempora. non ullus tibi tum color aegraque verba errantesque genae atque alieno gaudia vultu semper erant. cur tanta mihi non prodita pestis, 165

136 inflexit codd., effulsit Heinsius, incessit Wagner, infelix Schenkl 137 ipse M^2N , ipsa M 145 Nata M^2N , Nota M 149 uota MT^1 , cod. Bon., cod. regius, nota T, tota N 158 egō suspectum 161 Ex quoto M^2 , Ex quo to $V \mid$ Colchida reges Sudhaus, litora reges Giarratano, nam singula V (ex 160) 163 tempora V, pocula d $Orville \mid$ aegraque M, aetraque V 165 erant Bon. 1 , erat $V \mid$ cur M^2 , cura V

ut gener Aesonides nostra consideret aula nec talem paterere fugam, commune fuisset aut certe nunc omne nefas, iremus et ambae in quascumque vias? pariter petiisse iuvaret Thessaliam et saevi quaecumque est hospitis urbem.' 170 sic genetrix, similique implet soror omnia questu exululans; famulae pariter clamore supremo in vacuos dant verba notos dominamque reclamant nomine; te venti procul et tua fata ferebant.

Inde diem noctemque volant. redeuntibus aura gratior, et notae Minyis transcurrere terrae, cum subito Erginus puppi sic fatur ab alta: 'vos' ait 'Aesonide, contenti vellere capto, nec via quae superet nec quae fortuna videtis. crastina namque dies trucis ad confinia ponti 180 Cyaneasque vocat, meminique, o Tiphy, tuorum saxa per illa, pater, memini, venerande, laborum. mutandum, o socii, nobis iter; altera ponti eluctanda via et cursu, quem fabor, eundum est. haud procul hinc ingens Scythici ruit exitus Histri, 185 fundere non uno tantum quem flumina cornu accipimus; septem exit aquis, septem ostia pandit. illius adversi nunc ora petamus et undam, quae latus in laevum ponti cadit; inde sequemur ipsius amnis iter, donec nos flumine certo 190 proferat inque aliud reddat mare. sint age tanti, Aesonide, quaecumque morae quam saeva subire saxa iterum, quam Cyaneos perrumpere montes; sat mihi: non totis Argo redit ecce corymbis.' haec ait ignarus fixas iam numine rupes 195 stare neque adversis ultra concurrere saxis. reddidit Aesonides: 'et te, fidissime rector,

¹⁶⁶ gener aesonides M, genaenerae sonides V 167 nec $Bon.^1$, Ne V 170 est M, om V 175 Inde M, Indi V 180 Crastina M, Crasti V 181 meminique $Bon.^1$, meminitque V | tuorum M^2 , tiorum V 189 Quae M, Quaem V 194 reddit M^1 , reddit V 197 te M, de V

220

225

haud vani tetigere metus, nec me ire recuso longius et cunctis redeuntem ostendere terris.' protinus inde alios flectunt regesque locosque adsuetumque petunt plaustris migrantibus aequor

adsuetumque petunt plaustris migrantibus aequor.

Puppe procul summa vigilis post terga magistri

haeserat auratae genibus Medea Minervae; atque ibi deiecta residens in lumina palla flebat adhuc, quamquam Haemoniis cum regibus iret, 205 sola tamen nec coniugii secura futuri. illam Sarmatici miserantur litora ponti, illa Thoanteae transit defleta Dianae. nulla palus, nullus Scythiae non maeret euntem amnis; Hyperboreas movit conspecta pruinas, 210 tot modo regna tenens; ipsi quoque murmura ponunt iam Minyae, iam ferre volunt. vix allevat ora ad seras, siquando, dapes, quas carus Iason ipse dabat, iam nubiferam transire Carambin significans, iam regna Lyci, totiensque gementem 215 fallit ad Haemonios hortatus surgere montes.

Insula Sarmaticae Peuce stat nomine nymphae, torvus ubi et ripa semper metuendus utraque in freta per saevos Hister descendit alumnos. solvere in hoc tandem resides dux litore curas ac primum socios ausus sua pacta docere promissamque fidem thalami foedusque iugale. ultro omnes laeti instigant meritamque fatentur. ipse autem invitae iam Pallados erigit aras incipit Idaliae numen nec spernere divae, praecipueque sui, siquando, in tempore pulcher coniugii Minyas numquam magis eminet inter:

202 uigilis M, uigiliis V 205 quamquam M, quaquam V 206 coniugii M^2 , coniugis V 208 defleta cod. regius, T^1 Pius, deflexa V 211 ipsi RF Bon.\(^1\), ipse V | murmure V 214 dabat iam Bon.\(^1\), dabam V | carambin M^2 , carymbin V 218 ubi M, ilbi V | utraque M^2 , utrasque V 224 ipse Balbus, Ipsa V 227 Coniugii M, Coniugi V

qualis sanguineo victor Gradivus ab Hebro Idalium furto subit aut dilecta Cythera, seu cum caelestes Alcidae invisere mensas 230 iam vacat et fessum Iunonia sustinet Hebe. adnuit unanimis Venus, hortatorque Cupido suscitat adfixam maestis Aeetida curis; ipsa suas illi croceo subtegmine vestes induit, ipsa suam duplicem Cytherea coronam 235 donat et arsuras alia cum virgine gemmas. tum novus implevit vultus honor, ac sua flavis reddita cura comis, graditurque oblita malorum. sic ubi Mygdonios planctus sacer abluit Almo, laetaque iam Cybele festaeque per oppida taedae, 240 quis modo tam saevos adytis fluxisse cruores cogitet? aut ipsi qui iam meminere ministri? inde ubi sacrificas cum coniuge venit ad aras Aesonides unaque adeunt pariterque precari incipiunt, ignem Pollux undamque iugalem 245 praetulit, et dextrum pariter vertuntur in orbem. sed neque se pingues tum candida flamma per auras explicuit, nec tura videt concordia Mopsus, promissam nec stare fidem, breve tempus amorum. odit utrumque simul, simul et miseratur utrumque 250 et tibi tum nullos optavit, barbara, natos. mox epulas et sacra parant; silvestria laetis praemia venatu facili quaesita supersunt; pars veribus, pars undanti despumat aeno. gramineis ast inde toris discumbitur, olim 255 Hister anhelantem Peucen quo presserat antro. ipsi inter medios rosea radiante iuventa altius inque sui sternuntur velleris auro.

228 uictor M, om. V, fort. gradiens vel veniens vel rediens 231 sustinet M, stistinet V 232 adnuit unanimis Meyncke, Adsunt unanimes V 238 cura M, curo V 239 planetu sacer V 241 tam cod. Bon., iam V 243 sacrificas M, sacrificans V 249 fidem M, fides V 251 tum V, iam Bon.

Quis novus inceptos timor impediit hymenaeos turbavitque toros et sacra calentia rupit? 260 Absyrtus subita praeceps cum classe parentis advehitur profugis infestam lampada Grais concutiens, diroque premens clamore sororem atque 'hanc, o siquis vobis dolor iraque, Colchi, adcelerate viam; neque enim fugit aequore raptor Iuppiter aut falsi sequimur vestigia tauri. puppe (nefas) una praedo Phrixea reportat vellera; qua libuit remeat cum virgine; nobis (o pudor) et muros et stantia tecta reliquit. quid mihi deinde satis? nec quaero vellera nec te 270 accipio, germana, datam; nec foederis ulla spes erit aut irae quisquam modus. inde reverti patris ad ora mei tam parvo in tempore fas sit? quinquaginta animae me scilicet unaque mersa sufficiet placare ratis? te, Graecia fallax, 275 persequor atque tuis hunc quasso moenibus ignem; nec tibi digna, soror, desum ad conubia frater, primus et ecce fero quatioque hanc lampada vestro coniugio, primus celebro dotalia sacra, qui potui; patriae veniam da, quaeso, senectae. 280 quin omnes alii pariter populique patresque mecum adsunt. magni virgo ne regia Solis Haemonii thalamos adeas despecta mariti, tot decuit coiisse rates, tot fulgere taedas.'

259 impediit M, inpendit V 263 diroque Baehrens, diramque V | sororem M, sonorem V 268 remeat T, tremeat V 274 unaque M, una V 277 frater $Bon.^1$, pater V 279 dotalia M, datalia V 280 da M, de V 281 alii $Bon.^2$, alti VM | populusque Bentley, sed cf. V 405 284 coisse $Bon.^2$, coire V | fulgere M^2 , fulgurae V 286 duo hemistichia excidisse vidit Leo; iam antea suppleverat Sudhaus per ... remigis (ipse recentis transtra ruit panditque novis) vexilla magistris, quod comprobatur Stat. Theb. V 403 sqq.

illi autem intorquent truncis frondentibus undam, quaeque die fuerat raptim formata sub uno et tantum deiecta suis a montibus arbor (quid dolor et veterum potuit non ira virorum?) haud longis iam distat aquis, sequiturque volantem barbara Palladiam puppem ratis, ostia donec Danubii viridemque vident ante ostia Peucen ultimaque adgnoscunt Argoi cornua mali. tum vero clamorem omnes inimicaque tollunt 295 gaudia, tum gravior remis fragor, ut procul Argo visa viris, unamque petunt rostra omnia puppem. princeps navalem nodosi roboris uncum arripit et longa Styrus prospectat ab unda coniugio atque iterum sponsae flammatus amore. 300 iamque alii clipeos et tela trabalia dextris expediunt, armant alii picis unguine flammas; impatiens tremit hasta morae, nec longius inter, quam quod tela vetet, superest mare. vocibus urgent interea et pedibus pulsant tabulata frementes. 305

Cum subitas videre rates vibrataque flammis aequora, non una Minyae formidine surgunt, primus et in puppem deserta virgine ductor prosilit et summa galeam rapit altus ab hasta; ense simul clipeoque micat; nec cetera pubes segnius adreptis in litore constitit armis. at tibi quae scelerum facies, Medea, tuorum? quisve pudor Colchos iterum fratremque videnti quidquid et abscisum vasto iam tuta profundo credideras? ergo infausto sese occulit antro, non aliud quam certa mori, seu carus Iason seu frater Graia victus cecidisset ab hasta.

310

315

Haud ita sed summo segnis sedet aethere Iuno

²⁸⁷ frondentibus M, frondibus V 288 fuerat M, furat V 289 a montibus M, amontibur V 293 uiridemque M, uirilegemque V 302 armant M^2 , amant V | picis unguine Bon. pici sanguine V 309 rapit M, rapat V 318 sedet M^3 , sed V

aut sinit extrema Minyas decernere pugna, nec numero quoniam Colchis nec puppibus aequos. 320 ergo ubi diva rates hostemque accedere cernit, ipsa subit terras tempestatumque refringit ventorumque domos. volucrum gens turbida fratrum erumpit, classem dextra Saturnia monstrat. videre, inque unum pariter mare protinus omnes 325 infesto clamore ruunt inimicaque Colchis aequora et adversos statuunt a litore fluctus.

Tollitur atque intra Minyas Argoaque vela Styrus abit; vasto rursus desidit hiatu abrupta revolutus agua. iamque omnis in astra 330 itque reditque ratis, lapsoque reciproca fluctu descendit. vorat hos vertex, hos agmine toto gurges agit. simul in vultus micat undique terror; crebra ruina poli caelestia limina laxat. non tamen ardentis Styri violentia cedit; 335 hortatur socios media inter proelia divum: 'transferet ergo meas in quae volet oppida dotes Colchis? et Haemonius nobis succedet adulter? nec mihi tot magnos inter regesque procosque profuerit prona haud dubii sententia patris? 340 an virtus praelata viri est et fortior ille, quem sequitur? iungam igniferos sine carmine tauros saevaque Echionii ferro sata perseguar hydri. hoc adeo interea specta de litore pugnas amborum: victoris eris. iam digna videbis 345 proelia, iamque illud carum caput ire cruenta sub freta, semiviri nec murra corpus Achivi sed pice, sed flammis et olentis sulphure crines.

320 aequi Wagner 321 accedere M, accendere V 322 ipsa subit Bon.\(^1\), ipsas ubi V 329 abit T Bon.\(^1\), habet V 331 ratis M\(^2\), rates V 332 vorat cod. regius, T\(^1\), Bon.\(^2\), uarat V 333 agit M, ait V 334 limina cod. Burmanni, lumina V 337 Transferet etiam V exhibet 338 Colchis M\(^2\), Colchius V | succedet M, succederet V 348 flammis et olentis MT, flammise tollentis V, flammis sed olentes Lemaire

vos modo vel solum hoc fluctus expellite corpus, non te, Aeeta pater, generi aut, Sol magne, pudebit. 350 fallor? an hos nobis magico nunc carmine ventos ipsa movet diraque levat maria ardua lingua? atque iterum Aesonides, iterum defenditur arte, qua solet? haut illi cantus et futile murmur proderit. ite, rates, et frangite virginis undam.' 355 dixit et intortis socio cum milite remis prosilit; at fluctu puppis labefacta reverso solvitur effunditque viros ipsumque minantem tunc quoque et elata quaerentem litora dextra. ibat et arma ferens et strictum naufragus ensem. 360 incipit et remos et quaerere transtra solutae sparsa ratis maestasque altis intendere voces puppibus; ast inter tantos succurrere fluctus nulla potest aut ille †velit†, quotiensque propinquat, tunc aliud rursus dirimit mare. iam tamen errat iamque abiit, fundoque iterum violentus ab imo erigitur; sed fluctus adest magnoque sub altis turbine figit aquis, et tandem virgine cessit.

Absyrtus visu maeret defixus acerbo.
heu quid agat? qua vi portus et prima capessat 370
ostia? qua possit Minyas invadere, clausos
quos videt agnoscitque fremens? maria obvia contra
saevaque pugnat hiems totusque in vertice pontus.
abscessit tandem vanaque resedit ab ira
et tanta de clade ratis. latus inde sinistrum
adversamque procul Peuces defertur in oram
cum sociis; gemino nam scinditur insula flexu

³⁶² maestasque Thilo, ma est as V | altis V, aliis Heinsius 364 aut ille velit V, aut ulla velit T^1 Balbus, actam ille petit Bury, fort. aut ille vehi (i. e. advehi) 365 errat V, extat Ald. 366—385 desunt in V (cf. ad 136) 370 heu Heinsius (cf. I71, VII 309), Nec MN, nunc Schenkl 372 fremens Sabellicus, tremens MN 374 resedit Lemaire, cf. Aen VI 407, recedit V 375 ratis M^2 Iunt. , rates MN 377 sociis Bon. socii MNT

Danubii. hac dudum Minyae Pagasaeaque puppis in statione manent; illinc Acetius heros obsidet adversa tentoria Thessala classe impatiens, pugnaeque datur non ulla potestas. noctes atque dies vastis mare fluctibus interperfurit, expediant donec Iunonia sese consilia atque aliquem bello ferat anxia finem.

At Minvae tanti reputantes ultima belli 385 urgent et precibus cuncti fremituque fatigant Aesoniden, quid se externa pro virgine clausos obiciat, quidve illa pati discrimina cogat? respiceret pluresque animas maioraque fata tot comitum, qui non furiis nec amore nefando 390 per freta, sed sola sese virtute sequantur. an vero ut thalamis raptisque indulgeat unus coniugiis? id tempus enim. sat vellera Grais, et posse oblata componere virgine bellum. quemque suas sinat ire domos, nec Marte cruento 395 Europam atque Asiam prima haec committat Erinys. namque datum hoc fatis trepidus supplexque canebat Mopsus, ut in seros irent magis ista nepotes atque alius lueret tam dira incendia raptor.

haec ubi fixa viris, tempus fluctusque quietos

378 hac $Iunt.^1$, ac MN, at M^2 | pagaseaque N, pegasea M (que add. M^2) 381 ulla M^2N , nulla M 386 Urguent etiam V exhibet 387 quid se $Bon.^1$, quidese V | clausos T^1 $Bon.^2$, clausas V 389 maioraque M, maiora V 390 furiis V, furtis Heinsius | amore $Bon.^2$, more V 396 Europam M, Euroram V 398 ista T $Bon.^2$, ipsa V 401 iura deum M, iura adeum V | et sacri Pius, est acri V 404 post cogitat duo hemistichia intercidisse statuit Schenkl

405

exspectant: ipsam interea, quid restet, amantem ignorare sinunt decretaque tristia servant.

Sed miser ut vanos, veros ita saepe timores versat amor fallique sinit nec virginis annos. ac prior ipsa dolos et quamlibet intima sensit 410 non fidi iam signa viri nimiumque silentes una omnes. haut illa sui tamen immemor umquam nec subitis turbata minis prior occupat unum Aesoniden longeque trahit, mox talibus infit: 'me quoque, vir, tecum Minyae, fortissima pubes, nocte dieque movent. liceat cognoscere tandem. si modo Peliacae non sum captiva carinae nec dominos decepta seguor consultaque vestra fas audire mihi. vereor, fidissime coniunx, nil equidem; miserere tamen promissaque serva 420 usque ad Thessalicos saltem conubia portus inque tua me sperne domo. scis te mihi certe, non socios iurasse tuos, hi reddere forsan fas habeant, tibi non eadem permissa potestas, teque simul mecum ipsa traham; non sola reposcor 425 virgo nocens, atque hac pariter rate fugimus omnes. an fratris te bella mei patriaeque biremes terrificant magnoque impar urgeris ab hoste? finge rates alias et adhuc maiora coire agmina: nulla fides? nullis ego digna periclis? 430 non merui mortemque tuam comitumque tuorum? vellem equidem nostri tetigissent litora patris te sine duxque illis alius quicumque fuisset: nunc remeant, meque ecce (nefas) et reddere possunt, nec spes ulla super. quin tu mea respice saltem 435 consilia et nimio comitum ne cede timori.

409 fallique M, fallitque V 411 signa M, signi V 412 illa M, ulla V 415 uir, tecum T, uittae cum V, quid tecum—movent? Liceat Heinsius, quid tecum—novent, liceat Thilo 419 fidissime MU, uidissime V 423 hi $Pii\ codd$., his V 424 permissa Bon. 2 , promissa V 425 reposcor M, reposcos V 436 nimio MRF, nimia V | cede M^2 , ce V

credidit ardentes quis te tunc iungere tauros posse? quis ad saevi venturum templa draconis? o utinam ergo meus pro te non omnia posset 439 atque aliquid dubitaret amor. quin nunc quoque quaero quid iubeas. - heu dure siles, magnumque minatur 459 nescio quid tuus iste pudor? mene, optime quondam 441 Aesonide, me ferre preces et supplicis ora fas erat? haud hoc nunc genitor putat aut dare poenas iam sceleris dominumque pati.' sic fata parantem reddere dicta virum furiata mente refugit 445 vociferans. qualem Ogygias cum tollit in arces Bacchus et Aoniis inlidit Thyada truncis, talis erat talemque iugis se virgo ferebat cuncta pavens: fugit infestos vibrantibus hastis terrigenas, fugit ardentes exterrita tauros. 450 si Pagasas vel Peliacas hinc denique nubes cerneret et tenui Tempe lucentia fumo, hoc visu contenta mori. tunc tota querellis egeritur questuque dies, eademque sub astris sola movet, maestis veluti nox illa sonaret 455 plena lupis quaterentque truces ieiuna leones ora vel orbatae traherent suspiria vaccae. procedit: non gentis honos, non (restat imago) 458 Solis avi, non barbaricae decor ille iuventae, 460 qualis erat, cum Chaonio radiantia trunco vellera vexit ovans interque ingentia Graium nomina Palladia virgo stetit altera prora.

* *

437 credidit Bon.², Reddidit V | quis te Heinsius, quise V, quis se T Bon.² 440 quaero Bon.², quaere V 459 huc transposuit Lemaire 444 parantem I, parentum V 445 Reddere M², Redde V 447 Thyada Heinsius, tyana V 452 tenui post Tempe add. Baehrens, om. V 456 Plena M², Plana V 457 vacc(a)e T Bon.¹, bacchae V 458 restat imago vel gloria restat Sudhaus, om. V, gloria magni T Inter versus 463 et 464 secum non cohaerentes nonnulli codd. deteriores hacc interpolaverunt: Moestus at ille minis et nota

Colchidos ira

haeret, et hinc praesens pudor, hinc decreta suorum dura premunt. utcumque tamen mulcere gementem 465 temptat et ipse gemens †et tempera dictis†: 'mene aliquid meruisse putas? me talia velle . . .'

466 et tempera dictis V, et dictis temperat iras M^2 in marg., et tempora quaerere dictis Heinsius 467 Mane V ultimos versus, nisi mortem in scribendo poetam oppressisse credas, sic fere constituendos et e. g. supplendos censet Sudhausius:

temptat et ipse gemens (quaerens) et tempora dictis: 'mene aliquid meruisse putas? me talia velle (pro tantis, inquit, meritis tibi praemia reddi?')

INDEX NOMINUM

Abarim Cyzicenum vulnerat Jason III 152

Abas pater Canthi Argonautae I 453

Absyrtus Aectae filius V 457; VI 171, 517; VIII 261, 369

Abydus urbs: -o I 285

Acamans Cyclops I 583

Acastus Peliae filius, Argonauta: -i I 709, VI 720; -um I 153, 485; -e I 164; -o I 695

Acesina ... agmina VI 69 Achaemeniae i. Persicae ...

pugnae VI 65

Achaeus: nymphis . . . -is III 542; terris ... -is III 697 et VIII 147; urbes ... - as VI 46 Acheron IV 595; -nte IV 73

Acherusidos oras V 73

Achilles: -i I 408; en I 133, 256

Achivus subst.: -i Iasonis VIII 347; -um III 86; -is VI 544; -os V 434, VI 10, 734; -is (abl.) IV 737, V 552. adiect.: duci ... -o Iasoni VI 450; iubae . . . -ae VI 606

Actaeus ... Bootes II 68; -i ... Phaleri VI 217; -ae ... sororis Cleopatrae IV 465;

-is . . . oris I 394 Actora Lapitham I 146

Actorides Menoetius, Argonauta I 407

Admetus Argonauta: -e I 445

Aea 1) nympha: Aean V 425 2) terra I 742, V 51, VI 96

Aeaei ... tyranni V 547; -um ... Monesen VI 189; -o ... pulvere I 451; -a ... urbe V 620; -is . . . oris V 277; -os ... campos VII 281; -a ... moenia VII 191; -is ... oris VII 119

Aeacides 1) Peleus I 139, 405,

2) Telamon II 511, III 693, 715, 722, VI 348

3) -ae Peleus et Telamon

IV 223, V 573

Aeetes I 43, III 495, V 285, 553, 589, 599, VI 13, VII 640, VIII 138; -ae IV 14, VI 22; (dat.) V 289, 401; -en II 379, V 317, 393, 685; -a VII 89, VIII 11, 350.

Aeetis Medea: Aeetida VI 481,

VII 445, VIII 233

Aeetius heros Absyrtus VIII 379; -ia virgo Medea VI 267; proles -ia VI 542; -ia tellus VII 565; -ia foedera VI 691

Aegaei ... profundi I 160, II 383; -o II 366; -a . . . caerula I 561

Aegon I 629, IV 715

Aemathiae manus II 640; v. Thessalia

genus Aeneadum II 573 Aenidae Cyziceni III 4

Aeoliae insulae VI 354; -iam I 576

Aeoliden *Phrixum* I 286; -ae *Phrixi filii* V 461

Aeolius 1) ab Aeolo, ventorum rege: -iam ... portam I 654

2) ab Aeolo, Hellenis filio: genus -ium I 770; -ii . . . Phrixii VI 542; -iae . . . domus VI 548, pecudis VII 54; -io . . . vellere VII 517, auro VIII 79; -ios . . . nepotes II 594

Aeolus 1) rex ventorum I 417, 587; -e 598; v. Hippotades 2) Hellenis filius, Phrixi avus I 751, V 477

Aesepia flumina III 420

Aeson I 144, 296, 335, 756, 767, 825, VII 494; -nis IV 549; -na I 72, 152, 734, V 48; -ne I 149

Aesonides Iason I 161, 194, 474, 488, II 334, 346, 385, 659, III 339, 369, IV 675, 755, V 4, 35, 543, 577, 587, 636, VI 655, VII 530, 587, 594, 645, VIII 118, 166, 197, 244, 353; -dae III 8, VI 429, VII 464; -den I 98, IV 738, V 302, 571, VI 173, 592, 684, 736, VII 165, 409, 476, 490, 541, 639, VIII 387, 414; -de I 226, II 380, VIII 105, 155, 178, 192, 442

A esonius ductor Iason I 241;
-ii ... ducis III 240, viri VII
178; -iae ... cuspidis III 285,
hastae VI 653; -ium ... iuvenem I 32, VII 188, ducem
IV 8, caput V 294, VI 579,
687; -iam ... pateram I 660;
-ias ... urbes VII 17

Aethalides Argonauta I 437 Aetna IV 287; -am II 29; Aetne II 95 Aetnaei...dei Vulcani II 420; -is... antris IV 104 Africus ventus II 506

Agenor pater Phinei IV 444 Agenoreis... tectis IV 522 Agenorides Phineus IV 582 Alani: -os VI 42; -is VI 656

Alazona fluvium VI 101 Alba oppidum Latii II 304 Albanus 1) subst. i. Styrus

saucius necat Anausin VI 271
2) adiect. -ni . . . tyranni
V 258, Cremedonis VI 194;
-no . . . tyranno VI 44, VIII
153; -na . . . porta III 497;

-nis ... oris V 459

Alcides I 35, 354, II 451, 462, 521, 533, 543, III 475, 550, 586, IV 78, 701, V 90; -dae IV 247; (dat.) VIII 230; -den III 65, 580, 644, 662, 701, 724, IV 62, V 156, 172, 488, 574; v. Hercules

Alcimede I 297, 335, 731;
-es I 317; v. Thessalis
Almo fluvius VIII 239
Aloidae V 651
Alpes VI 393
Alpheos fluvius VIII 91
Amanus mons I 493

Amastrin Scytham occidit Ar-

gus VI 554 Amastrum Cyzicenum detruncat Nestor III 145

Amazon V 89; -nidum...gens IV 602

Ambenus 1) mons VI 85 2) Scytha occidit Ocrea VI 251

Ambrosium Cyzicenum Peleus . . . sternit III 138

Amnes I 106, II 537, VII 391 Amores VI 457, VII 171

Amphidamas Argonauta I 376

Amphion Argonauta I 367; -na III 479 Amphitryoniades I 635, III 733; -den I 375; v. Hercules Ampycides Mopsus III 420, 460; -den V 366

Amyclae: -asVI219; -isIV312 Amyclaea ... herba I 426

Amycus IV 101, 148, 160, 232, 296; -ci IV 243, 276, 651, VI 626; -cum IV 165, 317, 745

Amymone fons Argolidis IV 374

Amyros fluvius: -ron II 11 Amythaon Lemnius II 162 Anausis Scytha VI 43, 266; -in leto dat Styrus VI 272

Ancaeus 1) Argonauta, filius Astypaleiae I 191, III 138, V 64; -um I 413

2) Argonauta, filius Lycurqi I 377

Ancon fluvius IV 600 Anxur Scytha VI 68

Aonias (Boeotias) aras 1379; -iis ... truncis VIII 447

Apidanus fluvius I 357

Apollo I 234, 567, II 492, IV 61, 445, V 17, 112, 693; v. Arquipotens, Clarius, Delius, Hyperionius, Phaethon, Phoebus, Sol, Titan

Aprem Scytham exigit hasta Colaxes VI 638

Aquilone creatis IV432; Aquilonia proles IV 462, 501; v. Calais et Zetes

Aquites Colchus VI 295; necatur a Gesandro VI 303 sqq.

Arabes: -as VI 139

Arcadio ... veneno I 108, astro Ursa maiore I481, ritu IV 384

Arcas I 36, Echion VII 543, Bootes V 370; Arcados . . . deae Callistus V 205

Arctoo de cardine III 499: -oa per aequora V 619; -ois ... armis VI 295, arvis VI 330 Arctos sidus et regio VI 147; -on IV 210, V 272; -o I 419, V 317, VI 140; -os V 46, 155, VI 40

Aren Cyzicenum occidit Telamon III 203

Arene mater Lyncei et Idae I 463

Argi urbs: -os I 239; -is I 107, III 666, IV 360, V 487

Argiva ... regna IV 352; cuspidis -ae VI 202; -e VI 324 Argo I 273, 441, VI 317, VIII

194, 296; (voc.) I 648

Argolicus Idmon V 2, hospes VI 676; -camque manum VI 286; -cis ... colonis VI 334; -cas ... urbes I 96; -cis ... oris VI 462

Argos I 359

Argous: -oa manus III 3, 430; -oi ... mali VIII 294; -oae ... ratis VII 573; -oa ... securi V 435; -oa . . . vincla III 691, vela VI 116, VIII 328, auxilia VI 731

Argus 1) Argonauta I 93, 314, 477, II 390; v. Thespiades

2) Phrixi filius V 460, VI 553 3) custos Ius IV 366, 367, 370, 383, 388

Ariadne v. Minoia

Ariasmenus Scytha VI 387, 394, 423; -ne VI 103

Aricia urbs II 305

Arimaspi gens: -pe VI 131 Arinen Colchum necat Colaxes VI 638

Armeniae V 166 Armes Scytha VI 530

Armipotens Mars III 253 Aron socius Colchorum V 590,

VI 524, 536

Arquipotens Apollo V 17 Arsinoe urbs: -en V 422

Asiae plaga IV 210; -ae VI

334; -am I 542, 554, II 614, IV 728, VII 43, VIII 396 Assyrios .. sinus V 109 Asterion Argonauta I 355 Astraea II 363 Athamas: -anta I 280 Athos II 201, IV 322; -on I 664, II 76 Atlans II 620, V 410; progenies -ntis Mercurius I 841 Atlantidis i. Pleiadum II 72 Atracia ... virgine Hippodamia 1141; -io ... veneno VI 447: v. Thessalicus Auchatae gens; -es VI 132 Auchus Cimmerius VI 60; caput eripit -i Iason VI 619 Avernus 1) subst.: -ni II 602, IV 493, 700; -no V 347 2) adiect.: -na palus VI 158 Aulon I 389 Aurora I 283, IV 423, V 559; -am II 261 Ausoniam VII 86 Ausonii . . . Pici VII 232 Autolycus Herculis comes, postea Argonauta V 114

Bacchus II 348, III 538, V 75, VII 301, VIII 447; -i II 254, 623, IV 533, V 192, 215; -um II 272, III 5, IV 237, V 497, VI 137; -e II 275; -o I 260, II 70; v.Iacchus, Liber, Lyaeus, Nyctelius, Ogygius, Thyoneus Balloniti gens Scythica VI 161 Barisanta Scytham occidit Calais VI 557

Batarnae gens Scythica VI 96 Bebrycia IV 762; -iae IV 743, V 502

Bebrycium fretum IV 220;
-ii... regni IV 99; -io...
litore IV 442, hospite VI 344;
-iis... oris IV 590, tropaeis
IV 739

Bebryx IV 157, 261, 290; -cis II 648; -cas IV 315 Bellipotens Mars I 529 Bellona I 546, II 228, III 60, VII 636; v. Enyo Bessi gens Thraciae II 231 Bienor Cyzicenus III 112 Bisaltae legio VI 48 Bistones: -as I 726, III 83 Bistoniae . . . alumnum Orphea III 160; v. Thracia palmite ... Bithyno III 6 proles . . . Boebeia III 543 pingui . . . Boebeide I 449 Boeotia . . . Thyias V 80 Bootes sidus Actaeus II 68; -en VII 457 Boreas I 575, 597, II 515, VI 164; -ae IV 630, VII 563; (dat.) IV 722; -an I 604 Bosporos IV 345; -on IV 419 Bronten (broten V) Cyzicenum vulnerat Iason III 152 Butes Argonauta I 394 Byzeres gens Pontica V 152 lacum ... Byzen VI 68

Cadmei ... hydri VI 437, VII 76; -eia ... seges VII 282 Cadmi de sanguine Bacchum VI 137

Caicus Colchus a Lexanore interficitur VI 688

Calabri ... arvi I 683; -is... saeptis III 582, arvis III 729
Calais Argonauta III 692, IV
465, necat Barisanta et Riphea VI 557; v. Aquilo, Boreas, Orithyia

Caledonius . . . Oceanus I 8 Callichoron fluvium V 75

Calpen montem I 588

Calydonis alumni Tydeus et Meleager IV 223; -ŏs V 573; -a III 658; -e satus Meleager III 646 Campesus Colchus V 593, VI 243

Canthus Argonauta I 166,451, VII 422; -i III 192, VI 350; -um VI 364, 368; -e VI 317, 346; occiditur a Gesandro VI 341

Caphereus promunturium:
-eu I 371

Carambis promunturium V 107; -in IV 599, VIII 214

Caresus Colchus deicit Dipsanta Strymonaque, ipse a Cremedone necatur VI 192

Carmeius Colchus V 582 Caspia claustra V 124

Caspiadae gens Scythica VI 107

Caspius Scytha necat Monesen VI 189

Castor Argonauta I 425, III 187, Ityn transigit III 189, 668, IV 333, VI 204, 239; -ra IV 226, V 546, 549; -re II 427, III 330, 723

Caucaseum . . . senem Promethea IV 63, florem VII 357; -eae IV 72, nymphae V 381, trabes VII 565; -eis V 253, VII 190

Caucasus 1) mons V 155, 161, 518, VI 612, VII 55

2) Colchus VI 641 Cecropiae... Orithyiae I 468 Cecropis arces V 646

Celaeneus III 406 Celaeno Harpyia IV 453, 499

Centores gens Scythiae: -as
VI 151

Cepheus Argonauta I 375 Ceramnus Scytha occiditur ab Iasone VI 550

summa Ceraunia III 465 Ceres I 578, V 216; -eris I 69, II 69, IV 532; -erem I 254, III 5 Cessaeae (an Ciss.?) manus VI 130

Chalcidicas... harenas I 454 Chalciope soror Medeae: -es VII 156; -en VI 479

Chalybes: -um IV 611, V 141 Chaonii ... Iovis I 303; -io ... trunco VIII 461; v. Dodonis

Chaos I 830, II 86, IV 123, V 95, VII 402

Chiron I 139, 255, 267; -nis I 407

Choaspen Colchum V 584 Choatrae gens Scythica: -as VI 151

Cimmerium domus III 399; -ias ... opes VI 61

Circaei... campi V 327; -os ... agros VI 426; -is ... agris VII 544

Circe VI 445, VII 217, 347; -en VII 120, 212

Cissaeae v. Cessaeae Cithaeron V 81

Clanis Centaurus I 146 Clarii... dei Apollinis III 299 Cleonaeo... hiatu I 34

Cleopatra coniunx Phinei IV 464

Clio III 15

Clite coniunx Cyzici III 11,314 Clymenus Argonauta I 369 Coastes Scytha VI 155

Cocytia nubes Harpyiae IV 495

Codrus Lemnius II 136 Coelaletae gens Scythica VI 81 Coeus Titan III 224

Colaxes Scytha VI 48, genitus Iove VI 621, 646; occidit Monesum occiditurque ab Iasone VI 651 sqq.

Colchi III 698, IV 706, V 440, VI 190, 242; -orum VI 417; -is III 681, V 451, 633, VI

I 426

742, VIII 156, 320, 326; -os I 66, 201, 327, 391, 743, III 82, IV 618, V 178, 283, 421, VI 30, 389, 530, 691, VII 231, VIII 313; voc. VIII 264; -is V 50; v. Cytaei Colchis 1) Medea V 349, VII 181, 389, 584, 596, VIII 68, 70, 83, 338; -idos VII 369, 625; -ida VI 468, VII 153, 190, 575, VIII 2 2) terra: -idos II 423, V 202; -ida 1 52, V 505 3) adiect.: gentis -idos V 418; matresque nurusque -ides VIII 142 Cometes pater Asterionis Argonautae I 356 Coralli gens Scythica VI 89 Corythus Cyzicenus III 99 Cotys Cyzicenus III 112 Albani...Cremedonis hasta cadit Caresus VI 194 Crenaeus Cyzicenus: -e III 178 Cretheia virgo Helle II 611, proles Iason VIII 112 Cretheus pater Aesonis I 740, V 477; -eos I 42 Crethiden Iasonem VI 609 Crobiali (Cobilli V) latus V 102Cromnae iuga V 105 Cupido VIII 232 Cyaneae IV 658, 681; -as I 60, IV 562, V 85, 167, VIII 181; -ae cautes I 630, VII 42, rupes IV 638; -eos montes II 382, VIII 193, fragores V 482; v. Symplegas Cyběle VIII 240; v. Idaeus, Mater, Mygdonius Cyclops I 136. IV 287, VII 648; -pes IV 104 Cydrum Cyzicenum Pollux transigit III 192

Cymaeae . . . vatis I 5 Cymothoe Nereis II 605 Cynosura I 17 Cynthia II 56, III 558; v. Diana Cyris Scytha VI 80 Cyrnus Colchus: -e VI 297 Cytaei VI 427; -is V 466; v. Colchi Cytaeus adiect.: -ae virginis Medeae VI 156; -is VI 543; -os VI 595; -is VI 693 Cythera VIII 229 Cytherea II 328, VII 189, VIII 235; v. Venus Cytisorus filius Phrixi V 462 Cytoros urbs Pontica: -on V 105 Cyzicus rex II 636, 656, III 9, 22, 60, 220, 313, IV 441; -ce III 326; necatur ab Iasone III 240; v. Dolionius Daedalus I 704 Dahae: -is II 157; v. Thressa Danaum de fine I 555, VI 173; -os I 371 Danubii VIII 293, 378; Hister Daraps Scytha VI 66, necat Latagum, sed necatur a Zete VI 572 Dardaniis ... harenis II 445; -ium ... patrem *Ilum* II 581 Datis Scytha: -in VI 65 Deileon Herculis comes, postea Argonauta: -onta V 114 Delius Apollo I 446; sacerdos Mopsus III 432 Deucalion Argonauta I 366 Dīana IV 60; Dĭanae II 7, 301, V 379, VI 73, VII 179; (dat.) infernae V 238, 345,

Cyllaros equus Castoris: -on

Cyllenius ales Mercurius IV

385; proles -ia I 436

Thoanteae VIII 208; v. Cynthia, Hecate, Latonia, Luna, Phoebe, Trivia

Didymaonis hastam III 707 Dindyma mons III 20, 232 Dione: -es VII 187: v Venus

Dione: -es VII 187; v. Venus Dipsanta Scytham Caresus ... deicit VI 192

Dirae Harpyiae IV 586; Furiae I 804, V 445

Dis: Ditis I 780, IV 411, VI 112; -tem III 520, VII 313; v. Iuppiter

Discordia II 204, VI 401,

VII 468

Dodonida quercum I 302; v. Argo

Dolionii . . . regis *Cyzici* V 7 Dolopeia busta II 10

Dolus II 206

Dorcea Cyzicenum Iason demetit III 159

[Dorica (turica V) nox II 572] Doryclus Lemnius: -i II 149 Doto Nereis I 134

Drangaea (drancea V) phalanx VI 106, legio VI 507

Dryope 1) Nympha III 529 2) Lemnias: -es II 174

hospitis . . . Dýmantis (tymantis V) IV 187

Echeclum Cyzicenum sternit Ancaeus III 138

Echion Argonauta I 440, IV 134, 734, Areas VII 543; v. Nonacria

Echionii . . . dentis VII 554, hydri VIII 343; -ia . . . aula VII 301; v. Thebae

Edonis*i. Thraciis* ventisVI 340 nemus Egeriae II 304

Electria tellus II 431; v. Samothracia

Elei . . . parentis IV 227

Elis I 389; -dis I 665 Elysium I 650

Emoda (emeda V) mons VI 143 Endymion v. Latmius

Enipeus fluvius I 357, V 208; -ea I 83

Ensis sidus II 68

Enyo IV 604; v. Bellona

Eous 1) subst. Eoo $(\bigcirc __)$ VII 22; v. Lucifer

2) adiect. (O _ _): -i ...
regni III 539, montis IV 96;
-ae ... lucis II 642, silvae
VI 699; (_ _ _): -ae ... Atlantidis II 72, pugnae VI 142;
-o ... sanguine V 76, litore
V 245; -as ... urbes IV 509;
-is ... oris VI 690

Erebi II 120, IV 407; -um III 410; -o VI 292

Erginus Argonauta I 415, VIII 177; -um V 65

Eribotes Argonauta I 402; -en III 478

Eridani . . . amnem V 430; v. Padus

Erinys II 281, III 19, IV 74, 617, V 146, VII 112, 462, VIII 396

Erymanthei... monstri I 374 Erimanthi... iter II 495 Erymus Cyzicenus III 194 Erythia urbs V 106 Eryx II 523; -cis IV 322

Euarchus fluvius VI 102 Euboicas...undas I 373; -is montibus VI 321

Eumenidum II 228, III 54, 217, canis III 228

Euphemus Argonauta I 365 Euphrataeis (pharetratis V)

... tapetis VI 696

Euripus I 454 Europa II 615; -am IV 727, VIII 396

Eurotan fluvium I 430

Eurus I 613, 639, II 365; -o I 538; -os I 594
Euryalen Amazonida V 612; -es VI 370; v. Mavortia
Eurymenae urbs; -as II 14
Eurynomen Lemniada II 136
Eurystheos... iussa I 114
Eurytion Argonauta II 378
Eurytus Argonauta III 99, 471, VI 569; -e I 439
Exomatae gens Scythica VI 144; -as VI 146, 569

Famam II 116
Fas I 796
Fauni I 105
Fortuna I 326, II 176, 474, 594, III 293, V 113, 530
Fuga VI 181
Furiae: -arum I 817, VIII 20;
-is II 294, V 42, VII 170; -as
III 520, IV 13
Furor VII 510; -orum I 796

Galatea Nereis I 135 Gangaridae gens Scythica: -dum VI 67 Gargara mons II 360, 583 Gaudia VI 179 [Gelas Scytha VI 208] Geloni gens Scythica VI 512; -o VII 236 Genetaei rupem Iovis V 147 Genysus Cyzicenus III 114 Geraestus promunturium: ostrifero ... -o I 456 Gerus fluvius VI 67 Gesander rex Iazygum opprimit Aquiten VI 303, 322, 365; -drum VI 280, 371, necat Euryale VI 378 sqq. Gessithoum Colchum occidit Colaxes VI 637 Getae V 603, VI 507; -is V 419 Geticum Priona VI 619; -o

de pulvere VII 645; -ae

Glaucus 1) deus marinus II 605; -o I 190, II 286 2) Cyzicenus: -um ... occupat Iason III 153 Gloria I 77 Gorgo III 54; v. Medusa Gorgonei ... monstri IV 605; vultu . . . -eo VI 176 Gortyn urbs: Gortyna I 708 Gradivus III 498, IV 281, V 618, VI 1, VIII 228; -i V 650; -o V 122; -e V 142, 251; -o IV 602; v. Mars Graecia I 19, VII 41, 132, 496, VIII 275 Graiugenae: -um II 557; -as VI 389 Graius 1) subst. V 362; -ium VII 550; -io V 362; -i I 543, VI 190; -ium I 498, V 386, VI 758, VIII 462; -is I 550, II 326, V 523, VIII 262, 393; -ios I 604, VII 39; -is IV 740 2) adiect. -ius nepos V 687; -ia . . . ratis I 507, iuventus l 599; -iae ... iuventae l 113; -io . . . tholo I 56, duci II 655; -ium ... orbem V 255; -iam manum V 116, puppem VI 5; -io vellere I 519, corpore VI 351; -ia ... stirpe 1523, hasta VIII 317; -is ... maģistris I 18, terris V 293; -ias . . .

manus II 232; -is... stabulis

II 204, antris V 618

Haemoniam I 22; -iae IV 736; v. Thessalia Haemonidae IV 506, V 127, VI 371 Haemonius . . . adulter VIII 338; -ii . . . mariti II 425 et VIII 283, iuvenis VII 350, ducis VII 524; -iae . . . ratis II

urbes I 33, III 452, IV 402,

VI 498

353, carinae II 636 et VII 326; -io ... colono VII 549, marito VIII 16; -iam ... ratem III 27; -io . . grege VIII 129; -ia ... alno III 536; -iis ... terris V 262 et VI 18; -ios montes VIII 216; -ias ... undas I 120, praedas VII 56; -iis ... terris II 592, cantibus VI 448, regibus VIII 205; v. Thessalicus

Haemus mons I 727; -um I 24 Hagen Cyzicenum Pollux transigit III 191

Hagniades Tiphys I 482, II 48 Halys 1) fluvius V 112, 120

2) Cyzicenus: -yn ... de-

metit Iason III 157

corniger ... Hammon II 482 Harpen Amazonida invadit Gesander VI 375

Harpyiae IV 428, 450, 525 Iunonia ... Hebe VIII 231 Hebrus 1) fluvius: -ri II 515,

IV 463, VI 139; -rum VII 646; -ro VIII 228

2) Cyzicenus: Pollux impingitur -ro III 149

3) Scytha: -rum . . . ferit

Iason VI 618

Hecate VI 495, VII 364; -es V 335, VI 113, VII 182, 521; -en VII 353; v. Diana, Perseis

Helice I 18; -en V 71

Helix Scytha Nestoris hastae immoritur VI 570

Helle I 50, 282, II 588; -es I 167, 425, 537, III 7; -en II 629, VII 57; v. Cretheius

Henioche nutrix Medeae V 357

Heniochi gens Scythica VI 43 Herculeae ... sagittae V 136; -eo . . . leoni I 263; robur -eum I 562; -eo I 387, III

529, nomine III 600; -eis... auxiliis I 118, lacertis I 435, telis II 570; -eas... sagittas I 393, opes III 713

Hercules: -is III 169, 649, 673, V 115, 130; -e III 532, 641, 704, IV 84; v. Alcides, Amphitryoniades, Tirynthius

Hesionam IV 164

Hesperiae letalis apex IV 508 Hesperium...orbem VIII 91 Hiber V 166, 559, VI 507, 750; -ro VII 235

Hiberas (Hispanas) domos III 730; maris ... -ri II 34

Hiberia *Pontica* V 604, VI 120 †Hidmon Cyzicenus ab Hercule necatur III 167

Hippasus Lapitha I 148 Hippodamia VII 276

Hippotades I 610; v. Aeolus Hister VI 329, VIII 219, 256; -ri IV 718, VIII 185; v. Danubius

Hora mater Colaxis: -ae VI 58 Horae: -is IV 92

Hyadumque locos II 67 Hylea ... gente VI 74

Hylas Argonauta I 110, 219, prostravit Sagen III 183, 184, 486, 537, 549, 599; -an III 569, 571, 596, 725, IV 18 dulcem ... Hymetton I 397; -i V 343

Hypanis 1) fluvius IV 719; -in VI 147

2) Colchus: -in transfigit Taxes VI 252

Hyperboreas... pruinas VIII 210

Hyperia fons IV 375

Hyperionides V471; v. Aeetes Hyperionius ... currus II 34; v. Apollo

Hypetaona Colchum occidit Colaxes VI 637

Hypsipyle II 244, 352, 400, III 342

Hypso mater Deucalionis et Amphionis I 367

Hyrcanaque signa III 494; -is ... antris VI 79, lucis VI 114; -os ... fratres VI 203

Iaccho I 140; v. Bacchus lanus II 620 Iapetus IV 74; -i I 564 Iapyga ventum III 611 virginis Iasiae Ius IV 353 Iason I 298, II 1, III 80, 269, 615, IV 222, 537, 626, 648, V 62, 465, 469, VI 546, 586, 645, VII 28, 43, 221, 307, 385, 396, 576, 600, VIII 213, 316; -na II 402, 424, 591, VI 759, VII 341, 451, 515; v. Aeson, Aesonides, Cretheius, Crethides, Graius et cetera Graium nomina Iaxarten Colchum V 596

Iazyges gens Scythica VI 122; -as VI 281

Idaeaque mater Cybele II 536; -am ... buxum I 319; -a ... nemora II 477

Idaliae ... divae Veneris VIII

Idalium urbs VIII 229

Idas Argonauta I 166, 461, III 471, IV 224, VI 342, VII 574; -am VI 382

Idasmenus Scytha a Melane occiditur VI 196 sqq.

Ide mons II 519, 582; -ae II 414; -â I 549

Idmon Argonauta I 228, 360, III 175, 440, IV 546, V 2, 27, 42; -nis V 9; -ne V 5

versam ... Idumen I 12 Ignipotens Vulcanus II 80,

V 452

Iliacique lares II 246; tyranni

Ilus: -i II 473, 580 Imbros II 443

Inachiae ... iuvencae IV 357; -ias IV 397, VIII 148; -iis... Argis I 107 et III 666, antris

VIII 125; v. Argolicus Inachidos Ius IV 350 Inachus fluvius V 209 Inarime insula III 208 Indi VI **117**

Ino VIII 21

Inoo... Learcho I 280; -oas ... aras I 521; -ois ... undis II 607

Inopus fluvius: -i V 104 Io IV 346, 392, 416, VII 111; v. Iasius, Inachis, Phoebe

caram ... Iolcon I 171 Ionium mare I 24; -ii IV 512; -ius magister VII 83

Iphiclus 1) Argonauta, Thestii filius I 370

2) Argonauta, frater Alcimedes: -0 I 473

Iphinoe Lemnias II 327; -en II 162

Iphis Argonauta VII 423; -i I 441

Iphitus Argonauta Naubolides I 363; -e III 480

Ira V 137; -ae II 205, V 146 Iris 1) dea VII 189; -im IV 77; -in VII 186; v. Thaumantias

2) fluvius IV 600, V 120 Iron 1) Cyzicenus III 111

2) Scytha Nestoris (?) accipit hastam VI 202

Issedonia eque phalanges VI 750

Isthmos: -on VIII 23 Ityn Cyzicenum transigit . . . Castor III 189

Phrygios . . . Iulos I 9

Iuno I 96, II 3, III 184, 487, 509, 534, 611, 665, IV 7, 55, 354, 359, 416, 682, V 183, 280, 286, 363, 401, VI 429, 450, 590, 650, 680, VII 154, 190, 442, VIII 318; -onis IV 27, 392; -onem II 85, IV 3; (voc.) I 215; -one I 73, VI 578; v. Saturnia

Iunonia ... Hebe VIII 231, consilia VIII 383

Iuppiter 1) deus I 82, 247, 344, 466, II 84, 305, 358, III 19, 91, 131, 401, 465, IV 219, 365, 560, V 163, 304, VI 49, 170, 391, 653, VIII 266; Iovis I 663, 690, 788, III 89, 225, 385, 578, 620, IV 28, 75, 127, 414, 479, 542, 551, 580, 684, 708, V 110, VI 53, 91, 463, VII 568, armiger aquila I 156 et II 416, Chaonii I 303, proles Hercules III 667, sanguis Pollux IV 256, proles Pollux IV 327, 757, famulas Harpyias IV 520, Genetaei V 147, proles Phasis V 204, virgo Pallas V 280, progenies Castor V 550, natos Castorem et Pollucem V 572, proles Pallas V 653, ducem ... Bacchum VI 137, proles Colaxes VI 636; Iovi I 795, II 434, IV 391, Tartareo I 730; -em II 363, 560, IV 61, 70, 352, 360, V 623; (voc.) II 52, III 697, IV 122, VI 730; -e I 133, 372, natus Pollux IV 313, V 478, VI 608, genitus . . . Colaxes VI 621; v. Tonans 2) stella V 371

Lacaenae Clytaemnestrae VII

La con Pollux I 421, IV 254,

VALERIUS FLACCUS, ed. Kramer.

invadit Taxen VI 255; -ni IV 340 Lagea novalia VI 118 Lampsacus II 623 Laomedon rex Troiae II 552 Laomedonteos . . . penates II 474 Lapithes V 515, VII 606; -ae V 652; -as IV 280 Latagum Colchum V 584, Daraps interficit VI 572 Latias ... urbes I 21; -iis ... fastis II 245 Latmius ... venator Endymion VIII 28 Latona IV 60 Latonia Diana III 415, VI 159 Latris Hiberus VI 121 Laurentibus... terris VI 410 Learchus: -o I 280; -um III 68 Ledae genus Castor et Pollux I 562 Leleges: -um III 204 Lemnos Vulcania II 79 et IV 440, II 95, 431; -ni II 90, dux Thoas II 108; -no II 101, 323; -non I 392, II 127, 198, 311; -no II 164, 401 Leodocus Argonauta I 358 Lerna: -ae I 35, II 496, III 511 Lesbos III 7 Lethaei ... rami VIII 84 Lethe: -en II 483 Leti . . . imago II 206; VIII 74 Lexanoris Scythae VI 686 Liber I 567; v. Bacchus Libya I 588; -es VII 607 Libycum latus II 619, -co... litore VI 411 Libys I 512 Lipares domus II 96 Lucifer VI 527; v. Eous Luna I 284, III 196, VIII 30; -ae VII 330; -am VI 447; v.

Diana

Lyaei...genus Phlias I 411; II 265, V 74; v. Bacchus dei... Lycaei Panis VI 533 Lycen Amazonida Gesander ferit VI 374 Lycormas fluvius: -ae III 544 Lyctius III 729 Lycurgum I 729 Lycurgum I 729 Lycus rex Mariandynorum IV 173, 737, V 8; -ci IV 589, VIII 215; -co V 62 Lyda nurus IV 369 Lynceus Argonauta I 462, 467 Lyrceia tellus IV 355

Macetum ... urbes I 96 Macrones gens V 151 Maeotia ... aequora IV 720, pubes VI 38 Maeotis nympha VI 565; -in lacum VI 154 Magnes campus II 9 Maleae ... fragosae IV 261 Mariandyni: -um IV 171; -is . . . harenis IV 733 Mars VI 28; -tis III 90, 151, V 130, 228, VI 156, 336; -tem I 223, II 100; -te I 810, V 276, 601, VI 39, 436, 602, 751, VIII 395; v. Armipotens, Bellipotens, Gradivus, Ma-Martius clamor II 388, currus III 83, campus VII 62, clangor VII 610; -ia tuba I

clangor VII 610; -ia tuba I 319, cassis III 53, tigris III 635, acies VI 66, templa V 640 Massageten V 125

Massageten v 125
Massylus III 728
Matris ira VII 635; v. Cybele
Mavors V 667, 671, VI 178,
280, VII 645; -tis VI 694,
VII 519, 544; v. Mars
Mavortia coniunx Venus II

208, Amazon V 89, Euryale V 612 Mauri III 587 Medea V 239, 257, 330, VI 44, 157, 276, 439, 575, 667, 757, VII 252, 381, 409, 589, 632, 637, VIII 92, 142, 203, 312; v. Aeetis, Aeetius, Colchis, Cytaeus, Sol Medus V 604; -um V 125 Medon Cyzicenus III 118 Medores Scytha VI 211; occiditur a Phalero VI 217 spiramque Medusae VI 396; v. Gorgo Melanthum Cyzicenum sternit Telamon III 203 Melas Phrixi filius V 461, ferit Idasmenum VI 196 sqq. Meleager Argonauta: -gre I 435, VI 719; v. Calydon, Oenides, Porthaonides Melie nympha IV 119 Memphis III 361; -in IV 407 Menippen Amazonida Gesander ferit VI 377 Menoetius Argonauta VI 343; v. Actorides Mercurius v. Atlans, Cyllenius, Pleione Messeides undae IV 374 Methone urbs I 388 Minervae V 504, VIII 203; v. Pallas Minoia... manus I 706, virgo Ariadne VII 279 Minyae I 184, 519, II 370, III 272, 284, IV 6, 82, 246, 529, 693, V 28, 167, VI 427, VIII 212, 307, 378, 385, 415; -is I 274, 439, 621, II 15, III 219, 256, 347, IV 423, V 290, 298, 507, VII 90, VIII 176; -as I 227, 310, II 324, 437, III 74, 363, IV 98, 433,

V 47, 455, 620, 634, 679, VI

4, 16, 116, 436, 482, 595, VII 26, 115, 189, 474, VIII 227, 319, 328, 371

Moesus VI 162

Monesen Colchum Caspius necat VI 189

caput ... Monesi Colchi ferit Colaxes VI 651

Monychus Centaurus I 146

Mopsus Argonauta I 207, 384, III 98, 378, IV 546, V 9, 95, VIII 248, 398; -o I 234; -um III 372; v. Ampycides, Delius

Mors I 327

Mossynoeci V 151

Mulciber Vulcanus II 315, V 433

Musa III 213, VI 34, 516; -arum V 693

†Mycael (gens Scythica) VI 129 Mycenae III 655; -as I 552; -es V 645

Mygdon rex Phrygius: -onis III 320

Mygdoniae ... matris Cybeles III 47; -ios planetus VIII 239

Myracen fluvium VI 50 Myraces Parthus VI 690, a Syene necatur VI 717 Mysia III 484

Naubolides Iphitus Argonauta I 362

Nauplius Argonauta I 372, V 65

Neaerae Lemniadis II 141 Nealcen Cyzicenum Pollux transigit III 191

Nelides Periclymenus Argonauta I 388, IV 224

Nemea: -ees II 495; -eae VIII 125; -een III 511

pecoris Nephelaei I 56 Neptunius . . . Euphemus I 363; -ia proles *Erginus* I 415, *Amycus* IV 213, 256, cuspis II 617, manus V 164

Neptunus I 212, 641, II 26, 491, 497, IV 114; -ni IV 213, proles Amycus IV 150; -no IV 109; -ne I 456; -no V 478

Nereus I 658; -ea I 450 Nessus Centaurus I 147

Nestor Argonauta I 380, detruncat Amastrum III 143; -ris VI 569; -ra I 145; v. Pylius

Neurus Hiberus VI 122

Nilus I 20, IV 409, VIII 91; -i III 361, VII 607; -e IV 346 Nisaeum Cyzicenum Tela-

mon ... ferit III 198

Nonacria proles Echion IV141 Notus I 612, 640, III 93, V 438, VI 494; -i II 506; -o V 73; -os I 652, VIII 173; -is I 646, IV 106

Novas fluvius ignotus IV 719; -ae VI 100

Nox VI 752; -cte satae Furiae III 252; -cti V 398

Nyctelii Bacchi VI 755

Nympha IV 27, V 110; -ae III 561, IV 23, VI 52, Sarmaticae Peuces VIII 217; -a III 536; Salmonide -a V 478; Caucaseae . . . -ae V 381; -arum III 181; -is III 542; -as III 522

Oceanus I 589, Caledonius I 9; -i III 404, IV 91; -o V 411, 565

Ocheus Scytha VI 200

Ochum Cyzicenum caedit Phlias III 148

Ocrea Colchum Ambenus . . . subit VI 251

Odia V 145

Odrussa Colchus V 594

Odrysius Orpheus I 470, dux V 99; -io . . . carmine V 439; -iae IV 467; v. Thracius Oeagri...de sanguine Orpheus IV 348 Oebalides Pollux IV 294 Oebalius . . . favor IV 228; -ium ... alumnum Pollucem I 422; -ia . . . arte IV 272; -ium Castoris . . . manum VI Oebasus Colchus a Phalce transigitur VI 245 Oenides Meleager III 690, IV 33, VI 343 Oenotria I 589; v. Hesperia Ogygii...Bacchi II 623; -ias ... arces VIII 446 Oileus Argonauta I 372 Olbum Colchum occidit Colaxes VI 638 Phocea Oleniden III 204 Olenius 1) Lemnius: -ii II 163 2) Cyzicenus: -ii . . . ilia transfigit Tydeus III 106 Olympus 1) mons: -um I 25 2) i. caelum: -i II 38, 66, III 380, V 378, VII 378; -o V 413; abl. I 4, 199, II 85, V 1, 691, VII 158 Onchea Scytham VI 256 Ophelten Cyzicenum Telamon ferit III 198 Ophiusa urbs VI 85 Orcus: -ci I 784 Orestes VII 148 Orion (_ _ _) I 647, II 508; $(\cup _ _)$ II 62, IV 123 Cecropiae proles...Orithyia e Zetes Calaisque I 468 Ornytus Cyzicenus: -e III 173 sqq. necatur ab Idmone Orpheus 1) subst. I 187, 470; 2) adiect.: -ea ... cervice II 426; v. Bistonia, Odrysius, Oeagri

Ossa II 16, V 496, VII 606 Ossaeae... quercus I 448 Otaces Hiberus VI 121 Otaxes Scytha VI 529 Othrys VI 392; -yn I 24 Otreus Mariandynus: -eos IV 162

Padus VIII 90; -i I 527; v. Eridanus Paeones: -as IV 280 Pagasae urbs: -as V 191, VIII Pagasaea . . . pinus V 435, iuventus VII 556, puppis VIII 378Pagaseia puppis I 422 Palladiam ... ratem V 206, puppem VIII 292; -io . . . munere I 478; -ia pinu I 457, prora VIII 463; -ii . . . metus VI 408; -ios . . . ignes VII 624 Pallas I 530, 642, IV 682, V 183, 293, 649, 652, VI 173, 740; -dis II 53; -dos IV 555, V 345, VIII 224; -da I 126, III 489, IV 238, V 626; (voc.) I 87, 215; -de I 73; v. Iuppiter, Minerva, Tritonia Pallene peninsula II 17 Pan III 47, 48; v. Lycaeus Panchaia VI 119 Pangaea promunturium II 359; -a ... arce I 575, 598; -a ... iuga IV 631 Panope Nereis I 134; -es II Parcae I 502, V 531, VI 693 Parium urbs II 621 Parius ... lapis II 466; -io de marmore V 187 vox ... Parnasia III 618 Parnasi ... iuga VI 392 Parrhasio i. Arcadio galero IV 138

Parthaonides v. Porthaonides

Parthenius fluvius V 103 Parthi: -is VI 691

Pavor II 204, 281, Terrorque ..., Martis equi III 89

Pelasgi 1) hostes Cyzicenorum III 45; -um II 657, III 126, 221; -os II 659

2) Graeci: -um IV 352, V 116; -os V 474; v. Graius

3) adiect. ducis Iasonis V

Peleus Argonauta I 144, 264, 403, Ambrosium ... sternit III 138; -eos I 131; -ea I 257, 266; v. Aeacides

Peliacae... carinae VIII 417;
-as... umbras I 95, ornos
I 406, nubes VIII 451; -is
... montibus III 353

Pelias I 22, 154, 700, IV 555, V 483, 493, VII 40, 447, VIII 155; -ae I 162, 200, VII 98; -an I 848, II 4, VII 92, 316

Pelion mons II 6 Pellae urbis I 365

Pelops: -pis I 512, VII 276 Pelorus promunturium: -i I 579

Peneia laurus I 386

Pentheus: -eos III 264; -ea VII 301

coniunx Percosia Clite III 10 Percote urbs: -es II 621

Pergama II 489, 570, III 513; v. Troia

Periclymenus Argonauta Nelides I 388

Perseas i. Hecateias vires VII 450

Perseia proles Aeetes V 581, Hecate VI 495

Perseidos (*Hecates*?) VII 238 Perses III 493, 502, V 266, 271, 284, VI 15, 26, 34, 75, 725, 741; -en V 529, 634, 678, VI 30; -e VI 605

Perseus 1) heros: -eos I 68; -ea V 497

2) sidus II 63

Peuce 1) insula VIII 217; -es VIII 376; -en VIII 293

2) nympha: -en VIII 256

Peucon Scytha VI 564

Phaethon III 213 i. Sol; -nta V 429

Phalces Scytha VI 88; -en non evadit Oebasus VI 245, porrigit Argus VI 554

Phalerus Argonauta: -e I 398; -i IV 654, hasta deicit Medoren VI 217

Pharia... terra IV 408; -iae ... carinae I 644, matres VII 113; -iis... antris II 318

Pharus: -i (IV 417), V 423 Thydrum . . . Phasiaden VI 640

Phasis I 518, II 597, IV 545, V 51, 179, 426; -idis I 2, 78, III 306, 501, 662, IV 616, 706, V 342, 421, 440, VI 295, 319, 641, 643, VII 564; -im I 43, 87; -in II 379, VII 220; -i V 205, 208; -ide V 299

campi... Pheraei I 444 Philyra nympha: -ae V 152 Phineia testa IV 504

Phineia tecta IV 504 Phineus IV 433, 444, 467, 473,

629; -ei IV 425, V 127; -eos V 5; -ea IV 500, 550

Phlegethontis I 735

Phlegra: -am I 564, VI 169 Phlegraeas...pugnas V 692 Phlegyas 1) *Ixionis pater*: -an II 193

2) Cyzicenus necatur ab Hercule III 125 sqq.

Phlias Argonauta I 412, invadit Ochum III 149

214 INDEX NOMINUM. Phlogius comes Herculis, Phylace urbs I 474 postea Argonauta: -um V 114 Ausonii coniunx...Pici Circe Phocea Cyzicenum occidit Te-VII 232 lamon III 204 Pindus V 496 Phoebe: -es IV 361, VII 366; Piresius... Cometes I 356 v. Diana Pisa: -ae I 664 Phoebeius Idmon I 228 Pityam urbem II 622 Phoebeum...Mopsum III 372 Pleiadumque globos V 46 Phoebus II 76, III 481; -i I Pleione: nepotem -es Mer-383, III 437, 559, IV 76, 468, curium I 738; -es i. q. Pleia-V 331, 403, 483, VI 468; -0 dum II 67 II 316, VIII 116; -um III 541; -e I 5; -o I 230, 311, IV 98; v. Apollo Pholoe mons I 140; -en III 66 Pholum Centaurum I 338 Phoreys III 727 Phrixei... velleris VI 150; -eae pecudis VIII 75, fugae VIII 119; -eo ... metallo V 632; -eos...Colchos I 391; -ea ... aequora II 585, vellera VIII 267 Phrixus 1) Helles frater I 41, 279, V 225, 229, 461, 474, -е I 457 VI 446, VII 120; -i I 272, 328, 377, IV 556, V 186, 256, 263, 476, 499, VI 11, 542, 593, VII 14, 136; -o I 520, II 599, V 362, 509, VI 598;

Plias II 406; -da II 357; -de I 647, IV 269; -des V 415; -das V 305 Poeantius Philoctetes: -ie I 391; -ia corda III 722 Poena I 797 Pollux III 149, 330, 667, 723, IV 190, 225, 271, 299, 303, 312, 331, 757, VIII 245; voc. I 220; v. Lacon, Ledae, Oebalides, Oebalius, Tyndareus, Tyndarides Polyphemus 1) Argonauta: 2) Cyclops: -e IV 107 Polyxo II 316 Pontica signa I 800 Pontus IV 723; -i I 716, IV 318, 561, 590, 712, V 165; -um V 510, 525; -e I 291, -um II 629 V 194, 197, VII 38 Porthaonides Meleager III 2) Scytha VI 70 705 Phrontis Phrixi filius V 460 Priami II 571 Phryges II 578; -um II 551; Geticum Priona ferit Iason -ibus II 485; -as IV 78, VII 635 VI 619 Phrygiam II 633 Procnesson insulam III 34 Phrygius furor II 624, mi-Prometheae...fibrae VII 356 nister Ganymedes V 694; -iae ... nuptae IV 164; -io ... Prometheus:-eiV154; v.Cauministro II 417, palmite III 6; caseus, Titan -ia . . . Ida I 549; -iis . . . Propontis II 645 monstris III 512; -ios . . . Proserpina V 345 Iulos I 9, reges V 501; -ias Proteaque ambiguum II 318 ... urbes III 23; v. Idaeus, Protin Cyzicenum ferit Iason Mygdonius, Troia III 158

Psamathen fontem I 364
Pyliam (Nestoris vel Periclymeni) hastam VI 202
Pyragmon Cyclops I 583
Pyrnus Cyzicenus: -o III 112
Pyroeis equus Solis: -enta V
432
Pyrrhae genus VI 390

Rabies II 206
Rambelus Scytha VI 529
Rhadalus Scytha: -0 VI 69
Rhebas fluvius: -ae IV 698
Rhodopen I 664; -es I 728
Rhoetus Centaurus I 141, III 65
Rhundacus fluvius: -e III 35
Rhyndacus Scytha: -e VI 220,
necatur a Castore
Riphaea iuventus V 558; -o

Niphaea iuventus V 558; -0
... orbe VI 33, triumpho
VI 119; -a... bruma V 602;
-a... ardua II 516; -as...
arces VII 562

Riphea Scytham necat Calais VI 558

Romanus: miles -e VI 55; -as...legiones VI 402

Sabaei: -os VI 138; flore -o VI 709

Sagen Cyzicenum Hylas . . . prostravit III 182

Salmoneus I 662

Salmonis: -ide nympha V 478 Samothracia II 439; v. Electria

Sarmata VI 162

Sarmatici...ponti VIII 207;
-ae...nymphae Peuces VIII
217; -ae...manus VI 232;
-as...domos II 176; -is...
bracis V 424

Satarchae gens Scythica VI 144; -en VI 145

Saturnia Iuno I 112, 305, 530, IV 543, VI 458, 477, VIII 324

Saturnia sidera II 364 Saturnus V 153; -um III 226 Sauromatae...proci VII 235

Sciathos insula II 8

Scylaceon promunturium III 36

Scythiae I 745, IV 617, V 525, VI 7, 115, 350, 647, VII 424, VIII 209; -am I 43, 87, VI

34, 428, 728

Scythici... Phasidis I 2, regisque marisque I 345, nati Aeetae I 503, ponti II 379, 574, sacri II 648, Histri VIII 185; -ae ... gentis IV 9; -um... pontumque polumque I 331, amnem II 595; arcum IV 728; -am... urbem V 325; -o... ponto I 59; -a... harena I 442, urbe V 224; -is ... terris III 617; -os... reges III 496, sinus VI 319; -as... domos I 716, V 516, opes III 307, oras VII 42; -is... oris III 653, VI 49

Scythis: -idum V 342
Sepias promunturium II 9
Sesostris rex Aegyptiorum
V 418

Sestos urbs I 285; -on V 201 Sibotes Colchus transfigitur ab Ambeno VI 249

Sicanium... fretum II 29 Siculum... latus II 619; -o I 136, VII 648; -a II 24, V 344; -os... fines I 589; v. Trinacrius

Sidon 1) urbs I 20 2) Scytha VI 69

Sidonicas ... habenas VI 95 Sigeo litore II 446; -ea pestis II 498, litora II 557; v. Troia

Sindi gens Scythica VI 86 Sinope urbs V 109; -es V 108 Sirius stella I 683, V 369 Sol I 504, III 401, IV 92; -is I 44, III 730, V 224, proles Aeetes V 581, VI 442, 518, VIII 282, 460; voc. VIII 350; -e satus Aeetes V 263, 456, 567; v. Apollo

Soligenae Aeetae V 223; -am

V 317

Solymo...pulvere I 13 Somnus: -e bis VIII 70

Sterope: -en I 446

Sthenelo... satus Eurystheus V 488

Strophadas insulas IV 513 Strymona Scytham Caresus deicit VI 193

Styrus sponsus Medeae III 497, V 459, VI 266, necat Anausin VI 272, VIII 299, 329; -i VIII 335; -e VI 275; v. Albanus

Stygiae...ripae II 601, noctis III 398, sedis III 450; vim -iam VIII 87; -ia... arte VI 155; -iis...manibus I 730, virginibus II 106; -ias... domos I 781, taedas II 173, minas III 446; -iis... fontibus VII 364

Styx: -ga I 464, IV 401

Sueten Scytham necat Iason VI 550

Syenen Scytham VI 74; occidit Myracen VI 703 sqq.

Symplegas IV 221; -ados V 299; v. Cyaneae

geminis...Syrtibus IV 716; -es VII 86

Taenario... fuco I 427; -ii ... aeni V 512

Taenaros promunturium: -on I 365

Tages Scytha necatur a Castore VI 223

Talaus Argonauta I 358; -ai

III 471; -aum III 478, V 366, VI 720

Tanais fluvius IV 719; -in I 538

Taras fluvius VI 102

Tartarei...patris I 828; -ae
...noctis III 212; -o...Iovi
I 730; -am...noctem VI 435;
-o...semine III 665, ululatu
IV 393, veneno VII 632; -as
...volucres Harpyias IV 579;
-is...venenis VIII 83

Tartarus IV 258; -ra VII 312 Taulas Scytha: -ntis VI 222

Taurorum lucos II 301 Taurus sidus I 647

Taxes Scytha transfigit Hypanin VI 252

Taygetos mons: -on I 429; -i IV 229; -a IV 329

Tegeaeo limine I 375

Telamon Argonauta I 166,353, II 384, 451, 540, Nisaeum et Ophelten caedit III 198, III 637, VI 345, 364; v. Aeacides Telecoonta Cyzicenum ferit

Ancaeus III 140

Tempe VIII 452

Terrorque Pavorque, Martis equi III 89

Tethys II 36, V 431

Teucer I 511

Teucri Troiani: -os IV 58 Teutagonus Scytha: -o VI 97 Thamyrim ducem Pelasgorum III 128

Thapsum Cyzicenum Pollux transigit III 191

Thaumantias Iris VII 398, VIII 116

Thebae 1) urbs Boeotiae III 69
2) urbs Aegypti: -as V 420;
Thebes VI 118

Thermodon fluvius IV 601, V 121

Theseus IV 701; -ea II 193, III 65 Thespia moenia I 93, 478 Thespiades1) Argus: -en I 124 2) Tiphys II 368; -e V 44 Thessaliae VI 598; -iam V 474, VIII 170; v. Haemonia Thessalici...tyranni I 244, ducis V 218; -ae...puppis I 380; puppi -ae V 622; -am ... ratem V 530; -o ... freno I 424, hospite VII 1; -i VIII 161; -ae . . . carinae VII 220; -is V 480, 683; -os...reges III 173, portus VIII 421; -as ... urbes VII 146; -is ... venenis VII 198; v. Atracius,

Haemonius, Thessalus Thessalis Alcimede I 737, 780 Thessalus 1) subst. VII 40; -e

Iason VII 437

2) adiect. dux V 277; -a ... puppis II 445, litora I 607, frena III 13, tentoria VIII 380; v. Thessalicus

Thetis I 131, 658; -idis II 589;

-idi I 190, II 286

Thoanteae...Dianae VIII 208
Thoas rex Lemni: -ntis II 418
Thoen Amazonida Gesander
ferit VI 375

Thraca palus II 202

Thrace: -es II 406; v. Bistonia Thraces II 251, V 664; -as

II 107; v. Bistones Thraces equi I 611

Thracius... vates Orpheus I 277, sacerdos idem IV 85; -ia proles Calais III 705; v. Edonus, Odrysius

Threiciis...sacris II 432

Threissa II 147

Thressae II 165; -as II 132, 239; -a manus II 344; v. Dahae

Thybris VI 406

Thydrum Colchum Colaxes ferit VI 639

Thyias III 265, V 81; Thyada VIII 447; Thyiades VI 757
Thynea...litora IV 424
Thyoneus Bacchus I 726
Thyotes...sacerdos II 438
Thyrsagetae gens Scythica:
-en VI 135; -as VI 140
Tibarenum...lacus V 147
Tiberine VII 84
Tibisena...ostia VI 50
Tiphys Argonauta I 419, 481, 689, III 37, 259, 483, 614, IV 695, V 42; -yn II 390,

Thespiades
Tirynthius Hercules I 107,
253, II 373, 574, III 133, 161,
485, 565, 590, IV 5, VI 462,

III 2, V 15, 25; -y I 649, V 102, VIII 181; v. Hagniades,

VII 623, VIII 125

Tisaeae... Dianae II 7 Tisiphone II 194, VI 179, 403; -en III 214, IV 394, 410 Titan 1) Sol II 37, 57

2) Prometheus V 169; -na

IV 79

Circen Titanida VII 212
Titanius 1) a Sole: Cyris VI
79; -ia...antra IV 91, tellus
Colchis V 463, Circe VII 347
2) a Prometheo: -ia fata

V 156, gramina VII 449 Tithonia Aurora I 311, III 1 Tityum gigantem III 226 Tonans Iuppiter: -ntis II 560,

III 299, ÎV 428, 474; -nti IV 119, 529

Toryni gens Scythica VI 144, 145

Trinacria II 32; aequore -io I 579; v. Siculus

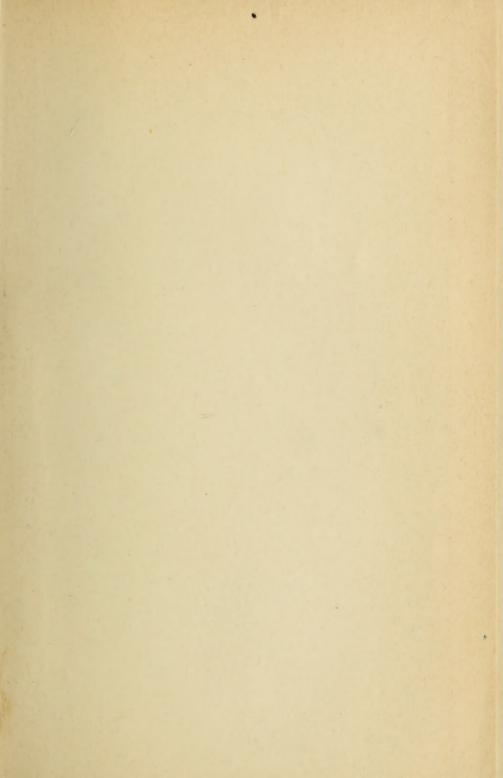
Triton I 679

Tritonia Pallas I 93, II 49, VII 442

Triviae Hecates III 321, V 103; -iam III 68; v. Diana Troiae II 558, 573, 578, IV 58, 78; -am I 552; v. Dardanius, Iliacus, Pergama, Phryges, Sigeus Tusci...maris VII 234 Tydeus Argonauta I 387, III **103**; v. Calydon Tyndareus...puer Castor I 167; fratres ... -eos I 571 Tyndarides Pollux IV 247, 290; -en Castora VI 207, 212; -ae III 187; -as V 367 Typhoeus gigas II 24, IV 236; Typhoĕa VI 170 Harpyiae Typhoides IV 428 Typhon i. q. Typhoeus III 130; -na IV 516 Tyra fluvius VI 84 Tyres 1) i. q. Tyra IV 719 2) Scytha VI 201 Tyrio...ostro II 342; -ae... carinae 1644; -iis...carinis Tyrrhenus i. mare IV 715; adiect. magister VII 83; -i . . . piscis I 130; -a...antra I 576

Tyrus: -o IV 632

Vanus Scytha VI 115 Venus II 126, 175, 196, 209, 324, VI 528, VII 171, 193, 210, 223, 254, 373, 394, 399, VIII 232; -eris II 98, 187, 315, 331, VI 455, VII 252; -eri II 355; -erem II 625, IV 13, VII 158; v. Cytherea, Dione, Idalius, Mavortia Vesevi montis IV 507 Vesvius III 209 Umbro... edaci VI 420 Voraptes Scytha: -e VI 288 Vulcanius ardor IV 686; -ia Lemnos II 78, IV 440 Vulcani II 336; -um II 88, VI 433; v. Ignipotens, Mulciber Zacorum Scytham Argus ... porrigit VI 554 Zelyn Cyzicenum vulnerat Iason III 152 Zephyrus I 611; -um I 350; -is I 190, 640; -os I 686 Zethes Argonauta I 469, IV 465, 466; -em ... fugit Daraps necaturque VI 572; v. Aquilo, Aquilonia, Boreas, Orithyia

L 98, 449, 369.

Valerius, F.

C. Valeri Flacci

PA 6104 .V2

PONTIFICAL INSTITUTE
OF MEDIAEVAL STUDIES
59 QUEEN'S PARK
TORONTO 5, CANADA

